

وزارت کشور
سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور
انتشارات

شناخت، آمادگی و مقابله با حوادث طبیعی غیرمترقبه (سیل و زلزله) در شهرداریها

تهیه و تنظیم:

معاونت آموزشی

پژوهشکده مدیریت شهری و روستایی

سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شناخت، آمادگی و مقابله با حوادث طبیعی غیرمترقبه (سیل و زلزله) در شهرداری‌ها

نویسنده:

اسماعیل صالحی

استاندارداری سیستان و بلوچستان
معاونت امور عمرانی
دفتر امور شهری و شوراهای

وزارت کشور

سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور
پژوهشگاه مدیریت شهری و روستایی

سری منابع آموزشی شهرداری‌ها

سرشناسه: صالحی، اسماعیل، ۱۳۴۷ -
عنوان و نام پدیدآور: شناخت، آمادگی و مقابله با حوادث طبیعی غیرمترقبه (سیل و زلزله) در شهرداری ها/ مولف
اسماعیل صالحی؛ مجری پژوهشکده فرهنگ، هنر و معماری جهاد دانشگاهی، شهرداری کرمان، معاونت آموزشی
پژوهشکده مدیریت شهری و روستایی سازمان شهرداری ها و دهیاری های کشور، معاونت امور عمرانی سیستان و
بلوچستان دفتر امور شهری و روستایی
مشخصات نشر: تهران: راه دان، ۱۳۹۰
مشخصات ظاهری: د، ۱۹۲ص. مصور، جدول، نمودار
فروست: سری منابع آموزشی شهرداری ها
وضعیت فهرست نویسی: فیپا
موضوع: بلاهای طبیعی
موضوع: مدیریت بحران
موضوع: امدادسانی
موضوع: بلاهای طبیعی -- پیش بینی های ایمنی
موضوع: امدادسانی
شناسه افزوده: جهاد دانشگاهی، پژوهشکده فرهنگ، هنر و معماری
شناسه افزوده: شهرداری کرمان
شناسه افزوده: سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور. پژوهشکده مدیریت شهری و روستایی. معاونت آموزشی
شناسه افزوده: استانداری سیستان و بلوچستان. دفتر امور شهری و روستایی
رده بندی کنگره: ۹۱۳۹۰ ش ۲۴ ص ۵۰۱۴ GB
رده بندی دیویی: ۳۶۳/۳۴
شماره کتابشناسی ملی: ۲۶۰۳۷۵۸

عنوان : شناخت، آمادگی و مقابله با حوادث طبیعی غیر مترقبه (سیل و زلزله) در شهرداری ها

ناشر : راه دان، انتشارات سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور

تهیه و تنظیم: معاونت آموزشی پژوهشکده مدیریت شهری و روستایی

مجری: معاونت آموزشی پژوهشکده مدیریت شهری و روستایی، دفتر امور شهری و شوراهای استانداری

سیستان و بلوچستان

مدیر پروژه: مهدی صفدری، حسین رجب صالحی

ناظر پروژه: محمود ملاشاهی، جواد نیکنام، سعیدرضا سارانی

نویسنده: اسماعیل صالحی

ویراستار: تهمینه فتح اللهی

شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه نوبت چاپ: اول

تاریخ چاپ: بهار ۱۳۹۱ قیمت: ۶۵۰۰۰ ریال

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۹۵۰-۷۹-۳ نظارت چاپ: عقیق ۴-۳۲۴۰۳-۸۸۹

پیشگفتار

گسترش شهرنشینی و مسائل و مشکلات خاص زندگی شهری، بیش از پیش ضرورت توجه همه جانبه به راهبردهای سودمند برای بهینه سازی زندگی ساکنان شهرها را لازم ساخته است. در میان عوامل تاثیرگذار در شهرها مانند محیط زیست شهری، حمل و نقل شهری، ایمنی شهری و برنامه ریزی شهری، یک عامل بسیار مهم که تاثیر فزاینده و تعیین کننده‌ای بر دیگر عوامل سازنده زندگی شهری دارد، مدیریت شهری است. هر فعالیت اجتماعی بدون وجود مدیریت سازمان یافته که اهداف و ابزارهای رسیدن به آنها را مشخص کند و فعالیت‌ها را هماهنگ سازد - از هم می‌پاشد و به بی‌نظمی می‌گراید. شهرها نیز که پیچیده‌ترین و متنوع‌ترین جلوه‌های زندگی اجتماعی بشری را در خود دارند بدون وجود نظام مدیریت شهری که ضمن انجام برنامه ریزی‌های لازم برای رشد و توسعه آینده شهر به مقابله با مسائل و مشکلات کنونی آنها بپردازد بی‌سامان می‌گردند.

در نظریه‌های جدید مدیریت، به بالاترین سازمان از نظر کیفیت، سازمان متعالی می‌گویند. یک سازمان زمانی متعالی است که تمام اعضا به ماهیت ذاتی و درونی روابط خود اهمیت دهند، بدین معنا که هر فردی برای کارایی بیشتر از هیچ کوششی دریغ نرزد. بر خلاف یک رابطه متقابل خشک و رسمی که در آن طرفین به چگونگی تقسیم منافع علاقمندی نشان می‌دهند، اعضاء یک سازمان متعالی و برتر بیشتر مایل اند بدانند چگونه هر یک از آنان می‌توانند نفع بیشتری به سازمان ارائه دهند، افزون بر این، تمامی اعضا سازمان به این موضوع علاقمندند که چگونه می‌توانند برای افراد خارج از سازمان نیز مثر ثمر باشند.

نظام مدیریت شهری نیز می‌باید به جایگاه متعالی خود برای خدمات رسانی بهتر به منظور رضایتمندی هر چه بیشتر شهروندان کشور دست یابد. مهمترین راه برای رسیدن به این هدف برای نظام مدیریت شهری دست یابی به جریان دانش و اطلاعات بهتر در جهت اخذ تصمیم مناسب و کاهش خطاها در تصمیم‌گیری و اجرا می‌باشد. داشتن دانش و اطلاعات از عدم قطعیت در روند تصمیم‌گیری‌ها می‌کاهد. مهمترین ابزار دست یابی به اطلاعات در جهان امروز متون نوشتاری یا الکترونیک می‌باشد که اگر حاصل تلفیق علم و عمل باشند تاثیرگذاری آن به مراتب بر مخاطبین بیشتر خواهد بود. به منظور انتشار دست آوردهای جدید علمی و عملی در زمینه‌های مختلف مدیریت شهری پژوهشکده مدیریت شهری و روستایی سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور با همکاری دفتر امور شهری و شوراهای استانداری سیستان و بلوچستان اقدام به انتشار کتب آموزشی ای با عناوین زیر نموده است تا

گامی هر چند کوچک در ارتقاء سطح علمی شهرداری ها کشور برداشته شده باشد.

۱. شناخت؛ آمادگی و مقابله با حوادث طبیعی غیر مترقبه (سیل و زلزله) در شهرداری ها.

۲. آشنایی با مراجع قضاوتی در ایران.

۳. تکنولوژی آموزش؛ ابزار و رویکردهای کلاسیک و مدرن.

۴. طراحی و کاربرد عناصر مبلمان شهری (کیوسک ها؛ سرپناه ها؛ ایستگاهها و ...).

کتاب حاضر با عنوان شناخت؛ آمادگی و مقابله با حوادث طبیعی غیر مترقبه (سیل و زلزله) در شهرداری ها در چهار فصل تهیه شده است عناوین این فصول عبارتند از: فصل اول: حوادث طبیعی و غیر مترقبه؛ انواع غیر مترقبه طبیعی، فصل دوم: زمین لرزه، فصل سوم: سیل و فصل چهارم: نحوه عمل در مقابل حوادث غیر مترقبه طبیعی .

در پایان از همکاری صمیمانه آقایان مهدی صفدری معاون امور عمرانی استانداری سیستان و بلوچستان، حسین رجب صلاحی معاون آموزشی پژوهشکده مدیریت شهری و روستایی سازمان شهرداری ها و دهیاری کشور، محمود ملاشاهی مدیرکل دفتر امور شهری و شوراهای استانداری سیستان و بلوچستان، شهرداری کرمان و پژوهشکده فرهنگ، هنر و معماری جهاد دانشگاهی که در تهیه، تدوین و نشر این کتاب تلاش فراوانی نمودند نهایت تقدیر و تشکر به عمل می آید .

محمد رضا بمانیان

رئیس پژوهشکده مدیریت شهری و روستایی

سازمان شهرداری ها و دهیاری های کشور

علی محمد آزاد

استاندار سیستان و بلوچستان

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
پیشگفتار.....	أ
فصل اول: حوادث طبیعی و غیر مترقبه، انواع غیر مترقبه طبیعی.....	۱
اهداف.....	۲
۱-۱. مقدمه.....	۳
۲-۱. حوادث غیر مترقبه.....	۴
۱-۲-۱. تقسیم بندی حوادث غیر مترقبه از دیدگاه کاربردی.....	۵
۳-۱. مخاطرات طبیعی.....	۶
۴-۱. بلایای طبیعی.....	۶
۵-۱. وضعیت اضطراری.....	۷
۶-۱. خطر و احتمال خطر.....	۷
۷-۱. تعریف حادثه، سانحه و بحران.....	۹
۸-۱. سوانح غیر مترقبه طبیعی.....	۱۰
۱-۸-۱. انواع سوانح طبیعی.....	۱۱
۹-۱. انواع بحران به لحاظ منشاء و خاستگاه حادث.....	۱۴
۱۰-۱. تقسیم بندی بحران.....	۱۶
۱۱-۱. مراحل مدیریت بحران.....	۱۷
۱۲-۱. بلایای طبیعی و فرصت‌ها.....	۱۹
۱۳-۱. آسیب‌پذیری و مفهوم آن.....	۲۰
۱۴-۱. آسیب پذیری در برابر بلایا.....	۲۲
خلاصه.....	۲۶
خودآزمایی.....	۲۶
فصل دوم: زمین لرزه.....	۲۹
اهداف.....	۳۱
۱-۲. تعریف زلزله.....	۳۲
۲-۲. علل وقوع زلزله.....	۳۴
۱-۲-۲. زمین‌لرزه‌های تکتونیکی.....	۳۵
۲-۲-۲. زمین‌لرزه با منشاء انبساط سنگ‌های پوسته‌ای.....	۳۷
۳-۲-۲. انفجارها.....	۳۷

۳۸ ۴-۲-۲. زلزله‌های آتشفشانی
۳۹ ۵-۲-۲. زلزله‌های فروریزشی
۳۹ ۶-۲-۲. زمین‌لرزه‌های ناشی از مخازن بزرگ
۴۳ ۴-۲. تعریف اصطلاحات
۴۳ ۱-۴-۲. کانون زلزله
۴۴ ۲-۴-۲. نظریه بازگشت کشسان
۴۵ ۳-۴-۲. گسل‌ها
۴۷ ۱-۳-۴-۲. انواع گسل‌ها
۵۰ شکل ۴-۲. نقشه گسل‌های تهران (www.ngo-iran.ir)
۵۰ ۴-۴-۲. نظریه تکتونیک صفحه‌ای (اشتقاق قاره)
۵۱ ۱-۴-۴-۲. تکتونیک ایران
۵۵ ۵-۲. امواج لرزه
۶۲ ۶-۲. کانون، عمق و مرکز زمین لرزه
۶۵ ۷-۲. مقیاس‌های سنجش زلزله و دوره بازگشت آن
۶۵ ۱-۷-۲. مقیاس شدت زلزله
۶۸ ۲-۷-۲. مقیاس بزرگی زلزله
۷۰ ۳-۷-۲. دوره بازگشت زلزله
۷۱ ۸-۲. عوامل موثر در ایجاد خسارت زلزله
۷۵ ۹-۲. ارزیابی خطر زمین‌لرزه
۷۸ ۱۰-۲. راه کارهای مناسب امداد رسانی و کاهش تلفات در زمین لرزه
۷۹ ۱-۱۰-۲. اهمیت احداث بناهای مقاوم در برابر زلزله
۸۰ ۲-۱۰-۲. نقش آیین نامه ها در طراحی مقاوم سازی سازه ها در برابر زلزله
۸۲ ۳-۱۰-۲. نقش بیمه در کاهش خسارات زمین‌لرزه
۸۴ ۱۱-۲. پیش بینی زلزله
۸۸ ۱۲-۲. برخی بحران‌های ناشی از زلزله در شهرها
۹۰ ۱۳-۲. مطالعات آژانس همکاری‌های بین‌المللی ژاپن(جایکا) و مرکز پیش‌گیری و مدیریت بحران
۸۹ ۱۴-۲. برخی راهبردهای شهرسازانه جهت کاهش آسیب پذیری زلزله
۱۰۱ خودآزمایی
۹۹ فصل سوم: سیل
۱۰۵ اهداف
۱۰۶ ۱-۳. مقدمه
۱۰۶ ۲-۳. تعریف سیل

- ۳-۳. خواص سیلاب‌ها..... ۱۰۹
- ۳-۴. طبقه‌بندی سیلاب دشت‌ها از نظر خطر سیل..... ۱۱۰
- ۳-۵. طبقه بندی سیل جهت مقابله اصولی با خطرات آن ۱۱۱
- ۳-۵-۱. فقط افزایش دبی رودخانه..... ۱۱۱
- ۳-۵-۲. رواناب سطحی یکنواخت (حمل ریزدانه)..... ۱۱۱
- ۳-۵-۳. رواناب سطحی با افزایش تدریجی دبی..... ۱۱۲
- ۳-۵-۴. طغیان رودخانه و تخریب جداره آن..... ۱۱۲
- ۳-۵-۵. طغیان شدید رودخانه و خروج آب از حریم آن..... ۱۱۳
- ۳-۵-۶. طغیان رودخانه و افزایش تدریجی سیل..... ۱۱۳
- ۳-۵-۷. برخورد شدید سیل با موانع موجود و تداوم آن..... ۱۱۴
- ۳-۵-۸. آخرین توان ممکن سیل، جهت ایجاد تخریب..... ۱۱۴
- ۳-۶. خسارات سیلاب..... ۱۱۴
- ۳-۶-۱. خسارات محسوس..... ۱۱۵
- ۳-۶-۲. خسارات نامحسوس..... ۱۱۵
- ۳-۷. شاخص‌های تخریب سیل..... ۱۱۶
- ۳-۷-۱. عمق سیلاب..... ۱۱۶
- ۳-۷-۲. سرعت جریان سیلاب..... ۱۱۷
- ۳-۷-۳. مدت دوام سیل..... ۱۱۷
- ۳-۷-۴. رسوبات..... ۱۱۷
- ۳-۷-۵. موج..... ۱۱۷
- ۳-۷-۶. فاصله زمانی بین سیل‌ها..... ۱۱۸
- ۳-۸. سیل‌گیری شهرها..... ۱۱۸
- ۳-۹. خسارات در سیلاب‌های شهری..... ۱۱۹
- ۳-۱۰-۱. آسیب پذیرترین مکان‌ها برای سیل..... ۱۲۰
- ۳-۱۰-۱-۱. قرار داشتن در قسمت‌های جلگه سیلابی..... ۱۲۱
- ۳-۱۰-۲. قرار داشتن در سواحل پست و دلتاها..... ۱۲۱
- ۳-۱۰-۳. حوضه‌های کوچک در معرض طغیان‌های ناگهانی..... ۱۲۱
- ۳-۱۰-۴. نواحی پایین دست سدهای نامناسب یا ناامن..... ۱۲۲
- ۳-۱۰-۵. واقع شدن در سواحل داخلی پست..... ۱۲۲
- ۳-۱۰-۶. مخروط افکنه‌ها..... ۱۲۳
- ۳-۱۱. علل سیل‌ها..... ۱۲۳
- ۳-۱۲. روش‌های مقابله با سیلاب..... ۱۲۵

۱۳۱ خلاصه
۱۳۲ خودآزمایی
۱۲۷ فصل چهارم: نحوه عمل در مقابل حوادث غیر مترقبه طبیعی
۱۳۵ اهداف
۱۳۶ ۱-۴. مقدمه
۱۳۶ ۲-۴. آماده سازی مدیران شهری برای مقابله با وضعیت های اضطراری
 نقش شهرداریها در مقابله با حوادث طبیعی
۱۴۹ ۳-۴. آماده سازی شهروندان برای مقابله با بلایای طبیعی
۱۴۹ ۲-۳-۴. آماده سازی شهروندان برای مقابله با زلزله
۱۴۹ ۲-۳-۴. آماده سازی شهروندان برای مقابله با سیل
۱۶۴ ۴-۴. ارتقای سطح آگاهی و ایجاد آمادگی
۱۶۴ ۵-۴. مانور (شبیه سازی شرایط بحرانی)
۱۶۵ ۱-۵-۴. تمرین توجیهی
۱۶۶ ۲-۵-۴. تمرین میدانی
۱۶۶ ۳-۵-۴. تمرین دورمیزی
۱۶۷ ۴-۵-۴. تمرین عملکردی
۱۶۷ ۵-۵-۴. تمرین مقیاس کامل
۱۶۸ ۶-۴ دستورالعمل هایی برای مقابله با حوادث طبیعی (زلزله، سیل و زمین لغزش)
۱۶۸ ۱-۶-۴. مقابله با زلزله
۱۷۲ ۲-۶-۴. آمادگی در برابر سیل و آب گرفتگی
۱۷۵ ۳-۶-۴. آمادگی در برابر زمین لغزش
۱۷۵ پیوست : بررسی زلزله لرستان و تجارب گرفته شده از آن
۱۴۹ ۱-۷-۴. گسل ها
۱۴۹ ۱-۱-۷-۴. گسل اصلی جوان زاگرس
۱۴۹ ۲-۱-۷-۴. گسل دورود
۱۴۹ ۲-۷-۴. تشکیل ستاد مدیریت بحران پس از حادثه زلزله درب آستانه سیلاخور
۱۴۹ ۳-۷-۴. نحوه اطلاع رسانی
۱۴۹ ۴-۷-۴. عملیات امداد و جستجو
۱۴۹ ۱-۴-۷-۴. عملیات امدادی -درمانی
۱۴۹ ۲-۴-۷-۴. عملیات جستجو و نجات
۱۴۹ ۵-۷-۴. اسکان موقت پس از زلزله

۱۴۹.....	۶-۷-۴ اقدامات بهداشتی.....
۱۴۹.....	۷-۷-۴. کودکان.....
۱۴۹.....	۸-۷-۴. شبکه های آبرسانی و انتقال نیرو و سوخت رسانی.....
۱۸۱.....	۹-۷-۴. ساختمانهای ویژه.....
۱۴۹.....	۱۰-۷-۴. کمکهای ارسالی.....
۱۸۳.....	۱۱-۷-۴. جمع بندی مشکلات بوجود آمده.....
۱۸۹.....	خلاصه.....
۱۹۸.....	خودآزمایی.....
۲۰۰.....	فهرست منابع و مراجع.....

فهرست نمودارها

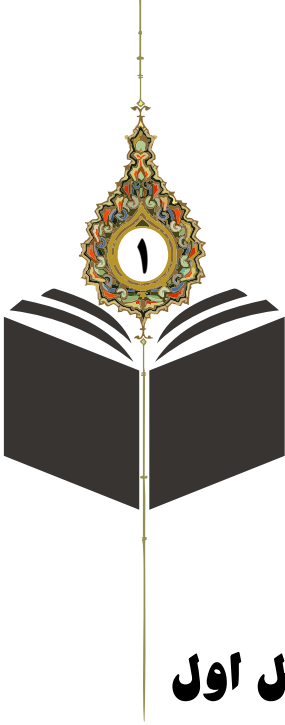
صفحه	عنوان
۱۳.....	نمودار شماره ۱-۱: نمودار توزیع فراوانی وقوع بلایای طبیعی بر حسب نوع واقعه.....
۸۴.....	نمودار شماره ۲-۱: نحوه کاهش پیامدهای زلزله.....
۱۲۳.....	نمودار شماره ۳-۱: علل طبیعی سیل ها در ارتباط با دیگر مخاطرات طبیعی.....
۱۳۶.....	نمودار شماره ۴-۱: نقش برنامه ریزی و طراحی شهری در مدیریت سوانح.....

فهرست جداول

عنوان	صفحه
جدول شماره ۱-۱: عوامل ایجادکننده، افزایش دهند و کاهش دهنده آسیب‌پذیری.....	۲۱
جدول شماره ۱-۲: تفاوت کشورهای صنعتی و در حال توسعه در مواجهه با بلایای طبیعی.....	۲۴
جدول شماره ۱-۲: زلزله‌های مهم ایران و چگونگی خسارات و تلفات آن‌ها.....	۴۱
جدول شماره ۲-۲: مقیاس مرکالی.....	۶۷

فهرست اشکال

عنوان	صفحه
شکل شماره ۱-۲: چگونگی نظریه بازگشت گشسان در جاده.....	۴۵
شکل شماره ۲-۲: انواع گسل.....	۴۹
شکل شماره ۲-۳: سه نوع اصلی گسل‌ها.....	۵۰
شکل شماره ۲-۵: صفحات اصلی ایران و مناطق مجاور.....	۵۲
شکل شماره ۲-۶: نقشه خطر نسبی زمین‌لرزه در ایران.....	۵۳
شکل شماره ۲-۷: صفحات تکنونیک و توزیع وسیع زلزله در جهان.....	۵۵
شکل شماره ۲-۸: نحوه انتشار امواج اولیه.....	۵۶
شکل شماره ۲-۹: نحوه انتشار امواج ثانویه.....	۵۷
شکل شماره ۲-۱۰: نحوه انتشار امواج لاون.....	۵۸
شکل شماره ۲-۱۱: نحوه انتشار امواج ریلی.....	۵۹
شکل شماره ۲-۱۲: بازتاب، شکست و تبدیل امواج حجمی.....	۶۲
شکل شماره ۴-۱: لرزه خیزی و ساختمان گسل اصلی جوان.....	۱۷۰
شکل شماره ۴-۲: نقشه قسمتی از سیستم گسل اصلی جوان زاگرس.....	۱۷۱
شکل شماره ۴-۳: تجزیه و تحلیل ساختمانی گسل اصلی جوان.....	۱۷۱
شکل شماره ۴-۴: نصب چادر در کنار فضولات دامی در روستاها.....	۱۷۹

فصل اول

حوادث طبیعی و غیر
مترقبه، انواع غیر مترقبه
طبیعی

اهداف

هدف از مطالعه این فصل، آشنایی با مطالب زیر می باشد:

۱. حوادث طبیعی و غیرمترقبه و انواع سوانح غیرمترقبه طبیعی
۲. تعاریف خطر، حادثه، سانحه و بحران و تفاوت بین آنها
۳. انواع سوانح طبیعی
۴. توزیع فراوانی بلایای طبیعی در جهان
۵. تقسیم‌بندی بحران و مراحل آن
۶. مفهوم آسیب‌پذیری

۱-۱. مقدمه

علی‌رغم پیشرفت علم و تکنولوژی، انسان هنوز در مقابل عوارض سوانح و بلایای ناشی از دگرگونی‌های طبیعت مانند سیل، زلزله، و غیره آسیب‌پذیر است. در سطح جهان، بیش از چهل نوع بلای طبیعی با زیرمجموعه‌های متعدد شناسایی شده که از این تعداد حدود سی نوع بلایای طبیعی، سرزمین ایران را تهدید می‌کند. فراوانی حوادث و سوانح در ایران، این کشور را به یکی از ده کشور سانحه خیز دنیا مبدل ساخته است. طبق آمارهای سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۱، ایران بعد از چین، هند و بنگلادش، چهارمین کشور حادثه خیز در آسیا محسوب می‌شود. اکثر شهرهای مهم کشور در معرض خطرات جدی حوادث و بلایای ویران‌گری همچون زلزله‌های مخرب قرار دارند.

اساساً سوانح و بلایای حادثی هستند با درجه احتمال ضعیف (ضریب پیش‌بینی پایین) و تاثیر زیاد که وجود مجموعه یا مجموعه‌های سازمان را تهدید می‌کند و مشخصه بارز آن ابهام در علت ایجاد، اثر و روش‌های آن بحران است. در حقیقت مدیران و کارکنان قادر به پیش‌بینی حوادث خاصی نبوده و تنها می‌توانند وقوع رویدادی را در آینده پیش‌بینی کنند. از طریق برنامه‌ریزی و تحلیل خط سیر طبیعی و اجتماعی رویدادها، می‌توان آن‌ها را از حالت غیر منتظره بودن به سمت قابل پیش‌بینی بودن سوق داد. گرچه آنچه که مربوط به همه بلایا و بحران هاست، تصمیم‌گیری سریع است. بنابراین برای چنین حوادثی به آمادگی هوشیارانه نیازمندیم (اسکیننر و مرشام، ۱۳۸۷).

وقوع حوادث طبیعی در جهان اجتناب ناپذیر بوده و با توجه به توسعه کشورها و افزایش سرمایه‌گذاری‌ها، خسارات ناشی از حوادث نیز روزافزون بوده است. پیش‌بینی بسیاری از این وقایع بدلیل عدم شناخت کافی از آنها امکان پذیر نبوده و تنها با شناخت دقیق و علمی

نحوه وقوع، مخاطرات جانبی، اثرات و خسارات و شناخت اقدامات پیش‌گیرانه و کاهش خسارات در رابطه با هر سانحه با آمادگی قبلی و بر اساس اطلاعات می‌تواند به کاهش اثرات مخرب حوادث غیرمترقبه بیانجامد با توجه به این که برنامه‌های پیشگیری، مقابله و کاهش خسارت برای هر سانحه متفاوت با سانحه دیگر می‌باشد، لذا به منظور تبیین برنامه مقابله و طرح برنامه مدیریت بحران برای سوانح نیاز به شناخت کامل از جزئیات هر سانحه می‌باشد.

۲-۱. حوادث غیر مترقبه

طبق تعریف سازمان بهداشت جهانی؛ حوادث غیرمترقبه پدیده‌های زیست محیطی ناگهانی هستند که از چنان شدتی برخوردارند که کمک‌رسانی را ضروری می‌کنند.

براساس تعریفی دیگر، هر حادثه‌ای که با آسیب و تخریب خود باعث ایجاد نیاز مازاد بر ظرفیت پاسخ یک جامعه گردد، حادثه غیرمترقبه خوانده می‌شود. تعریف دوم از این جهت که حوادث غیرمترقبه بشر ساخته را پوشش داده و با ظرفیت پاسخ سیستم ارزیابی می‌کند، تعریف کامل‌تری است.

حوادث غیر مترقبه از جمله معضلات بزرگ جوامع انسانی هستند و بشر به رغم پیشرفت‌های علمی- صنعتی و فناورانه هنوز نتوانسته بر این حوادث و اثرات آنها تسلط یابد. اگرچه پیشرفت‌های صنعتی و علمی در بعضی از جنبه‌های پیش‌گیرانه حوادث موثر بوده‌اند، اما خود نیز به ابعاد حوادث مصیبت آفرین افزوده‌اند. هر ساله در گوشه و کنار جهان سوانح و حوادث غیر مترقبه بسیاری رخ می‌دهد که حداقل بخشی از آنها با عوارض شدید و جانی مالی و روانی همراه هستند. اهمیت تخریب‌ها و آسیب‌های ناشی از این وقایع به حدی است که در سال‌های اخیر توجه بسیار زیاد مراکز بین‌المللی را به خود معطوف کرده است، تا

جایی که سازمان ملل متحد دهه ۱۹۹۰ میلادی را دهه کاهش حوادث و بلایا نام‌گذاری کرد.

حوادث غیرمترقبه در یک تقسیم‌بندی کلی، به حوادث طبیعی مانند زلزله، سیل، طوفان و غیره و حوادث تکنولوژیک یا انسان ساخت مانند حملات نظامی، حملات بیوتروریستی، نشت مواد رادیواکتیو و غیره تقسیم می‌شوند. این تقسیم‌بندی در عمل کمک زیادی نمی‌کند و تفکیک حوادث غیرمترقبه به این شکل همیشه ممکن نیست. برای مثال زلزله به عنوان یک بلای طبیعی در کنار عدم استحکام بنای ساختمان‌ها در مقابل زمین‌لرزه به عنوان یک عامل انسان ساخت می‌تواند حادثه آفرین باشد.

۱-۲-۱. تقسیم بندی حوادث غیر مترقبه از دیدگاه کاربردی

سطح اول: حوادث غیر مترقبه‌ای هستند که از نظر شدت اثرگذاری به حدی هستند که منابع و سازمان‌های محلی خود قادر به پاسخ‌دهی مناسب به آنها و تبعات ناشی از آنها هستند.

سطح دوم: حوادث غیر مترقبه‌ای هستند که برای کنترل آنها نیاز به کمک‌های مشترک منطقه‌ای^۱ وجود دارد.

سطح سوم: حوادث غیر مترقبه‌ای هستند که از توان پاسخ‌نیروهای محلی و منطقه‌ای خارج است و کمک‌های ملی را می‌طلبد.

سطح چهارم: حوادث غیر مترقبه‌ای هستند که پاسخ‌گویی به آنها فراتر از توان پاسخ‌گویی نیروها در سطح ملی است و کمک‌های بین‌المللی برای کنترل آنها مورد نیاز است (جهانگیری، کتایون، ۱۳۸۸).

¹. Regional

۳-۱. مخاطرات طبیعی

مخاطرات طبیعی، پدیده‌های طبیعی را شامل می‌شود که در مجاورت سکونت‌گاه‌های انسانی و به شکل یک تهدید برای مردم، ساختارها یا سرمایه‌های اقتصادی روی می‌دهد و ممکن است منجر به بحران شود. مخاطرات طبیعی به دلیل شرایط و فرآیندهای بیولوژیکی، زمین‌ساختی، زمین لرزه‌ای یا هواشناسی در محیط طبیعی به وجود می‌آیند (بیرودیان، نادر، ۱۳۸۵، ص ۵).

۴-۱. بلایای طبیعی

بلایای طبیعی روی هم رفته از نظر خسارت به زندگی و منابع، غیر منتظره‌ترین و پر آسیب‌ترین حوادث محسوب می‌شوند. در سال‌های اخیر بلایای طبیعی مانند گردبادهای میچ و خورج در کارائیب و آمریکای مرکزی، سیل در ونزوئلا و موزامبیک و زلزله در کلمبیا، ترکیه، بم و هائیتی آشفتگی دائمی را در بر داشته است. تجارب نشان می‌دهد واکنش عجولانه به دلیل ناآشنایی با شرایط محلی و بومی و نبود تلاش در سطوح ملی تنها عاملی است که آشفتگی و هرج و مرج را تشدید می‌کند که در اکثر موارد حمایت سازمان‌های ملی و بین‌المللی ضروری است و می‌توان آن را به صورت زیر تعریف کرد:

“عملی از طبیعت است با چنان شدتی که وضعی فاجعه انگیز ایجاد می‌کند و در این وضع شیرازه زندگی ناگهان گسیخته شده و مردم دچار رنج و درماندگی می‌شوند. در این شرایط مردم به غذا، پوشاک، سرپناه و مراقبت‌های پزشکی و پرستاری و سایر ضرورت‌های

زندگی و به محافظت در مقابل عوامل و شرایط نامساعد محیط محتاج می‌گردند
(محمدعصار و ابوالحسن قدیم، ۱۳۷۳، ص ۷)

۱-۵. وضعیت اضطراری^۱

حادثه طبیعی یا بشرساخته، فضای عادی را به شدت تخریب کرده و فرآیند امور و فعالیت‌ها را مختل نموده و یا باعث تغییر یا افزایش قابل توجه و سریع تقاضا برای برخی از خدمات نظیر، خدمات بیمارستانی می‌شود(برای مثال حملات تروریستی، فرو ریختن ساختمان و یا تصادفات هوایی). معمولاً به وضعیت‌های اضطراری با وسعت تخریب زیاد و اضطرار بالا، سانحه^۲ اطلاق می‌شود. البته زمان درهر بحران دارای اهمیت خاصی می‌باشد، به طوری که درصورت عدم توجه به آن و یا از دست رفتن آن، زندگی انسان و اموال وابسته، به خطر می‌افتد. به طور کلی اقدامات فوریتی در این فاصله زمانی بسیار معنادار می‌شوند. از این‌رو به این مدت Golden time واژه "زمان طلایی" اطلاق می‌شود.

۱-۶. خطر و احتمال خطر

خطر، بخش اجتناب‌ناپذیر زندگی است. انسان‌ها هر روز به نحوی با خطر مواجه می‌شوند، از جمله تعدادی در تصادفات رانندگی جان خود را از دست می‌دهند، دچار نقص عضو می‌شوند و یا اموالشان به سرقت می‌رود یا از آلودگی صوتی محیط پیرامون و انواع دیگر آلودگی‌ها رنج می‌برند. زندگی در محیط بدون خطر غیر ممکن است و انتظار می‌رود توجه

^۱. Emergency

^۲. Disaster

عمومی مردم نسبت به خطر در آینده با آن که اکثر مردم از طول عمر بیشتر و زندگی سالم‌تر بهره‌مند می‌شوند، افزایش یابد.

بعضی اوقات احتمال خطر، مترادف با خطر به کار می‌رود، اما احتمال خطر کاربرد دیگری دارد و به معنای امکان وقوع عملی حادثه زیان‌آور و خطرناک است. بهترین تعریف خطر، عبارت است از جریان یا واقعه‌ای که به طور بالقوه توان ایجاد زیان در آینده را دارد، یعنی منبع متعارف خطر. احتمال خطر عبارت است از قرار گرفتن انسان یا متعلقات بسیار ارزشمند او، در معرض خطر و اغلب آن را ترکیبی از احتمال و زیان لحاظ می‌کنند. بنابراین امکان دارد خطر (یا علت) را چنین تعریف کنیم، تحدید بالقوه علیه انسان‌ها و رفاه آن‌ها و خطر احتمالی (یا معلول) را به صورت احتمال و وقوع یک خطر خاص بپذیریم. اوکرنٲ ۱۹۸۰ برای تفکیک این دو واژه می‌گوید: دو نفر را در حال عبور از اقیانوس تصور کنید که یکی در کشتی اقیانوس پیما و دیگری در قایق پارویی نشسته است. خطر اصلی «آب و امواج بزرگ» در مورد هر دو وسیله‌ی دریانوردی همانند است، اما احتمال خطر (غرق شدن) برای کسی که در قایق پارویی نشسته، بیشتر است. از این‌رو وقتی خطر زلزله در یک ناحیه پدید می‌آید، خطر زیان‌آور آن تنها در قسمتی که مردم و اموالشان وجود دارد، حادث می‌شود. در ارزیابی همه مخاطرات و سوانح، مردم و چیزهایی که برایشان ارزشمند است بیش از هر عامل دیگر مورد توجه قرار می‌گیرند. هنگامی که تعداد زیادی از مردمی که در معرض مخاطره قرار می‌گیرند، کشته و زخمی می‌شوند و یا به طریقی زیان می‌بینند، اتفاق مذکور حادثه نامیده می‌شود. بنابراین حادثه را می‌توان «تحقق یافتن خطر» دانست، اگر چه توافقی جهانی برای تعیین مقیاس و شاخص حادثه وجود ندارد (مقیم‌ی و گودرزی نژاد، ۱۳۸۲).

۱-۷. تعریف حادثه^۱، سانحه^۲ و بحران^۳

حادثه، عبارت است از یک مورد کمیاب یا استثنایی در طبیعت یا محیط‌های دست ساز بشر که ممکن است اثرات منفی در زندگی انسان، اموال و فعالیت‌های او گذاشته و گاهی منجر به بحران شود و حتی ممکن است که در زندگی عادی انسان هیچ اثر نامطلوبی نداشته باشد. معمولاً اثرات یک حادثه توسط خود جامعه یا گروه قابل ترمیم است و پس از گذشت زمان، پرداخت هزینه و فعالیت‌ها به حالت اول برمی‌گردد، در حالی که در شرایط یک بحران، ممکن است جامعه خود قادر به ترمیم ضایعات نباشد. شایان ذکر است که در برخی موارد، پدیده‌های آب و هوایی، آب شناختی (هیدرولوژیک) و زمین شناختی باعث یک حادثه یا سانحه می‌گردند، ولی اگر این فرایندها انسان و اموال را تهدید نکنند، پدیده طبیعی خوانده می‌شوند. به عنوان مثال یک زمین لرزه بزرگ در نقاط غیر مسکونی یک پدیده طبیعی زمین شناختی است. همچنین طغیان سالانه برخی رودخانه‌ها مثل نیل عامل اصلی تداوم حیات سالم موجودات اطراف رودخانه می‌باشد و واقعه خطرناک یا بحران محسوب نمی‌شود.

سانحه که واژه انگلیسی آن معادل کلمه Disaster می‌باشد، از کلمه لاتین Astum به معنی ستاره مشتق شده است و معنی لغوی آن بی ستاره یا بی اقبال است و در فارسی کلمات سانحه، فاجعه و گاهی بحران به کار گرفته می‌شود. سانحه یا اتفاق نامطلوب یک پدیده پیچیده یا و چند وجهی بوده و ممکن است از ابعاد مختلف زیست محیطی، اقتصادی، مادی، روانی، و اجتماعی آسیب وارد نماید. گاهی هم شامل کلیه ابعاد فوق نمی‌شود. غالباً

¹. Event/accident

². Disaster

³. Crisis

تعداد تلفات و ضایعات انسانی مهم‌ترین معیار برای تعریف سانحه است. سوانح در صورت گسترش باعث به وجود آمدن بحران می‌شوند (بیرودیان، نادر، ۱۳۸۵، ص ۱۷).

بحران؛ اختلال جدی در کارکرد یک جامعه است که خسارت‌های انسانی، مادی و زیست محیطی گسترده‌ای را سبب می‌شود، به گونه‌ای که فراتر از توانایی جامعه آسیب دیده است تا بتواند صرفاً با استفاده از منابع داخلی خود این خسارت‌ها را جبران نماید. همچنین گاهی اصطلاح بحران برای توصیف یک وضعیت ناگهانی دهشتناک (مثل زلزله یا سیل) است که طی آن الگوهای معمول زندگی (یا اکوسیستم) منهدم شده و مداخلات فوق‌العاده و اضطراری برای نجات و حفظ حیات انسانی و یا محیط زیست الزامی می‌گردد (بدری، سیدعلی، ۱۳۸۴، ص ۵).

به طور کلی می‌توان چنین گفت:

حوادثی که در اثر رخدادها و عملکردهای طبیعی و انسانی به طور ناگهانی به وجود می‌آیند و خسارتی را به یک مجموعه یا جامعه انسانی تحمیل می‌کنند و برطرف کردن آن نیازمند اقدامات و عملیات اضطراری و فوق‌العاده است، بحران نامیده می‌شود (شکیب و مقدسی، ۱۳۸۵).

۸-۱. سوانح غیر مترقبه طبیعی^۱

سوانح غیر مترقبه‌ای که به دلیل حوادث طبیعی از جمله زلزله، سیل، طوفان‌های حاره‌ای یا آتشفشان به طور ناگهانی رخ می‌دهد و تاثیرات منفی فراوانی بر روند فعالیت‌های جوامع انسانی دارد. (UNDP, 2004)

^۱. Sudden Natural Disaster

۸-۱-۱. انواع سوانح طبیعی

سوانح طبیعی به طور کلی به چند دسته کلی زیر قابل تقسیم هستند:

۱. سوانح مربوط به آب و هوا و باد

۱-۱. طوفان (طوفان‌های حاره‌ای، طوفان‌های برق‌آسا، طوفان تگرگ، طوفان برف)

۲-۱. چرخندها^۱ یا چرخندهای حاره‌ای

۳-۱. گردباد

۴-۱. گردبادهای دریایی^۲

۵-۱. امواج جزر و مد

۶-۱. طوفان‌های باران^۳

۷-۱. کولاک

۸-۱. مه

۲. سوانح مربوط به آب و هوا و آب

۱-۲. سیل

۲-۲. رگبارهای قطاری ابر

۳-۲. سیل‌های ناگهانی

۴-۲. باران‌های سنگین

۵-۲. خشک‌سالی

۱. Cyclone
۲. Hurricanes
۳. Typhoons

حوادث طبیعی و غیر مترقبه ...

۲-۶. بارش برف

۳. سوانح مربوط به زمین

۳-۱. زلزله

۳-۲. سونامی

۳-۳. بهمن

۳-۴. زمین لغزش

۳-۵. فوران‌های آتشفشانی

۳-۶. سنگ‌ریزش

۳-۷. لجن (گل و لای) لغزش

۳-۸. نشست خاک

۳-۹. حرکت ماسه

۴. سوانح مربوط به اقیانوس

۴-۱. جریانات اقیانوسی (النینوها و لانینوها)

۵. سوانح مربوط به فضا

۵-۱. تلاقی (تصادف) ستارگان

۵-۲. رعد و برق

۶. سوانح مربوط به دما

۶-۱. موج گرما

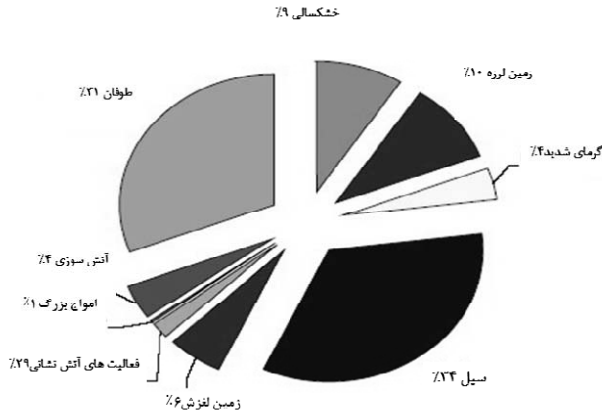
۶-۲. مه و برف^۱

۶-۳. آتش‌سوزی، (Sinha, 2006, p 15-16)

نمودار شماره ۱-۱، توزیع فراوانی و درصد تراکمی هریک از انواع مهم بلایای طبیعی را

نشان می‌دهد.

^۱. Whiteout

ماخذ: (World Bank, 2004)

نمودار شماره ۱-۱: نمودار توزیع فراوانی وقوع بلایای طبیعی بر حسب نوع واقعه از سال ۱۹۷۴ تا ۲۰۰۳

۹-۱. انواع بحران به لحاظ منشاء و خاستگاه حادث

بحران، سوانح و مخاطرات به لحاظ منشاء و خاستگاه، ابعاد و اثرات و مقیاس دارای انواع مختلفی است که شناخت هریک از آن‌ها از ضرورت‌های اولیه در مدیریت بحران می‌باشد؛ چرا که ساختار مدیریت بحران متناسب و متنوع با نوع سانحه تعریف می‌شود.

۱- مخاطرات و بحران‌های طبیعی

سوانحی که بدون دخالت انسان و توسط یکی از عناصر طبیعی، نظیر هوا (طوفان، آتش‌سوزی، خشکسالی) زمین (زلزله، رانش زمین، لغزش و ریزش کوه، آتشفشان) یا آب (سیل) و یا ترکیبی از سه عامل فوق رخ می‌دهد.

۲- مخاطرات با منشاء انسانی

مخاطراتی هستند که انسان‌ها به گونه‌ای در ایجاد آن نقش دارند و این نقش ممکن است عمدی و با اراده و یا غیر عمدی و بدون اراده باشد .

بحران‌های ایجاد شده توسط انسان را می‌توان به گروه‌های مختلفی به شرح زیر تقسیم کرد:

- فاجعه تکنولوژیک: حادثی که در نتیجه دخالت‌های ناآگاهانه بشر در طبیعت و بر اثر یک غفلت یا خطا روی می‌دهد.

- فاجعه سیاسی: اقدامات آگاهانه و محاسبه شده انسان است که موجب از بین رفتن جان انسان‌ها و تخریب کلی جامعه می‌شود، مانند جنگ و حملات اتمی، شیمیایی و ...

- فاجعه اکولوژیک: اخیراً دسته‌سومی هم به طبقه بندی بالا اضافه شده که به نام فاجعه اکولوژیک خوانده می‌شود و آن حادثی است که در نتیجه اقدامات مستقیم بشر و استفاده بی‌رویه از منابع طبیعی روی می‌دهد. این حوادث موجب تخریب کره خاکی و اثر مستقیمی بر نابودی گیاهان، منابع طبیعی و جانداران خواهد شد که در نهایت زندگی انسان‌ها را به خطر می‌اندازد(ای. درابک و جی هواتمر، ۱۳۸۳، ص ۴ و ۶).

این تقسیم بندی از دیدگاه پیش‌گیری از سانحه اهمیت دارد. از آنجا که مخاطرات طبیعی به دلیل عوامل طبیعی و بدون دخالت انسان روی می‌دهند، ممکن است پیش‌گیری از آن‌ها چندان معنی‌دار نباشد. در عوض لازم است انسان خود را با محیط انطباق داده و آمادگی لازم را در برابر این مخاطرات داشته باشد. از طرف دیگر مخاطراتی که عامل انسانی در رویداد آن‌ها نقش دارد، از جمله مواردی هستند که می‌وانند قابل پیش‌گیری و کنترل باشند. این طبقه‌بندی را می‌توان به صورت زیر، تا حدودی مفصل‌تر و پیچیده‌تر ارایه کرد:

- طبیعی غیرقابل اجتناب یا غیرمترقبه (مانند زلزله، طوفان)

- طبیعی قابل اجتناب (مانند سیل، رانش زمین)؛

- انسانی - طبیعی (آتش سوزی جنگل)؛

- غیرطبیعی (خطای انسانی مانند آتش سوزی در مساکن روستایی).

۱-۱۰. تقسیم بندی بحران

بحران‌ها را از نظر شدت همانند حوادث غیر مترقبه، می‌توان سطح بندی نمود. به عبارت دیگر، بحران‌ها را هم می‌توان از حیث درجه اهمیت و تعیین مسئولیت‌ها، به سه درجه زیر تقسیم کرد:

۱. بحران درجه یک

عبارت است از هر رویداد پیش بینی نشده و غیرمنتظره ای که یک واحد به تنهایی و با امکانات معمول خود قادر به مقابله با آن باشد. بعضاً برای مقابله با این نوع بحران ممکن است از واحدهای دیگر در سطح شهر درخواست کمک شود که آن‌ها نیز با امکانات خود به یاری این نهاد بشتابند.

مسئولیت: نهادها یا واحدهای که با چنین واقعه‌ی روبرو شده است، خود مسئول تصمیم‌گیری و اقدام در مورد رفع بحران موجود است.

۲. بحران درجه دو

هرگونه رویداد غیرمنتظره که برای مقابله با آن دو یا بیش از دو نهاد با قابلیت بیش از حد معمول لازم باشد. در صورت بروز چنین رویدادی ممکن است به کمک و همکاری نهادهایی خارج از این حدود هم نیاز باشد. مقابله با این نوع رویداد نیازمند تلاش هماهنگ پرسنل،

بسیج امکانات و تجهیزات لازم بوده که فراتر از حد وظایف، معمول این ارگان‌ها و نهادهای است.

مسئولیت تصمیم‌گیری اولیه در مورد رفع شرایط به وجود آمده، وظیفه نهاد یا واحدی است که با این واقعه روبرو شده و می‌تواند از عهده آن برآید. اما هماهنگی با نهادهای دیگری که تعهد کرده‌اند در چنین مواردی به یاری این نهاد بشتابند، لازم است. لذا جهت رفع کامل بحران باید با نهادهای مسئول دیگر، هماهنگی‌های لازم به عمل آید.

۳. بحران درجه سه

هرگونه رویداد غیرمنتظره‌ای که برای مقابله با آن نیاز به تجهیز کلیه امکانات و نهادهای مسئول در سطح شهر و هماهنگ کردن و همکاری این نهادها و نهادهای دیگر خارج از این حوزه باشد.

مسئولیت: وظیفه تصمیم‌گیری اولیه در اینگونه موارد برعهده ستاد مدیریت بحران است. برای نجات جان انسان‌ها و حفظ شرایط منطقه ممکن است از سوی مسئولین که در محل حضور دارند، تصمیماتی اتخاذ شود. در این گونه موارد تصمیم‌گیری‌های فوری الزامی است و نمی‌توان منتظر نهادهای بالاتر شد. (مرکز مطالعات و برنامه ریزی شهر تهران، ۱۳۸۳)

۱-۱۱. مراحل مدیریت بحران

بر اساس تعریف برنامه عمرانی سازمان ملل متحد^۱ (مدیریت بحران عبارت است از سیاست‌گذاری، اخذ تصمیمات مدیریتی و انجام اقداماتی اجرایی به منظور آمادگی، کاهش

^۱. Uited Nation Development Plan

اثر مخرب، پاسخ‌گویی، بازسازی و ترمیم اثرات ناشی از بلایای طبیعی یا انسان ساخت (UNDP, 2005).

از تعریف بالا چهار مرحله اصلی مدیریت بحران به صورت زیر تعریف می‌شود:

۱. **آمادگی:** آمادگی مجموعه فعالیت‌ها و اقداماتی است که در مرحله قبل از وقوع بحران و به منظور کسب اطمینان از پاسخ‌گویی صحیح و موثر به بحران و تبلیغات ناشی از آن انجام می‌گیرد (Kent, 1994).

برای آمادگی در برابر بلایا نه جزء در نظر گرفته شده است که عبارتند از:

تحلیل وضع موجود، برنامه ریزی، چارچوب سازمانی، نظام‌های ثبت اطلاعات، منابع انسانی، منابع اساسی، سامانه‌های هشدار دهنده، سازوکار پاسخ‌گویی، آموزش، برگزاری مانور (جهانگیری، کتابون، ۱۳۸۸).

۲. **پیشگیری:** پیشگیری عبارت است از ممانعت از وقوع بحران و تخفیف یا کاهش اثرات مخرب حاصل از آن. در واقع پیشگیری مجموعه اقداماتی است که با هدف کاهش پایدار خطر در مواجهه با مخاطرات و یا به منظور کاهش احتمال وقوع خطر و عوارض ناشی از آن انجام می‌گیرد (ISDR 2004).

۳. **پاسخ‌گویی و مقابله:** منظور از پاسخ‌گویی، مجموعه اقداماتی و مداخلاتی است که در مرحله حین و بلافاصله پس از رخداد بلایا به منظور مواجهه مقابله با بحران و به حداقل رساندن خسارات مالی و جانی انجام می‌گیرد. این مرحله خود از زیر مراحل متعددی تشکیل شده است که مهم‌ترین آن‌ها جستجو و نجات، امداد، تخلیه اضطراری، اسکان اضطراری، برقراری ارتباط، ارزیابی وضع موجود، نیازسنجی، تامین نیازهای اساسی هستند (جهانگیری، کتابون، ۱۳۸۸).

کارشناسان بر این باورند که مرحله پاسخ‌گویی، در بردارنده دو نوع پاسخ‌گویی اولیه و (سریع یا کوتاه مدت) و پاسخ‌گویی ثانویه (تاخیری یا بلند مدت) است. در اینکه هر یک از انواع پاسخ‌گویی اولیه و ثانویه چه محدوده زمانی را در بر می‌گیرند، اختلاف نظر وجود دارد. معمولاً دوره پاسخ‌گویی اولیه یک هفته پس از وقوع بحران و دوره پاسخ‌گویی ثانویه تا ۶ هفته پس از بحران در نظر گرفته می‌شود (IFRC 2000).

۴. بازسازی: تامین کل خدمات و زیر ساخت‌های تخریب شده، جایگزینی کالبدی بناهای منهدم شده، احیا کردن و توانمند ساختن مجاری اقتصادی و در نهایت بهبود شرایط زیست جامعه مصیبت زده است (آیسان و دیویس، ۱۳۸۵).

۱۲-۱. بلایای طبیعی و فرصت‌ها

بلایای طبیعی معمولاً در کنار شرایط بحرانی و غم‌انگیزی که به دنبال خود می‌آورند، فرصت‌هایی را نیز به وجود می‌آورند که در زمان صلح به وجود نمی‌آیند. برکات^۱ ادعا می‌کند که: "نوشته‌ها و گزارش‌های مربوط به بازسازی پس از جنگ و بلایای طبیعی، پر از شواهد و وقایعی است که درباره فرصت‌هایی گزارش شده اند که در شرایط بازسازی پس از بلایا به وجود آمده‌اند. همچنین همیشه گزارش شده است که بازماندگان جنگ و بلایای طبیعی همواره در شرایط بازسازی پس از جنگ و فجایع طبیعی، امیدواری زیادی به آینده‌ای بهتر و روشن‌تر دارند." (Sultan Barakat, 1993)

از این رو، تعدادی از معماران و شهرسازان درگیر در امور بازسازی، زمان بازسازی را فرصتی طلایی تلقی می‌کنند تا در آن ایده‌های بلند پروازانه خود را که در شرایط عادی قادر به پیاده کردن آنها نیستند، در زمان بازسازی پیاده کنند. برخی به بازسازی به عنوان

^۱. Barakat

فرصتی برای کاهش خطرات و افزایش میزان مقاومت در برابر تخریب جنگ و بلایای طبیعی نگاه می‌کنند (Davis, 1986).

واقعیت این است که وقوع سانحه فرصت‌های مناسبی را فراهم می‌کند که با شناساندن طرح‌های پیشرفته استفاده از زمین، روش‌های پیشرفته ساختمان، و آیین‌نامه‌های ساختمانی به مردم، از خطرات سوانح آینده کاسته شود. این برنامه‌های پیشگیری باید بر تجزیه و تحلیل خطر و میزان آسیب‌پذیری‌ها مبتنی باشد و در همه مناطق سانحه‌خیز کشور نیز مورد استفاده قرار گیرد (UNDRO, 1987).

۱-۱۳. آسیب‌پذیری و مفهوم آن

مفهوم آسیب‌پذیری عبارت است از مقدار خطر، در ترکیب با سطح توان اقتصادی و اجتماعی که بتوان به واسطه آن با واقعه ناشی از خطر مقابله کرد (اسمیت، ۱۳۸۲). آسیب‌پذیری از عواملی حاصل می‌شود که احتمال عدم توانایی جامعه برای مقابله در برابر بحران‌ها را افزایش می‌دهند. البته تمام بخش‌های جامعه نسبت به خطر آسیب‌پذیر نیستند، اما اکثر آنها تا اندازه‌ای این گونه‌اند. به همین جهت برای تعیین میزان آسیب‌پذیری جوامع در برابر بلایا و حوادث و همچنین دیگر بحران‌ها، ارزیابی آسیب‌پذیری صورت می‌پذیرد. ارزیابی آسیب‌پذیری که آنالیز خطرات، ارزیابی تهدیدات و ارزیابی خطر نیز نامیده می‌شود، رویکردی برای شناسایی خطرات و تعیین اثرات احتمالی آنها بر یک جامعه می‌باشد.

آسیب‌پذیری جوامع نسبت به بحران از دو جنبه تعریف و تکامل پیدا می‌کند که

عبارتند از:

۱. **استعداد:** دسته‌ای از عوامل، فاکتورها و فرآیندهایی در جامعه می‌باشند که به کمک یکدیگر باعث بروز شرایط بحرانی و یا تشدید این شرایط می‌گردد که خود در سه مرحله زیر تکمیل می‌شود.

- علل زمینه‌ای: دسته‌ای از عوامل ریشه‌دار جامعه به کمک هم باعث بروز و تثبیت آسیب پذیری می‌شوند. این عوامل عبارتند از فقر، محدودیت دستیابی به منابع، نظام اقتصادی و شرایط جامعه.

- فشارهای محرک: فشارهای محرک عبارتند از فرآیندهای انتقال دهنده عوامل منفی که جامعه را به سوی شرایط بحرانی و ناامنی سوق می‌دهند. این فرآیندها ممکن است ناشی از ضعف و یا کمبود سازمان‌های محلی، عدم آموزش و مهارت زندگی، عدم آگاهی از خطرات و سوانح در منطقه، تراکم جمعیت و توسعه بی‌رویه و تخریب محیط زیست.

- **شرایط غیر ایمن:** با وجود زمینه‌های آسیب‌پذیری به ویژه جمعیت و فقر که جوامع را به سوی بحران سوق می‌دهند، شکنندگی و حساسیت محیط فیزیکی از عوامل اصلی بحران و یا تشدید آن به حساب می‌آیند. بی‌ثباتی اقتصادی، ناپایداری درآمد و عدم امنیت شغلی مردم، از شرایط نا امن اجتماعی است. برای مثال محل‌های نامناسب اسکان و احداث ساختمان‌هایی غیر ایمن و خطرناک ناشی از توان اقتصادی پایین از عوامل ایجاد جامعه آسیب‌پذیر و بروز بحران است.

۲. **ظرفیت:** توانایی جامعه برای مقابله با آسیب‌های ناشی از حوادث و سوانح می‌باشد. این توانایی به عوامل و عوامل مختلفی که امکان پاسخ‌دهی به سوانح و جلوگیری از وقوع بحران و یا کاهش اثرات آن و بازسازی را فراهم می‌سازند، بستگی دارد. برای مثال نمونه‌های از این عوامل شامل وجود مراکز امداد رسانی، بیمارستانی و یا وجود امدادگران با مهارت می‌باشد.

جدول شماره ۱-۱: عوامل ایجادکننده، افزایش دهنده و کاهش دهنده آسیب‌پذیری

عوامل ایجاد کننده آسیب‌پذیری	عوامل افزایش دهنده آسیب‌پذیری	عوامل کاهش دهنده
------------------------------	-------------------------------	------------------

آسیب‌پذیری		
<ul style="list-style-type: none"> - بهبود شبکه‌های اجتماعی و معیشت - توزیع عادلانه منابع سیاسی و اقتصادی - تعلیم و آموزش و آگاه‌سازی - برنامه‌ریزی شهری - انجام، به اجرا در آوردن کدهای ساختمانی - تنوع بخشی، تکثیر منابع - تدارک فرصت‌ها، منابع و قدرت بیشتر برای زنان - مورد توجه قرار دادن بخش‌های حاشیه‌ای، غیررسمی و بخش‌های اقتصادی خرد در فازهای بعد از بحران - تمرکز زدایی - ارتقاء دسترسی به منابع - کاهش سطح فقر، بهبود معیشت - تغییرات نهادی و سیاسی 	<ul style="list-style-type: none"> - افزایش جمعیت، فروپاشی الگوهای اجتماعی و معیشت - تراکم نواحی آسیب‌پذیر در مناطق جغرافیایی خاص - انزواء فقر و سطح توسعه - فقدان دسترسی به اعتبار، تجهیز منابع - گرایش‌های اشتغال اراضی - عادات و سنت‌ها، جنسیت - بیکاری، کمبود و کسری درآمد، بی‌سوادی - خشونت‌های اجتماعی و خانوادگی - گسترش شهر، کنترل نشده و برنامه‌ریزی نشده - تعرض توسعه و سیاست‌های ناندیشیده - فقدان کدهای ساختمانی با مکانیسم‌های اجرایی ناکافی - استفاده از تکنولوژی نامناسب - بحران‌های قبلی 	<ul style="list-style-type: none"> - نابرابری به علت مدل‌های اجتماعی-سیاسی رایج - انزواء فقر و سطح توسعه - گرایش‌های اشتغال و تصرف زمین - سیستم‌های سازمانی و نهادهای ناکافی - فقدان مسئولیت در ارتباط با ایجاد آسیب‌پذیری - تفاوت‌های جمعیت‌شناختی (سن، جنس، توانایی و...) - عادات و سنت‌ها - بیکاری، کمبود و کسری درآمد، بیسوادی - گسترش شهر، کنترل نشده و برنامه‌ریزی نشده - تعرض توسعه و سیاست‌های ناندیشیده - استفاده از تکنولوژی نامناسب - فقدان کدهای ساختمانی با مکانیسم‌های اجرایی ناکافی

ماخذ (Birkmann 2006)

۱-۱۴. آسیب‌پذیری در برابر بلایا

بطور متوسط انتظار می‌رود که سالانه، ۱۰۰۰۰۰ نفر زندگی خود را به دلیل مخاطرات طبیعی از دست بدهند. بعلاوه، بلایا بصورتی نامتناسب کشورهای کمتر توسعه یافته را تحت تأثیر قرار می‌دهند. برآورد شده است که ۹۷ درصد بلایای طبیعی منجر به مرگ، در کشورهای در حال توسعه رخ می‌دهد (Munich Re, 2001).

در نیم قرن گذشته، توسعه انسانی، بوسیله شهرنشینی سریع و برنامه‌ریزی شده در دنیای در حال توسعه توصیف شده است. نود درصد رشد جمعیت جهانی، در کشورهای کمتر توسعه یافته اتفاق می‌افتد. این کشورها، توانایی و منابع لازم برای مدیریت نرخ بالای رشد شهری را ندارند. بین سال‌های ۱۹۵۰ تا ۲۰۰۰، جمعیت شهری در کشورهای در حال

توسعه، از کمتر از ۱۸ درصد به بیش از ۴۰ درصد افزایش یافته است. انتظار می‌رود این افزایش، تا سال ۲۰۳۰ به ۶۰ درصد برسد. پیش بینی می‌شد در سال ۲۰۱۰، ۸ شهر از ۱۰ شهر بزرگ جهان در کشورهای در حال توسعه باشند. بیشترین پتانسیل‌های وقوع بلایا، در ۱۰۰ شهر پرجمعیت جهان وجود دارد. در بیش از سه چهارم این شهرها، حداقل یک مخاطره طبیعی رخ می‌دهد. انتظار می‌رود که بطور متوسط، در حداقل ۷۰ شهر از این ۱۰۰ شهر، هر پنجاه سال یک زمین لرزه قوی اتفاق بیفتد (بحرینی، حسین و آخوندی، عباس، ۱۳۷۹).

به‌طور کلی انسان در برابر بلایایی که منشا طبیعی و انسانی دارند، آسیب پذیر است. پهنه‌های پر جمعیت (قاره آسیا) بلایای طبیعی و خسارات بیشتر را تحمل می‌کنند. با توجه به آثار و پیامدهای گوناگون بلایا در کشورهای پیشرفته و غیر پیشرفته، ارائه آمارهای مربوط به خسارت جانی و مالی نمی‌تواند یکسان باشد. به هر حال ۹۰ درصد از خسارات جانی و مالی به دو سوم جمعیت کشورهای در حال توسعه ارتباط می‌یابد. در حالی که سه چهارم از مجموع خسارت‌های اقتصادی به کشورهای پیشرفته مربوط می‌شود. این موارد، برخی از پیوندهای مهم بین بلایا و ثروت را نشان می‌دهد. رشد اقتصادی نیز آسیب پذیری ناشی از بلایا را حتی در کشورهای پیشرفته افزایش می‌دهد. البته پیشرفت‌های تکنولوژیکی توانسته است تا حدودی نسبت به کاهش بلایا موثر واقع شود. توسعه شهرها به ویژه در کشورهای در حال توسعه باعث شده است تا منابع از بین برود و تعداد زیادی از مردم در شهرها، مصرف کنندگان همیشگی باشند. این در حالی است که میزان افزایش بیش از حد جمعیت در کشورهای پیشرفته در حد پایینی قرار دارد (خالدی، شهریار، ۱۳۸۰). جدول شماره ۱-۲، تفاوت عمده کشورهای صنعتی و در حال توسعه در مواجهه با بلایای طبیعی را نشان می‌دهد.

جدول شماره ۱-۲: تفاوت کشورهای صنعتی و در حال توسعه در مواجهه با بلایای طبیعی

کشورهای صنعتی	کشورهای در حال توسعه
آمدادگی برای تحمل خسارات مالی زیاد	ایجاد وقفه در توسعه اقتصادی - اجتماعی در اثر وقوع بلایای طبیعی
وجود مکانیزم های لازم جهت جلوگیری از وقوع تلفات جانی	عدم وجود منابع مالی لازم جهت ایجاد سیستم های هشدار سریع
توانایی اعزام سریع تیم‌های امداد و پزشکی	عدم توانایی در اعزام سریع و در نتیجه ایجاد تلفات جانی زیاد
پوشش مناسب بیمه برای جبران خسارات	عدم پوشش مناسب بیمه و در نتیجه صرف بودجه برای جبران خسارات

ماخذ: (بانک جهانی ۲۰۰۴)

در بیشتر نقاط جهان، تلفات ناشی از مرگ و میر و آسیب انسان‌ها و نیز خسارات ناشی از بلایای طبیعی هر روزه افزایش می‌یابد. شناسایی علل بلایای طبیعی می‌تواند راه حل مناسبی را پیش روی دولت‌های مختلف قرار دهد. باید به این نکته در زمینه بلایای طبیعی اشاره کرد که هر پدیده طبیعی را نمی‌توان بلائی طبیعی محسوب کرد. زمانی یک حادثه طبیعی بلا محسوب خواهد شد که انسان‌ها و اموال آنها را در معرض آسیب جدی قرار دهد. به طور کلی پس از وقوع هر سانحه طبیعی مخرب، سه مرحله وجود دارد:

۱. **مرحله اضطرار:** اضطرار، وقوع موقعیتی استثنایی است که طی آن مردم قادر به برآوردن نیازهایشان نیستند و با مخاطرات جانی و مالی مواجه می‌شوند. در این مرحله برای اسکان فوری آسیب دیدگان، سرپناه اضطراری در نظر گرفته می‌شود که در اغلب موارد، به خصوص پس از زلزله، چادر است.

۲. **مرحله ساماندهی^۱:** ساماندهی دلالت دارد بر بازگرداندن خدمات بنیادی به عملکردهای پیش از سانحه، کمک مردم در جهت خودکفایی و خودباوری، مرمت خرابی‌ها، اعطای تسهیلات مالی، احیای فعالیت‌های اقتصادی و فراهم آوردن زمینه‌های حمایت از بازماندگان در زمینه‌های روانی و اجتماعی. مرحله ساماندهی عمدتاً بر توانمند کردن آسیب دیدگان متمرکز است، تا جامعه آمادگی بازگشت به الگوهای زیست قبل از سانحه را بیابد. این مرحله در عین حال می‌تواند به عنوان یک دوره‌گذار میان امداد اضطراری و توسعه پایدار بلند مدت تلقی شود. به منظور نیل به اهداف ذکر شده در این مرحله، معمولاً از سرپناهی به مراتب بهتر و راحت‌تر از سرپناه اضطراری استفاده می‌شود که به آن سرپناه موقت می‌گویند.

سرپناه اضطراری: چادر، شناخته‌ترین نوع سرپناه اضطراری است و از مهم‌ترین ویژگی‌های آن می‌توان به سبکی، کم حجمی و برپایی سریع و آسان آن اشاره کرد. سرپناه اضطراری نقش‌های مهم و گوناگونی دارد، از جمله: محافظت در مقابل سرما، گرما، باد و باران؛ انبار کردن اثاث و حفظ اموال؛ ایجاد امنیت عاطفی و تأمین یک محیط خصوصی؛ تعیین نشانی مشخص برای دریافت خدمات (خدمات پزشکی، غذا و ..) و تأمین منزل برای خانواده‌هایی که خانه خود را از ترس آسیب‌های سانحه تخلیه کرده‌اند.

سرپناه موقت: میان ایجاد سرپناه اضطراری و بازسازی مسکن دائمی، می‌توان راه‌های میانه‌ای برگزید و اسکان موقت برای آسیب‌دیدگان در نظر گرفت. اما در هر حال، هرچه زودتر مرحله بازسازی آغاز شود، هزینه‌های کلی اجتماعی، اقتصادی و سرمایه‌ای کمتر می‌شود (UNDRO, 1987).

¹.Rehabilitation

نکته‌ای که در مورد اسکان موقت حائز اهمیت است، این است که سرپناه موقت باید به گونه‌ای باشند که بتواند تا حد قابل قبولی زندگی مردم و حیات جامعه را به وضع عادی و مناسب برگرداند و در عین حال، هزینه‌های سنگین و تلف شده‌ای به همراه نداشته باشد. در واقع اکثر انواع اسکان‌های موقت، پس از اتمام دوره بازسازی، دیگر به کار نمی‌آیند و به عنوان هزینه‌های به هدر رفته‌ای محسوب می‌شوند؛ مگر اینکه با پیش‌بینی و برنامه‌ریزی صحیح، اسکان موقت را به گونه‌ای در مسیر اسکان دائم قرار دهیم.

سرپناه موقت نباید آنقدر مرفه باشد که در عمل به سرپناه دائم تبدیل شده و در نتیجه مشکل بشود مردم را متقاعد کرد که از آن نقل مکان کنند، زیرا انتقال اجباری آسیب دیدگان از سرپناه موقت به سرپناه دائم، گاهی مستلزم صرف هزینه‌های زیادی است که از جمله این تجارب، می‌توان زلزله مارمارا را نام برد. در زلزله مارمارا، برنامه تأمین سرپناه موقت، موفقیت بسیار کمی داشت. بنابراین سازمان‌های مسئول، پس از این زلزله تصمیم گرفتند که سرپناه اضطراری را با کیفیت بهتری تهیه کنند، به طوری که پلی بین اسکان اضطراری و دائم ایجاد شود و استفاده مؤثرتری از منابع صورت گیرد (Carl-Michael 2002).

۳. مرحله بازسازی^۱: در این مرحله، بخش‌های آسیب‌پذیر جامعه از جمله بناها، زیرساخت‌ها، بخش‌های اقتصادی، اداری و سیاسی، روان‌شناختی، فرهنگی، اجتماعی و زیست محیطی بازسازی می‌شود (آیسان، یاسمین و دیویس، یان، ۱۳۸۵).

خلاصه

^۱. Reconstruction

مخاطرات طبیعی، پدیده طبیعی را شامل می‌شود که در مجاورت سکونت‌گاه‌های انسانی و به شکل یک تهدید برای مردم، ساختارها یا سرمایه ای اقتصادی روی می‌دهد و ممکن است منجر به بحران شود. مخاطرات طبیعی به دلیل شرایط و فرآیندهای بیولوژیکی، زمین ساختی، زمین لرز ای یا هواشناسی در محیط طبیعی به وجود می‌آیند.

مفهوم آسیب پذیری عبارت است از مقدار خطر، در ترکیب با سطح توان اقتصادی و اجتماعی که بتوان به واسطه آن با واقعه ناشی از خطر مقابله کرد.

به طور کلی، انسان در برابر بلایایی که منشأ طبیعی و انسانی دارند، آسیب‌پذیر است. پهنه‌های پر جمعیت (قاره آسیا) بلایای طبیعی و خسارت‌های بیشتر را تحمل می‌کنند. آسیب‌پذیری کشورهای در حال توسعه و عقب افتاده، به نسبت کشورهای پیشرفته، بیشتر است. به هر حال ۹۰ درصد از خسارات جانی و مالی به دو سوم جمعیت کشورهای در حال توسعه اختصاص دارد. در حالی که سه چهارم از مجموع خسارت‌های اقتصادی به کشورهای پیشرفته مربوط می‌شود، بیشترین خسارت‌های اقتصادی نیز در جایی اتفاق می‌افتد که فقر در آن جا بیداد می‌کند. این موارد، برخی از پیوندهای مهم بین بلایا و ثروت را نشان می‌دهد.

بلایای طبیعی معمولاً در کنار شرایط بحرانی و غم‌انگیزی که به دنبال خود می‌آورند. واقعیت این است که وقوع سانحه فرصت‌های مناسبی را فراهم می‌کند که با شناساندن طرح‌های پیشرفته استفاده از زمین، روش‌های پیشرفته ساختمان و آیین‌نامه‌های ساختمانی به مردم، از خطرات سوانح آینده کاسته شود. این برنامه‌های پیشگیری باید بر تجزیه و تحلیل خطر، و میزان آسیب‌پذیری‌ها مبتنی باشد و در همه مناطق سانحه‌خیز کشور مورد استفاده قرار گیرد.

آزمون

۱. خطر، حادثه، سانحه و بحران را تعریف نموده و در مورد تفاوت آن‌ها بحث کنید؟
۲. انواع سوانح طبیعی را نام ببرید؟
۳. در مورد توزیع فراوانی بلایای طبیعی در جهان بحث کنید. کدام بلایا بیشترین توزیع فراوانی را در جهان دارا می‌باشند؟
۴. بحران‌ها از حیث درجه اهمیت و تعیین مسئولیت‌ها به چند درجه تقسیم می‌شوند؟ نام ببرید؟
۵. مراحل مدیریت بحران را نام ببرید و در مورد هر کدام توضیح دهید؟
۶. مفهوم آسیب‌پذیری را بیان کرده و در مورد آسیب‌پذیری جوامع نسبت به بلایا بحث کنید؟

فصل دوم

زمین لرزه

اهداف

هدف از مطالعه این فصل، آشنایی با مطالب زیر می باشد:

۱. آشنایی با مفهوم زلزله، علل وقوع زلزله و مکانیسم آن‌ها

۲. آشنایی با اصطلاحات کانون زلزله، گسل اشتقاق قاره، کمر بند زلزله

۳. شناخت گسل‌ها و انواع آن‌ها

۴. آشنایی با نظریه تکتونیک صفحه ای و تئوری بازگشت کشسان

۵. آشنایی با انواع زلزله و انواع آن

۶. پدیده روانگرایی خاک

۷. طبقه بندی زمین لرزه‌ها و خطرات ناشی از هر کدام

۸. عوامل موثر در ایجاد خسارت زلزله

۹. راهکارهای مناسب امداد رسانی و کاهش تلفات

۱۰. راهبردهای شهرسازانه جهت کاهش آسیب پذیری زلزله

۱-۲. تعریف زلزله

برای شناخت هر پدیده ای در جهان واقع، لازم است ابتدا از آن تعریف مناسب و نسبتاً جامعی داشته باشیم، چرا که بدون دانستن تعریفی مناسب از آن نمی توان به کنه پدیده پی برد و آن را به خوبی درک نمود.

در فرهنگ تک جلدی عمید زلزله را با فتح حروف « ز » و « ل » یعنی زلزله برخلاف آنچه در زبان عامه مردم رایج است، آورده می نویسد :

« زمین لرزه، لرزش و جنبش شدید و یا خفیف قشر کره زمین که به نقصان درجه حرارت مواد مرکزی و احداث چین خوردگی و فشار یا در اثر انفجارهای آتشفشانی به وقوع می رسد. »

در فرهنگ جغرافیا تألیف پریدخت فشارکی و همچنین در فرهنگ جغرافیایی تألیف مهدی مومنی تعریفی مشابه هم به گونه زیر ارائه شده است:

« جنبش یا تکان پوسته زمین که به صورت طبیعی ناشی از زیر پوسته زمین است. گاهی زلزله باعث تغییراتی در سطح زمین می شود، اما اغلب زیان بوجود آمده ناشی از تکان ه، فقط محسوس است. ممکن است زلزله بوسیله یک انفجار آتشفشانی نیز بوجود آید. زلزله در حقیقت در بیشتر نواحی آتشفشانی امری عادی است و اغلب قبل و یا همزمان با انفجار اتفاق می افتد. اصل زلزله تکتونیکی است و احتمالاً وجود یک شکست لازم آن است. موج های زلزله دست کم در سه جهت اتفاق می افتند و در یک مسافت قابل ملاحظه از مکان اصلی بطور جداگانه حس می شوند. وقتی امواج زلزله از مکانی می گذرد، زمین و ساختمان ها می لرزند و به جلو و عقب می روند. بالاترین زیان ناشی از زلزله همیشه در مرکز زلزله (جایی که حرکت بالا و پایین است) نیست؛ اما در مکان هایی که موج های زلزله

بصورت مایل به سطح می‌رسد و نزدیک مرکز زلزله باشند، دارای بالاترین زیان می‌باشند. یک زلزله شدید معمولاً بوسیله یک سری از تکان‌ها همراه می‌شود. زلزله‌ای که در نزدیک یا زیر دریا اتفاق می‌افتد، سبب حرکات شدید آب‌ها شده و امواج بزرگی را ایجاد کرده و در مسافت زیادی این امواج ادامه پیدا می‌کنند. طغیان نواحی ساحلی بیشتر از خود زلزله باعث خسارت می‌شوند و در نواحی آتشفشانی زلزله عملاً هر روز اتفاق می‌افتد. به عنوان مثال در هاوایی هر ساله صدها تکان‌های کوچک ثبت می‌شوند. «

درفر هنگ گیتاشناسی تألیف عباس جعفری آمده است:

«جنبش سریع و محسوسی که در نتیجه جابجایی و یا جای‌گیری تخته سنگ‌های زیر پوسته زمین پدید می‌آید، در نتیجه این جنبش یک سری لرزش‌های موجی شکل پدید می‌آید و گاه تغییرات ارتفاعی پوسته زمین را باعث می‌گردد و اغلب ضایعات و زیادهای جانی و فراوانی از خود برجا می‌گذارد. زمین لرزه بیشتر مخصوص نواحی آتشفشانی بوده و گاه با خروش و فوران کوه‌های آتشفشانی همراه می‌گردد و در حالات شدید، شکست‌ها و بریدگی‌های مهم و مشخص در روی پوسته زمین از خود بجای می‌گذارد. غالب زمین لرزه‌ها حداقل با سه نوع موج لرزاننده همراه است. در مرکز وقوع زمین لرزه سه موج مزبور بطور همزمان اثر گذارده و ساختمانها و تأسیسات واقع در این منطقه را با نوسان‌های شدید به عقب و جلو می‌برد و حداکثر خسارت و زیان در محلی که امواج مزبور بطور مورب به سطح زمین می‌رسند وارد می‌سازد...»

محمود صداقت در کتاب "زمین شناسی برای جغرافیا" تعریفی بدین گونه ارائه می‌دهد:

«زمین لرزه عبارت است از حرکات و لرزش‌های ناگهانی و گذرا در زمین که از ناحیه

محدودی منشأ می‌گیرد و از آنجا در تمام جهات منتشر می‌شوند. «

در کتاب فیزیکال جئوگرافی آمده است:

«زلزله یک‌سری از تکان‌ها و لرزش‌های ناگهانی است که از آزاد شدن فشار در طول گسل‌های فعال و در مناطق آتشفشانی فعال ناشی می‌شود. تکان‌ها و لرزش‌های سطح زمین که در ارتباط با حرکات پوسته زمین در زیر زمین می‌باشد.»
در فرهنگ آکسفورد آمده است:

«حرکات ناگهانی و شدید سطح زمین.»

به عبارت دیگر زمین‌لرزه پدیده انتشار امواج در زمین به علت آزاد شدن مقدار زیادی انرژی ناشی از اغتشاش سریع در پوسته زمین و یا در قسمت‌های بالائی گوشته^۱ در مدت کوتاه می‌باشد (برگی، خسرو، ۱۳۷۳).

۲-۲. علل وقوع زلزله

شناخت و مطالعه علل وقوع زلزله از اساسی‌ترین مسائل مهندسی زلزله به شمار آید. البته تاکنون تحولات و مکانیسم اساسی در داخل زمین که باعث زلزله می‌گردد به طور کامل مشخص نیست. تاکنون نظریه‌های مختلفی در این زمینه پیشنهاد شده است که در بعضی از حالات متناقض با یکدیگر می‌باشند.

ارسطو معتقد بود که در حفره‌های زیر زمین گازهای وجود دارد، رها شدن این گازها، باعث ایجاد زلزله می‌شود. البته این نظریه را می‌توان در زلزله‌هایی که اطراف آتشفشان‌ها رخ می‌دهد تا حدودی بکار برد.

زلزله‌هایی که به وسیله رهایی ناگهانی انرژی اندوخته شده در پوسته زمین ایجاد می‌شوند، به نام زلزله‌های تکنونیک^۲ خوانده می‌شود. تعدادی زلزله‌های کوچک‌تر به علل

^۱. Mantle

^۲. Tectonic Earthquakes

دیگر مانند لغزش کوه‌ها^۱، ریزش کوه‌ها^۲، فرو ریختن غارها و صخره‌های زیر زمینی و فعالیت آتشفشانی به وقوع می‌پیوندند (عادلی، حجت الله، ۱۳۷۹).

علل وقوع و منشاهاى زمین‌لرزه را می‌توان بصورت زیر طبقه‌بندی کرد:

۲-۲-۱. زمین‌لرزه‌های تکتونیکی

آشکار است علل وقوع زلزله ارتباط نزدیکی به تحولات تکتونیک کلی زمین دارد که مداوما رشته کوه‌ها و خندق‌های اقیانوسی را در سطح زمین ایجاد می‌کنند. توسعه نظریه تکتونیک صفحه‌ای (که در مباحث بعد به آن پرداخته خواهد شد) در طی ۲۰ سال گذشته مقدار قابل ملاحظه‌ای درک بشر را برای علت وقوع زلزله زیاد کرده است (عادلی، حجت الله، ۱۳۷۹).

در دوران یونان باستان ارتباط دادن آتشفشان‌های دریای اژه با زمین‌لرزه‌های دریای مدیترانه امری طبیعی بود. اما در حقیقت با گذشت زمان آشکار شد که اغلب زمین‌لرزه‌های مخرب در نتیجه فعالیت‌های آتشفشانی رخ نداده‌اند. تعبیر نوین و مربوط به علت وقوع اغلب زمین‌لرزه‌ها بر حسب پدیده‌ای است که تکتونیک صفحه‌ای نامیده می‌شود، ایده اصلی آن است که خارجی‌ترین بخش زمین (که لیتوسفر نامیده می‌شود) مشتمل بر چندین قطعه بزرگ و نسبتاً پایدار است که صفحات تکتونیکی نامیده می‌شود و هر صفحه تا عمقی در حدود ۸۰ کیلومتر امتداد یافته است. حرکات سطح زمین سبب ایجاد تغییر شکل‌ها و شکستگی‌های چشم‌گیری در سنگ‌های پوسته زمین می‌گردد و شکل‌گیری کوه‌ها و پدیده کوهزایی و همچنین جدا شدن قاره‌ها حاصل این پدیده است. به زمین‌لرزه‌های که در مرز صفحات تکتونیکی و به علت حرکات این صفحات رخ می‌دهند، زمین‌لرزه‌های بین صفحه‌ای

1. Landslides

2. Rock falls

یا زلزله‌های صفحه - لبه‌ای گویند. با مطالعه چگونگی حرکات صفحات، پیش‌بینی بلند مدت این زمین‌لرزه‌ها ممکن خواهد بود. برای مثال بسیاری از صفحات با آهنگ ۲ تا ۵ سانتی متر در سال حرکت می‌کنند. زلزله‌های کم عمق و مخاطره آمیز شیلی، پرو، کارائیب شرقی، امریکای مرکزی، جنوب مکزیک، کالیفرنیا، جنوب آلسکا، آلتین، کوریلز، ژاپن، تایوان، فیلیپین، اندونزی، زلاند نو، نوار آلپ- قفقاز- هیمالیا همگی از نوع صفحه- لبه‌ای هستند (Naeim, Farzad, 2001).

بیش از ۹۰ درصد زلزله‌ها در جایی که سکوه‌های تکنونیک در برابر همدیگر جابه جا می‌شوند، به وجود می‌آید. انواع مختلف فشار در طول انواع گوناگون حاشیه سکوه‌های یاد شده ایجا می‌شود:

۱- زلزله‌های توام با حاشیه واگرا: وقتی که پوسته اقیانوسی یا قاره‌ای با کشش کافی در حال شکستن است، موج‌های زلزله به وجود می‌آید.

۲- زلزله‌های توام با حاشیه همگرا: هنگامی که صفحه اقیانوسی به پایان صفحه دیگر نشست می‌کند، نیروهایی در طول پهنه‌های وسیع سبب تماس و فشار مداوم می‌شود که زلزله را به وجود می‌آورد.

۳- زلزله‌های توام با حاشیه تغییر شکل یافته: در طول گسل‌ها، حاشیه صفحه‌ها با فشار زیادی روبرو می‌شود و در نتیجه این صفحه‌ها ب صورت افقی جا به جا می‌گردند. (خالدی، شهریار، ۱۳۸۰)

توزیع جغرافیایی زلزله‌ها نشان می‌دهد که برخی از زلزله‌ها با حواشی صفحه‌ها همراه نیستند، بلکه در صفحه‌ها ایجاد می‌شوند. این حادثه‌ها زلزله‌های بین صفحه‌ای^۱ نامیده می‌شوند (خالدی، شهریار، ۱۳۸۰).

^۱. Intraplate

۲-۲-۲. زمین لرزه با منشاء انبساط سنگ‌های پوسته‌ای

در عمق ۵ کیلومتری پوسته زمین و یا در حدود آن، فشار لیتوستاتیک (ناشی از وزن سنگ‌هایی که روی آن قرار گرفته‌اند) تقریباً برابر مقاومت نمونه‌های سنگی ترک نخورده در دمای ۵۰۰ درجه سانتیگراد و فشار مناسب برای همان عمق است. اگر عوامل دیگر دخالت نکنند، نیروهای برشی لازم برای ایجاد گسیختگی شکننده ناگهانی و لغزش اصطکاکی در امتداد یک ترک هرگز حاصل نمی‌شود، بلکه سنگ تغییر شکل مومسان می‌دهد. وجود آب برخی از مناطق در زیرزمین باعث ایجاد گسیختگی ناگهانی این سنگ‌ها و رها سازی انرژی می‌گردد.

ارتباط کامل نظریه انبساط پذیری با پیدایش زمین لرزه هنوز روشن نیست، اما جذابیت این فرضیه در این است که با تغییرات از پیش مشخص ترازهای زمین، رسانندگی الکتریکی و دیگر خواص فیزیکی که در زلزله‌های اخیر مشاهده شده سازگار است. این نظریه امکان بالقوه‌ای برای پیش‌بینی زلزله‌ها، تحت شرایط محیطی معین دارد (همان).

۲-۲-۳. انفجارها

انفجار زیرزمینی بمب‌های شیمیایی یا هسته‌ای می‌تواند باعث ایجاد زمین لرزه گردند. زمانی که یک بمب هسته‌ای در یک حفره زیرزمینی منفجر شود، انرژی بسیار زیادی آزاد می‌کند. انفجارهای هسته‌ای زیرزمینی در طی چند دهه گذشته در تعدادی از مناطق به صورت آزمایشی انجام گرفته و زمین لرزه‌های قابل توجهی (تا بزرگی ۷ ریشتر) را ایجاد کرده است (همان).

در ۴ فوریه ۱۹۷۶ زلزله‌ای به بزرگی ۷/۵ ریشتر در کشور گواتمالا^۱ رخ داد که در آن حدود ۵۰۰۰۰ نفر کشته شدند. این زلزله به عنوان یکی از بزرگ‌ترین فاجعه‌های ثبت شده در نیم کره غربی تلقی می‌شود. قبل از وقوع این زلزله در روزهای سوم و چهارم فوریه امریکا به یک سری آزمایش‌های اتمی دست زد. اولین بمب تقریباً دویست هزار تن تی ان تی (TNT)، ده برابر قوی‌تر از بمب اتمی هیروشیما، در روز سوم فوریه منفجر گردید. عده‌ای عقیده بر این دارند که این انفجار به عنوان یک نیروی اولیه حالت تعادل زمین‌شناسی منطقه مزبور را به هم زده است (عادلی، حجت‌الله، ۱۳۷۹).

۲-۲-۴. زلزله‌های آتشفشانی

آتشفشان‌ها و زلزله‌ها اغلب همراه با هم در امتداد حاشیه‌ی صفحات در سراسر دنیا رخ می‌دهند، به رغم اینکه بین آتشفشان‌ها و زلزله‌ها اتصالات تکنونیک‌ی وجود دارد، هیچ‌گونه شواهدی نیست که نشان دهد زلزله‌های کم عمق با اندازه متوسط تا بزرگ اساساً همگی از نوع تکنونیک‌ی هستند. آن دسته از زلزله‌هایی که می‌توان آنها را به طور منطقی با آتشفشان‌ها مرتبط دانست، نسبتاً نادر بوده و در سه دسته قرار دارند:

۱- انفجارهای آتشفشانی

۲- زلزله‌های کم عمق که از جابه‌جایی‌های ماگمایی ناشی می‌شوند.

۳- زلزله‌های تکنونیک

گروه سوم که از لحاظ تکنونیک‌ی با آتشفشان‌ها در ارتباط هستند، به سبب نادر بودن ناشناخته‌ترین دسته هستند. ممکن است تصور شود که در یک زلزله بزرگ، تکان زمین

^۱. Guatamala

باعث ایجاد امواجی در مخازن امواجی در مخازن ماگما شده و باعث فعالیت آتشفشانی گردد (Naeim, Farzad, 2001).

۲-۲-۵. زلزله‌های فروریزی

زلزله‌های مخرب و کوچکی هستند که در محل‌هایی مانند غارهای زیرزمینی و معادن رخ می‌دهند. اولین دلیلی که در مورد تکان زمین به ذهن خطور می‌کند، فروریزش ناگهانی سقف معدن یا غار است. این گسیختگی در سنگ‌ها زمانی رخ می‌دهد که تنش اعمال شده در اطراف کارگاه معدن باعث شود که توده‌های عظیم سنگ‌ها از سطح معدن یا غار به طور انفجاری فروریخته و امواج لرزه‌ای ایجاد شوند. برای مثال پکیدن یک معدن در کانادا مشاهده شده است. این پدیده مخصوصاً در معادن عمیق جنوب افریقا متداول است. گاهی نوع پنهان زلزله‌های فروریزی در نتیجه زمین‌لغزش‌های بزرگ پدید می‌آید. به عنوان مثال زمین‌لغزش ۲۵ آوریل ۱۹۷۴ در امتداد رودخانه مانتارو^۱ در پرو، امواج لرزه‌ای معادل با زلزله‌ای به بزرگی ۴/۵ ریشتر به وجود آورد. حجم زمین‌لغزش $10^9 \times 6/1$ m^۳ بوده و بر اثر آن در حدود ۴۵۰ نفر کشته شدند (همان).

۲-۲-۶. زمین‌لرزه‌های ناشی از مخازن بزرگ

این ایده که جاری شدن آب‌های سطحی ممکن است سبب ایجاد زلزله شود، ایده جدیدی نیست. در دهه ۱۸۷۰ انجمن مهندسان امریکا پیشنهاد مربوط به ذخیره سازی عظیم آب در دریای سالتون^۲ در جنوب کالیفرنیا را، بر این اساس که ممکن بود این کار سبب وقوع زمین

1. Mantaro

2. Salton

لرزه شود، رد کردند. اولین مدرک در مورد چنین پدیده‌ای در پر کردن لیک‌مید^۱ در پشت سد هوور^۲ (به ارتفاع ۲۲۱ متر)، در نوادا - آریزونا در سال ۱۹۳۵ مشاهده شد. اگر چه قبل از سال ۱۹۳۵ تا حدودی لرزه خیزی موضعی در آن منطقه وجود داشت، اما پس از سال ۱۹۳۶ وقوع زلزله متداول تر شد. به دنبال آن، لرزه‌نگارهای نزدیک محل مزبور نشان دادند که لرزه‌خیزی پس از سال ۱۹۴۰ رو به کاهش نهاده است. کانون‌های صدها زلزله آشکارسازی شده به طور دسته جمعی بر گسل‌های شیب‌دار سمت شرقی دریاچه قرار گرفته‌اند و عمق کانونی کمتر از ۸ کیلومتر دارند.

در ۱۱ دسامبر ۱۹۶۷ در کوینا^۳ در هند زلزله‌ای (با بزرگی ۶/۵) که مرکز آن در نزدیکی سدی (به ارتفاع ۱۰۳ متر) قرار داشت موجب ایجاد خسارت‌های زیادی شد. پس از آن که ذخیره کردن آب در سال ۱۹۶۲ شروع شد، گزارش‌های مربوط به تکان موضعی در ناحیه‌ای که تقریباً در گذشته لرزه خیز بوده است، بیشتر گردید. لرزه‌نگارها نشان دادند که کانون‌ها در اعماق کم، در زیر دریاچه، متمرکز بوده‌اند. در سال ۱۹۶۷ تعدادی زلزله نسبتاً بزرگ رخ داد که منجر به وقوع زمین لرزه مهم ۱۱ دسامبر با بزرگی ۶/۵ شد. حرکت زمین صدمات عمده‌ای به ساختمان‌های مجاور وارد کرد و بر اثر آن ۱۱۷ نفر کشته و بیش از ۱۵۰۰ نفر زخمی شدند. لرزه‌نگاری که در دالن سد تعبیه شده بود، شتاب ۰/۶۳ را ثبت کرد. زلزله‌هایی که در کوینا ثبت شد از چنان طرحی برخوردار بودند که به نظر می‌رسید از نظم و ترتیب بارندگی پیروی می‌کنند. با مقایسه بسامد زلزله‌ها با تراز آب مشخص شد که چند ماه پس از هر فصل بارانی، یعنی زمانی که تراز مخزن در بالاترین اندازه خود است، لرزه‌خیزی افزایش می‌یابد. در سال‌های بعد، تاریخچه‌های پیشنهادی برای چندین سد بزرگ

1. Lake Mead

2. Hoover

3. Dam Koyna

جمع آوری شد، اما فقط تعداد کمی از آنها به خوبی ثبت شده بود. اغلب این سدها بیش از ۱۰۰ متر ارتفاع داشتند و اگر چه پیکره زمین شناختی در این نواحی متفاوت بود ولی اغلب نمونه‌های قانع کننده از زلزله‌های ناشی از مخازن، در نواحی تکتونیکی که به نوعی سابقه زلزله داشتند اتفاق افتاد. در حقیقت، در اغلب سدهای بزرگ سراسر جهان، که تعداد آنها به هزاران می‌رسد، هیچ نشانه‌ای از القای زلزله دیده نشد. بررسی‌های صورت گرفته در سال ۱۹۷۶ نشان داد که فقط در مورد ۴ درصد سدهای بزرگ، زلزله‌ای با بزرگی بیشتر از ۳ ریشتر در محدوده ۱۶ کیلومتری سد گزارش شده است (همان).

۳-۲. زلزله‌های مهم ایران و چگونگی خسارات و تلفات آنها

برای درک خطر زلزله و اهمیت بسیار زیاد مربوط به چاره‌اندیشی جهت مقابله با آن، زمین لرزه‌هایی که در قرن حاضر با بزرگی مطلق بیش از ۶/۵ درجه ریشتر، در کشور اتفاق افتاده‌اند به همراه آماری از تعداد کشته‌شدگان این پدیده ارائه می‌شود.

جدول شماره ۲-۱: زلزله‌های مهم ایران و چگونگی خسارات و تلفات آنها

ردیف	تاریخ وقوع	محل وقوع	خسارات و تلفات وارده	شدت
۱	۳ بهمن ۱۲۸۷	سیلاخور	۸۰۰۰ کشته، ۶۴ روستا تخریب	۷/۴
۲	۲۹ فروردین ۱۲۹۰	راور	-	۶/۷
۳	۲۶ شهریور ۱۳۰۲	بجنورد	-	۶/۵
۴	۳۱ شهریور ۱۳۰۲	قلعه عسکر	-	۶/۹
۵	۱۶ تیر ۱۳۰۶	بلوچستان	-	۶/۵
۶	۱۱ اردیبهشت ۱۳۰۸	باغان - گرماب	-	۷/۱
۷	۱۲ شهریور ۱۳۰۸	بلوچستان	-	۶/۵
۸	۱۶ اردیبهشت ۱۳۰۹	سلماس	۲۵۱۴ کشته، ۶۰ روستا ویران	۷/۲
۹	۱۷ اردیبهشت ۱۳۱۰	زنگزور	-	۶/۵

ردیف	تاریخ وقوع	محل وقوع	خسارات و تلفات وارده	شدت
۱۰	۲۳ خرداد ۱۳۱۲	بلوچستان - سروان	-	۷/۱
۱۱	۲۲ فروردین ۱۳۱۴	البرز - کیاسر	-	۶/۷
۱۲	۱ مهر ۱۳۲۶	دوست آباد خراسان	-	۷
۱۳	۱۳ مهر ۱۳۲۷	عشق آباد	-	۷/۲
۱۴	۲۳ بهمن ۱۳۳۱	ترود	۱۸۳ کشته و ۲۰۰ روستا تخریب	۶/۵
۱۵	۹ آبان ۱۳۳۵	گوده	-	۶/۷
۱۶	۱۱ تیر ۱۳۳۶	سنگچال	-	۷/۳
۱۷	۲۲ آذر ۱۳۳۶	فارسینج	۱۱۳۰ کشته و ۲۰۰ دهکده تخریب	۶/۷
۱۸	۲۵ مرداد ۱۳۳۷	نهایند (فیروز آباد)	۱۹۱ کشته، ۱۱۰ دهکده خسارت دیده	۶/۷
۱۹	۴ اردیبهشت ۱۳۳۹	لار	۴۰۰ کشته و ۷۵٪ لار ویران	۶/۱
۲۰	۲۱ خرداد ۱۳۴۰	دهکویه	تلفات نامعلوم، ۴٪ شهر ویران	۶/۸
۲۱	۱۰ شهریور ۱۳۴۱	بوئین زهرا	۱۰۰۰۰ کشته و تخریب شدید	۷/۲
۲۲	۹ شهریور ۱۳۴۷	دشت بیاض	۱۰۵۰۰ کشته و ۶۱ آبادی ویران	۷/۳
۲۳	۱۶ آبان ۱۳۴۸	بمپور	-	۶/۷
۲۴	۸ مرداد ۱۳۴۹	مراوه تپه	۲۰۰ کشته و خسارت زیاد	۶/۷
۲۵	۲۱ فروردین ۱۳۵۱	قیروکارزین	۴۰۰۰ کشته و ویرانی ۳۶۵ خانه	۷
۲۶	۱۶ اسفند ۱۳۵۳	بندر عباس سرخو	۶۰۰۰ کشته و ویرانی ۳۶۵ خانه	۶
۲۷	۳ آذر ۱۳۵۵	ماکو (مرز ترکیه)	-	۷/۳
۲۸	۱ فروردین ۱۳۵۶	بند عباس - خورگو	۱۲۸ کشته، خسارت مالی زیاد	۷
۲۹	۲۵ شهریور ۱۳۵۷	طبس	۱۹۶۰۰ کشته و ۱۶ روستا نابود	۷/۷
۳۰	۲۳ آبان ۱۳۵۸	قاینات (کریزان)	۲۵۰ کشته	۶/۶
۳۱	۶ آذر ۱۳۵۸	قاینات (کولی)	۱۳۰ کشته، ۱۵۰ روستا تخریب	۷/۱
۳۲	۲۱ خرداد ۱۳۶۰	گلباف (کرمان)	۱۰۲۸ کشته، تعدادی روستا ویران	۶/۷
۳۳	۶ مرداد ۱۳۶۰	سیرجان (کرمان)	۱۳۰۰ کشته، ویرانی چند روستا	۷/۳
۳۴	۳۱ خرداد ۱۳۶۹	منجیل - رودبار	۳۵۰۰۰ کشته، ویرانی چند شهر و روستا	۷/۴
۳۵	۱۰ اسفند ۱۳۷۵	اردبیل	۱۱۰۰	۵/۵
۳۶	۲۰ اردیبهشت ۱۳۷۶	قائن و بیرجند	۱۵۰۰ کشته	۷/۳
۳۷	۱ تیر ۱۳۸۱	اوج	۲۶۰ کشته	۶/۵
۳۸	۵ دی ۱۳۸۲	بم	۳۱۰۰۰ کشته	۶/۶
۳۹	۳ اسفند ۱۳۸۳	زرنند	۶۰۰ کشته	۶/۴
۴۰	۱۱ فروردین ۱۳۸۵	لرستان	۷۰ کشته	۶/۱

۲-۴. تعریف اصطلاحات

بررسی اصطلاحاتی نظیر کانون زلزله، گسل اشتقاق قاره، کمربند زلزله و... در شناخت بهتر زلزله ضروری به نظر می‌رسد.

۲-۴-۱. کانون زلزله

محلّی که منشأ زلزله بوده و تخلیه عمده انرژی از آن جا آغاز می‌گردد، کانون زلزله و نقطه بالای کانون در سطح زمین، مرکز زلزله نامیده می‌شود (حسینی، مازیار، ۱۳۸۷، ص ۱۴۲). از میان نظریات گوناگونی که در رابطه با منشاء زمین لرزه‌ها ارائه شده است، نظریه "بازگشت کشسان" از جامعیت بیشتری برخوردار است. بر اساس این نظریه عامل ایجاد تغییر شکل در سنگ‌ها ایجاد شکستگی در آنها و زمین لرزه در آنها معمولاً نیروهای افقی جهت‌داری است که در اثر حرکت و جابجائی ورقه‌های سنگ کره ایجاد می‌شود. در بسیاری موارد بر اثر انباشته شدن زیاده از حد انرژی در سنگ، حرکاتی در امتداد شکستگی‌ها و گسل‌های قبلی موجود در سنگ رویداده و در ضمن رها شدن انرژی ذخیره شده، زمین لرزه‌هایی بوجود می‌آید. به همین دلیل در زمان بررسی لرزه خیزی یک منطقه باید تاریخچه لرزه‌ها و گسل‌های فعال و لرزه‌زا را مورد بررسی قرار داد. البته باید توجه نمود که در یک زمین لرزه، تمام طول گسل جایجا نمی‌شود، بلکه بخش‌هایی از آن مقاومت می‌نمایند. این بخش‌های به ظاهر فاقد جابجایی ممکن است در زمان دیگر گسیخته شده و زمین لرزه‌ای را به وجود آورند. علاوه بر این بر اثر آتشفشان‌ها، ریزش سقف غارها و معادن،

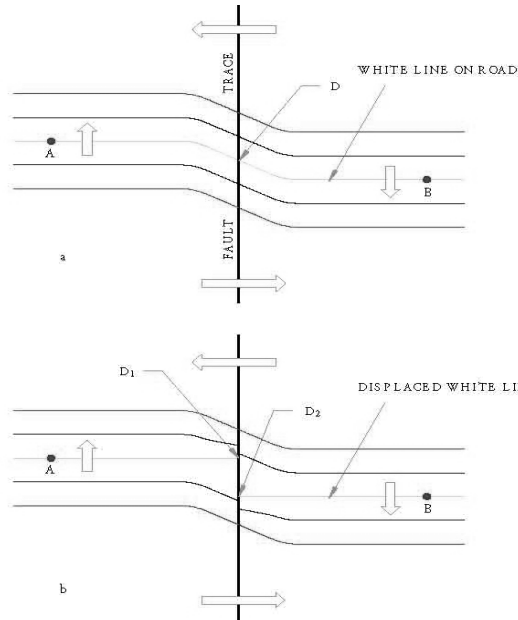
¹. United State Geological Survey

ایجاد بهمین، برخورد شهاب سنگ‌ها، فعالیت‌های بشری و... نیز زمین لرزه‌هایی ایجاد می‌شود که درصد ناچیزی از زمین لرزه‌های کوچک را تشکیل می‌دهند. بسیاری از زمین لرزه‌ها با تعدادی حرکات ضعیف‌تر در پیش و پس از حرکت اصلی همراهند که به نام‌های پیش لرزه و پس لرزه خوانده می‌شوند.

۲-۴-۲. نظریه بازگشت کشسان

بر طبق این نظریه، نیروهای تغییر شکل دهنده فعال پوسته زمین که موجب تغییر شکل صفحه‌ها (خمشدگی، کشیدگی و فشردگی)، اصطکاک بین صفحه‌های برخورد کننده، گرادیان (تفاوت) بالای دما و... می‌شوند به طرز قابل توجهی در افزایش تنش نقش دارند. این نیروها در قسمت‌های سطحی که سنگ‌ها رفتار خمیدگی کمتری از خود نشان می‌دهند، به تدریج باعث تغییر شکل کشسان سنگ‌ها می‌شوند. زمانی که میزان تغییر شکل کشسان از لایه‌ها، به حالت اولیه خود باز می‌گردند، ترک خوردن سنگ از نقطه کانون شروع و با سرعت حدود ۳ کیلومتر بر ثانیه در امتداد صفحه منتشر می‌شود. به این ترتیب انرژی که به صورت "تنش کشسان" در سنگ ذخیره شده بود، به طور ناگهانی آزاد شده و زمین لرزه را ایجاد می‌نماید.

در شکل شماره ۱-۲، $AB(a)$ ، خط سفید وسط جاده است که عمود بر خط اثر گسل در روی سطح زمین می‌باشد. نقاط A ، B در اثر نیروهای تکنونیک در جهت مخالف یکدیگر حرکت کرده و باعث خم شدن جاده در محل برخورد با گسل می‌گردند. شکل (b) جاده مزبور را پس از وقوع زلزله نشان می‌دهد. گسیختگی در نقطه D ایجاد شده و صخره‌های تحت تنش در هر طرف گسل به حالت فتری به $D1$ و $D2$ باز می‌گردند.

شکل شماره ۲-۱: چگونگی نظریه بازگشت گشسان در جاده

ماخذ: (Naeim, Farzad, page 31)

۲-۴-۳. گسل‌ها

در زمین‌لرزه‌های بزرگ، یک ناپیوستگی در حرکت دو سمت یک خط مرزی شامل کمربند باریکی از زمین پدید می‌آید. صفحه ناپیوسته که در این مواقع ایجاد می‌شود، گسل نامیده می‌شود. گسل بیانگر صفحه‌ای است که در امتداد آن حرکات زمین رخ داده و مبدا حرکت زمین در زلزله از آنجا ناشی می‌شود. در پوسته زمین چندین نوع گسل وجود دارد که بعضی از آنها به حرکات موجود در مرز صفحات تکنونیکي مربوط می‌شود. صفحه همه گسل‌ها در سطح پوسته زمین با چشم قابل روئیت نیست، صفحات آن‌ها به عمق‌های مختلف می‌باشد و کانون زلزله‌ها در هر عمقی در امتداد این صفحات ممکن است رخ دهد (Naeim, Farzad, 2001, page 11).

در بیشتر مناطق زلزله خیز فعال، تشکیل گسل‌ها مهم‌ترین منبع آگاهی دهنده درباره ریسک زلزله است، زیرا این گسل‌ها به راحتی قابل تشریح بوده و تغییر مکان آن‌ها با دقت مناسب قابل اندازه‌گیری است و از طرف دیگر گسل‌ها کانون آزاد شدن انرژی را در اکثر زلزله‌ها مشخص می‌سازند. ذکر این نکته حائز اهمیت است که نباید نقشه‌های گسل موجود را همیشه کامل و صحیح دانست. زیرا برای مثال بررسی حرکت صفحات بعضی از گسل‌های قدیمی و یا جدید به دلیل قرار گرفتن در زیر لایه‌های خاک نرم (و یا آب) غیر ممکن می‌باشد. با این حال برای کسب اطلاعاتی درباره چنین گسل‌هایی می‌توان از درون‌یابی و یا برون‌یابی گسل‌های واقع در سطح زمین استفاده نمود.

در مورد فعالیت گسل‌ها معمولاً در ذهن مهندسين این سؤال مطرح می‌شود که آیا این گسل در طول عمر مفید پروژه مورد نظر فعال خواهد بود؟ شواهد موجود حاکی از حرکت‌های بسیار جزئی و مستمر در بعضی از گسل‌ها می‌باشد و این بدان معناست که در اثر آزاد شدن تدریجی و آهسته انرژی هیچ‌گونه زلزله بزرگی رخ نخواهد داد، ولی نمی‌توان سازه‌های حساس را در نزدیکی این گسل‌ها بنا نمود. در این‌گونه موارد بهترین پاسخ زمین‌شناسان، تعیین زمان حرکت بزرگ و مهم در گسل می‌باشد. این کار در مورد گسل‌هایی که هیچ نوع حرکتی در طول تاریخ برای آن‌ها ثبت نشده است، با تعیین سن جوان‌ترین لایه رسوب یافته بر روی گسل و بررسی شکست‌های احتمالی موجود در مقطعی از آن در منطقه گسل صورت می‌گیرد. متأسفانه دستیابی به چنین مقطعی همیشه امکان‌پذیر نیست، با این وجود مقاطع خاک‌برداری جاده (ترانشه‌ها)، سطوح لغزش و همچنین صخره‌ها، محل‌های مناسبی جهت انجام تحقیقات و بررسی‌های فوق می‌باشند.

گاهی اوقات جهت بررسی، خندق‌هایی در طول منطقه گسل حفر می‌شود. مهندسين گسل‌ها را به دو رشته فعال و غیر فعال طبقه‌بندی می‌کنند. بعضی گسل‌ها مانند

سان اندریاس در کالیفرنیا را گسل فعال می‌نامند، زیرا در سال‌های اخیر حرکت‌های زیادی را از خود نشان داده است. در این گونه موارد متوسط دوره تناوب وقوع زلزله‌ها در یک طول مشخصی از خط گسل را به عنوان معیارهایی برای زلزله طرح انتخاب می‌کنند. برای گسل‌هایی که فعالیت نسبتاً کمتری دارند، تقسیم بندی آن‌ها به صورت فعال یا غیر فعال اختیاری بوده و بستگی به امکان ثبت زمان آن‌ها در گذشته دارد.

در این زمینه، از نقطه نظر مهندسی اصولاً می‌توان فرضیات زیر را در نظر گرفت:

الف- گسل‌هایی که حداقل در طول ۳۵۰۰۰ سال گذشته حرکتی از خود نشان داده‌اند را جزء گسل‌های فعال طبقه‌بندی نمود، زیرا این دوره از نظر زمانی قابل ثبت و تشریح می‌باشد.

ب- در منطقه مربوط به ایجاد نیروگاه‌های هسته‌ای، در صورتی که گسلی در طول ۵۰۰۰۰ سال گذشته دو بار حرکت کرده باشد، جزء گسل‌های فعال محسوب خواهد شد. این دوره نیز یک فاصله زمانی مناسب است که بستگی به تکنیک‌های پیشرفته موجود در تعیین زمان وقوع حرکت در گسل‌ها دارد. باید دقت کرد که مشخصه‌های اصلی حرکت زمین در مجاورت گسل‌ها نیز بستگی به نوع گسل دارد (برگی، خسرو، ص ۱۱۰).

۲-۳-۴. انواع گسل‌ها

به طور کلی گسل‌ها را می‌توان به چند دسته تقسیم کرد:

گسل نرمال^۱: در گسل نرمال صخره‌های دو طرف گسل تمایل به جدا شدن از یکدیگر دارند و باعث ایجاد کشش در گسل می‌شوند. زمانی که کشش برای گسیختگی کافی باشد،

1. Normal Fault

یک قطعه نسبت به دیگری به طرف پایین حرکت می کند. برخی از این گسل ها در طول مرز صفحات تکنونیک، زمان جدایی این صفحات رخ می دهد (شکل b).

گسل فشاری یا معکوس^۱ : صخره های دو طرف تمایل به فشردن یکدیگر داشته و در گسل فشار ایجاد می کنند و در زمانی که فشار برای ایجاد گسیختگی کافی باشد، یک قطعه نسبت به دیگری در امتداد صفحه گسل به طرف بالا حرکت می کند (شکل c).

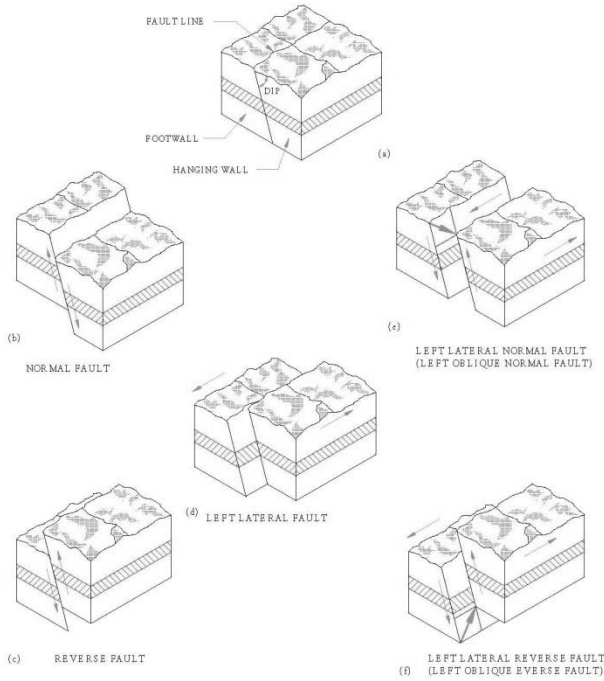
گسل لغزش جانبی^۲ : حرکت در طول یک صفحه گسل تقریباً قائم به صورت لغزش جانبی صورت می گیرد. حرکت این نوع گسل ها می تواند به طرف راست یا به طرف چپ باشد. در شکل حرکت به طرف چپ می باشد. بدین معنی که اگر شخصی روی هر طرف این گسل قرار بگیرد و رو به گسل نگاه کند، حرکت طرف مقابل همیشه به طرف چپ او می باشد (شکل d).

ترکیبی از گسل قائم (نرمال) و لغزش جانبی و یا گسل معکوس و لغزش جانبی. (اشکال e و f). (Naeim, Farzad, 2001, page 15)

اشکال دسته بندی گسل در زیر نشان داده شده است:

1. Thrust or reverse

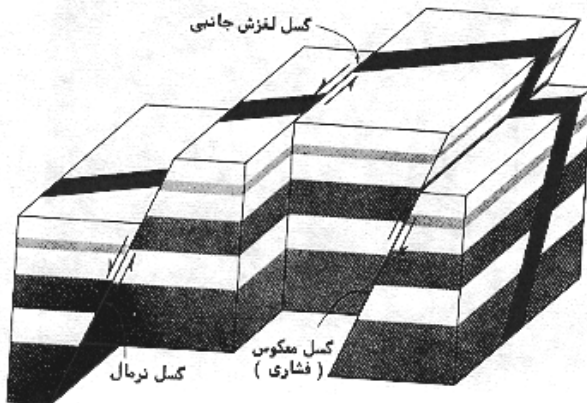
2. Lateral Fault

شکل شماره ۲-۲: انواع گسل

مأخذ: (Naeim, Farzad, 2001, page 15)

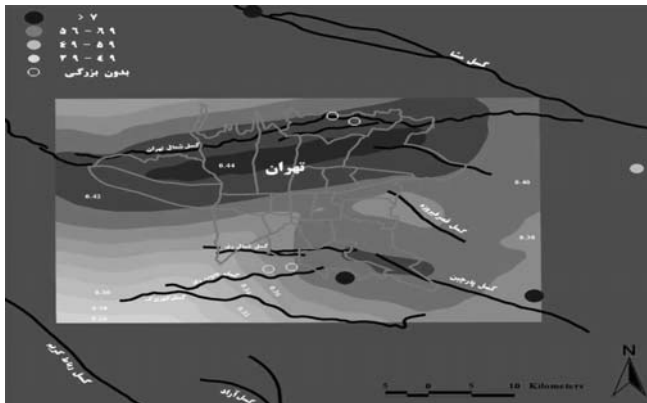
شکل شماره ۲-۳، نیز سه نوع اصلی گسل ها را نشان می دهد.

شکل شماره ۲-۳: سه نوع اصلی گسل ها

ماخذ: (عادلی، حجت الله، ۱۳۷۹، ص ۳۰)

به عنوان نمونه، تهران بزرگ، پایتخت ایران یکی از شهرهای زلزله خیز کشور محسوب می شود. قرار گرفتن این شهر بر روی گسل های بزرگی همچون گسل شمال تهران، ری، کهریزک، داوودیه و دیگر گسل های پراکنده باعث گردیده تا با حساسیت بیشتری مسئله لرزه خیزی این شهر بزرگ دنبال گردد. همچنین، با توجه به جمعیت زیاد این کلان شهر، در صورت احتمال وقوع زلزله خسارات زیاد و غیر قابل جبران بر جا خواهد گذاشت و ریسک سرمایه انسانی و مالی زیادی را در بر خواهد داشت. لذا مطالعات زمین شناسی و ژئوفیزیکی الزامی خواهد بود؛ چرا که با انجام این مطالعات می توان گسل ها، به خصوصاً گسل های پنهان در زیر آبرفت را شناسایی نمود. شکل شماره ۲-۴، نقشه گسل های تهران را نشان می دهد.

شکل ۲-۴: نقشه گسل های تهران (www.ngo-iran.ir)

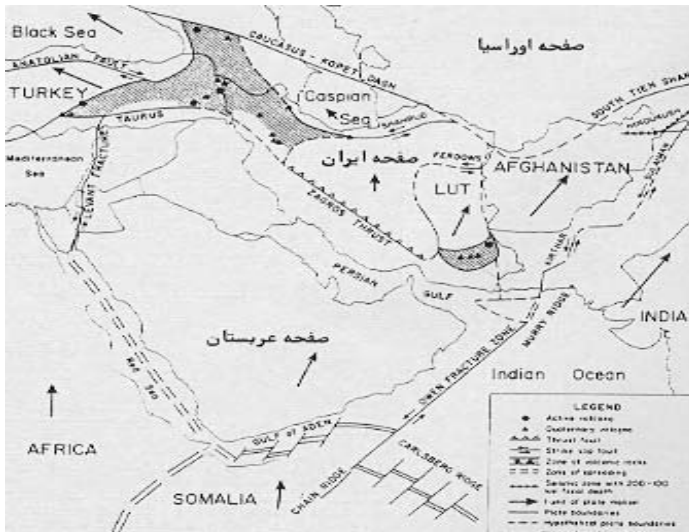
۲-۴-۴. نظریه تکتونیک صفحه ای (اشتقاق قاره)

این نظریه که انقلابی در علوم زمین شناسی بوجود آورد، در اواسط دهه ۶۰ میلادی ارائه و به سئوالات بسیار زیادی که از سال ۱۹۱۲ در پی اعلام نظریه اشتقاق قاره‌ها توسط آلفرد وگنر که اعتقاد داشت قاره‌های امروزمین در میلیون‌ها سال پیش، بصورت یکپارچه بوده و بعدها از همدیگر جدا و فاصله گرفتند، پایان داد. بر اساس نظریه زمین ساخت ورقه‌ای (تکتونیک صفحه‌ای)، لیتوسفر یا سنگ کره زمین از صفحات مجزا تشکیل یافته که این صفحات نسبت به یکدیگر در حال حرکت هستند. این ورقه‌های زمین ساختی بر روی گوشه بالایی کره زمین که حالت نیمه مذاب دارد شناور هستند. صفحات پوسته به سه حالت عمده نسبت به یکدیگر در حرکت بوده که این سه حالت عبارتند از حالت دور شونده، حالت نزدیک شونده و وضعیتی که صفحات در مجاورت یکدیگر حرکت می‌کنند. حرکت این صفحات به زیر یکدیگر یا در کنار هم باعث تجمع انرژی و نهایتاً بوجود آمدن زمین‌لرزه‌ها می‌گردد. با نگاهی به نقشه‌ای تهیه شده از مراکز زمین لرزه‌های جهانی، مشخص می‌گردد که اکثر زمین‌لرزه‌ها در مرز بین صفحات زمین ساختی روی می‌دهند (فرزانگان، اسماعیل، ۱۳۸۳).

۲-۴-۱. تکتونیک ایران

ایران بر روی نوار زلزله‌لپاید قرار دارد که در امتداد شرق-غرب از کوه‌های هیمالیا تا دریای مدیترانه ادامه دارد. تکتونیک ایران اخیراً به وسیله مک‌کنزی (Mckenzie) و نوروزی مطالعه شده است. بر اساس اطلاعات زمین‌شناسی و زلزله‌شناسی موجود و نتایج مقدماتی، آن‌ها دو مدل مختلف برای تکتونیک صفحه‌ای ایران پیشنهاد کرده‌اند. صفحات اصلی منطقه عبارتند از صفحه عربستان، صفحه ایران و صفحه اورآسیا. صفحات عربستان و ایران با سرعت‌های مختلف در جهت شمال شرقی حرکت می‌کنند. مشخص‌ترین خصوصیت

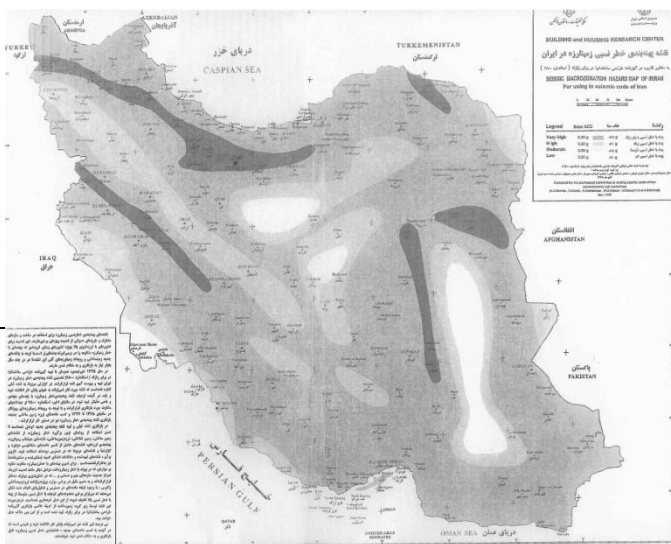
تکنونیک‌های منطقه از زیر رانده شدن صفحه ایران به وسیله صفحه عربستان می‌باشد. در مرز مشترک این دو صفحه یک ناحیه تقارن وجود دارد که بوسیله منطقه فشاری زاگرس و

چین خوردگی‌های زیاد مشخص می‌باشد. مگ کنتزی خاطر نشان می‌سازد که تکنونیک ایران و نواحی مجاور آن را نمی‌توان فقط با چند صفحه اصلی توجیه کرد. همچنین مرزهای صفحات یک گسل واحد تشکیل نداده، بلکه سیستم‌های گسل تشکیل می‌دهند (عادلی، حجت الله، ۱۳۷۹، ص ۲۵). شکل شماره ۲-۵، صفحات اصلی ایران و مناطق مجاور را نشان می‌دهد

شکل شماره ۲-۵: صفحات اصلی ایران و مناطق مجاور

مأخذ: (عادلی، حجت الله، ۱۳۷۹)

شکل شماره ۲-۶: نقشه خطر نسبی زمین لرزه در ایران

مآخذ: (مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۱۳۷۸)

نقشه ۲-۶ خطر نسبی زمین لرزه در ایران را نشان می دهد. بدیهی است که خطر نسبی زمین لرزه از نقاط پر رنگ به نقاط کم رنگ کمتر می شود.

علاوه بر این ها زلزله های تکتونیکی یکی از مهم ترین عوامل محرک زمین لغزش ها هستند. از نمونه های بارز آن می توان به زمین لغزش های تحریک زلزله ای گیلان در طی (زلزله ۳۱ خرداد ۶۹) اشاره کرد. بهمن های سنگی اتفاق افتاده در طی این زلزله در تشکیل های آهکی و کنگلومرانی شمال غرب رودبار (منطقه لاکه) نمونه های شاخص از این موردند (شریعت جعفری، محسن، ۱۳۷۵، ص ۹).

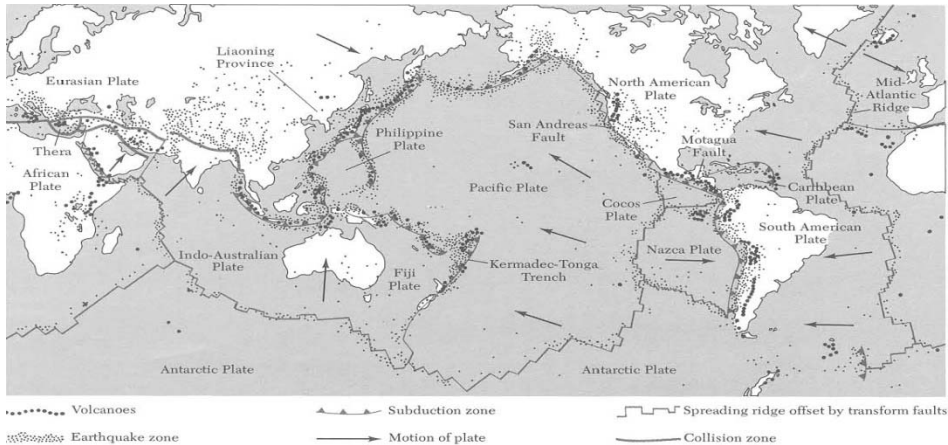
نواحی زلزله خیز دنیا را به طور کلی می توان در چند نوار (کمربند) زلزله گنجانند: مهم ترین نوار زلزله، نوار محیط اقیانوس آرام^۱ می باشد که تعداد زیادی از زلزله های دنیا را شامل می گردد. نوار دیگر، نوار آلپاید^۲ می باشد که از سلسله کوه های هیمالیا^۳ در شرق آسیا شروع شده و پس از عبور از ایران و ترکیه، تا دریای مدیترانه ادامه دارد. نوار دیگر، نوار وسط اقیانوس اطلس است که به طور کلی یک جهت شمالی- جنوبی دارد و به دلیل این که این نوار در وسط اقیانوس قرار دارد، از اهمیت چندانی برخوردار نمی باشد. نود درصد همه ی زلزله ها در مجاورت مرزهای صفحات تکتونیک رخ می دهد (عادلی، حجت الله، ۱۳۷۹، ص ۲۴).

نقشه زیر صفحات تکتونیک و توزیع وسیع زلزله ها را در جهان نشان می دهد:

1. Circum-pacific

2. Alpide belt

3. Himalaya

شکل شماره ۲-۷: صفحات تکنونیک و توزیع وسیع زلزله در جهان

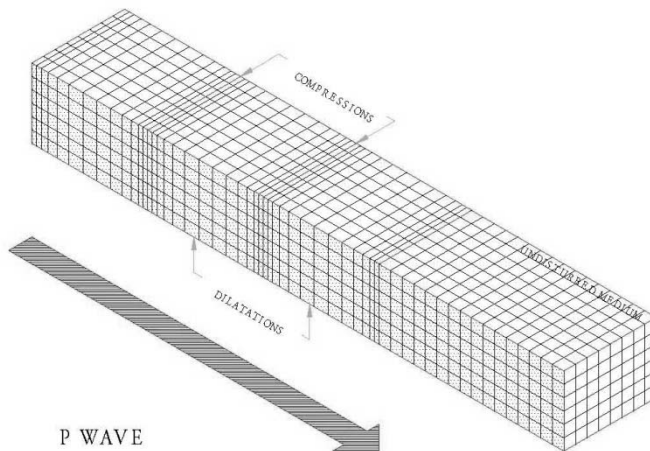
مأخذ: (Naeim, Farzad, 2001)

۲-۵. امواج لرزه

اگر کتابی را به سرعت در هوا تکان دهید، همچنان که هوا فشرده می شود امواج صوتی در فضا و در فواصل دور فرستاده می شود. انرژی مکانیکی اولیه در اثر حرکت به ارتعاشات هوا تبدیل می گردند. هنگام پرتاب قطعه سنگی در داخل آب، امواج در سطح آب به صورت چین و چروک کوچک منتشر می شود. به طریقه مشابه ای یک ضربه ناگهانی در مصالح ارتجاعی، همچنان که امواج ارتجاعی از محل ضربه در سراسر جسم مورد نظر انتشار می یابند، لرزش ایجاد می کنند. همین طور صخره های زمین که دارای خواص ارتجاعی هستند، موقعی که تحت اثر نیروهای کششی و فشاری قرار می گیرند، تغییر شکل داده و مرتعش می شوند. چهار نوع اصلی از امواج ارتجاعی وجود دارند که در زمین لرزه ها احساس شده و خسارت ایجاد می کنند. دو نوع از این امواج در داخل حجم و جسم صخره ها منتشر می شوند و به آن ها امواج حجمی^۱ می گویند. از دو نوع امواج حجمی آن که سرعت بیشتری

¹.Body Waves

دارد به نام موج اولیه^۱ یا موج p نامیده می شود. حرکت این موج مشابه امواج صوتی است، بدین معنی که مانند امواج صوتی همچنان که پخش می شود، به طور متناوب باعث فشردن و کشیدن (انبساط) صخره ها نیز می گردد. نحوه انتشار امواج p در درون یک تکه صخره در شکل مشاهده می شود. امواج p صخره ها را تحت فشار قرار می دهد و ذرات مجاور را به جلو می رانند. این ذرات سپس به جای اولیه خود باز می گردند و این عمل به صورت ارتعاش تکرار می شود. حجم کوچکی از ماده که در شکل به رنگ تیره مشخص شده است، مرتباً منقبض و منبسط می شود. امواج p مانند امواج صوتی هم از صخره های جامد (مانند کوه های گرانیتی) و هم از مایعات مانند ماگمای آتشفشانی یا آب اقیانوس ها (می توانند عبور کنند. به علت طبیعت صوت مانند امواج p وقتی این امواج از عمق زمین به سطح زمین می رسند، قسمتی از آنها ممکن است به صورت امواج صوتی به داخل اتمسفر منتشر گردند. اگر فرکانس این امواج در حد شنوایی گوش باشد (بزرگ تر از ۱۵ سیکل در ثانیه) ممکن است به وسیله حیوانات و انسان قابل شنیدن باشد.

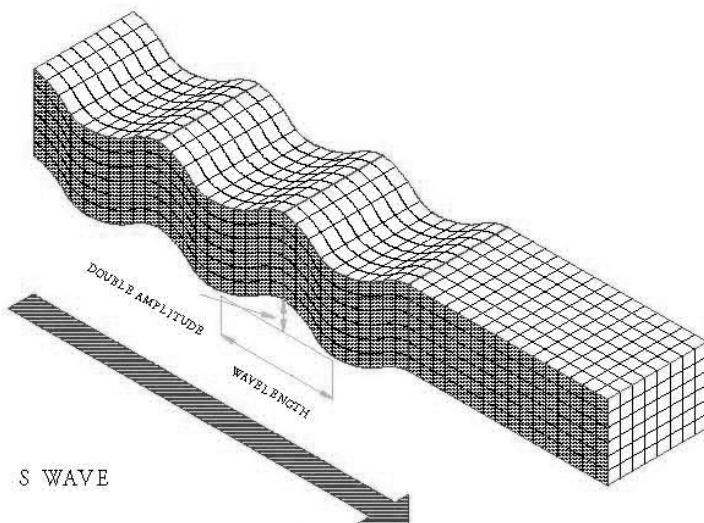

شکل شماره ۲-۸: نحوه انتشار امواج اولیه

¹. Primary Wave

ماخذ: (Naeim, Farzad ,2001)

موج دیگری که در درون حجم صخره‌ها منتشر می‌شود و سرعت آن از موج p کمتر است به نام موج برشی^۱، موج ثانویه^۲ یا موج s معروف است. موج s همچنان که در صخره‌ها انتشار می‌یابد، در امتداد عمود بر جهت انتشار، برش ایجاد می‌کند. نحوه انتشار امواج s در درون یک تکه صخره در شکل نشان داده شده است. موج برشی یا موج s باعث ارتعاش ذرات صخره به طرف بالا و پایین می‌گردد. حجم کوچکی از ماده که در شکل با رنگ تیره مشخص شده است، در اثر امواج s تغییر شکل برشی پیدا می‌کند. مشاهدات به سهولت تأیید می‌کنند که اگر مایعی به طور جانبی تحت پوشش قرار گیرد و یا پیچانده شود، مانند فنر به جای اولیه خود بر نخواهد گشت. بدین ترتیب نتیجه می‌شود که امواج s نمی‌توانند در قسمت های مایع زمین مانند اقیانوس‌ها منتشر شوند.

شکل شماره ۲-۹: نحوه انتشار امواج ثانویه.

ماخذ: (Naeim, Farzad , 2001)

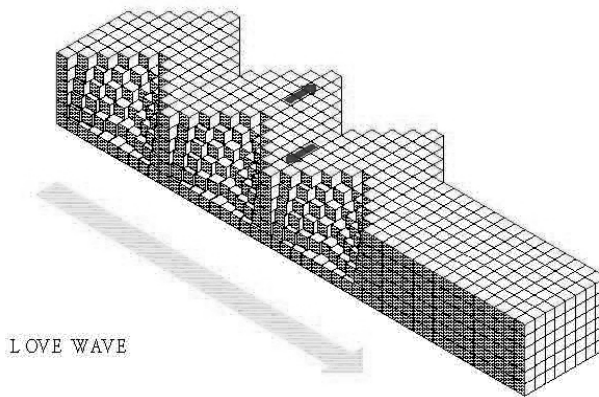
1. Shear Wave
2. Secondary Wave

دو نوع دیگر از امواج به نام امواج سطحی^۱ معروفند، زیرا حرکت آن‌ها به محدود به مجاورت سطح زمین می‌باشد. حرکت این امواج مشابه چین و شکن‌های سطح آب است که در سطح یک دریاچه انتشار می‌یابند. بیشتر حرکت این امواج در سطح خارجی صورت گرفته و تغییر مکان‌های ناشی از آن با زیاد شدن عمق به تدریج کاهش می‌یابد. امواج سطحی را می‌توان به دو دسته تقسیم نمود: موج لائو^۲ و موج ریلی^۳.

حرکت موج لائو اساساً مانند امواج S ولی بدون تغییر مکان قائم می‌باشد. این موج را از پهلو به پهلو در یک صفحه افقی موازی سطح زمین ولی در جهت عمود بر امتداد انتشار موج به ارتعاش در می‌آورد. اثر ناشی از امواج لائو تکان افقی می‌باشد که به پی ساختمان وارد شده و از این رو خسارت ایجاد می‌کند. سرعت امواج لائو (VL) در یک جسم در نامساوی زیر صدق می‌کند:

$$VS 1 < VL < VS 2$$

VS 1 و VS 2 در این رابطه به ترتیب سرعت‌های امواج S در لایه سطحی و لایه زیر آن می‌باشند. شکل زیر نحوه انتشار موج لائو را نشان می‌دهد

شکل شماره ۲-۱۰: نحوه انتشار امواج لائو.

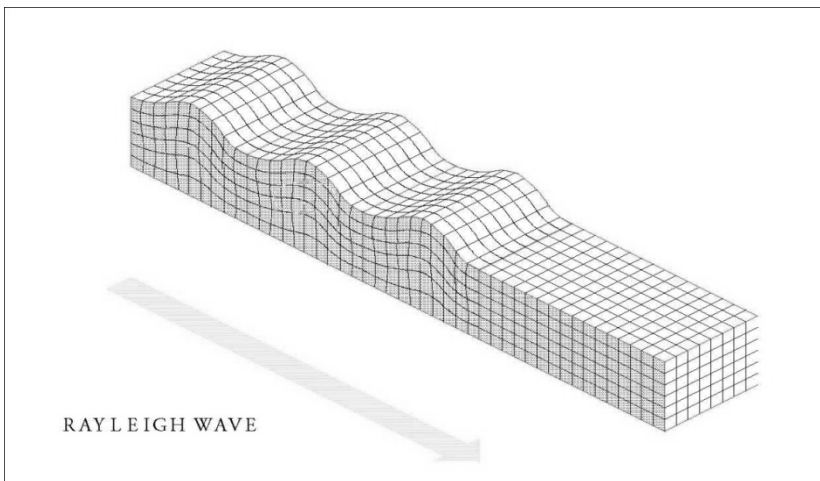
ماخذ: (Naeim, Farzad, 2001)

1. Surface Wave
2. Love Wave
3. Rayleigh Wave

نوع دوم امواج سطحی، امواج ریلی، مانند امواج اقیانوسها باعث حرکت دادن قطعات صخرهها هم در جهت قائم وهم در جهت افقی در یک صفحه قائم در امتداد انتشار امواج می گردند. همچنان که در شکل مشاهده می شود با عبور امواج، قطعات صخرهها در یک مسیر بیضی حرکت می کنند.

امواج سطحی به طور کلی کندتر از امواج حجمی و امواج لایه به طور کلی سریع تر از امواج ریلی حرکت می کنند. سرعت امواج ریلی در نامساوی زیر صدق می کند:

$$VR < 0.92 VS$$

شکل شماره ۲-۱۱: نحوه انتشار امواج ریلی.

ماخذ: (Naeim, Farzad, 2001)

در هر مرکز زلزله نگاری معمولاً سه دستگاه لرزه نگار برای ثبت حرکات زمین در دو جهت افقی و قائم نصب می شوند. امواج لایه به وسیله لرزه نگار حرکت قائم زمین ثبت نمی شود. امواج ریلی به علت مولفه قائم حرکتشان می توانند در روی حجمهای زیادی از آب مانند دریاچهها تأثیر بگذارند، ولی امواج لایه (که از میان آب منتشر نمی شوند) فقط

می‌توانند در روی آب‌های سطحی کناره‌های دریاچه‌ها و خلیج‌های اقیانوس‌ها اثر کنند و آن‌ها را به جلو و عقب برانند (مانند یک مخزن آب ارتعاش کننده).

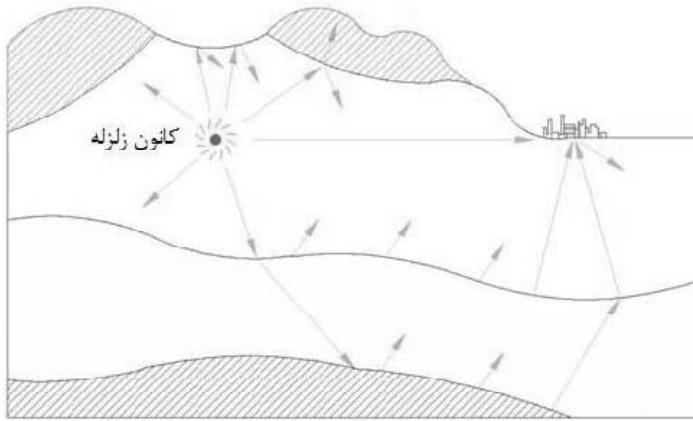
امواج حجمی (امواج P و S) خصوصیت دیگری دارند که در روی لرزش زمین اثر می‌گذارد. موقعی که این امواج در داخل لایه‌های صخره‌ها در پوسته زمین عبور می‌کنند، در سطح مشترک انواع متفاوت صخره‌ها (مطابق شکل الف و ب زیر) منعکس و منکسر می‌شوند. همچنین موقعی که هر یک از این امواج منعکس و منکسر می‌شود، مقداری از انرژی یک نوع موج به انرژی موج دیگر تبدیل می‌شود (شکل b). برای مثال، موقعی که یک موج P که به طرف بالا حرکت می‌کند به ته یک لایه رسوبی برخورد می‌نماید، مقداری از انرژی موج به صورت موج P از لایه رسوبی به طرف بالا حرکت می‌کند و مقداری دیگر از انرژی موج منتشر شونده به حرکت موج S تبدیل می‌شود. البته قسمتی از انرژی نیز به صورت امواج P و S به طرف پایین منعکس می‌گردد.

بدین ترتیب می‌توانیم درک کنیم که چرا بعد از اینکه چند تکان اولیه رخ داد، ترکیبی از دو نوع موج معمولاً به صورت حرکت شدید زمین احساس می‌شود. اما اگر شخص در هنگام وقوع زلزله در دریا باشد تنها حرکتی که در روی کشتی حس خواهد کرد حرکت امواج P می‌باشد، زیرا امواج S نمی‌توانند در زیر آب کشتی حرکت کنند. موقعی که ماسه‌های بدون چسبندگی تحت اثر ارتعاشات زمین قرار می‌گیرند، مقاومت برشی خود را موقتاً از دست می‌دهند. در نتیجه آن مقدار از انرژی موج S که می‌تواند در یک لایه ماسه‌ای عبور کند، به تدریج کاهش می‌یابد و سرانجام فقط امواج P می‌توانند از لایه مزبور عبور نمایند.

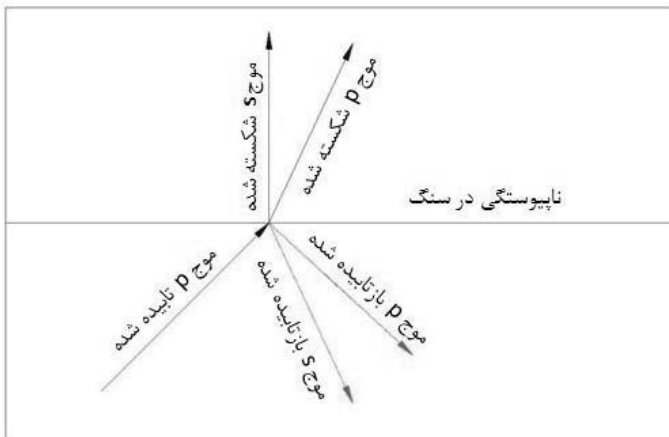
موقعی که امواج P و S به سطح زمین می‌رسند، بیشتر انرژی آن‌ها به داخل پوسته زمین منعکس می‌شود، به طوری که سطح زمین به طور همزمان تحت تاثیر حرکات رو به

بالا و رو به پایین قرار می‌گیرد. به این دلیل حرکت زمین در نزدیکی سطح زمین به مقدار قابل ملاحظه‌ای تشدید می‌شود و دامنه‌ی امواج در سطح زمین بعضی از مواقع به دو برابر دامنه‌ی امواج وار شونده می‌رسد. این تشدید سطحی باعث افزایش خسارت زلزله در سطح زمین می‌گردد. در بسیاری از زلزله‌ها کارگران معدن که در عمقی از زمین کار می‌کنند، نسبت به افرادی که در سطح زمین هستند، تکان کمتری را گزارش می‌کنند.

آنچه که در بالا گفته شد، برای توضیح حرکت شدید زمین در نزدیکی مرکز یک زلزله بزرگ کافی نیست. چنین زلزله‌ای شامل مخلوطی از انواع گوناگون امواج زلزله می‌باشد که به طور مشخص از هم نیستند. بعلاوه منبع انرژی زلزله که در جهات مختلف پخش می‌شود، ممکن است گسترش یابد که بر پیچیدگی حرکت زمین لرزه می‌افزاید. نوع خاک و توپوگرافی زمین نیز در روی امواج لرزه تاثیر می‌گذارند. انرژی کل ناشی از زلزله با فاصله از مرکز زلزله کاهش می‌یابد، ولی این نکته در ارزیابی خسارات وارد بر ساختمان‌ها ممکن است گمراه کننده باشد. آن قسمت از حرکات زمین که دارای پریود کم (فرکانس زیاد) می‌باشند، در فواصل کم به تدریج مستهلک می‌شوند، ولی امواج زمین با پریود زیاد (فرکانس کم)، ممکن است صدها کیلومتر حرکت کنند. ارتعاشات با پریود زیاد با پریود طبیعی سازه‌های بلند منطبق و باعث تشدید ارتعاشات آن‌ها می‌گردند. بنابراین سازه‌های بلند که دارای پریود طبیعی زیادی هستند ممکن است در فواصل خیلی دور از مرکز زلزله خسارت ببینند (عادل‌لی، حجت‌الله، ۱۳۷۹).

(الف)

(ب)

شکل ۲-۱۲. بازتاب، شکست و تبدیل امواج حجمی.

مأخذ: (Naeim, Farzad, 2001, page 19)

۲-۶. کانون، عمق و مرکز زمین لرزه

به علت ذخیره شدن مقدار زیادی انرژی در درون زمین و با توجه به نظریه جابه‌جائی قاره‌ها، تغییرات عمده‌ای در قسمت‌های سطحی رخ می‌دهد که زمین لرزه یکی از این تغییرات است. به عبارت دیگر زمین‌لرزه پدیده انتشار امواج در زمین به علت آزاد شدن مقدار زیادی انرژی ناشی از اغتشاش سریع در پوسته زمین و یا در قسمت‌های بالائی گوشته^۱ در مدت کوتاه می‌باشد. یک زلزله شدید ممکن است ناشی از شکست سنگ بستری به طول بیش از ۱۰۰ تا ۴۰۰ کیلومتر و عرض و ضخامت چندین کیلومتر باشد. محلی که منشاء زلزله بوده و در حقیقت انرژی به یک باره از آنجا آزاد و رها می‌گردد، کانون زلزله و نقطه‌ای واقع بر سطح زمین است که در بالای کانون قرار دارد و مرکز زلزله نامیده می‌شود (محل تلاقی شعاعی از مرکز زمین که از کانون گذشته و به سطح زمین می‌رسد). دامنه حرکت زمین در روی سطح، ابتدا شامل لرزه‌های جزئی است که یکباره افزایش می‌یابند و پس از لحظه کوتاهی حرکت تدریجاً فروکش می‌کند. لرزه‌های جزئی بنام تکان‌های اولیه و قسمت بعدی با دامنه‌های بزرگ‌تر بنام تکان‌های اصلی و آخرین قسمت بنام دنباله لرزه موسوم است.

وقتی انرژی ذخیره شده در کانون زلزله آزاد می‌شود، امواج حجمی همزمان بود می‌آید، ولی از آنجائی که سرعت امواج اولیه بیشتر است، زمان دریافت و ثبت این نوع امواج در ایستگاه‌های ثبت نسبت به امواج ثانویه زودتر صورت می‌گیرد. بنابراین لرزه‌های اولیه به طور کامل به این نوع امواج نسبت داده می‌شوند.

امواج ثانویه که به دنبال امواج اولیه منتشر می‌شود، نظیر امواج سطحی تا تمام شدن لرزه‌های اصلی ادامه دارند (برگی، خسرو، ۱۳۷۳، ص ۱۲-۱۱).

^۱. Mantle

عمق زلزله

فاصله بین مرکز و کانون زلزله به " عمق زلزله " معروف است

زلزله‌ها از نظر عمق معمولاً به سه دسته تقسیم می شود:

الف. زلزله های عمیق: عمق کانون آن بیش از ۳۰۰ کیلومتر است .

ب. زلزله های متوسط: عمق کانون آن بین ۷۰ تا ۳۰۰ کیلومتر است .

پ. زلزله های کم عمق : عمق آنها از ۶۰ کیلومتر کمتر است .

هر چه عمق زلزله‌ها کمتر باشد، خرابی‌های بیشتری در پی خواهد داشت. زلزله‌ها معمولاً از عمق ۵ کیلومتری تا عمق ۳۰۰ کیلومتری هم مشاهده شده است. اثرات زلزله‌های با عمق بالای ۳۰۰ کیلومتر بر روی زمین ناچیز است. هرچه بزرگی یک زلزله بیشتر و کانون آن به سطح زمین نزدیک‌تر خطرات بیشتری دارد. لرزه شناسان دریافته‌اند که تقریباً تمام زمین لرزه‌های با عمق متوسط و عمیق از مناطق دراز گودال‌های اقیانوسی منشأ گرفته‌اند، جایی که صفحه‌ها به زیر رانده می شوند .

زمین لرزه‌های که به گونه‌ای غیر عادی عمیق‌اند به چند طریق قابل تشخیص است. اولاً امواج سطحی این زلزله‌ها بطور غیر معمولی ضعیف‌اند، ثانیاً زلزله در منطقه خیلی وسیعی احساس می‌شود، با لرزش‌هایی که تقریباً در تمام نقاط به یک اندازه شدید است. در زلزله‌های کم عمق معمولاً شدت تکان‌ها به سرعت از مرکز زلزله کاهش می یابد. برای تعیین موقعیت مرکز زلزله حداقل باید فاصله مرکز زلزله از سه ایستگاه معلوم باشد. روی نقشه ای به مرکز هر ایستگاه و به شعاع فاصله بین ایستگاه و مرکز زمین لرزه دایره ای رسم می نماییم. از برخورد دایره‌ها نقطه تقاطعی بوجود می‌آید که مرکز زلزله رامشخص می‌نماید.

برای اندازه‌گیری عمق کانون زلزله اختلاف زمان رسیدن فازهای موج P را که مسیره‌های مختلفی در درون طی کرده‌اند، مورد استفاده قرار می‌دهند. بنابراین با اندازه‌گیری فاصله زمانی رسیدن دو فاز زلزله و با دانستن تغییرات سرعت نسبت به عمق، عمق کانون زلزله قابل محاسبه است. این روش در زلزله‌های عمیق دقیق‌تر است، عمق بدست آمده با ۱۵+۱۵- کیلومتر خطا همراه است. (Naeim, Farzad, 2001, page 6)

۲-۷. مقیاس‌های سنجش زلزله و دوره بازگشت آن

جهت بیان اندازه یک زمین لرزه معمولاً دو نوع مقیاس به کار برده می‌شود که یکی از آن‌ها شدت زلزله می‌باشد که بر مشاهدات و تأثیرات زلزله بر سازه و انسان‌ها استوار است. در حقیقت یک مقیاس نظری می‌باشد و دیگری یک اندازه‌گیری کمی از گستردگی و وسعت عمل زلزله است که بزرگی زلزله نامیده می‌شود.

۲-۷-۱. مقیاس شدت زلزله

البته همواره سعی بر این بوده است که یک عبارت کمی از پدیده پیچیده زلزله توسط یک مقیاس عددی ساده بیان شود که البته این امر نمی‌تواند عاری از اشکال منطقی و اساسی باشد.

اصولاً بیان یک واژه به صورت یک عبارت عددی منفرد مناسب نمی‌باشد، زیرا در این مورد برخی از مواقع احساس واقعی از زلزله تداعی نمی‌شود و این در حالی است که حتی زمانیکه مقیاس مزبور بر اساس احساس واقعی استوار باشد، محتوی مهندسی واژه بصورت قابل قبول برآورده نمی‌شود. مقیاس‌های شدت موجود که در حال حاضر مورد استفاده قرار

می‌گیرند، بر هر دو نقطه نظر یعنی مهندسی و ادراکی استوار بوده و امروزه ارتباط بین دو دیدگاه تقریباً شناسایی شده است (برگی، خسرو، ۱۳۷۳).

اولین مقیاس برای اندازه‌گیری شدت متغییر زلزله در دهه ۱۸۸۰ به وسیله روسی^۱ فورل^۲ در سوئیس پیشنهاد شد. مقیاس روسی- فورل که ده درجه داشت در حدود ۲۰ سال بعنوان وسیله ای برای بررسی زلزله ها و مقایسه اثرات آنها در سراسر دنیا به کار می‌رفت.

اشکال اصلی این مقیاس این بود که خسارات اساسی خیلی زیادی در طبقه بندی ۱۰ یکجا جمع شده بود. این اشکال در مراحل اولیه پیشرفت تکنولوژی چندان مهم نبود، ولی با پیشرفت علم زلزله شناسی نیاز به مقیاس دقیق‌تری به مقدار زیاد افزایش یافت.

در سال ۱۹۰۲، مرکالی زلزله شناس ایتالیایی مقیاس جدیدی را بوجود آورد که از ۱ تا ۱۲ درجه داشت و خسارت‌های اساسی در آن با دقت بیشتری مشخص شد. مقیاس مرکالی در سال ۱۹۳۱ به وسیله دو زلزله شناس امریکایی به نام‌های وود^۳ و نویمان^۴ اصلاح شد تا در آن ویژگی‌های تکنولوژی مدرن از قبیل ساختمان‌های بلند، اتومبیل‌ها و کامیون‌ها و لوله‌های آب زیرزمینی به حساب آورده شود. این مقیاس اصلاح شده مرکالی است که با علامت اختصاری MM نمایش داده می‌شود و امروزه نیز بکار می‌رود. البته این مقیاس برای اندازه گیری شدت تکان زمین یک مقیاس دقیق مهندسی نیست، لیکن یک مقیاس نظری برای اثرات ناشی از تکان زمین است (عادلی، حجت الله، ۱۳۷۹).

1. Rossi

2. Forel

3. Wood

4. Neumann

از مقیاس‌های شدت مهم دیگر می‌توان از مقیاس شدت آژانس هواشناسی ژاپن JMA نام برد که مشتمل بر هفت درجه می‌باشد و اخیراً رده‌بندی جدیدی بنام مقیاس شدت MSK توسط Medvedev ، Sponheuer و karinik شده است. در این طبقه بندی آثار زلزله براساس سه معیار اصلی زیر درجه‌بندی شده است:

الف - ادراک توسط بشر و تأثیر بر روی محیط

ب - اثر روی هر نوع سازه

ج - اثرات زیر زمینی و تغییرات آب‌های زیر زمینی و سیستم‌های آب‌های روی زمینی
مقیاس MSK نیز مشتمل بر دوازده درجه است و از این لحاظ شبیه مقیاس MM می‌باشد. (برگی، خسرو، ۱۳۷۳).

در جدول شماره ۲-۲، مقیاس‌های مرکالی آورده شده است.

جدول شماره ۲-۲: مقیاس مرکالی

مقیاس مرکالی	شدت	شرح تاثیر
I	ثبت با وسایل حساس	فقط بوسیله لرزه نگارها ثبت می شود.
II	احساس می شود	بعضی از مردم آن را حس می کند.
III	خفیف	افراد در حال استراحت آن را حس می کنند. شبیه لرزش ناشی از حرکت کامیون است.
IV	ملایم	بوسیله افرادی که در حال قدم زدن هستند احساس می شود. اشیای غیر ثابت به هم می خورند.
V	نسبتاً قوی	افراد از خواب بیدار می شوند. زنگ‌های کلیسا به صدا در می آید.
VI	قوی	درختان حرکت موجی پیدا می کنند. اشیای آویزان مانند لامپ ولوستر می چرخند.
VII	خیلی قوی	دیوارها شکاف بر می دارند، گچ دیوارها می ریزد.
VIII	ویران کننده	ماشینهای در حال حرکت غیر قابل کنترل می شوند. دودکش‌ها می افتند. ساختمانهای ضعیف ویران می شوند.
IX	خانمان برانداز	بعضی از خانه ها فرو می ریزند، زمین می شکافد، لوله ها می ترکند.
X	فجیع	زمین شکاف‌های فراوان پیدا می کند. تعدادی از ساختمان‌ها ویران

می شوند. لغزش گسترش پیدا می کند.		
بیشتر ساختمان ها و پل ها فرو می ریزند، جاده ها و خط آهن ها، لوله ها و کابل ها ویران می شوند. بلایای ثانویه بروز می کنند.	بسیار فجیع	XI
ویرانی کامل، درختان از زمین بیرون می آیند، زمین مانند موج به حرکت در می آید.	بنیان کن	XII

ماخذ: برگرفته از (Naeim, Farzad, 2001, page 26)

۲-۷-۲. مقیاس بزرگی زلزله

بیان کردن اندازه زلزله به صورت کمی برای مهندسی اهمیت زیادی دارد. ریشتر در سال ۱۹۳۵ بزرگی زلزله را برای زمین لرزه های سطحی (کم عمق) به صورت زیر تعریف کرد:

$$M = \text{LOG}_{10} A/A_0$$

در این رابطه M بزرگی زلزله است، A دامنه ماکزیممی است که به وسیله یک لرزه نگار استاندارد وود-آندرسن (Wood – Anderson) در فاصله ۱۰۰ کیلومتر از مرکز زلزله ثبت می شود و A_0 دامنه مبنا برابر با یک هزارم میلی متر می باشد. اندازه گیری دامنه ماکزیمم در عمل باید در فواصلی صورت گیرد که در مقایسه با ابعاد منطقه گسل لغزیده زیاد باشد. سپس مقادیر به دست آمده از روی منحنی های ثبت شده برای فاصله ۱۰۰ کیلومتر از مرکز زلزله برون یابی می شود. در عمل برای دستیابی به بهترین نتیجه، با استفاده از منحنی های ثبت شده، تعداد ایستگاه های زلزله شناسی و مقدار متوسطی برای M تعیین می گردد.

زلزله ای با بزرگی دو ریشتر معمولاً کوچک ترین زلزله ای است که بوسیله انسان حس می شود. زلزله های با بزرگی پنج ریشتر یا بیشتر تکان های شدیدی ایجاد می کنند که به ساختمان ها صدمه ایجاد می زنند. زلزله هایی که بزرگی آنها تقریباً بزرگ تر از پنج باشد، به علت مدت زمان کوتاه و شتاب ملایم شان به ندرت باعث صدمه دیدن ساختمان ها می گردند.

در ایران زلزله‌هایی به بزرگی ۴ تا ۵ ریشتر نیز بخصوص در روستاها به خانه‌های خشتی و گلی آسیب رسانده‌اند. مقیاس بزرگی ریشتر معرف انرژی آزاد شده به وسیله زلزله می‌باشد. باید تشخیص داده شود که بزرگی ریشتر با دامنه موج زلزله ثبت شده به وسیله لرزه نگار بصورت لگاریتمی تغییر می‌کند. ازدیاد بزرگی ریشتر به اندازه یک واحد متناظر با ۱۰ برابر شدن دامنه موج اندازه‌گیری شده و تقریباً سی و یک برابر شدن مقدار انرژی رها شده به وسیله زلزله می‌باشد.

از ای‌نرو برای مثال دامنه ماکزیمم موج زلزله ای به بزرگی ۸ دو برابر دامنه ماکزیمم زلزله ای به بزرگی ۴ نمی‌باشد، بلکه ۱۰۰۰۰ برابر از آن بزرگ‌تر است. همینطور انرژی رها شده بوسیله زلزله‌ای به بزرگی ۸ تقریباً یک میلیون برابر انرژی زلزله‌ای به بزرگی ۴ می‌باشد. انرژی زلزله‌ای به بزرگی ۵/۸ ریشتر معادل حدود ۳۰ میلیون تن آن تی می‌باشد. بزرگی زلزله ۱۹۶۴ الاسکا تقریباً ۵/۸ ریشتر بوده است، که در مساحتی حدود یک میلیون و هشتصد هزار کیلومتر مربع احساس شد. استفاده از مقیاس بزرگی ریشتر روش آسانی برای طبقه بندی زلزله‌ها بر اساس اندازه آنها می‌باشد، اما به دلایل زیر، M وسیله سنجش دقیق اندازه یک زلزله نمی‌باشد:

الف- مرکز زلزله دقیقاً یک نقطه نیست.

ب- معمولاً لرزه نگاری در فاصله دقیقاً ۱۰۰ کیلومتر وجود ندارد و باید از چند لرزه نگار در فواصل مختلف استفاده نمود و نتیجه حاصله را تصحیح کرد.

بزرگی زلزله ای که بوسیله ایستگاه‌های مختلف گزارش می‌شود، غالباً تا ۰.۵ ریشتر و در بعضی از مواقع حتی بیشتر از آن اختلاف دارد.

پ- بزرگی زلزله درباره اثرات زلزله در روی ساختمان‌ها و غیره مستقیماً اطلاعاتی نمی‌دهد. واضح است که اگر زلزله‌ای به بزرگی معین در وسط اقیانوس یا در یک منطقه دور افتاده

اتفاق افتد، اثر آن از لحاظ مهندسی در مقایسه با زلزله‌ای که مرکز آن در یک شهر پر جمعیت می‌باشد به مراتب کمتر است.

ت- به دلیل غیر یکنواختی پوسته زمین و انواع مختلف گسل‌ها (نحوه قرار گرفتن و جهت آنها) M مقیاس دقیقی برای اندازه‌گیری نمی‌باشد (عادلی، حجت‌الله، ص ۱۳۷۹، ۴۷).

۲-۷-۳. دوره بازگشت زلزله

بنا بر تعریف، متوسط فاصله زمانی بین یک رویداد مشخص و رویدادی بزرگ‌تر یا معادل آن را دوره بازگشت می‌نامند. مطالعه زلزله‌هایی که در یک منطقه رخ داده است معمولاً نشان می‌دهد که زلزله‌های اتفاق افتاده در آن منطقه با توجه به شدت آنها فاصله زمانی کم بیش یکسانی دیده می‌شود. مثلاً در شمال غرب ارومیه زمین لرزه‌ای با بزرگی ۷ طی سال‌های ۱۱۵-۵۲۸-۸۵۹-۱۱۳۹-۱۵۲۲ رخ داده است. یعنی در دوره بازگشت 60 ± 340 سال اتفاق افتاده است. در حالی که زلزله‌های با بزرگی ۵ تا ۷ ریشتر در دوره بازگشت 50 ± 70 سال اتفاق افتاده است. با مطالعه گسل‌های فعال توسط متخصصان زلزله شناسی مشخص شده که یک گسل فعال باز فعالیت لرزه‌ای خواهد داشت. با توجه به این امر محتوم و با بررسی زلزله‌های رخ داده در یک منطقه، این متخصصان برای هر منطقه دوره بازگشت هر زلزله را تعیین می‌نمایند. در حقیقت یک نوع پیش بینی زلزله (در دوره چندین ساله) است.

برای بدست آوردن احتمال وقوع زلزله با بررسی اطلاعات آماری برای هر زلزله یک دوره بازگشت قابل محاسبه است و با استفاده از این دوره بازگشت احتمال وقوع آن در طول مدتی خاص بررسی می‌شود. این احتمال دارای توزیع احتمالی پواسون است:

$$P(\geq 1, t) = 1 - e^{-t/T}$$

T: دوره بازگشت زلزله

طول مدت زمان (سال) : t

یعنی احتمال وقوع یک زلزله یا بیشتر در طول مدت زمان t برای زلزله‌ای با دوره بازگشت t سال.

به عنوان مثال، آخرین زلزله مخرب تهران سال ۱۲۰۹ بوده است و این زلزله مخرب (حدود ۶ ریشتر) دارای دوره بازگشت ۱۵۸ سال است. بر اساس احتمال وقوع آن تا سال ۱۳۸۳ (۱۷۴ سال بعد) عبارت است از:

$$P(\geq 1, 174) = 1 - e^{-174/158} = 67$$

احتمال وقوع این زلزله تا سال ۱۴۰۰ (۱۹۱ سال بعد) نیز به قرار زیر است :

$$P(\geq 1, 191) = 1 - e^{-191/158} = 70\%$$

اولین برداشت از این بررسی این است که احتمال وقوع یک زلزله در طول زمان‌هایی بیشتر از دوره بازگشت خود هم ۱۰۰ درصد نیست و دیگر اینکه این احتمال تنها در بینهایت به ۱۰۰ درصد می‌رسد. در واقع هرگز نمی‌توان گفت که زلزله‌ای صد در صد اتفاق می‌افتد (فاروقی، علیرضا، ۱۳۸۴).

۲-۸. عوامل موثر در ایجاد خسارت زلزله

یک زمین‌لرزه از طرق گوناگون می‌تواند باعث خسارت مالی و جانی گردد. عمده‌ترین این موارد عبارتند از :

- نیروهای اینرسی ایجاد شده در اثر زلزله در سازه
- آتش‌سوزی‌های ناشی از زلزله
- تغییر خواص فیزیکی خاک زیر پی (نشست، تحکیم، روانگرایی)
- حرکات و تغییر مکان‌های مستقیم ناشی از گسل‌ها

- زمین لرزه و دیگر حرکات سطحی
- امواج آب ناشی از زلزله (سونامی و امواج ایجاد شده در مخازن و سدها)
- تغییرات رقوم زمین در مقیاس گسترده (برگی، خسرو، ۱۳۷۳، ص ۶۶)

خطرات ناشی از زمین لرزه

وقوع زلزله خود می تواند نقطه آغازی بربیک سلسه حوادث و پیامدهای ناگوار از جمله :

- آتش سوزی

یکی از مخاطرات ثانویه که به دنبال وقوع زمین لرزه اتفاق می افتد آتش سوزی در محیط های شهری به علت شکسته شدن و صدمه دیدن خطوط انتقال سوخت مانند خطوط گاز و همچنین مکانهای ذخیره سوخت نظیر پمپ بنزین ها می باشد. از طرفی خطوط آب نیز آسیب دیده و آبی جهت کنترل و اطفاع حریق وجود ندارد. از جمله آتش سوزی های بزرگ به دنبال وقوع زلزله می توان به آتش سوزی بزرگی که به دنبال زلزله ۱۹۰۶ سانفرانسیسکو و زلزله ۱۹۲۳ توکیو رخ داد و فاجعه های فراموش نشدنی بر جای گذاشت اشاره نمود. در زلزله سانفرانسیسکو در حدود ۲۰ درصد کل خسارات مستقیما از تکان های زمین لرزه ناشی شد. اما آتش سوزی که در طی سه روز ۱۲ کیلومتر مربع و ۵۲۱ بلوک از شهر سانفرانسیسکو را سوزاند و بیشترین خسارت را به بار آورد. زلزله ۲۳ دسامبر ۱۹۷۲ در مانگوا (نیکاراگوا) نمونه جدیدتری از خطر آتش سوزی ناشی از زلزله است. در این زلزله ساختمان ایستگاه آتش نشانی مرکزی این شهر که در سال ۱۹۶۴ ساخته شده بود، تخریب گشت و از بین رفت. در این حادثه دو مامور آتش نشانی نیز کشته و بقیه زخمی شدند. به دنبال زلزله، شهر در آتش شعله ور شد و تا ۶ روز پس از زلزله همچنان آتش در بخش های جنوبی شهر شعله ور بود (Naeim, Farzad, 2001).

در شهری مانند تهران و سایر شهرهای کشور که خطوط انتقال گاز در اکثر نقاط وجود دارد و با توجه به گسل‌های فعال و احتمال بالای وقوع زمین لرزه، وقوع آتش سوزی خطری جدی به شمار می‌رود. به طوری که طبق مطالعات مهندسیین ژاپنی (جایکا) روی زلزله تهران و همچنین آسیب‌پذیری این شهر، تخمین زده‌اند که تعداد 300 هزار مکعب گاز در این شهر به هنگام زلزله دچار آتش سوزی می‌گردد که خود خطری جدی بوده و ممکن است تلفات و خسارات ناشی از آن بسیار بیشتر از زلزله تهران باشد.

- زمین لغزش

زمین لغزش یکی دیگر از سوانح ثانویه به دنبال وقوع زمین لرزه در مناطق کوهستانی، شیب‌دار و تپه ماهوری رخ می‌دهد. حرکت و جابجایی توده خاک سطح زمین در اثر تکان‌های زلزله می‌باشد. زمین لغزش‌ها و بهمن‌های ناشی از زلزله، اگر چه سبب بسیاری از خسارات هستند، اما خوشبختانه به صورت موضعی اند. مشخص‌ترین نمونه این نوع خسارات مربوط به حرکت توده عظیم بهمن که در اثر زلزله ۳۱ مه ۱۹۷۰ به بزرگی ۷/۷۵ نیمکره شمالی کوه هواآسکاران^۱ اتفاق افتاد که بالغ بر ۵۰ میلیون متر مکعب سنگ، برف، یخ و خاک بود. این زمین لغزش مسافت ۱۵ کیلومتر از کوهستان تا شهر یونگای^۲ را با سرعت ۳۲۰ کیلومتر در ساعت طی کرد. دست کم ۱۸۰۰۰ نفر در زیر این بهمن مدفون شدند و این بهمن شهر رانراهیرکا^۳ و قسمت اعظم شهر یونگای را پوشاند (Naeim, Farzad, 2001).

- پدیده روانگرایی

بین ذرات خاک (شل) که از آب اشباع شده باشد، منافذی پر از آب وجود دارند که در هنگام زمین لرزه و ایجاد تراکم در زمین، فشار آب داخل این منافذ افزایش یافته و آب به

1. Huascaran

2. Yungay

3. Ranrahirca

طرف بالا حرکت می کند تا وقتی که به صورت فوران و جوشش گل و ماسه در سطح زمین پدیدار گردد. در این حالت زمین به آبگونگی در می آید واز مقاومت آن به مقدار زیادی کاسته می شود. چنین زمینی دیگر نمی تواند وزن ساختمان هایی را که قبل از وقوع زلزله تحمل می نمود، تحمل نماید. در نتیجه ممکن است ساختمان های روی زمین شروع به فرو رفتن در داخل زمین نمایند، کج شوند و یا به صورت شناور درآیند که به آن پدیده روانگرایی گویند (برگی، خسرو، ۱۳۷۳).

ضررهای اقتصادی بالایی در زلزله های اخیر در اثر اتفاق این پدیده، وارد شده است. بهترین نمونه از این خسارات مربوط به زمین لرزه نیگاتا سال ۱۹۶۴ در ژاپن است. توسعه شهر نیگاتا در طول رودخانه و به علت نوع خاک و مستعد بودن این منطقه از شهر، بسیاری از ساختمان ها به سبب روان شدن خاک (روانگرایی) کج شدند یا نشست کردند. در این زلزله تعداد ۳۰۱۸ خانه تخریب و ۹۷۵۰ خانه به طور متوسط یا شدید آسیب دیدند که اکثر این آسیب دیدگی ها ناشی از نشست نامساوی زمین به علت روان شدن خاک این ناحیه (نیگاتا) بود (Naeim, Farzad, 2001).

- سونامی

مناطق ساحلی بخصوص مناطق ساحلی اقیانوس آرام، جایی که زمین لرزه های فراوانی روی می دهد، امواج دریایی (سونامی) در اثر رخ داد زمین لرزه در کف اقیانوس ها و جابه جایی سطح زمین اتفاق می افتند. امواج دریایی ناشی از زلزله، یا تسونامی، امواج آب طولی هستند که در نتیجه جابجایی ناگهانی زمین در زیر آب ایجاد می شوند. متداول ترین علت تشکیل سونامی جابجایی ضرب های است که در امتداد گسل غوطه ور در آب که بر اثر زمین لرزه بزرگی به وجود آمده است، ایجاد می شود. به سبب زلزله های بزرگی که در اطراف اقیانوس آرام به وقوع پیوسته است، این اقیانوس مخصوصا مستعد تشکیل امواج دریایی

ناشی از زلزله است. به نظر می‌رسد برای اینکه زلزله‌ها بتوانند تسونامی ایجاد کنند، نیازمند وجود گسل شیب‌لغز می‌باشند، ولی تقریباً هیچ‌گاه فعال شدن گسل امتداد لغز با تسونامی همراه نخواهد بود... تاریخ شاهد وقوع بسیاری از زلزله‌های دور از ساحل است که با تسونامی‌های مخرب همراه بوده‌اند. در ۱۵ ژوئن ۱۸۹۶، در ناحیه هونشو از کشور ژاپن، تسونامی با ارتفاع بالا، بالغ بر ۲۰ متر روی داد که در حدود ۲۶ هزار نفر را غرق کرد. زلزله دیگری در سال ۱۹۶۰ شیلی باعث شد که در هلو، دره‌اوی، تسونامی با ارتفاع ۱۰ متر روی دهد. تسونامی دیگری در شهر کرست در کالیفرنیا، بر اثر زلزله بزرگ آلاسکا در سال ۱۹۶۴، رخ داد که باعث مرگ و میر و خسارات شدیدی گردید. (Naeim, Farzad, 2001)

- سیلاب

در برخی از زمین‌لرزه‌ها مشاهده شده است که در اثر تکان‌های شدید، تخریب سازه‌ها و ساختمان‌های حیاتی که از اهمیت بالایی برخوردارند، صورت گرفته و در بعضی از موارد نیز به جهت ساخت این سازه‌ها در مناطق پرخطر مانند ساخت و ساز بر روی گسل‌های فعال باعث تخریب کلی این سازه‌ها گردیده است. یکی از مهم‌ترین این سازه‌ها، سدها می‌باشند که اگر تخریب شوند خود باعث خطر بزرگی چون سیلاب می‌شوند.

۲-۹. ارزیابی خطر زمین‌لرزه

معمولاً در نقشه‌های لرزه‌خیزی ناحیه‌ای یا نقشه‌های پهنه‌بندی خطر که در آیین‌نامه‌های طراحی سازه‌ها در برابر زلزله پیشنهاد می‌شوند، تلاش کمی برای مشخص کردن وضعیت زمین‌شناختی و به حساب آوردن تغییراتی که بر اثر خواص خاک ایجاد می‌شوند استفاده

می‌گردد. لذا باید در نواحی پر جمعیت و همچنین ساختمان‌های حیاتی بررسی‌های خاص مهندسی - زمین‌شناختی در مورد هر ناحیه صورت پذیرد. به عنوان مثال در نواحی مسکونی که احتمال تلفات به سبب وقوع گسیختگی در یک سد یا آسیب دیدن یک رئاکتور اتمی و یا خطوط انتقال نیرو نظیر خطوط انتقال نفت یا گاز وجود دارد، می‌بایست در ارزیابی خطر زلزله در یک منطقه در نظر گرفته شوند.

داده‌های زمین‌شناختی در جهت ارزیابی خطر زمین‌لرزه به شرح زیر می‌باشند:

۱. تهیه یک نقشه زمین‌شناسی ساختاری زمین از منطقه همراه با در نظر گرفتن حرکت‌های تکتونیکی.
۲. مطالعه و تلفیق گسل‌های فعال منطقه و نوع جابجایی گسل‌ها.
۳. بررسی و مطالعه ساختار زمین‌شناسی در اطراف منطقه با توجه به سنگ‌های بستر زمین، آثار مربوط به فرسایش سنگ‌ها، نهشت‌های رسوبی در لایه‌های بالایی زمین و تهیه نقشه‌هایی که انواع سنگ‌ها، ساختار سطح زمین و گسل‌ها را نشان دهد و شامل ارزیابی طول گسل و نوع حرکت این گسل‌ها باشد.
۴. بررسی گسل‌های ممتد در مجاورت منطقه، اکتشاف ژئوفیزیکی برای تعیین مکان‌های گسیختگی‌های جدید گسلی و دیگر نشانه‌های ویژه. گاهی اوقات انجام کارهای ژئوفیزیکی از قبیل اندازه‌گیری مقاومت الکتریکی و گرانش در امتداد یک نیمرخ عمود بر گسل، مفید تشخیص داده می‌شود. دیگر اطلاعات کلیدی (از قبیل جابه‌جایی بافت گسل، و تغییرات در امتداد گسل)، در زمین‌شناختی شاهدهی برای تقسیم‌بندی طول گسل به قطعات مشخص است.
۵. گزارش در مورد زمین‌لغزش‌ها، نشست‌های بزرگ، تغییر شکل‌های سطح زمین (اعوجاج) و یا ایجاد سونامی در محل.

۶. بررسی تراز آب زیرزمینی در نزدیکی منطقه. برای تعیین اینکه آیا موانعی بر سر راه آب‌های زیرزمینی وجود دارد که با گسل‌های منطقه مرتبط باشد و یا اینکه در مقابل تکان‌های زمین‌لرزه واکنش نشان دهند یا خیر؟ (Naeim, Farzad, 2001).

داده‌های لرزه‌شناختی: روش‌های تخمین پارامترهای تکان زمین برای طراحی بهینه و مهندسی هنوز در مراحل اولیه خود می‌باشند و بسیاری از آنها آزمایش نشده‌اند. لذا باید عدم قطعیت‌ها و فرض‌های زیر بیان شود:

۱. مستند سازی کامل تاریخچه لرزه‌خیزی در منطقه و اطراف آن. این مستندسازی‌ها باید مکان، بزرگی و مرکالی را برای هر زلزله ثبت و بررسی نماید.

۲. نقشه‌های محلی مشخص گردند.

۳. منحنی بازگشت‌های مربوط به زلزله‌های منطقه ترسیم شود. بسامد بازگشت زلزله‌های مخرب را بر اساس این داده‌های آماری تخمین زده شود.

۴. بررسی داده‌های ثبت شده قدیمی موجود در مورد تکان‌های زمین، آسیب‌ها و دیگر اطلاعات در مورد شدت در نزدیکی منطقه.

۵. برآورد ماکزیمم شدت مرکالی اصلاح شده مربوط به زمین منطقه از طریق گزارش‌های موجود در زلزله‌های مهم منطقه.

۶. تعریف زلزله طرح باید از شواهد زمین‌شناختی و لرزه‌شناختی جمع‌آوری شده برای پیشگویی زلزله‌هایی که باعث شدیدترین تکان‌های زمین در ناحیه مورد نظر شوند، استفاده کرد (همان).

داده‌های مهندسی خاک: سه عامل مهندسی خاک (مکانیک خاک) که نیاز به توجه خاصی دارند عبارتند از:

۱. بررسی مشخصه‌های خاک‌های پی ساختمان با گمانه‌زنی، ترانسه زنی و خاک‌برداری و بررسی وجود لایه‌های ماسه‌ای که ممکن است باعث بروز پدیده روانگرایی گردد.
۲. اندازه‌گیری خواص فیزیکی خاک مانند چگالی، میزان رطوبت، استحکام برشی، رفتار تحت بارگذاری دوره‌ای و استهلاک یا انجام آزمون‌های آزمایشگاهی بر روی مغزه‌های حاصل از گمانه زنی.
۳. تعیین سرعت امواج اولیه و ثانویه و میزان استهلاک (همان).

۱۰-۲. راه‌کارهای مناسب امداد رسانی و کاهش تلفات در زمین لرزه

برای رویارویی با سانحه طبیعی همچون زلزله می‌بایست به مقاوم سازی سازه‌ها پرداخت. عمده پیشرفت‌های حاصله طی ۵۰ سال گذشته، به آمادگی برای زلزله و مخصوصاً حیطه مهندسی عمران مربوط می‌شود. طی چند دهه اخیر استانداردهایی برای ساخت ساختمان‌ها در نظر گرفته شده است تا مقاومت آنها در برابر نیروی امواج زمین لرزه افزایش یابد. از استانداردهای جدید می‌توان به تقویت مصالح اشاره کرد. طراحی بناها به شیوه‌ای که از انعطاف پذیری لازم برای جذب ارتعاش‌ها برخوردار باشند (بدون تخریب)، یکی دیگر از این روش‌هاست.

طراحی ساختمان‌ها به شیوه‌ای که بتوانند این ضربه‌ها را بگیرند، مخصوصاً در مناطقی که زلزله خیز هستند، از اهمیت بسیاری برخوردار است. یکی دیگر از مولفه‌های آمادگی، آموزش مردم است. امروزه بسیاری از سامانه‌های دولتی در اغلب کشورها دفترچه‌های راهنمایی منتشر می‌کنند که در آن چگونگی وقوع زلزله، راهنمایی‌هایی در مورد حفاظت خانه در برابر زلزله‌های احتمالی و فعالیت‌هایی که در زمان وقوع زلزله باید انجام داد، گردآوری شده است.

۲-۱۰-۱. اهمیت احداث بناهای مقاوم در برابر زلزله

بحث آسیب شناسی زلزله، بررسی پیامدهای ناگوار زینبار جانی و مالی این رویداد طبیعی در زندگی اجتماعی انسان‌ها می‌باشد. ویرانی ساختمان‌ها که مهم‌ترین آسیب زمین لرزه است موجب می‌شود که با هر زمین لرزه، جان انسان‌ها در معرض نابودی قرارگیرد. بررسی زلزله‌های دنیا نشان می‌دهد که ۹۹ درصد مرگ و میرهای زلزله به علت ویران شدن ساختمان‌هایی است که محل سکونت بوده‌اند. لذا با پیشرفت دانش زمین شناسی رشته جدیدی برای بررسی راه‌های مقاوم سازی ساختمان های مسکونی در برابر آسیب های زلزله پدید آمد. مهم‌ترین دلایل توجه به اهمیت مهندسی زلزله نیز ضرورت شناخت دقیق و علمی ساختمان‌های مسکونی در جریان اکثر زلزله‌ها است. بسیاری از خانه‌های غیر مهندسی در اولین لرزش‌ها به ویرانه تبدیل شده‌اند. در راستای کاهش خطرات تخریبی زلزله‌ها در مورد ساختمان‌ها، رعایت و توجه به موارد زیر حایز اهمیت فراوان می‌باشد.

الف- تدوین استانداردهای مناسب در طراحی مقاوم ساختمان‌ها و شرایط خاص در اجرای آن‌ها

ب- فراهم نمودن امکان تهیه مصالح ساختمانی مناسب

ج- نظارت دقیق در ساخت ابنیه با بهره‌گیری از تجربیات معماری داخلی و خارجی

د- آگاهی مردم و کمک در شناخت ساختمان‌های مقاوم در برابر زلزله

ه- نگهداری و ترمیم اجزای ضعیف سازه‌ها

شایان ذکر است که انجام این موارد، تدوین یک برنامه صحیح و تامین بودجه لازم را می‌طلبد که البته صرف هر هزینه در این چارچوب سزاوار خواهد بود. به طور کلی ترجیح داده می‌شود که آنچه را پس از وقوع زلزله باید هزینه شود، قبل از وقوع آن در کاهش

خطرات و پیامدهای آن سرمایه گذاری نمود. با این تفاوت که در این صورت جان انسان‌ها بهتر مورد حفاظت قرار می‌گیرد.

اصولاً اکثر کارشناسان عقیده دارند تنها راه نجات از پیامدهای زلزله، شناخت عمیق و صحیح این پدیده و یافتن راه و روش‌های علمی کاستن خطرهای آن می‌باشد. در سال‌های اخیر این واقعیت که هنوز زمین‌لرزه یکی از فرآیندهای طبیعی بسیار خطرناک زمین است و می‌تواند ساختار اقتصادی، سیاسی و فرهنگی جامعه‌ای را بگسلد، کاملاً نمایان شده است. اما برآوردهای گوناگون نشان می‌دهد که آثار زلزله‌ها و ویرانگر این پدیده در کشورهای پیشرفته بسیار کم و در سایر کشورهای جهان بسیار گسترده می‌باشد (برگی، خسرو، ۱۳۷۳).

۲-۱۰-۲. نقش آیین نامه‌ها در طراحی مقاوم سازی سازه‌ها در برابر زلزله

نتایج حاصل از پژوهش‌های سال‌های اخیر بیانگر این حقیقت است که در ساخت بیشتر سازه‌های بزرگ و کوچک شهرها، آیین‌نامه‌های مهندسی ناظر به مقاومت و پایداری سازه‌ها در برابر زمین‌لرزه مورد توجه قرار نگرفته است. از اینرو باید همراه با بررسی و شناسایی گسله‌های زمین‌لرزه‌زای شهرها و روستاها، مردم را برای جلوگیری از خطرهای زلزله و یا کاهش این خطرها آماده کرد. افزایش روز افزون و بی‌رویه جمعیت شهرها، میزان خطرات فوق را بیشتر کرده است.

در عمل اگر روش‌های اجرایی و توصیه‌های لازم برای مقاوم‌سازی خانه‌های کوچک مورد توجه قرار بگیرد، جان بسیاری از افراد در زلزله‌های آتی نجات خواهد یافت، زیرا ساختمان‌ها در یک زلزله بسیار شدید ممکن است ترک بخورد، ولی نباید فرو بریزند و ساکنان فرصت نجات را داشته باشند. به طور کلی هدف از مقاوم ساختن اکثر ساختمان‌ها

در مقابل زلزله آن نیست که ساختمان در شدیدترین زلزله ها هیچ صدمه‌ای را متحمل نشود، زیرا در این صورت ساختمان بسیار گران و غیر اقتصادی خواهد بود. در ساختمان‌های مقاوم در برابر زلزله، هدف آن است که ابتدا از تلفات و صدمات جانی جلوگیری شود، سپس بین هزینه اضافی برای مقاوم کردن ساختمان در مقابل زلزله و هزینه احتمالی تعمیر خسارت از زلزله در طول عمر ساختمان موازنه برقرار شود. بنابراین هدف اصلی در ساختمان‌های ارزان قیمت مقاوم در زلزله، باید جلوگیری از فرو ریختن ساختمان‌ها و تلفات ناشی از آن باشد. در زلزله های بزرگ باید انتظار داشت که ساختمان ترک خورده و نیاز به تعمیر داشته باشد. نکته دیگری این است که بعضی از ساختمان‌ها دارای اهمیت بیشتری نسبت به ساختمان های معمولی می باشد. اگر یک ساختمان مسکونی در زلزله آسیب و صدمه ببیند اثر آن فقط روی یک خانواده خواهد بود، اما اگر مدرسه‌های سقوط کند دیگر پس از زلزله برای اسکان دادن افراد بدون خانه بطور موقت قابل استفاده نخواهد بود. اگر ساختمان یک ایستگاه برق یا مرکز تصفیه آب فرو بریزد، مردم برق و آب نخواهند داشت. بنابراین این نوع ساختمان‌ها باید از خانه‌های معمولی مقاوم تر ساخته شود.

در طرح ساختمان های مقاوم در برابر زلزله، علاوه بر شدت زلزله خیزی منطقه شرایط زمین و زیر ساختمان نیز باید ارزیابی شده و مورد توجه قرار گیرد. هرگاه زمین زیر ساختمان سست باشد، ساختمان ممکن است در اثر شکست خاک زیر آن صدمه ببیند. وقتی از شرایط زلزله خیزی شدید صحبت می‌شود، منظور آن است که ساختمان در محلی با زلزله خیزی شدید یا در محلی با زلزله خیزی متوسط ولی در روی زمین سست ساخته می شود. همچنین وقتی از شرایط زلزله خیزی متوسط صحبت می شود، منظور آن است که ساختمان در محلی با زلزله خیزی متوسط بنا می شود (همان).

۲-۱۰-۳. نقش بیمه در کاهش خسارات زمین‌لرزه

اصولاً بیمه یک نوع پس‌انداز جمعی و منبع مالی مناسب برای جبران زیان‌ها و خسارت‌های وارده بر افراد جامعه و دارایی‌های آنان است که می‌تواند همه اقشار مردم را زیر پوشش بگیرد. بنابراین مکانیزم بیمه، سیستم سازمان یافته و متشکلی است که پیش از وقوع حادثه، منابع مالی لازم و مناسب را برای جبران زیان‌های احتمالی در حوادث مختلف تامین می‌نماید. بر این اساس، می‌توان گفت که هدف اصلی بیمه، ایجاد تامین در برابر زیان‌های احتمالی است و به هر نسبت که این فرهنگ در جامعه توسعه یابد، قسمت بیشتری از خسارت‌های وارد بر سرمایه‌های ملی، به گونه‌ای صحیح و اصولی قابل جبران خواهد بود. در مورد بیمه سرمایه‌های بزرگ، همان هدف که ایجاد تامین و انتقال ریسک می‌باشد، بیمه اتکایی را پدید آورده است. به این ترتیب که سازمان‌ها، تشکلات واحدهای بزرگ تولیدی مانند ذوب آهن، هواپیمایی و... با توجه به امکان خطرریسک، جبران زیان‌های ناشی از مواجه شدن با خسارت‌های احتمالی در دوره تولید را به موسسه‌های بیمه واگذار می‌نمایند. به این ترتیب با پرداخت هزینه اندک بعنوان حق بیمه می‌توانند همه دارایی خود را که هزاران برابر حق بیمه است، بیمه کنند و از خطر حوادث طبیعی و غیره مصون نگه دارند (همان).

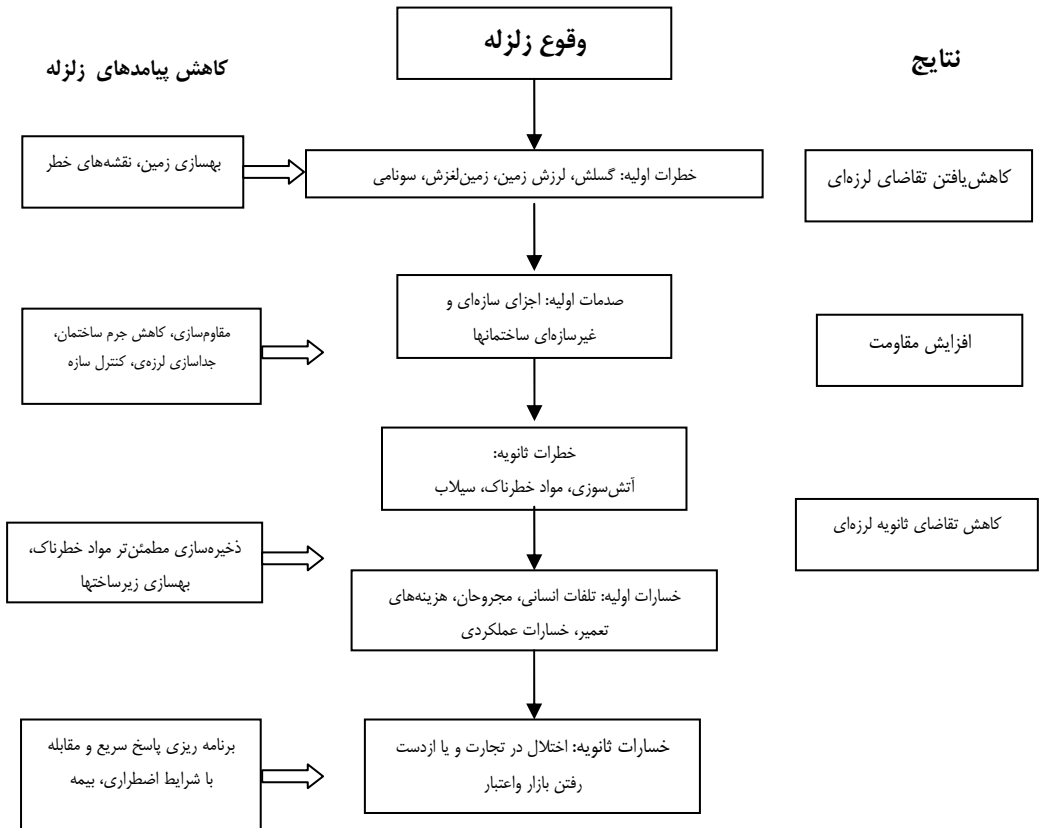
روش‌های حفاظت و ایمن‌سازی اجزاء ساختمان‌ها

الف - ایمن‌سازی سازه و بنا (اجزاء سازه‌ای): ایمن‌سازی یعنی مشخص نمودن نقاط ضعف یک ساختمان در طراحی و اجرا و رفع آن. این کار با توجه به پیچیدگی و تخصصی بودن آن باید توسط نیروهایی که دارای تخصص ویژه زلزله هستند انجام بگیرد.

ب - ایمن سازی دکوراسیون و لوازم داخلی منزل (اجزاء غیر سازه‌ای): در صورتی که ساختمان در برابر زلزله دوام بیاورد، ممکن است لوازم و دکوراسیون ساختمان موجب صدمه به افراد گردد. بنابراین ایمن سازی در داخل منزل را باید به اندازه ساخت جدی گرفت.

گزینه‌های کاهش پیامدهای زلزله

صدمات و خسارات ناشی از وقوع زلزله را به روش های مختلفی می‌توان کاهش داد. نمودار زیر نشان می‌دهد که شکستن زنجیره بروز خسارات، میزان آن را کاهش می‌دهد. هر چه زودتر بتوان این زنجیره را شکست، فعالیت‌های کاهش پیامدهای زلزله موثرتر خواهد بود.

نمودار ۲-۱: نحوه کاهش پیامدهای زلزله. (قلندر زاده همکاران، ۱۳۸۵)

خطرات لرزه‌ای مثل گسلش یا تکان زمین را می‌توان به صورت نقشه در آورد و زمین را بهسازی کرد. روش‌های جدیدی نیز برای بهبود خاک و کاهش خطرات روانگرایی وجود دارد. صدمات اولیه زلزله را می‌توان با طراحی و ساخت مقاوم ساختمان‌ها و سایر زیرساخت‌ها کم کرد. صدمات ثانویه زلزله معمولاً بر اثر اندرکنش مسایل متعددی رخ می‌دهد و می‌تواند به مساله بسیار پیچیده‌ای تبدیل شود. با ذخیره‌سازی مناسب مواد خطرناک و با بهسازی زیرساخت‌ها، می‌توان صدمات ثانویه را کم کرد. با کم کردن صدمات، خسارات زلزله نیز کم خواهد شد و با برنامه‌ریزی و پاسخ بهتر برای شرایط اضطراری، حتی اگر از صدمات نیز جلوگیری شود، خسارات کمتری خواهیم داشت. استفاده از پوشش‌های بیمه‌ای نیز می‌تواند خسارات اقتصادی را کم کند (قلندر زاده همکاران، ۱۳۸۵).

۱۱-۲. پیش بینی زلزله

پیشرفت‌های حاصل در زمینه زلزله شناسی موجب کسب اطلاعات و آگاهی ارزنده در مورد چگونگی حدوث زلزله و علائم قبل بعد و همراه با آن شده است. بویژه به کمک وسائل و تجهیزات جدید هر روز شناخت انسان از وضعیت زمین و داخل آن افزایش می‌یابد. آگاهی انسان قبل از وقوع زلزله این امید را به وجود آورده است که روزی بتوان با پیش‌بینی زمان، محل وقوع و بزرگی همه زلزله‌ها، از خسارت جانی و مالی آن کاست. پیش‌بینی موفقیت آمیز زلزله ۱۹۷۵ در منطقه "های چانگ" چین نور امیدی در راستای تحقق این آرزوی بزرگ بشریت بوده است. گرچه پیش‌بینی‌های ناموفق متعدد بعدی تا حدودی از خوش‌بینی اولیه کاست. تبعات اجتماعی و اقتصادی ناگوار چند مورد پیش‌بینی ناموفق در جنوب کالیفرنیا در سال ۱۹۷۶ و در پرو در سال ۱۹۸۰ موجب بروز تردیدهایی در سودمندی پیش‌بینی زلزله بویژه در نزد مهندسين زلزله گردید، لیکن حداقل تا آنجا که به

زمین شناسی و زلزله شناسی ارتباط داشت، نتایج بسیار سودمندی حاصل گردید. امروزه سعی کارشناسان تکمیل روش‌های پیش‌بینی زلزله بوده و در انتظار تکنیک‌های جدیدتر و دقیقتر هستند تا به کمک آنها بتوانند با اطمینان بیشتر، زمان و محل و همینطور قدرت و شدت زلزله‌های محتمل آتی را پیش‌بینی نمایند. با تحقق این امر مردم می‌توانند در محل‌های امن قرار گرفته و با قطع لوله‌های گاز و برق، خسارت مالی به حداقل ممکن برسد. در ضمن با پیش‌بینی بزرگی و دوره بازگشت هر زلزله به مهندسين طراح کمک خواهد شد تا ابنیه فنی را بصورت مناسب و اقتصادی در برابر زلزله طراحی و محاسبه نمایند.

روش‌هایی که کارشناسان چینی برای اعلام خطر وقوع زلزله یافته و استفاده کرده‌اند، قابل تامل است. آنها سعی نموده‌اند همه اطلاعات را ثبت نمایند و در این رهگذر هر موردی که از آن سرنخ یا نشانه‌ای بدست می‌آمد توجه داشته و بعد از وقوع زلزله این اطلاعات را تجزیه و تحلیل می‌نمودند. آنها هر گونه تغییر مربوط به زمین لرزه را نگهداری و به اطلاعات خوبی دست می‌یافتند (برگی، خسرو، ۱۳۷۳، ص ۸۳).

روش‌ها و رویکردهای پیشنهادی مذکور صرفاً روش‌هایی را ارائه می‌دهند که پیش‌بینی زلزله در بستر آنها امکان پذیر است و هیچ‌گونه راه کاری در ارتباط با وقوع و جلوگیری از آن ارائه نمی‌دهد:

شیهه غیر عادی اسب‌ها، خارج شدن مارها از سوراخ‌ها و لانه‌هایشان در زمستان) و منجمد شدن آنها)، پارس کردن غیر معمول و مداوم سگ‌ها، اجتناب مرغ‌ها از تخم گذاری و بیرون آمدن غیر معمول ماهی‌ها از تخم و به طور کلی رفتار خاص حیوانات، تغییر دمای آب چشمه‌ها و قنوات، چاه‌ها و کاهش و یا افزایش ناگهانی سطح آب‌ها و تغییر طعم و مزه آب می‌توانند نشانه‌هایی برای پیش‌بینی زلزله باشند. همچنین پیش از وقوع زلزله ادواری، شکاف‌هایی در سنگ‌ها و پوسته زمین به وجود می‌آید که همگی در جهت خاصی هستند و

بعد از وقوع شکاف‌های حاصل از زمین لرزه دقیقاً در امتداد شکاف‌های قبل از وقوع آن امتداد می‌یابد، مشاهده شدن اشیاء نورانی در شب‌های قبل از زلزله این اشیاء در جهت جنوب حرکت کرده و به ناگهان به سمت شرق تغییر مسیر می‌دهند (برگرفته از خالدی، شهریار، ۱۳۸۰).

اساساً می‌توان علت واکنش حیوانات قبل و مقارن وقوع زلزله، از نظر علمی دقیقاً معلوم نیست. شاید حیوانات ارتعاشات و امواجی را حس می‌کنند که آدمی قادر به احساس آن نمی‌باشد. حیوانات می‌توانند صداهایی را بشنوند که از امواج درون زمین بر می‌خیزد و بوی گاز رادون را که حاکی از وقوع زلزله است را حس می‌کنند یا تغییرات در حوزه الکتریکی که برای انسان‌ها نامحسوس است، برای حیوانات قابل شناخت است. البته روش مذکور از جمله روش‌های قدیمی پیش بینی زلزله است هرچند کاربرد آن مطرود و منحن نگشته است. امروزه با ابداع روش‌های جدیدی که در ذیل توضیح داده خواهد شد به پیش بینی احتمالی وقوع زلزله می‌پردازند:

اصولی‌ترین و مطمئن‌ترین عاملی که می‌تواند به عنوان پیش آگاهی یک زلزله تلقی شود، تغییراتی است که قبل از وقوع زلزله در تغییر شکل نسبی زمین ایجاد می‌شود. اکثر زلزله‌های بزرگ در اثر شکستن ناگهانی بخشی از پوسته جامد زمین که مانع از حرکت آزاد صفحات تشکیل دهنده پوسته شده‌اند، به وقوع می‌پیوندند.

بر اساس این فرضیه نقاط مشخصی در روی سطح زمین به طور طبیعی نسبت به یکدیگر تغییر مکان نسبی می‌دهند و هر چه به زمان شکستن سنگ‌های داخلی نزدیک‌تر می‌شوند در وضعیت این تغییر مکان‌ها دگرگونی‌هایی رخ می‌دهد. با اندازه‌گیری دقیق این تغییرات که به کمک دستگاه‌های موجود با دقت ۰.۱ میلیمتر قابل اندازه‌گیری هستند،

می‌توان وضعیت‌های غیر عادی را که در انتظار یک زلزله احتمالی هستند تشخیص داد. در اغلب مواقع این تغییرات همراه با دگرگونی‌هایی در میدان مغناطیسی می‌باشند.

از دیگر امکانات تشخیص نزدیک بودن زمان وقوع زلزله تغییراتی است که در وضعیت آب‌های زیر زمینی به وجود می‌آید. این تغییر در اثر کاهش یا افزایش فشار حفره‌ای خاک بوده و منجر به پایین رفتن سطح آب داخل چاه‌ها یا فوران آب از داخل آن‌ها و خشکیدن پاره‌ای از چشمه‌ها یا جاری شدن آب از نقاطی که قبلاً خشک بوده است، می‌گردد. علاوه بر آن تغییر فشار حفره‌ای خاک‌ها موجب فرورفتن یا برآمدن قسمت‌هایی از زمین می‌گردد.

قبل از وقوع زلزله عوامل و پدیده‌های فیزیکی دیگری مشاهده شده‌اند که عبارتند از تغییراتی در میدان الکتریکی و میدان مغناطیسی زمین و پتانسیل آن و همچنین انتشار امواج الکترو مغناطیسی از زمین که توسط آنتن‌های حساس قابل دریافت بوده است. در برخی گیاهان جریان الکترومغناطیسی اندازه‌گیری شده و نیز انتشار امواج با فرکانس از یکصد تا حدود ۸ هرتز که توسط گیرنده‌های حساس ویژه‌ای دریافت شده است.

اصولاً کارشناسان سعی کرده‌اند از روی علائم جوی و زمینی و فیزیکی و شیمیایی وقوع زمین‌لرزه را پیش‌بینی نمایند. معمولاً قبل از وقوع زلزله تغییرات شدیدی در ترکیبات شیمیایی آب‌ها و گازهای طبیعی رخ می‌دهد. کشش گسترده و لغزشی که قبل از تکان‌های زیر زمینی پدید می‌آید، فلوئور، اورانیوم و گازهایی نظیر رادیم، هلیوم و آرگون را به داخل آب‌های زیر زمینی می‌راند و میزان آنها در آبها به سه تا چهار برابر مقدار معمول می‌رسد.

یکی دیگر از علائم نزدیک شدن زمان وقوع زلزله تغییراتی است که در نسبت سرعت انتشار امواج طولی به امواج عرضی به وجود می‌آید. نسبت سرعت امواج فوق در شرایط عادی در یک منطقه ثابت است، اما تجربه‌های متعددی نشان داده است که قبل از وقوع زلزله ابتدا این نسبت کاهش یافته و سپس افزایش می‌یابد.

با توجه به مطالب مورد اشاره، امروزه زلزله شناسان معتقد هستند که یک پیش بینی دقیق زلزله در صورتی می‌تواند با موفقیت همراه باشد که کلیه شرایط فیزیکی پوسته قبل از وقوع زلزله مورد بررسی قرار گیرند.

به طور کلی شواهدی نظیر بالا آمدن پوسته کاهش، مقاومت الکتریکی خاک، افزایش تشعشعات رادون در آب‌های زیر زمینی، تغییرات سرعت امواج ارتجاعی در منطقه میانی متراکم پوسته، تغییر وضعیت امواج مغناطیسی زمین و همچنین تغییر شکل سنگ‌ها ناشی از حالت اولیه فشار تگنونیک از جمله پدیده‌های اصلی جهت پیش بینی وقوع زلزله می‌باشند (برگی، خسرو، ۱۳۷۳، ص ۸۹).

۲-۱۲. برخی بحران‌های ناشی از زلزله در شهرها

مدیریت بر بحران‌های ناشی از حادثه زلزله بی‌گمان بدون آشنایی با نحوه تاثیر گذاری حادثه بر هر یک از اجزاء و زیرساخت‌های جامعه ممکن نبوده و جامعه مدیریتی موظف است به تحلیل بحران‌ها و عوامل موثر بر کنترل آن می‌باشد.

- بحران عملیاتی کردن مدیریت‌ها
- بحران اطلاع رسانی
- بحران امنیت
- بحران تخلیه و توزیع کمک‌های ارسالی
- بحران عدم مهارت‌های ویژه امدادگران
- بحران مسیرهای مواصلاتی
- بحران اسکان و اعزام مجروحین
- بحران اسکان بازماندگان پس از زلزله

- بحران دفن اجساد پس از زلزله
- بحران زنده یابی و آواربرداری
- بحران عدم هماهنگی نیروهای عمل کننده
- بحران بهداشتی
- بحران ماشین آلات، لوازم و تجهیزات
- بحران کودکان بی سرپرست
- بحران دختران و زنان پس از زلزله
- بحران شبکه های آبرسانی
- بحران شبکه جمع آوری فاضلاب
- بحران شبکه سوخت رسانی
- بحران انتقال نیرو
- بحران سیستم‌های مخابراتی
- بحران ساختمان‌های ویژه
- بحران ساختمان‌های حیاتی
- بحران سازه‌های با پتانسیل آسیب رسانی بالا
- بحران دام واحشام
- بحران آتش‌سوزی. (سعیدی، علی‌رضا، ۱۳۸۵)

۲-۱۳. مطالعات آژانس همکاری‌های بین‌المللی ژاپن (جایکا) و مرکز

پیش‌گیری و مدیریت بحران شهر تهران

این مطالعات در چارچوب طرح جامع مدیریت بحران شهری ناشی از رویداد زلزله در تهران بزرگ در سال‌های ۱۳۸۱-۱۳۸۳ توسط گروه مطالعاتی جایکا و مرکز پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران انجام گرفته است. در این مطالعات با مبنا قرار دادن مطالعات ریز پهنه بندی لرزه‌ای شهر تهران که توسط جایکا انجام گرفته است و نیز با بررسی‌های میدانی موردی، آسیب پذیری ساختار شهر تهران در برابر زلزله در دو بخش خطر زلزله و منابع مدیریت بحران مورد تحلیل قرار گرفته است. نحوه انجام این مطالعات در زیر آمده است.

تحلیل خطر زلزله در سطح مناطق شهر تهران

به منظور تهیه نقشه مدیریت بحران، گروه مطالعاتی خطرات ناشی از زلزله و ناپایداری زمین را در مناطق مختلف شهر مورد بررسی و تحلیل قرار داده‌اند. استنتاج این تحلیل‌ها به صورت نقشه‌هایی در سیستم GIS و نیز برگه‌های ثبت داده‌ها تهیه گردیده‌اند. در برگه‌های ثبت داده‌ها نیز اطلاعاتی نظیر اطلاعات منطقه، خطرات موجود، منابع بحران‌زا و وضعیت آسیب پذیری درج شده است. نقشه‌های GIS که بر اساس این داده‌ها تهیه شده، به عنوان نقشه مدیریت بحران نامیده شده که خطر زلزله و نیز منابع مدیریت بحران را نشان می‌دهند.

داده‌هایی که به منظور تحلیل خطر زلزله در این مطالعات مورد استفاده قرار گرفته است، بر اساس مطالعات پروژه ریز پهنه بندی انتخاب گردیده و عبارتند از نواحی دارای خطر روانگرایی، نواحی دارای خطر زمین لغزش، صدمات ساختمانی، آسیب پذیری پل‌ها، شریان‌ها و تاسیسات حیاتی.

منابع لازم جهت مدیریت بحران نیز از منابعی نظیر مرکز GIS تهران و مراکز مرتبط با واکنش اضطراری نظیر پارکها و فضاهای باز (به عنوان فضاهای تخلیه امن)، تاسیسات آموزش عمومی، تاسیسات مدیریت بحران (نظیر ساختمانهای درمانی- بهداشتی، مراکز آتش نشانی، هلال احمر، پلیس) و ... جمع آوری شده است.

تحلیل آسیب پذیری شهر تهران

در این مطالعه آسیب پذیری زونهای آماری شهر تهران مورد تحلیل قرار داده شده است. این تحلیل با در نظر گرفتن زلزله احتمالی و جنبش وارده به عنوان عامل ورودی و برآورد صدمات ساختمانی، فضاهای تخلیه امن (در دسترس بودن، درصد مسدود شدن راهها، تراکم پناهجو در فضاهای تخلیه امن، تعداد افراد ضعیف در برابر زلزله) و صدمات ثانویه (وجود تاسیسات خطرناک، آسیب دیدگی لوله های گاز و صدمات خطوط برق) به عنوان خروجی انجام شده است.

در زیر به ذکر پارامترهای تحلیل آسیب پذیری ساختار شهری پرداخته شده است :

الف) تخریب ساختمانها : آسیب پذیری ساختمانها با در نظر گرفتن بیشترین مقدار PGA در هر زون (شتاب ناشی از جنبش گسل شمال تهران برای زونهای شمالی و شتاب ناشی از گسل ری برای زونهای جنوبی) تحلیل شده و نسبت صدمات ساختمانی نیز بر حسب جنبش زمین در هر زون، نوع، سن و تعداد طبقات محاسبه گردیده است.

ب) تخلیه امن : عواملی نظیر در دسترس بودن فضاهای تخلیه امن، شبکه راهها و مسیرهای تخلیه امن (راههای با عرض بیش از ۱۵ متر) و تراکم پناهجو در مسیرهای تخلیه امن در تحلیل های مرتبط با این قسمت مورد توجه گرفته است.

ج) سوانح ثانویه: عوامل ایجاد کننده سوانح ثانویه پس از زلزله در سه گروه تاسیسات خطرناک (شامل ایستگاه های گاز پرکنی، انبارها یا کارخانجات حاوی مواد شیمیایی و پمپ های بنزین) خطوط لوله گاز و خطوط انتقال برق تقسیم بندی شده است.

آسیب پذیری تجمعی بر حسب سه عامل اصلی ذکر شده در قسمت قبل و به صورت حاصل جمع اندیس های تخریب ساختمان ها (با ضریب ۲)؛ تخلیه امن (با ضریب ۲) و سوانح ثانویه (با ضریب ۱) محاسبه شده است. در نهایت زیر منطقه ها به ۵ گروه از بسیار آسیب پذیر تا کم آسیب پذیر تقسیم شده است.

خطری که برای هر یک از عناصر شهری وجود دارد، یک یا چند جنبه از هستی آن را تحت تأثیر قرار می دهد. برای ارزیابی خطر موجود برای این عناصر، شناخت این عناصر و جوانب مختلف هستی آنها ضروری است.

خطر موجود برای عناصر شهری را از جنبه های زیر می توان ارزیابی کرد:

- خطر ناشی از قطع فعالیت عنصر بر اثر زلزله که جریان حیات نظام را مختل می سازد. قطع این فعالیت ها معمولاً آسیب های اقتصادی- اجتماعی به دنبال دارد.
- خطری که شکل کالبدی و سازمان فضایی را تهدید می کند. فرم جنبه های کالبدی استقرار عنصر در محیط زیست است. با توجه با اینکه عنصر دارای سطوح عملکردی متفاوت و ابعاد کالبدی گوناگون می باشد، نوع سازمان فضایی بخشی یا مجموعه ای از عناصر در پهنه منطقه نیز در مبحث مربوط به فرم قرار می گیرد.
- خطری که در فضا و محیط پیرامونی عنصر شهری به وجود می آید. با توجه به تعریف فضا یعنی "نظام حاصل از ارتباط بین انسان، اشیاء ساخته شده مصنوع و محیط پیرامونی طبیعی که در طول زمان شکل گرفته است (بحرینی، حسین و همکاران، ۱۳۷۵).

۲-۱۴. برخی راهبردهای شهرسازانه جهت کاهش آسیب پذیری زلزله تحیل کاربری زمین

زونینگ^۱ (منطقه بندی) یکی از قوانین کاربری زمین است که برای کنترل رشد و توسعه بهداشت، ایمنی و رفاه جامعه شهری توسط شهرسازان به کار می رود. برنامه ریزان و اصلاح گرهای اجتماعی از آن حمایت می کنند، زیرا کاربری زمین را محدود کرده و خطرات را کاهش می دهد. (Colling, 1996) در این میان مسلماً پیشگیری از خطرات بلایای طبیعی (نظیر سیل و زلزله) یکی از اهداف مهم و عملیاتی زونینگ محسوب می شود.

برای این منظور لازم است پس از پهنه بندی شهر به مناطق high risk و low risk نقشه کاربری اراضی و نقشه توده ساختمانی و فضا تهیه شده و تحلیل های وضع موجود و منطقه بندی پیشنهادی براساس تقسیم بندی های دوگانه زیر صورت گیرد (صالحی، ۱۳۸۸):

- کاربری مسکونی، کاربری های غیر مسکونی: در همه حال بهترین زمین های شهر و low risk می بایست به زون کاربری مسکونی اختصاص یابد.

- کاربری های بی کالبد (بی سازه)، کاربری های با کالبد (باسازه): لزوم استقرار کاربری های با کالبد (با سازه) در زمین های low risk.

در مناطق high risk ضوابط زونینگ باید به فضاهای باز بهای بیشتری داده و از ارائه ضوابط سطح اشغال یکسان نظیر ضابطه ۶۰ درصد در همه سطح شهر خودداری گردد.

کاربری های بی سازه مانند زمین های ورزشی، فضای سبز و بوستان های شهری، انبارها و پارکینگ های روباز، شبکه های ارتباطی و...

^۱ . در مناطق زلزله خیز، عامل زلزله چه در انتخاب چه در استقرار کاربری های مختلف، یکی از مهم ترین عوامل تاثیر گذار زونینگ می باشد. چگونگی انتخاب و استقرار کاربری ها در منطقه ای وسیع به صورتی که حداقل آسیب را به هنگام وقوع زلزله محتمل شده و یا حداقل آسیب را به دیگر عوامل طبیعی و مصنوعی وارد آورند، در چارچوب بحث "منطقه بندی زلزله" مطرح می گردد (بحرینی، ۱۳۷۸)

- کاربری‌های عادی زمین، کاربری‌های ویژه و حساس (مانند بیمارستان‌ها، آسایشگاه‌ها، مخازن سوخت، ایستگاه‌های آتش نشانی، مراکز مدیریت بحران و امداد، انبارهای مواد خطرناک و...):

لزوم الویت استقرار کاربری‌های ویژه در زمین‌های low risk

- کاربری‌های تخلیه سریع (انبوه استفاده کننده)، کاربری‌های عادی: مدارس، سینماها، سالن‌های اجتماعات و... برخی از انواع کاربری‌های تخلیه سریع هستند. ضمن لزوم استقرار آنها در زمین‌های low risk وجود دارد و لازم است در کنار آنها فضاهای باز برای تخلیه سریع پیش بینی شود.

- کاربری‌های روز فعال (خالی در شب) مانند کاربری‌های اداری و تجاری، کاربری‌های شب فعال یا کاربری‌های اشغال پیوسته، کاربری‌های اشغال منقطع (مقطعی): لزوم الویت

استقرار کاربری‌های شب فعال و کاربری‌های اشغال پیوسته در زمین‌های low risk

- کاربری‌های پر خسارت (از نظر مادی: مانند موزه‌های اشیا عتیقه و میراث فرهنگی،...) و کاربری‌های کم خسارت: لزوم استقرار کاربری‌های پر خسارت در زمین‌های low risk.

- کاربری‌های خدماتی درجه اول (حیاتی)، کاربری‌های خدماتی درجه دوم (عادی): خدماتی درجه اول نظیر خدمات بهداشتی، انتظامی و... (لزوم استقرار کاربری‌های درجه

اول در زمین‌های low risk)

- کاربری‌های فعال پیش از بحران، کاربری‌های فعال پس از بحران (دوره ریکاوری) مانند زمین پیش بینی و تجهیز آماده سازی شده برای اسکان موقت آسیب دیدگان، پشتیبانی تاسیسات و تجهیزات شهری، سیستم‌های عملیات امداد، احداث بیمارستان‌های صحرائی، انبار و دپو کمک‌ها و...:

لزوم پیش‌بینی زمین‌ها مناسب و آماده‌سازی شده و ایمن و قابل بهره‌برداری متناسب با بلایای طبیعی عمده سکونت‌گاه‌های شهری و یا روستایی

برنامه کاهش تراکم جمعیتی مناطق آسیب پذیر

در برنامه‌ریزی مقابله با سوانح طبیعی ضروری است اولویت بندی اهداف به صورتی باشد که پس از شناخت کامل محلات آسیب پذیر در کوتاه مدت، نسبت به کاهش تراکم‌های انسانی در این قبیل بخش‌ها اقدامات لازم صورت گیرد. به عبارت دیگر، از تراکم بیشتر از ۱ خانوار در واحد مسکونی به شدت اجتناب گردد. در چنین اقداماتی ضروری است که شاخص، استفاده مستقل خانواده از واحد مسکونی ملاک عمل باشد. در نظر گرفتن نسبت خانوار به واحد مسکونی، ضمن ممانعت از متروک شدن بافت، به صورتی غیرمستقیم در کاهش تراکم‌های خالص و ناخالص انسانی تأثیر گذار خواهد بود، البته این نکته قابل توجه است که این طرز برخورد در مواردی که امکان دخل و تصرف در بافت‌های شهری در کوتاه مدت وجود ندارد، باید ملاک عمل قرار گیرد و در اهداف بلند مدت در اتخاذ تدابیری جهت ایمن سازی بافت و ... اقدام خواهد شود (مهدی زاده، ۱۳۷۹).

برنامه کاهش تراکم ساختمانی (کاهش نسبت توده به فضای باز)

اصول پرداختن به بحث تراکم‌های ساختمانی و ارائه معیارها و ضوابط دقیق نیاز به در نظر گرفتن عوامل مختلفی از علوم متعدد فیزیک، سازه و مطالعات زمین شناسی و معماری دارد. لیکن به مروری کلی از تجربیات در این زمینه و مرور آثار ناشی از زلزله اشاره خواهد شد :

- پرهیز از افزایش تراکم‌های شهری ساختمانی در مناطق زلزله خیز و آسیب پذیر

- کاهش تراکم های ساختمانی نسبت به افزایش شیب متوسط زمین
- سبک بودن تراکم های ساختمانی بالا از نظر وزن، به عنوان مثال با استفاده از مصالح ساختمانی مقاوم و در عین حال سبک و کم حجم در زلزله های بسیار شدید که تخریب اجتناب ناپذیر می‌گردد. حجم و وزن آوار برداری‌ها کاهش یافته و امکان نجات آسیب دیدگان بیشتر می‌گردد، زیرا اساسی‌ترین مشکل بعد از هر زلزله که منجر به ویرانی می‌گردد، آواربرداری است که مهم‌ترین مانع راه نجات آسیب دیدگان و نیز بازسازی مجدد است (بحرینی، ۱۳۷۵).

کاربری مسکونی مهم‌ترین و حساس‌ترین عرصه در هر شهری است که به طور متوسط حدود ۵۰ درصد از سطح کاربری‌های شهری را در بر می‌گیرد. لذا شرایط فیزیکی و غیر فیزیکی (تراکم انسانی و ...) حاکم بر آن در پیامدهای وقایعی چون زلزله بسیار تعیین کننده است. تراکم زیاد وقتی مساله ساز است که تخریب صورت گیرد و در واقع اگر جایگاه تراکم زیاد (که زیاد و کم بودن آن با توجه به معیارهای شهرسازی به ظرفیتهای خدماتی وابسته است) جایگاهی مقاوم در برابر زلزله باشد، پذیرش رابطه افزایش تلفات، افزایش تراکم پذیرفتنی است (همان).

نکته حائز اهمیت این است که روش‌های ساخت و ساز وقتی مؤثر است که در قرارگاه فیزیکی مناسبی تحقق گرفته باشد. بنابراین در احداث محلات مسکونی توصیه می‌گردد که با پرهیز از شیب‌های بیشتر از ۱۵ و حتی الامکان ۱۰ به بالا و نیز با مطالعه زمین‌شناختی و دوری از عوامل خطر (گسل و ...) و در نهایت با استفاده از مناسب‌ترین روش‌های ساخت و ساز در احداث واحدها، مجموعه منسجمی در درجه اول، با طبیعت و در مرحله بعد با اجزاء ایجاد گردد (همان).

برنامه تغییر کاربری حساس به کاربری‌های کمتر حساس

کاربری مسکونی مهم‌ترین و حساس‌ترین کاربری محسوب می‌شود. کاربری خدمات درمانی، همچنین کاربری آموزشی، کاربری خدمات و تجهیزات مورد نیاز در شرایط اضطراری و یا تجهیزات خطرناک نیز از حساس‌ترین کاربری‌های شهری محسوب می‌شوند. از ابتدا لازم است، این نوع از کاربرها، در ایمن‌ترین پهنه‌ها و نقاط مکانیابی شوند.

در شهرهایی که توسعه شهری بدون ملاحظات ایمنی در برابر بلایای طبیعی علی‌الخصوص زلزله شکل گرفته است، با تغییر کاربری می‌توان آسیب پذیری شهر را کاهش داد. به عبارت دیگر؛ حداقل اقدامی که می‌توان در برابر این نوع از کاربری‌هایی که در پهنه‌های خطر واقع هستند نمود، این است که در قالب تهیه طرح‌های موضوعی و موضعی، جامع و تفصیلی و یا مصوبات کمیسیون ماده ۵، نسبت به تغییر کاربری‌های حساس به کاربری‌های کمتر حساس مانند کاربری فضای سبز، ورزشی، اداری و... اقدام نمود (صالحی، ۱۳۸۸).

ایجاد سلسله مراتبی از فضای باز از سطح شهر تا واحد همسایگی:

فضای باز شهری از دیگر کاربری‌های مهم در شهر است. کمیت و کیفیت فضای باز شهری و نحوه توزیع آنها در سطح شهر، نقش مهمی در آسیب پذیری شهر در برابر زلزله دارد. فضاهای باز می‌توانند به عنوان محلی برای پناه‌گیری اسکان موقت و جمع‌آوری کمک‌ها عمل کنند و هرچه فضاهای باز به منطقه مسکونی نزدیک‌تر باشند و درجه محصوریت آنها کمتر باشد، مقاومت شهر در برابر زلزله افزایش می‌یابد (عبدلهی، ۱۳۸۰).

رعایت همجواری‌ها و انتقال کاربری ناسازگار و رعایت حریم کاربری خطرناک

از نظر همجواری مشکلات می تواند به شرح زیر باشد :

- ناسازگاری همجواری‌ها از نظر کاربری زمین
- سیستم ساختمانی و فرم‌های ساختمانی
- وجود کاربری خطرزا (بوئژه کارگاه های صنعتی و تولیدی) در بافت مسکونی
- وجود ساختمان های قدیمی که به خوبی مرمت و نگهداری نشده اند(در میان بافت تجاری- مسکونی شهر)
- عدم رعایت استانداردهای ایمنی برای انشعاب و استفاده از تجهیزات شهری از قبیل شبکه برق، آب، گاز و ...
- وجود مشکلات عمده در ساختمان‌هایی که منجر به آسیب‌رسانی آنها به یکدیگر می‌شود.
- عدم ارتباط و تناسب ابنیه با عملکرد آنها که این مشکل ناشی از عللی چند است :
 ۱. تغییر عملکرد ساختمان‌های قدیمی بدون توجه جامع به پیامدهای آن
 ۲. پیش‌بینی نادرست که استهلاک سریع و نامتناسب با هزینه ساخت در ابنیه عمومی از عواقب آن است .
 ۳. تبدیل بسیاری از مسکن های تک واحدی نوساز در سطح شهر به کاربری عمومی، در صورتی که این قابلیت وجود ندارد .
 ۴. رواج طراحی ساختمان‌های مسکونی بدون توجه به نیازهای مالک یا هر استفاده کننده دیگر و صرفاً با توجه به هدف اقتصادی اجاره مسکن ، باعث استهلاک ناشی از استفاده بیش از حد می شود (کبیر ، ۱۹۹۵).

جلوگیری از گسترش شهر به سوی نواحی خطرناک و رعایت حریم گسل‌ها

برنامه ریزی کاربری زمین در جوامعی که هنوز در حال رشد بوده و دارای زمین‌های توسعه نیافته می‌باشند، بسیار مهم است (بحرینی، ۱۳۷۵)

بررسی راه‌های تخلیه امن

راه‌هایی هستند که فضاهای تخلیه امن محله‌ای را به فضاهای تخلیه امن منطقه‌ای مرتبط می‌نمایند. در این راه‌ها پناه‌جویان می‌توانند با امنیت تردد کرده و خود را به فضاهای تخلیه امن منطقه‌ای برسانند. عرض معابر تخلیه امن نباید کمتر از ۱۵ متر باشد.

خلاصه

زلزله هنگامی رخ می‌دهد که بر سنگ‌ها فشار زیادی وارد شود و آن‌ها گسسته شوند. در پی این عمل انرژی به صورت موج‌های زلزله آزاد و به تمام جهات فرستاده می‌شود. این گسستگی ممکن است از جابجایی تکتونیک صفحه‌ای حاصل شود.

محلی که منشأ زلزله بوده و تخلیه عمده‌ی انرژی از آن‌جا آغاز می‌گردد، کانون زلزله و نقطه‌ی بالای کانون در سطح زمین، مرکز زلزله نامیده می‌شود

بعضی مواقع در زمین‌لرزه‌های بزرگ، یک ناپیوستگی در حرکت دو سمت یک خط مرزی شامل کمر بند باریکی از زمین پدید می‌آید. صفحه ناپیوسته که در این مواقع ایجاد می‌شود، گسل نامیده می‌شود. گسل بیانگر صفحه‌ای است که در امتداد آن حرکات زمین رخ داده و مبدا حرکت زمین در زلزله از آنجا ناشی می‌شود. در پوسته زمین چندین نوع گسل وجود دارد که بعضی از آنها به حرکات موجود در مرز صفحات تکتونیک مربوط می‌شود.

جهت بیان اندازه یک زمین لرزه معمولاً دو نوع مقیاس به کار برده می‌شود که یکی از آن‌ها شدت زلزله می‌باشد که بر مشاهدات و تأثیرات زلزله بر سازه و انسان‌ها استوار است. در حقیقت یک مقیاس نظری می‌باشد و دیگری یک اندازه گیری کمی از گستردگی و وسعت عمل زلزله است که بزرگی زلزله نامیده می‌شود.

یک زمین لرزه از طرق گوناگون می‌تواند باعث خسارت مالی و جانی گردد. از جمله: نیروهای اینرسی ایجاد شده در اثر زلزله در سازه، آتش‌سوزی‌های ناشی از زلزله، تغییر خواص فیزیکی خاک زیر پی، حرکات و تغییر مکان‌های مستقیم ناشی از گسل‌ها، زمین لغزه و دیگر حرکات سطحی، امواج آب ناشی از زلزله، تغییرات رقوم زمین در مقیاس گسترده. به طور کلی خسارات ناشی از زلزله دو نوع است: «خسارت اولیه» که به‌طور مستقیم از جابجایی زمین منتج می‌شود. «خسارت ثانویه» که خسارت غیر مستقیم نامیده می‌شود، هنگامی پیش می‌آید که جابجایی زمین دیگر اختلال‌ها را از قبیل از بین رفتن خطوط گاز، آتش‌سوزی یا تغییر مشخصه‌های خاک که بر ناپایداری شالوده‌ها اثر می‌گذارند، در پی دارد.

شدت زلزله می‌تواند آثار و خسارت‌های جانی و مالی زیادی را برای انسان به همراه داشته باشد. با طراحی ساختمان‌ها به شیوه‌ای که بتوانند ضربه‌های ناشی از زلزله را خنثی کنند، تدوین استانداردهای مناسب و آیین‌نامه‌های مقاوم‌سازی در برابر زلزله، آموزش مردم و استفاده از بیمه زلزله مخصوصاً در مناطقی که زلزله خیز هستند، می‌توان از شدت خسارات زلزله کاهید.

خودآزمایی

۱. مکان‌های مختلف را از لحاظ لرزه خیزی بر اساس تئوری تکتونیک لرزه‌ای چگونه تقسیم می‌کنند؟ هر کدام را توضیح دهید؟
۲. تئوری تکتونیک لرزه‌ای را توضیح دهید؟
۳. با استفاده از تئوری تکتونیک صفحه‌ای در مورد زلزله‌های آتی منطقه بحث کنید؟
۴. تئوری بازگشت کشسان را توضیح دهید؟
۵. گسل چیست؟ انواع گسل‌های مختلف را نام برده و توضیح دهید؟
۶. انواع امواج زلزله را معرفی کرده و توضیح دهید؟
۷. فاصله کانونی، مرکز زلزله، کانون زلزله و عمق کانونی را تعریف کنید؟
۸. تفاوت بین زلزله‌های کم عمق، باعمق متوسط و عمیق در چیست؟
۹. انواع زلزله‌ها را از لحاظ منشأ آن توضیح دهید؟
۱۰. پدیده روانگرایی خاک را در هنگام زلزله توضیح دهید؟
۱۱. مقیاس‌های شدت و بزرگای زلزله را تعریف کنید؟
۱۲. مقیاس شدت زلزله به چه عواملی وابسته است؟ انواع مقیاس‌های اندازه‌گیری بزرگای زلزله را معرفی نمایید و حدود کاربرد هر کدام را ذکر کنید؟

فصل سوم

سیل

اهداف

هدف از مطالعه این فصل، آشنایی با مطالب زیر می باشد:

۱. شناخت عوامل ایجاد سیل
۲. خواص ایجاد سیلابها
۳. طبقه بندی سیلاب دشتها از نظر خطر سیل
۴. طبقه بندی سیل جهت مقابله با خطرات آن
۵. آشنایی با انواع خسارات سیلابها
۶. آشنایی با نحوه سیل گیری شهرها
۷. شناخت آسیب پذیرترین مکانها برای ایجاد خطر سیل
۸. آشنایی با روشهای کنترل سیلابها

۳-۱. مقدمه

سیل پس از زلزله از مهم‌ترین رخدادهای طبیعی می‌باشد به طوری که در طول تاریخ همواره یکی از عوامل تهدید کننده سکونتگاه‌های انسانی محسوب می‌شده است.

۳-۲. تعریف سیل

سیل مقداری از رواناب یا هرزآب مازاد بارش است که به صورت مختلف در آبراهه‌ها جاری می‌شود و منفک از آب پایه است. چنانچه این رواناب مازاد از بستر اصلی خود خارج شده و بیشتر باشد به آن سیلاب می‌گویند که موجب ایجاد خسارات می‌شود. سیل پدیده‌ای طبیعی است که جوامع بشری آن را به عنوان یک واقعه اجتناب ناپذیر پذیرفته‌اند. رویداد سیل، خود ناشی از عوامل متعدد طبیعی و غیر طبیعی است. از این عوامل می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- شدت بارندگی

۲- توپوگرافی زمین (میزان و جهت شیب زمین)

۳- شکل حوزه آبریز

۴- وسعت حوزه آبریز

۵- تخریب پوشش گیاهی

۶- تجاوز به حریم رودخانه

۷- عدم احداث ابنیه مناسب در مسیر رودخانه (ثانی، مصطفی، ۱۳۸۵)

در هنگام بارش باران و برف، مقداری از آب جذب خاک و گیاهان می‌ود، درصدی تبخیر می‌شود و باقیمانده جاری شده و رواناب نامیده می‌شود. سیلاب زمانی روی می‌دهد که

خاک و گیاهان نتوانند بارش را جذب نموده و در نتیجه کانال طبیعی رودخانه کشش گذردهی رواناب ایجاد شده را نداشته باشد. به طور متوسط تقریباً ۳۰ درصد بارش به رواناب تبدیل می‌شود که این میزان با ذوب برف افزایش می‌یابد. سیلاب‌هایی که بصورت متفاوت روی می‌دهد، منطقه‌ای به نام سیلابدشت را در اطراف رودخانه بوجود می‌آورند. سیلاب‌های رودخانه اغلب ناشی از بارش‌های شدید می‌باشد که در برخی موارد همراه با ذوب برف می‌باشد. سیلابی که بدون پیش هشدار یا پیش هشدار کمی در رودخانه جاری شود تندسیل نامیده می‌شود. تلفات جانی این تند سیلاب‌ها که در حوزه ای کوچک بوقوع می‌پیوندند، عموماً بیشتر از تلفات جانی سیلاب‌های رودخانه های بزرگ می‌باشند.

سیل همانند زلزله توانایی رساندن خساراتی سنگین و جبران ناپذیر را دارد. براساس میزان سرعت و جهت امواج، زلزله را طبقه‌بندی کرده و می‌توان از روی میزان زلزله ایجاد شده، آثار و خرابی‌های ببار آمده را تجسم نمود. همچنین امدادگران نیز، سرعت امداد رسانی را با شدت زلزله اعلام شده متناسب می‌نمایند. از آنجا که سیل قابل پیش بینی است، لذا ضرورت دارد نسبت به طبقه بندی سیل اقدام نمود تا روند مقابله با سیلاب برای امدادگران و سیل‌زدگان مشخص و اصولی باشد. علم هیدرولوژی با بهره گیری از قوانین موجود توانایی محاسبه دقیق زمان آغاز، شدت و مدت تداوم سیل و همچنین میزان خساراتی که ممکن است وارد گردد را دارد. در صورت مطلع بودن مسئولین ذیربط از نوع و شدت سیل در حال وقوع، امکانات مورد نیاز جهت مقابله با آن به سادگی قابل پیش بینی بوده و اقدامات پیش‌گیرانه سریع‌تر صورت می‌گیرد. مردم نیز در صورت آگاهی داشتن از میزان قدرت سیل، خود را برای مقابله ای منطقی تر آماده می‌کنند.

تاریخ شاهد اثراتی زیان بار در نقاط مختلف جهان از واقعه سیل است. شاید در گذشته وقوع سیل و نابودی یک روستا یا یک شهر، کشته شدن صدها انسان و نابودی هزاران

احشام، یک تقدیر و یک سرنوشت محسوب می‌گردید ولی علم جدید با بهره‌گیری از ده‌ها ماهواره، صدها ایستگاه هواشناسی و هزاران کارشناس هیدرولوژی، توان محاسبه دقیق زمان وقوع، شدت، سرعت و مدت سیل را داشته و حتی قادر به پیش‌بینی میزان تخریب سیل محتمل نیز هستند. در حال حاضر گرفته شدن جان انسان‌ها در اثر سیل هیچ توجیه معقول ندارد. عدم آشنایی مردم از میزان قدرت تخریب سیل باعث می‌شود تا کمترین تدابیر مورد نیاز جهت مقابله با سیل را اندیشیده و عدم آگاهی مسئولین ذیربط از میزان سیل پیش‌بینی شده باعث می‌شود تا تدابیر اندیشیده شده جهت کمک رسانی، کمتر و یا بیشتر از میزان مورد نیاز در منطقه باشد.

سیل، معمولی‌ترین خسارت محیطی است. هر ساله سیلاب‌ها بیش از دوهزار نفر را از بین می‌برند و متأسفانه بر ۷۵ میلیون نفر از جمعیت مردم در گستره جهان تاثیر می‌گذارند. دلیل آن در پراکنش جغرافیایی دشت‌های سیلابی، رودخانه‌ای و خطوط پست ساحلی است که در طول آنها جاذبه‌ای برای اسکان بشر وجود دارد. بنگلادش یکی از مستعدترین کشورهای سیل خیز دنیاست. نزدیک به سه چهارم از جان باختگان دنیا در سیلاب‌های رودخانه‌ای و ساحلی در بنگلادش زندگی می‌کنند (محمدی، حسین، ۱۳۸۷، ص ۷۳).

طبق نظر سازمان جهانی هواشناسی، در سال ۲۰۰۲ وقوع سیل سبب بروز مشکلاتی برای بیش از ۱۷ میلیون انسان در سراسر دنیا شده است و بیش از ۳۰ میلیارد دلار آمریکا نیز خسارت به بار آورده است. آمارها، افزایش معنا داری را در تعداد و هزینه‌ی بلایا در نیم قرن گذشته نشان می‌دهد. متوسط هزینه‌ی اقتصادی جهانی بلایا، از سال ۱۹۷۰ تا سال ۲۰۰۰، تقریباً ۶ برابر شده است (بحرینی، حسین، و همکاران، ۱۳۷۵).

خسارت‌های فیزیکی به دارایی‌ها بویژه در مکان‌های شهری، مهم‌ترین خسارت قابل لمس است. همچنین خسارت‌های ثانویه دیگری مبنی بر کاهش ارزش خانه بعد از حادثه

وجود دارد. این چنین کاهش در ارزش دارایی به طور گسترده و موقتی ظاهر می‌شوند، گرچه تکرار سیلاب می‌تواند تاثیرات را ادامه دهد. خسارت به محصولات، حیوانات خانگی و زیر بنای کشاورزی می‌تواند به طور شدید در کشت و زراعت در مکان‌های روستایی تاثیر بگذارد. علاوه بر مرگ‌های ناشی از غرق شدگی، مرگ و میر در نتیجه بیماری پس از سیلاب‌ها نیز وجود دارد که ناشی از بیماری‌های واگیردار است. بیماری‌ها به طور منظم در کشورهای کم توسعه یافته جایی که استانداردهای اقدامات بهداشتی پایین هستند، یا وقتی که سیستم فاضلاب خراب هستند شایعه می‌شوند.

۳-۳. خواص سیلاب‌ها

گرچه در گذشته و حال سیلاب‌ها اثرات تخریبی زیادی داشته و موجب خسارات زیادی گردیده‌اند، اما همیشه سیلاب‌ها مخرب نبوده و چنانچه کنترل و مهار گردند می‌توانند در تأمین بخشی از نیازهای آبی انسان مؤثر باشند. سیلاب ترکیبی از سیل و آب است که اگر چنانچه سیل از آب با اقدامات کنترلی جدا گردد، آب آن می‌تواند مورد استفاده باشد. حتی در کشورهایی که سیلاب‌ها از طریق اقداماتی کنترل م گردند نیز به دلیل لحاظ مسائل زیست محیطی از طریق باز کردن دریچه‌های سیستم‌های کنترل سیلاب، سیل مصنوعی ایجاد می‌نمایند.

سیلاب‌ها سهم زیادی در حجم جاری آب رودخانه دارند. آمار نشان می‌دهد که حجم جریان‌های سطحی در ایران در ۳۴۰۰ شاخه رودخانه، ۹۹/۷ میلیارد متر مکعب است که حدود ۳۳/۷ میلیارد متر مکعب نیز از طریق سدها و تأسیسات بهره برداری گردیده و ۵۵ میلیارد متر مکعب آن نیز به صورت جریان‌های سیلابی از کشور خارج و مابقی صرف نفوذ به سفره آب زیرزمینی و دریاچه‌های داخلی می‌گردد (ثانی، مصطفی، ۱۳۸۵).

سیلاب‌ها حاصلخیزی خاک‌ها را بوسیله لایه‌های رسوبی، گل و لای و شستشوی نمک‌ها از لایه‌هایی که فسفر و خاک محتوی پتاس، غنی می‌کنند، افزایش می‌دهند. سیلاب‌ها آب را برای آبیاری طبیعی و ماهیگیری‌هایی که منبع اصلی پروتئین در بسیاری از کشورهای جهان سوم هستند، فراهم می‌کنند.

۳-۴. طبقه‌بندی سیلاب دشت‌ها از نظر خطر سیل

ویژگی عمومی سیلاب‌دشت آن است که تمامی نقاط آن به یک اندازه در معرض خطر سیل گرفتگی قرار ندارند. هر چقدر به سمت کرانه سیلاب‌دشت نزدیک‌تر شویم، عمق آب کاهش یافته و سرعت جریان کم می‌شود و در نتیجه از میزان خطر سیل کاسته می‌شود. برعکس در محدوده سیل‌راه، جریان سیلاب بیشتر بوده و سرعت جریان در آن از شتاب بیشتری برخوردار است. این منطقه از خطر سیل بالائی برخوردار است. بر این اساس، منطقه سیلاب‌دشت از نظر خطر سیل به سه نوع کم خطر، متوسط و پر خطر تقسیم می‌گردد. در منطقه کم خطر سیل، لازم است مردم و اموالشان به کمک کامیون تخلیه گردد. افراد بزرگسال و توانمند در موقع به آب زدن و فاصله گرفتن از منطقه سیل‌گیر مشکلات کمی خواهند داشت و خطر مرگ و جراحت پائین خواهد بود.

در منطقه خطر سیل متوسط، پتانسل زیاد و خطر مرگ و یا جراحت متوسط خواهد بود در این منطقه به منظور سیل‌ستیزی و هشدار سیل لازم است تدابیر و تاسیساتی به کار گرفته شود. در این منطقه باید یک برنامه حساب شده برای تخلیه مردم از قبل طرح‌ریزی گردد.

در منطقه پرخطر سیل، جریان سیلاب زیان‌های قابل توجهی به ساختمان‌های مسکونی وارد کرده و تعداد زیادی از آنها را تخریب خواهد کرد. تخلیه با کامیون و سایر وسایل مشکل و با خطر همراه خواهد بود. امکان از دست رفتن حیات مردم، جراحات و آشفته‌گی جامعه وجود داشته و خسارت‌های مالی زیاد خواهد بود (نیک صفت، غلامرضا، ۱۳۷۶).

۳-۵. طبقه بندی سیل جهت مقابله اصولی با خطرات آن

تقسیم بندی انجام شده برای طبقه بندی سیل، براساس جاری شدن و میزان قدرت تخریب سیل صورت گرفته است. لازم به توضیح است که افزایش دبی رودخانه در تمام تقسیم‌بندی‌ها وجود دارد و امدادهای پیش بینی شده برای هر تقسیم بندی، برای مرحله بعدی نیز مورد نیاز است.

۳-۵-۱. فقط افزایش دبی رودخانه

عوامل متعددی می‌تواند باعث افزایش دبی رودخانه گردد که از جمله آن می‌توان به بارش در مناطق بالا دست، باز شدن اضطراری دریچه سدها و یا کم کردن سطح آب در پشت سدهای تنظیمی اشاره نمود. در صورتی که بنا به نظر کارشناسان مربوطه، چنین اتفاقاتی فقط باعث افزایش دبی رودخانه تا حد پایین‌تر از بحران برسد، خطر احتمالی چنین پدیده‌ای صرفاً به افرادی بر می‌گردد که در رودخانه و یا در مجاورت آن فعالیت‌های اجتماعی و تفریحی دارند. در این صورت نیروهای خدماتی باید مردم اطراف رودخانه را از خطر پیش رو آگاه سازند.

۳-۵-۲. رواناب سطحی یکنواخت (حمل ریزدانه)

بارش‌های ملایم و همچنین سرریز شدن آب رودخانه‌ها در بالادست، می‌تواند رواناب‌های سطحی ایجاد نماید. در صورتی که مطابق نظر کارشناسان مربوطه، ایجاد این رواناب سطحی فقط در حد حرکت دادن ریزدانه‌ها باشد و توپوگرافی منطقه اجازه فعالیت بیشتر به سیل را ندهد، منطقه مورد نظر در این طبقه قرار می‌گیرد. خطر ناچیز این سیلاب به سمت رانندگان و افرادی است که در منطقه، در حال انجام فعالیت‌های اجتماعی و یا تفریحی هستند. نیاز است تا پلیس راه و نیروهای راهداری منطقه، مردم را از خطر تهدید سیل آگاه سازند.

۳-۵-۳. رواناب سطحی با افزایش تدریجی دبی

عواملی همچون بارش یکنواخت و افزوده شدن رواناب‌های سطحی از بالا دست می‌تواند شرایط این طبقه بندی را بوجود آورد. این گونه سیلاب‌ها توانایی حرکت دادن درشت دانه‌هایی با قطر یک سانتی‌متر و اشیاء سبک را داشته و قادر به تخریب موانعی همانند خاکریزی‌های سست می‌باشد. نیاز است تا تدابیر اصولی جهت جلوگیری از ورود سیلاب به منازل مسکونی اندیشیده شود. این گونه سیلاب‌ها قادر به تخریب دیوارهای غیر مهندسی و موقت می‌باشد. خارج نمودن احشام در این طبقه بندی الزامی است. امدادگران و نیروهای خدماتی در چنین شرایطی می‌بایست آمادگی کامل جهت کمک به افراد ناتوان و کودکان حاضر در سطح منطقه را داشته باشند.

۳-۵-۴. طغیان رودخانه و تخریب جداره آن

وقوع سیل با مشخصه تعیین شده در این تقسیم بندی، می تواند برای سازه های آبی، جاده های ساحلی و تاسیسات مجاور رودخانه خطر آفرین باشد. در صورت تخریب جداره های ایمنی رودخانه، امکان جاری شدن سیل در محدوده اطراف رودخانه و آسیب رساندن به روستاها و تأسیسات مهندسی همانند دکل انتقال نیرو، لوله های انتقال سوخت و مشابه آنها وجود دارد. قطع شدن درختان مجاور رودخانه و حمل آن توسط سیل نیز از خطرات بارز اینگونه سیلاب ها می باشد. بسته شدن راه های مجاور رودخانه و ممنوع نمودن عبور و مرور خودروها از سازه های مورد تهدید از وظایف پلیس راه در این مرحله می باشد.

۳-۵-۵. طغیان شدید رودخانه و خروج آب از حریم آن

کلیه سازه های آبی، راه ها و مناطق روستایی در معرض خطرسیل بوده و نیاز است تا از دایک های حفاظتی اصولی و مهندسی جهت جلوگیری از خسارات جانی و مالی و همچنین انحراف اصولی آب استفاده نمود. قطع ارتباط جهت امداد رسانی از بزرگ ترین معضلات مناطق قرار گرفته در این طبقه است. آمادگی کامل راهداری جهت بازگشایی راه های مورد تهدید سیل در این مرحله ضروری است.

۳-۵-۶. طغیان رودخانه و افزایش تدریجی سیل

به جهت بارش مداوم و افزوده شدن رواناب های مناطق بالا دست، منطقه مورد تهدید در طبقه شش قرار می گیرد. باید از ایجاد هر گونه موانع جهت انحراف آب جلوگیری نمود زیرا قدرت سیل به حدی است قادر است تا کلیه دایک ها و خاکریز های ایجاد شده در مسیر پیمایش خود را آبشویی نموده و از میان بردارد. ایجاد مناطق امن جهت امداد رسانی در این شرایط ضروری بوده و نیاز است تا ماشین آلات سنگین و مجهز جهت کمک به مردم

در صحنه حضور یابند. مناطق قرار گرفته در این طبقه بندی می‌توانند با استفاده از گونی و خاک مناسب، از بیشتر وارد شدن سیل به منازل مسکونی خود جلوگیری نمایند. خطر تخریب خانه‌هایی که بدون رعایت اصول مهندسی ساخته شده است وجود دارد. همچنین نیاز است تا بیمارستان صحرائی در این مرحله برپا گردد.

۳-۵-۷. برخورد شدید سیل با موانع موجود و تداوم آن

به زیر آب رفتن کامل منطقه تهدید شده از عوارض سیلاب با شدت ۷ است. امداد رسانی به هنگام وقوع این سیل فقط به کمک هوانیروز و هاورگراف میسر است. ارتش می‌بایست جهت جلوگیری از بحران و تلفات جانی تا قبل از وقوع سیل کلیه مردم منطقه را به مکانی امن منتقل کند.

۳-۵-۸. آخرین توان ممکن سیل، جهت ایجاد تخریب

بالاترین میزان ممکن جهت رسیدن خسارت در اثر سیل، در این قسمت دیده می‌شود. از عوامل پدید آمدن این فاجعه می‌توان به شکست سازه‌های نگه دارنده آب و یا سدها و همچنین امواج سنگین حاصل از زلزله در دریاها که اثرات آن به سمت سواحل کشیده شده اشاره نمود. مناطقی که در معرض این سیل قرار می‌گیرند، تماما آسیب پذیر بوده و امکان امداد رسانی تا فروکش نمودن سیلاب وجود ندارد. سرعت بخشیدن به نجات جان مردم و خارج نمودن آنها در این مرحله بسیار ضروری است (نجفی پور، فرزین، ۱۳۸۵).

۳-۶. خسارات سیلاب

انواع خسارات سیلاب: خسارات ناشی از سیلاب شامل دو نوع خسارات محسوس و خسارات نامحسوس می‌باشد. خسارات محسوس نیز به دودسته هزینه‌های مستقیم و هزینه‌های غیرمستقیم طبقه‌بندی می‌شود. (Tabatabai, 2003)

۳-۶-۱. خسارات محسوس

آن دسته از خساراتی هستند که به راحتی قابل رسیدگی باشند و در محاسبات توجیه اقتصادی مدنظر قرار می‌گیرند. این خسارات مستقیماً در لحظه وقوع سیل وارد می‌آیند مثل تلفات و ضایعات انسانی، غرقاب شدن اراضی، تأسیسات، منازل مسکونی و تخریب یا آسیب دیدن آنها، آب‌گرفتگی مزارع و از بین رفتن محصولات کشاورزی و تلفات دامی، خسارات وارده به وسایل نقلیه و سایر اشیاء موجود در مسیر سیل و...

خسارات غیر مستقیم آن دسته از خساراتند که بعد از وقوع سیل وارد شده، به راحتی قابل رسیدگی و کمک نیستند، مانند خسارات مالی، خسارات ناشی از هدر رفتن فرصت‌ها و خسارات ناشی از بازسازی و مرمت.

از دیگر خسارات محسوس غیر مستقیم می‌توان به هزینه تخلیه مناطق سیل زده، هزینه اسکان موقت، از بین رفتن موضعی درآمدها و تولیدات و کاهش دستمزدها، هزینه‌های ناشی از رفع آوارها و بازسازی اماکن آسیب‌دیده،... نام برد.

خسارات غیر مستقیم نوعاً به صورت درصدی از خسارات مستقیم محاسبه می‌شوند و بسته به نوع کاربری اراضی از ۱۰ تا ۴۵ درصد خسارات مستقیم می‌باشد (داننده مهر، علی، ۱۳۸۲).

۳-۶-۲. خسارات نامحسوس

"این نوع خسارات به راحتی قابل کمی کردن نمی‌باشند. به همین دلیل کمتر در توجیه اقتصادی طرح‌ها مورد توجه قرار می‌گیرند، مانند افزایش تراز ناامنی و تزلزل در افکار عمومی، ایجاد مانع در راه رشد و توسعه منطقه، ایجاد یاس در مردم و تمایل آن‌ها به مهاجرت، ایجاد افسردگی و تنش در خانواده‌ها و.. (چیتی، محمد حسن، ۱۳۷۶)

۳-۷. شاخص‌های تخریب سیل

رخداد سیلاب دارای شاخص‌های زیادی برای تعیین مقدار تخریب است که میزان خسارت بستگی شدیدی به این شاخص‌ها دارد. هر کدام از این شاخص‌ها در شرایط متفاوت دارای اهمیت خاصی می‌باشند. به عنوان مثال حجم رواناب ایجاد شده در حوضه آبریز یا حجم رواناب گذران در یک زمان مشخص و یا میانگین نرخ گذران آب در زمانهای مشخص را می‌توان به عنوان شاخص انتخاب نمود. آبراهه‌ها جریان آب را با یک عمق و سرعت مشخص که نسبت به زمان هم تغییر می‌نماید از خود عبور می‌دهند که می‌توانند به عنوان شاخص‌های تخریب سیل مورد استفاده قرار گیرند. انتخاب هر کدام از این شاخص‌ها بستگی به نوع و یا مکانیزم تخریب ایجاد شده و راحتی اندازه‌گیری و استفاده از آن دارد. اگر هدف مشخص کردن یک شاخص برای نمایاندن سیل و خسارات ایجاد شده از آن و همچنین توصیف سیل به صورتی ساده باشد، میزان طغیان آب (زیر آب رفتن اراضی) و نیروی جریان از عوامل مستقیم خسارت می‌باشند. این شاخص‌ها بطور مختصر ذیلاً تشریح می‌شود:

۳-۷-۱. عمق سیلاب

این پارامتر به عنوان بهترین شاخص برای مشخص کردن خسارت و نوع آن در شناسایی خصوصیات سیل به کار برده می شود. این شاخص، میزان فشار هیدرواستاتیکی وارده به ساختمان‌ها، دسترسی به جاده‌ها و .. را که عوامل تأثیرگذار بر خسارت است نشان می دهد.

۳-۷-۲. سرعت جریان سیلاب

سرعت جریان بر روی نیروهای هیدرودینامیکی وارده به ساختمان‌های تقاطعی آبراهه‌ها، تأسیسات و ساختمان‌های موجود در مسیر سیل، برداشت و انتقال رسوب و نخاله اثر می گذارد.

۳-۷-۳. مدت دوام سیل

نرخ بالا آمدن آب در تعیین خسارت سیل در مناطق شهری از اهمیت بیشتری در مقایسه با مدت آب‌گرفتگی ممکن است، باعث شستن املاح زمین‌های کشاورزی شده، رخدادی مفید واقع شود.

۳-۷-۴. رسوبات

رسوبات همراه سیلاب بدلیل اثر تخریبی ناشی از سائیدگی و رسوب‌گذاری می شود. رسوب‌گذاری همچنین باعث تأخیر در خشک شدن ساختمان‌ها و افزایش صدمه می شود.

۳-۷-۵. موج

این شاخص باعث افزایش سرعت، عمق جریان و نیروهای هیدرواستاتیکی و هیدرودینامیکی شده، موجب افزایش خسارت می‌شود.

۳-۷-۶. فاصله زمانی بین سیل‌ها

اگر زمان وقوع دو سیلاب به هم نزدیک باشد، خسارات وارده به علت عدم شروع بازسازی کمتر است. در صورتی که این فاصله زمانی طولانی شود، ریسک سیلاب دوباره توسط ساکنین به فراموشی سپرده شده، باعث توسعه بی‌رویه می‌شود (تجربشی، مسعود، ۱۳۷۶).

۳-۸. سیل‌گیری شهرها

سیل‌گیری شهرها معمولاً حاصل دو گروه از اقداماتی است که توسط ساکنان شهرها صورت می‌گرفته است:

- بخش‌های قدیمی بعضی از شهرها در حاشیه رودخانه‌ها احداث شده است. اهالی این قبیل شهرها اگرچه احتمال وقوع وقوع ادواری را پیش‌بینی می‌کردند، اما سهولت اجرای عملیات ساختمانی در نواحی مسطح مجاور رودخانه سبب می‌شد تا امکان تجاری، مسکونی و محل کسب و کار خود را در مجاورت رودخانه‌ها بسازند. علاوه بر این، سهولت دسترسی به آب برای مقاصد مختلف نیز از جمله امتیاز زیستن در جوار رودخانه‌ها محسوب می‌شده است. بنابراین، پیشروی به سمت رودخانه و احداث تاسیسات و اماکن مسکونی و تجاری در این نواحی یکی از عوامل سیل‌گیری شهرها محسوب می‌شود که به رغم قابل پیش‌بینی بودن عواقب آن، در زمان‌های قدیم رایج بوده است.

- احداث ساختمان‌ها، خیابان‌ها، پارکینگ‌ها بطور کلی توسعه مراکز شهر بر روی خاک‌هایی که به نوبه نفوذ پذیرند باعث می‌شود که بخش اعظم باران و آب‌های ناشی از

ذوب برف نتواند از گذرگاه‌های قدیمی و معمول خود عبور کند و به سفره‌های آب زیر زمینی بپیوندد. بنابراین این آب‌ها در گودی‌ها و نواحی پست انباشته می‌شود و بر سرعت حرکت آب به سمت نواحی کم ارتفاع و پایین دست شهرها نیز می‌افزاید. بعضی برآوردها حاکی از آن است که تا حدود ۵۰ درصد از سطوح برخی از شهرها در مقابل آب نفوذپذیر است.

به طور کلی، سیل‌گیری مناطق شهری معمولاً تحت تاثیر دو منشا درون‌شهری و برون‌شهری است. منشا برون‌شهری به نوبه خود با سیستم نامناسب جمع‌آوری، ظرفیت ناکافی و طرح نامناسب سیلاب‌روها (سیستم انتقال) و نامناسب بودن سیستم تخلیه ارتباط دارد. در اکثر قریب به اتفاق موارد، انسداد دهانه‌های ورودی مجاری سیلاب‌رو و نهرها به زباله نیز مزید بر علت می‌شود. منشا برون‌شهری سیل‌گیری شهرها نیز بستگی به همجواری شهرها با رودخانه یا مسیل و دریاچه و دریا دارد و بر حسب مورد، حائز اهمیتی خاص می‌شود (طاهری بهبهانی، محمد و همکاران، ۱۳۷۱، ص ۱۶-۱۵).

۳-۹. خسارات در سیلاب های شهری

رشد جمعیت، توسعه شهری و صنعتی شدن جوامع تاثیرات نامطلوبی در هیدرولوژی حوضه آبریز مربوطه می‌گذارد و موجب تشدید سیلابها، افزایش آلودگی در قسمت پایاب، کاهش جریانات پایه و کاهش تغذیه آبهای زیرزمینی (بدلیل کاهش سطوح اراضی نفوذپذیر) می‌شود. به بیان دیگر ایجاد شهرها و شهرکها و احداث شبکه‌های جمع‌آوری و دفع آب‌های سطحی منجر به افزایش شدت حداکثر آبدهی سیلاب‌ها می‌شود. این امر ممکن است خطرات و خساراتی را متوجه مناطق و شهرهایی کند که عمدتاً در پایین‌دست محدوده مورد نظر قرار دارند. طرح های توسعه شهرها نیز ممکن است مشکلات مشابهی را برای مناطق

پست و گود افتاده شهر ایجاد نماید. از این رو باید پیش‌بینی‌های لازم برای رفع یا تعدیل مشکلات مزبور بعمل آید. بررسی‌ها نشان می‌دهد که علت افزایش خسارات سیلابها، افزایش تکرار و یا بزرگی طغیان‌ها نبوده، بلکه تشدید استفاده از اراضی سیلاب‌دشت‌ها یعنی افزایش استفاده از اراضی سیل‌گیر مجاور رودخانه‌ها می‌باشد.

خسارت‌های سیل در شهرها رامی‌توان به سه گروه زیر تقسیم کرد:

۱. **خسارت‌ها و زیان‌های فیزیکی:** شامل صدمات وارده بر ساختمان‌ها و محتویات آن‌ها، هزینه پاک‌سازی ساختمان و بقایای اجزاء خسارت دیده مستحذات، خسارت وارد بر معابر عمومی و خیابان‌ها، شبکه‌های فاضلاب و سیلاب‌روها، پل‌ها، خطوط انتقال برق، شبکه تلفن و امثال آن‌ها می‌باشد.

۲. **خسارت مرتبط با درآمدها:** شامل عدم دریافت دستمزد و حقوق و یا زیان‌های وارد بر منافع خالص کسب و کارهاست. از دیدگاه ملی این گونه زیان‌ها فقط زمانی مطرح می‌شود که فعالیت‌های اقتصادی را نتوان به تعویق انداخت و یا به مکان‌های دیگر منتقل کرد.

۳. **زیان‌های ناشی از صرف هزینه‌های اضطراری:** خسارت ناشی از اجرای اقدامات اضطراری شامل هزینه‌های تخلیه و اسکان مجدد سیل‌زدگان، اجرای عملیات مقابله با سیلاب، امداد رسانی و نجات دادن قربانیان، افزایش هزینه‌های امور مختلف و افزایش هزینه خدمات مأموران امداد رسانی، انتظامی، آتش‌نشانی، ارتش و... می‌باشد ("طاهری بهبهانی، محمد و همکاران، ۱۳۷۱، ص ۱۹-۲۰).

۳-۱۰. آسیب‌پذیرترین مکان‌ها برای سیل

آسیب‌پذیرترین مکان‌ها برای سیل به صورت زیر دسته بندی می‌شوند:

۳-۱۰-۱. قرار داشتن در قسمت های جلگه سیلابی

واقع شدن در قسمت‌های دشت‌های سیلابی این مکان‌ها در حالت طبیعی خود، به طور مکرر طغیان‌ها را تحمل می‌کنند. به عنوان مثال، اسمیت و همکاران (۱۹۷۹) نشان داده‌اند که شهر لیسمور استرالیا در دشت سیلابی رودخانه ریمبوند یک سیلاب مخرب و ویران‌گر در فواصل دوره سه ساله از ۷۵-۱۹۴۵ را تحمل کرده است. چنین نواحی در کشورهای پیشرفته‌تر، به علت حوادث زیاد، اغلب به وسیله کارهای مهندسی مورد محافظت و پشتیبانی قرار گرفته و موضوعی برای کنترل در برنامه ریزی هستند.

۳-۱۰-۲. قرار داشتن در سواحل پست و دلتاها

مناطق مصب رودخانه‌ها اغلب در معرض یک تهدید مرکب از سیلاب‌های رودخانه‌ای و جزر و مدهای شدید (به عنوان مثال مانند رودخانه تایمز در لندن انگلستان) هستند. چنین نواحی می‌توانند در آب فرو روند. وقتی که سیلاب‌های رودخانه‌ای از رسیدن به دریا جلوگیری شوند، در نتیجه شرایط جدید جزر و مد و اختلاط آب شیرین و آب دریا روی زمین را می‌گیرد. طغیان دریایی منظم‌تر، وقتی رخ می‌دهد که آب شور بوسیله موج‌های ناشی از باد یا امواج طوفانی به ساحل رانده شود. امواج طوفانی بیشترین خسارت جانی حاصل از طغیان‌های ساحلی را بوجود می‌آورند. از دیگر تاخت و تازهای بسیار کم آب دریایی، امواج سونامی است که بوسیله زلزله‌های دریایی ایجاد می‌شود که به آب‌های کم عمق‌تر ساحلی حرکت کرده و ساحل‌ها و خلیج‌ها را به زیر آب می‌برد.

۳-۱۰-۳. حوضه های کوچک در معرض طغیان های ناگهانی

طغیان‌های ناگهانی اغلب در مناطق خشک و نیمه خشک جایی که ترکیبی از شیب‌های تند پوشش گیاهی و رگبارهای همرفتی کوتاه مدت و با شدت زیاد وجود دارد، یافت می‌شوند. آنها همچنین می‌توانند در دره‌های تنگ و نواحی شهری گسترش یافته، رخ دهند. زمان‌های هشدار غیر قابل تغییر، محدود بوده و سیلاب‌های ناگهانی امروزه عامل اصلی مرگ و میرها مربوط به هوا هستند.

۳-۱۰-۴. نواحی پایین دست سدهای نامناسب یا ناامن

در حدود ۳۰ هزار سد بزرگ در آمریکا وجود دارد و گمان می‌رود بیش از دو هزار منطقه جمعیتی در خطر نا امنی سد باشند. در حین بروز سیل‌های ناگهانی، ممکن است در این مناطق فرصت کمی برای هشدار قبلی و تخلیه باشد.

بر اساس گفته اسمیت (۱۹۸۹)، تعداد کمی از کشورها، طرح‌ها و برنامه‌های اضطراری برای چنین وقایعی دارند. مناطق مجاور سد از نظر آماری خطر، طبقه بندی شده و اگر با دیگر مخاطرات محیطی مقایسه شود، احتمال کشته شدن بیش از ۱۰۰۰ نفر وجود دارد.

۳-۱۰-۵. واقع شدن در سواحل داخلی پست

این سواحل در حدود هزاران کیلومتر گسترش یافته و قلمروهای زیادی را در اطراف دریاچه‌های بزرگ نمک در شمال آمریکا دربر گرفته‌اند. نوسان سطح دریاچه‌ها بر اثر افزایش ورودی، مهم‌ترین مسئله است. بالا آمدن سطح دریاچه بعد از یک دوره ترسالی بیشترین خسارت را وارد می‌کند. اما فرسایش جزایر ساحلی، تپه‌های ماسه‌ای و سایر پرتگاه‌ها، هرگونه موانع طبیعی را در برابر بادهای رانده شده (که موجب هجوم امواج به ساختمان‌ها و دیگر امکانات ساحلی می‌شوند) را از بین می‌برد.

۳-۱۰-۶. مخروط افکنه ها

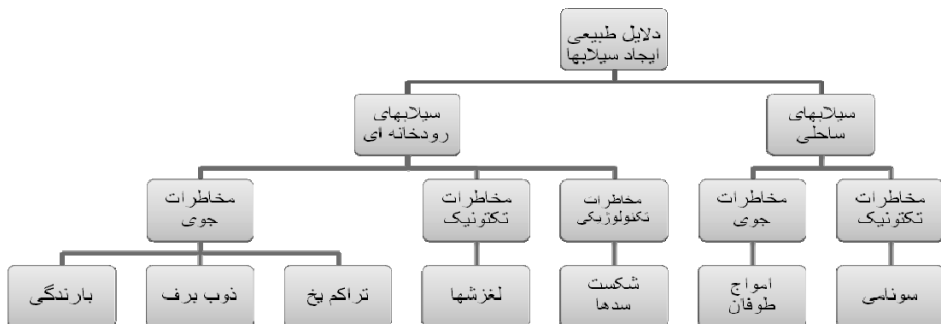
این محیطها نوع خاصی از تهدید طغیان های سیلابی را بویژه در نواحی نیمه خشک که مخروط افکنهها اغلب توسعه شهرها را تقویت می نمایند، به همراه دارد. برآورد می شود که حدود ۱۵ تا ۲۵ درصد از نواحی خشک امریکای غربی بوسیله مخروط افکنهها که اغلب مکان های قابل توجهی برای توسعه بوده و دارای چشم اندازهای وسیع و زه کشی مناسب محلی هستند، پوشیده شده است. به خاطر خشک سالی های شایع و قابل توجهی که منجر به فاصله ای طولانی بین سیل های متوالی و فقدان نهرهای سطحی مشخص، مخاطره خیلی پایین است. وقتی که سیل با سرعت ۵ تا ۱۰ متر در ثانیه حرکت می کند، رسوب های زیادی با خود به همراه می آورد و نیروهای هیدرو دینامیکی را تولید می کند که قادرند ساختارهای بوجود آمده را تخریب کنند (محمدی، حسین، ۱۳۸۷، ص ۷۶-۸۰).

۳-۱۱. علل سیل ها

دلایل ایجاد سیل ها را می توان به دو دسته کلی تقسیم کرد:

۱- علل طبیعی

علل طبیعی سیل ها را نیز می توان به دودسته کلی رودخانه و ساحلی تقسیم کرد.

نمودار شماره ۳-۱: علل طبیعی سیل ها در ارتباط با دیگر مخاطرات طبیعی.

الف. سیلاب های رودخانه‌ای

از نظر طبیعی طغیان رودخانه‌ای عبارتست از جریان زیاد آب که از سواحل مصنوعی یا طبیعی یک رودخانه بالاتر می‌رود، هرچند چنین رخدادی تا زمانی که زندگی یا دارایی انسان را تهدید نکند، خطر تلقی نمی‌شود. برای یک هیدرولوژیست، بزرگی سیل برحسب اوج گرفتن سریع جریان رودخانه (تخلیه) بیان می‌شود، در صورتی که خطر بالقوه بیشتر به ارتفاع بالایی که آب به آن می‌رسد بستگی خواهد داشت. اسمیت و وارد (۱۹۹۸) بین علل اولیه سیل‌ها که اغلب ناشی از نیروهای آب و هواشناسی خارجی‌اند و تشدید کننده و ثانویه سیل که بیشتر منجر به شکل زه‌کشی حوضه دارد تمایز قائلند. روش دیگر عبارت است از مرتب ساختن عوامل طبیعی سیل‌ها با دیگر انواع خطرات محیطی است.

مخاطرات جوی بویژه بارندگی‌های شدید از مهم‌ترین دلایل ایجاد سیل‌ها هستند. این باران‌های فصلی در نواحی وسیع جغرافیایی به تقریب قابل پیش‌بینی هستند. سیل‌های سالانه نواحی استوایی متغیرند و افزایش می‌یابند و طوفان‌های تصادفی نیز در حوضه‌های کوچک سیلاب‌های شدید را بوجود می‌آورند. ایجاد سیلاب بیشتر به بارش شدید در مناطق بالادست و کمتر به پوشش ناحیه و زمان آن بستگی دارد. بنابراین در حوضه زه‌کشی کوچک‌تر، عمق واحد روان آب سیل بزرگ‌تر است و تمرکز سریع‌تر جریان سیلاب، مشابه کانال خواهد بود.

ب. سیلاب‌های ساحلی

سیلاب‌های پرخطر سواحل و خلیج‌ها زمانی که ارتفاع سطح دریا بر روی نوسان‌های طبیعی ایجاد شده بوسیله امواج و جزرومد بالا می‌آیند، رخ می‌دهد. شاید چنین افزایشی در

ارتفاع آب نتایج عوامل کوتاه مدت مانند امواج طوفان و سونامی ها یا فرآیندهای خیلی طولانی مدت مانند فرونشینی زمین و بالا آمدن سطح دریا باشد.

امواج طوفان اغلب به فرآیندهای جوی مانند بادهای خیلی قوی ساحلی بستگی دارند، اما اشکال اصلی ساحلی می تواند سرعت باد را در ایجاد سیلاب کم کند. برای مثال نیمی از سواحل پست دریای شمال در معرض امواج طوفان که بوسیله بادهای شمالی بویژه به طرف جنوب ایجاد می شود (در جایی که دریا کم عرض بوده نیروهای دریا آب را بالا می آورند) قرار می گیرند.

۲- علل انسانی

برای مصونیت از مخاطره سیل، نباید کاربری وسیع زمین در دشت سیلابی یا در امتداد سواحل دریا صورت گیرد، نباید فرض شود که توسعه دشت سیلابی غیر اقتصادی است. اگر سود اخذ شده از جاهایی که دشت سیلابی هستند بیشتر از میانگین سالانه خسارت های سیل باشد یک منفعت اقتصادی خالص می تواند بوجود آید. اینچنین بازه اقتصادی بوسیله دشت سیلابی به خاطر مسائل تعیین دقیق هزینه و سود هم در سطح محلی و هم ملی در عمل روشی غیر ممکن تفسیر می شود (محمدی، حسین، ۱۳۸۷).

۳-۱۲. روش های مقابله با سیلاب

روش های رایج مقابله با سیلاب را می توان در دو گروه ساختمانی و غیر ساختمانی طبقه بندی کرد. روش های ساختمانی کنترل سیلاب شامل جمیع اقداماتی است که منجر به کاهش و تقلیل میزان و شدت جریان های سیلابی می شود و بدین طریق، قدرت تخریبی سیل را کاهش می دهد. علاوه بر آن، کلیه تاسیسات و سازه هایی که از ورود سیلاب ها به

داخل محدوده موردنظر جلوگیری می‌کنند و باعث تسهیل و تسریع دفع طغیان‌ها می‌گردند نیز جزء اقدامات ساختمانی محسوب می‌شوند. احداث سدهای مخزنی و کنترل سیلاب یا استخرهای ذخیره دائمی و موقت، دیوارهای سیل بند، خاک‌ریزهای طولی ساحلی، تعریض و تعمیق و بهسازی آبراهه‌های طبیعی، نفوذ آب باران در خاک، اقدامات آبخیزداری و امثال آن همگی جزء روش‌های ساختمانی مقابله با سیلاب تلقی می‌گردند. سابقه استفاده از این گونه تاسیسات بسیار طولانی است و طراحی و احداث و بهره برداری از آن‌ها در بسیاری از ممالک جهان مطابق استانداردهای خاصی انجام می‌شود.

روش‌های غیر ساختمانی مقابله با سیل به شکل سیستماتیک و امروزی آن بیش از چند دهه قدمت ندارد و به اقداماتی اطلاق می‌شود که در آن‌ها به جای مهار فیزیکی سیلاب‌ها، بر استفاده معقول از اراضی سیل‌گیر و سیلاب‌دشت‌ها تاکید می‌شود. بدین طریق حجم خسارات محتمل کاهش خواهد یافت. وضع و اجرای مقررات و ضوابط در باره نحوه کاربری اراضی سیل‌گیر، منطقه‌بندی سیلاب‌دشت‌ها و تعیین حریم آبراهه‌ها، برقراری بیمه سیلاب، تدوین و اجرای آیین‌نامه‌های ساختمانی و ضد سیل گرداندن ساختمان‌ها، تعبیه و کاربرد سیستم‌های هشدار دهنده سیلاب، آموزش اهالی و مالکان سیلاب‌دشت‌ها و نظایر آن جزو اقدامات و شیوه‌های غیر ساختمانی محسوب شده و مکمل اقدامات ساختمانی است. اهم روش‌های ساختمانی و غیر ساختمانی در زیر ارائه شده است:

روش‌های ساختمانی مقابله با سیلاب‌ها

الف- روش‌های عمومی در سطح حوزه آبریز

- خاکریزهای طولی ساحلی

- دیوارهای سیل‌بند

- سیلاب روهای کمکی یا زهکش های کمربندی
- اصلاح مسیر و مقاطع رودخانه
- حوضچه های کنترل سیلاب
- سدهای کنترل سیلاب
- ب- روش های مختص اراضی شهری
- ایجاد سطوح تراوا نفوذ پذیر
- احداث حوضچه های نفوذ پذیر
- حفر کودال های نفوذ
- حفر ترانشه یا نهرهای نفوذ
- حوضچه های کوچک در اراضی شهری

انواع اقدامات غیر ساختمانی مقابله با سیلاب ها

- منطقه بندی اراضی (منطق ممنوعه، مشروط و مجاز)
- ضد سیل گردانیدن مستحذات
- بیمه سیل
- ضوابط قطعه بندی و تفکیک اراضی
- آیین نامه های ساختمانی
- تخلیه دائمی یا موقت
- اقدامات مرتبط با مهار آلودگی محیط زیست (پاک سازی معابر، جمع آوری زباله، پاک سازی محفظه های آشغال گیر در ابتدای خطوط فرعی سیلاب روها). .. ("طاهری بهبهانی، محمد و همکاران، ۱۳۷۱)

روش های کنترل سیلابها

کنترل سیلابها به دو صورت کاهش سیل و تغییر مسیر سیل بستگی دارد:

الف. راه های کاهش سیل

فروکش یا کاهش سیل، شامل کاهش مقدار رواناب بالقوه ای است که قادر به ایجاد یک سیل بزرگ در یک حوضه آبرگیر خواهد بود. به صورت نظری میتواند یا بوسیله تعدیل هوا و یا با عمل خط راس حوضه صورت گیرد:

- تغییر هوا: به دلیل متغیرهایی که قبلا اشاره شد در حوضه عملکرد کاهش سیل نیست.
- عملکرد خط راس حوضه: اهداف این روش کاهش سیل های بزرگ در یک حوضه زهکشی به دنبال باران های سیل آساست. برای این که تمام برنامه ها موثر باشد، عملیات کاربری زمین در بیشتر حوضه زهکشی باید به کار گرفته شود. به طور نمونه، سیاست گذاری شامل جنگل کاری یا بذر پاشی در نواحی با پوشش گیاهی پراکنده است. عملکرد مکانیکی دامنه های زمین، مانند شخم زدن در جهت خطوط منحنی تراز یا هموار کردن برای کاهش ضریب رواناب، مراقبت وسیع پوشش گیاهی از آتش سوزی های وسیع، چرای بی رویه، قطع یا تخریب جنگل و یا هر عمل دیگری که تخلیه سیل و بار رسوب را افزایش دهد، خواهد بود. علاوه بر این جریان شدید سفلائی رود را می توان با پاکسازی رسوب محیط و دیگر سنگ های خرد و ریز از عملیات رودخانه (سرچشمه رودخانه ها)، ساختن سدهای آبی کوچک و ایجاد نواحی رسوب گیر (برکه های کشاورزی) و حفاظت از مناطق آب طبیعی مانند باتلاق ها، مرداب ها و دیگر محیط های مربوط کاهش داد. در نواحی شهر، بعضی مخازن آب را می توان بوسیله هموار کردن زمین های ساختمانی، نگهداری برکه های آب و ایجاد چمنزارهای پارک ایجاد کرد. بهترین و مناسب ترین نظریه در بحث پیرامون مسائل سیل

روش ترکیبی شامل خاک، پوشش گیاهی فرایندهای زهکشی است که بطور کامل از قدیم شناخته شده است.

ب. راه های انحراف و تغییر مسیر سیل

- سیل بندها

- بهسازی کانال ها

- آب انبارها (مخازن آب)

سیل بندها (حصارها، دیوارها یا سدها) : سیل بندها معمولی ترین شکل مهندسی کنترل رودخانه هستند. سیل بندها برای محدود کردن آب سیلاب ها در زمین های جلگه سیلابی که ارزش کمی دارند، طراحی می شوند.

بهسازی کانال ها: بهسازی کانال ها می تواند به روش های مختلف انجام شود، توسعه کانال ظرفیت حمل رودخانه را از راه افزایش سطح مقطع ناحیه کانال بالا می برد و به روش جریان های سیل در داخل محدوده رودخانه، مهار می شوند. از کانال های مرتفع سیلاب م توان به عنوان ذخیره کننده سرریز آب استفاده کرد و یا آن را به نواحی اطراف توسعه شهری منتقل کرد. از چنین روش عمیق کردن رودخانه بطور فزاینده ای انتقاد شده است، زیرا علاوه بر دخالت ظاهری، رودخانه را از جلگه سیلابی اش جدا می کند، نتایج منفی برای اکوسیستم کنار رودخانه داشته و در کل مسیر رودخانه تاثیر دارد.

آب انبارها (مخازن آب): مخازن آب برای کاهش سیلاب در اصل کار ذخیره مازاد آب در حوضه زهکشی فوقانی را به عهده دارند، به طریقی که با تنظیم دقیق آن می توان بعدها آن را به مقدار بدون خسارت آزاد کرد.

آب انبارها ذخیره سطحی یک فناوری مرسوم و متداول هستند که از دو هزار سال پیش استفاده شده‌اند، اما سدهای بزرگ گران هستند و شاید در معرض زلزله و گل و لای ناگهانی قرار گیرند (محمدی، حسین، ۱۳۸۷، ص ۱۰۲-۹۷).

استفاده از بیمه در کاهش خسارات سیل

از بیمه می‌توان در مناطق حادثه خیز، به صورت اجباری، در کاهش اثرات بلایای طبیعی استفاده کرد. گرچه مدیریت بحران موظف نیست کارهای بیمه‌ای را انجام دهد، ولی می‌تواند از این ابزار به عنوان جزئی از عوامل پیشبرد اهدافش سود جوید. با تقویت سیستم بیمه و پرداخت خسارت وارده می‌توان ابعاد بحران را تا حدودی کاهش داد. نرخ بیمه در یک سیستم بیمه، متناسب با خطر بلایای طبیعی در منطقه طرح بوده و لزوماً یکسان نخواهد بود. به منظور تعیین نرخ بیمه، لازم است منطقه طرح از نظر سیل‌گرفتگی مشخص گردد. به بیان دیگر در منطقه طرح باید نقشه‌های پهنه بندی بلایای طبیعی تهیه گردد (FEMA, 1994).

نقشه پهنه بندی زلزله ایران توسط پرفسور امیرسبزی انجام شده است. به کمک این نقشه می‌توان مناطق خطر ساز را مورد بررسی قرار داد. نقشه‌های پهنه بندی سیل نیز می‌تواند برای سیلاب‌هایی با دوره برگشت مختلف تهیه گردد. بدیهی است تاسیساتی که در مناطق با دوره برگشت زیاد قرار گرفته باشند، حق بیمه بیشتری به آن‌ها تعلق می‌گیرد. از جمله کشورهای موفق در امر بیمه سیل کشور چین می‌باشد. این کشور به کمک بیمه سیل توانست بخشی از خسارت سیل‌زدگان را جبران کند (مهدوی نیا، جعفر و همکاران، ۱۳۸۵).
روش بیمه سیلاب یک روش غیر سازه‌ای کنترل خسارات ناشی از سیل است که مانند انواع دیگر بیمه در بیشتر کشورهای پیشرفته دنیا، توسط دولت مرکزی تهیه شده و معمولاً

به شرکت‌های بیمه ابلاغ می‌گردد. این روش از ابزارهای مناسبی است که با ایجاد انگیزه برای سرمایه‌گذاری در طرح‌های توسعه، نگرانی ضایعات و زیان‌های ناشی از سیل را کاهش می‌دهد. پرداخت‌های سالیانه به بیمه باعث می‌شود که توسعه ساختمان‌سازی غیر اقتصادی در مناطق پهنه سیلاب محدود شود. در کشورهای مختلف با توجه به سیاست‌گذاری‌های موجود دو نوع نرخ مرسوم می‌باشد:

(۱) نرخ یارانه دار

(۲) نرخ واقعی

نرخ یارانه‌دار، نرخ است که با توجه به درصد یارانه‌ای که توسط دولت، به منظور تشویق افراد در خرید بیمه‌نامه‌های سیل، پرداخت می‌شود، مشخص شده است. مقدار درصد یارانه پرداختی با توجه به خطر سیلاب در هر منطقه کم و زیاد می‌شود. نرخ واقعی در هر ناحیه با کلاس‌بندی و نمونه‌گیری از آن و استفاده از یک روش مناسب به دست می‌آید. اساس این نرخ میزان خسارت وارده و میزان ریسک قابل قبول می‌باشد. روش به دست آوردن هر چه دقیق‌تر این نرخ، مطالعات جدیدتر را ناشی شده است. در کشورهای مختلف با توجه به منطقه مورد نظر و مراحل اجرای برنامه بیمه سیل نرخ‌های واقعی و یا یارانه‌دار به اجرا درآمده است. گسترش استفاده از بیمه سیل منوط به تعیین نرخ عادلانه و این مشروط به تجزیه و تحلیل دقیق ریسک بیمه سیل می‌باشد (ملک محمدی، بهرام و تجریشی، مسعود، ۱۳۸۵).

خلاصه

سیل مقداری از رواناب یا هرزآب مازاد بارش است که به صورت مختلف در آبراهه‌ها جاری می‌شود و منفک از آب پایه است. چنانچه این رواناب مازاد از بستر اصلی خود خارج شده و بیشتر باشد به آن سیلاب می‌گویند که موجب ایجاد خسارات در سطوح می‌شود.

سیلاب‌ها حاصل خیزی خاک‌ها را بوسیله لایه‌های رسوبی، گل و لای و شستشوی نمک‌ها از لایه‌هایی که فسفر و خاک محتوی پتاس، غنی می‌کنند، افزایش می‌دهند. سیلاب‌ها آب را برای آبیاری طبیعی و ماهی‌گیری‌هایی که منبع اصلی پروتئین در بسیاری از کشورهای جهان سوم هستند، فراهم می‌کنند.

خسارات ناشی از سیلاب شامل دو نوع خسارات محسوس و خسارات نامحسوس می‌باشد. خسارات محسوس خود به دو دسته هزین‌های مستقیم و هزین‌های غیر مستقیم طبقه بندی می‌شود.

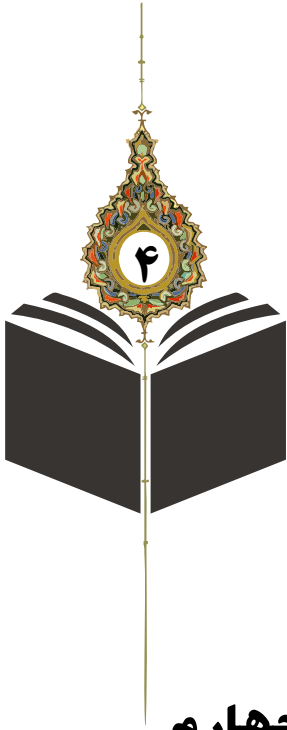
خسارات‌های سیل در شهرها را می‌توان به سه گروه خسارت‌ها و زیان‌های فیزیکی، خسارت مرتبط با درآمد‌ها و زیان‌های ناشی از صرف هزین‌های اضطراری تقسیم می‌شوند. قسمت‌های جلگه سیلابی، سواحل پست و دلتاها، حوضه‌های کوچک در معرض طغیان‌های ناگهانی، نواحی پایین دست سدهای نامناسب یا ناامن و مخروط افکنه‌ها، آسیب پذیرترین مکان‌ها برای سیل هستند.

روش‌های رایج مقابله با سیلاب رامی‌توان در دو گروه ساختمانی و غیر ساختمانی طبقه‌بندی کرد. روش‌های ساختمانی کنترل سیلاب شامل جمیع اقداماتی است که منجر به کاهش و تقلیل میزان و شدت جریان‌های سیلابی می‌شود و بدین طریق، قدرت تخریبی سیل را کاهش می‌دهد. روش‌های غیر ساختمانی مقابله با سیل در مجموع به اقداماتی اطلاق می‌شود که در آن‌ها به جای مهار فیزیکی سیلاب‌ها، بر استفاده معقول از اراضی سیل‌گیر و سیلاب‌دشت‌ها تاکید می‌شود تا بدین طریق حجم خسارات محتمل کاهش یابد. این فرایند مکمل اقدامات ساختمانی است.

خودآزمایی

۱. در مورد عوامل ایجاد سیل بحث کنید؟
۲. در مورد خواص ایجاد سیلاب‌ها بحث کنید؟
۳. سیلاب دشت‌ها از نظر خطر سیل به چند طبقه تقسیم می‌شوند؟

۴. انواع خسارات سیلابها را نام برده و توضیح دهید؟
۵. شاخصهای تخریب سیل کدامند؟ توضیح دهید؟
۶. مجموع اقداماتی که باعث سیل گیری شهرها می گردد را ذکر نمایید؟
۷. خسارات سیل در شهرها به چند صورت می باشد؟
۸. آسیب پذیرترین مکانها برای ایجاد سیل چه مکانهایی می باشد؟
۹. انواع روشهای مقابله با سیلاب را ذکر نموده و در مورد هر کدام توضیح دهید؟

فصل چهارم

نحوه عمل در مقابل حوادث

غیر مترقبه طبیعی

اهداف

هدف از مطالعه این فصل، آشنایی با مطالب زیر می باشد:

۱. آماده سازی مدیران شهری برای مقابله با وضعیت های اضطراری
۲. آماده سازی شهروندان برای مقابله با بلایای طبیعی
۳. آشنایی با مانور و دسته بندی مانورها
۴. آشنایی با روش‌ها و دستورالعمل‌هایی برای مقابله با حوادث طبیعی

۴-۱. مقدمه

مهم ترین راه حل کاهش آسیب پذیری و ایمن سازی شهرها در برابر بلایای طبیعی، ایجاد ستادهای مدیریت بحران شهری و سازماندهی و هماهنگی سازمان های مسئول امور مدیریت بحران شهر می باشد. از سوی دیگر، افزایش آگاهی مردم در مورد خطرات ناشی از بلایای طبیعی و ایجاد تغییرات در رفتار مردم ضرورت دارد. شهروندان باید اعتقاد پیدا کنند که با فراگیری آموزش های مناسب، می توانند خود را طوری سازماندهی نمایند که در مقابل بلایای طبیعی، پیش گیری و خود امدادی نمایند. همچنین برای ایمن سازی شهرها در مقابل بلایای طبیعی، فرهنگ ایمن سازی شهرها باید گسترش یابد. بدیهی است در اجرای سیاست های ایمن سازی شهرها، مردم، مدیران شهری و مسئولان دولتی نیز باید مشارکت و تعهد کافی داشته و همچنین دانش لازم را کسب نمایند (حسینی و همکاران، ۱۳۸۲).

۴-۲. آماده سازی مدیران شهری برای مقابله با وضعیت های اضطراری

در کشورهای در حال توسعه، روند فزاینده و رشد سریع و بی برنامه شهرها و تمرکز روزافزون جمعیت در محله های پرتراکم و نیز رشد بی رویه و بدون کنترل حاشیه نشینی در اطراف شهرها و همچنین رعایت نکردن عوامل ایمنی و استانداردها در شهرسازی و معماری به عنوان پتانسیلی برای وارد آمدن خسارات زیاد هنگام وقوع سوانح می باشد. بایستی به این واقعیت توجه نمود که رخداد برخی حوادث و اثرات آنها به دلیل ارتباط متقابل انسان و محیط است و هر چند انسان در رخداد سوانح نقش اصلی ندارد، ولی به عنوان عامل تسریع کننده و تشدیدکننده، نقش مهمی را ایفا می کند. بنابراین بایستی با

برنامه‌ریزی و رعایت اصول و استانداردها، سهم انسان را در رخداد یا اثرات حوادث کاهش داد.

"از همان لحظه که بحران ایجاد می‌شود باید تصمیم‌های عمده و مهم را اتخاذ نمود. در مواجهه با هرگونه بحران، اولین کار لازم و حیاتی، دسته‌بندی حقایق و واقعیت‌هاست. این که چه چیزی رخ داده است، چه اقدام‌هایی در مقابل آن انجام خواهیم داد و آینده چگونه خواهد بود. هیچ بحرانی به طور دقیق مشابه بحران‌های دیگر نیست، با وجود تشابه‌های قابل توجهی که بین آن‌ها وجود دارد، کشف و درک این تشابه‌های کلیدی، جهت برنامه‌ریزی برای بحران و تخفیف و اثرات سوء آن ضروری است. اهمیت ایجاد برنامه‌ای بحران به این خاطر است که این برنامه شما را قادر خواهد ساخت تا به سرعت اقدام‌های لازم را انجام دهید. تمام فرضیات قبلاً انجام گرفته‌اند، بنابراین می‌توانید آن‌ها را از مکانیزم‌های کنترل بحران حذف کنید. البته هیچ یک از دو بحران، دقیقاً شبیه یکدیگر نیستند. علاوه بر این، یک بحران از لحاظ تعریف، هرگز دقیقاً آن چیزی نخواهد بود که شما پیش‌بینی کرده‌اید. یکی از اشتباه‌هایی که به سادگی در مدیریت بحران روی می‌دهد، این است که تصور کنیم برای همه بحران‌ها یک راه وجود دارد. در حالی که چون بحران‌ها از منشاها و گوناگونی ناشی می‌شوند و عوامل متعددی در وقوع آن‌ها نقش ایفا می‌کنند، پس برای کنترل آنها طرح‌ها و راه‌های متفاوتی باید اجرا گردد". (تن برگ دیودونیه، ۱۳۷۳)

یکی از دلایل عمده نبود آمادگی کافی مقابله با فاجعه در اکثر جوامع بشری آن است که نیاز به چنین آمادگی را احساس نمی‌کنند، همانطور که گفته شد حوادث غیر مترقبه به طور ناگهانی و غیر معمول روی می‌دهند. به همین دلیل مسئولان نهادهای محلی و سیاست‌گزاران و مسئولان دستگاه‌های تصمیم‌گیری و به ویژه خود مردم اهمیت چندانی برای برنامه آمادگی در برابر خطر قائل نیستند. حتی در جوامعی هم که مرتب در معرض

این حوادث قرار دارند، ضعف برنامه‌ریزی موثر به چشم می‌خورد. رهبران جامعه تصور می‌کنند که حادثه تنها یک بار بروز می‌کند و احتمال وقوع مجدد آن وجود ندارد. در صورت وقوع مجدد نیز همان کاری که برای اولی انجام دادند تکرار خواهند کرد. تصوراتی از این دست در بین مردم رایج است که چه فرقی می‌کند حادثه حادثه است، در صورت وقوع حادثه امدادگران کارشان را به موقع انجام می‌دهند و گیره. برای چیره شدن بر مخالفت‌های بیمورد در برابر برنامه ریزی بحران، تنها یک خیزش لازم است. کسی که اقدام به چنین امری می‌کند باید دارای اختیارات سیاسی کافی باشد. مثلاً شهردار یا یک مسئول اجرائی رده بالای منتخب شهردار، این شخص، رهبریت و حاکمیت خود را به چهار شیوه اعمال می‌کند:

نخست باید مطمئن باشد که اقدام وی در چارچوب وظایف و اختیارات شهرداری است. برای مقابله با حوادث غیر مترقبه نیز باید به گونه‌ای ضامن این امر باشد که دولت در صورت وقوع فاجعه قادر به اجرای برنامه خواهد بود.

دوم، جلب حمایت و پشتیبانی رهبران سیاسی جامعه است. هرچند که وقوع فاجعه موردی و نادر است، اما در صورت وقوع، اثرات سیاسی آن جبران ناپذیر است (چنانچه مسئولان آمادگی کافی برای مقابله با فاجعه داشته باشند، افراد جامعه از مسئولان سپاس‌گزار خواهند بود، در غیر این صورت به مسئولان معترض خواهند شد که تمهیدات لازم را برای حفظ امنیت جامعه به کار نبرده‌اند).

سوم، نظارت مستقیم بر تشکیل و توسعه شبکه‌ای از مشارکت‌های مردمی و نهادهای اجتماعی.

چهارم، ایجاد الگو، برگزاری گردهمایی کلیدی، مشارکت در مانورهای آمادگی و تمرینات پیاپی، تاکید بر اجرای به موقع دستورات، حمایت و در نظر گرفتن جایزه برای هرگونه اقدام موثر در زمینه مدیریت بحران (توماس ای. درابک و جرال دجی. هوتر، ۱۳۸۳).

همه سازمان ها و نهادها و حتی همه مردم هر یک به نوعی در سیستم مدیریت بحران موثرند و هیچ سازمان، نهاد و یا هیچ فردی نیست که از او سلب مسئولیت شود. سازمان ها و نهادهایی وجود دارند که وظیفه مند شده اند تا در زمان بحران به کمک دیگران بشتابند یا در پیشگیری از بحران در جامعه فعال باشند (سازمان های با مسئولیت برون گرا). در مقابل، سازمان ها و نهادهای دیگری وجود دارند که هیچ وظیفه رسمی در برابر دیگران ندارند، لکن حداقل در قبال خود و یا چارچوب سازمان خود مسئول هستند که هرگونه خطری را پیش بینی کنند و در برابر آن تمهیداتی در نظر بگیرند (سازمان های با مسئولیت درون گرا). حال اگر واقعه ای رخ دهد، این سازمان ها و نهادها مسئولیت و تعهدی رسمی نسبت به سایر عناصر جامعه ندارند و اگر هم به کمک دیگران بشتابند، ناشی از مسئولیت و

تعهدات اخلاقی آنهاست. در هر حال هر نوع واکنش آنها در مقطع بحران، در صورتی که در چارچوب سازوکار هماهنگی مدیریت بحران به انجام رسد موثر تعبیر می گردد. از این دیدگاه، مدیریت بحران براساس نوعی نگرش سیستمی شامل سیستم جامعی است که کلیه عناصر جامعه به نوعی "کم یا زیاد"، "ضعیف یا موثر" در مدیریت بحران نقش دارند؛ چراکه تصمیماتی که هر یک از عناصر کوچک جامعه به صورت همزمان در مقطع زمانی بحران و وضعیت اضطرار می گیرند، به نوعی در عملکرد مدیریت بحران موثر است. به تعبیر بهتر، سیستم جامع مدیریت بحران زمانی موفق خواهد بود که کلیه تصمیمات و اقدامات صورت گرفته و انجام شده در وضعیت اضطراری جامعه را از پیش، از طریق سازوکارهای آموزشی، برنامه ریزی و جز آن هدایت و هماهنگ کرده باشد. (صالحی، ۱۳۸۲)

با این شرایط ، سیستم مدیریت بحران دارای اجزای درونی است که با تعامل می توانند اهداف سیستم جامع مدیریت بحران را تحقق بخشند. در واقع ، بین زیر سیستم ها و یا عناصر سیستم مدیریت بحران (سازمان ها و نهادهای با مسئولیت برون گرا ، سازمانها و نهادهای با مسئولیت درون گرا، مردم وحتى مجامع جهانی داوطلب کمک و جز اینها).

سازمانها و نهادهایی که مسئولیت آنها در برابر حوادث و بحرانها درون گراست، دارای طیف متنوع و گستردهئی هستند که از کوچک ترین نهاد اجتماعی یعنی خانواده و افراد آنها شروع تا برخی از سازمانها و نهادهای بزرگ دولتی و یا خصوصی را نیز در بر می گیرد . این گستردگی و تنوع از اینجا ناشی می شود که برنامه ریزی سوانح مدیریت بحران مستلزم پذیرش این واقعیت است که گروه هایی که در معرض خطر سانحه قرار دارند ، هرگز منفعل نیستند . در مواقع بحرانی این گروه ها به همان نسبت که واکنش می کنند فعال نیز هستند. از این رو هریک از این فعالیت ها از دیدگاه نگرش سیستمی ساز و کار هماهنگی مدیریت بحران؛ می بایست مورد توجه و در طرح هماهنگی دارای مختصات شوند. (همان)

امروزه ضرورت برنامه ریزی و تدوین خط مشی های مناسب برای کاهش آسیب پذیری جوامع شهری قبل و پس از وقوع فاجعه، به اثبات رسیده است و کاملاً واضح است که هرگونه برنامه ریزی، نیازمند شناخت صحیح زمینه های گوناگون فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، محیطی و ... در راستای اجرای برنامه در آن محیط شهری می باشد.

در مناطق شهری ، اثرات زاینبار معمول در اثر وقوع سوانح طبیعی ، شامل تلفیقی از ویرانی های کالبدی و اختلال عملکرد عناصر شهری است . انهدام سازه ها و ساختمان های مسکونی، شبکه راه ها و دسترسی ها مثل تلفن، برق، لوله کشی آب، گاز و ... از آن جمله هستند . غیر از آسیب های مستقیم ناشی از ویرانی تاسیسات و ابنیه، خسارت حوادث تبعی را نیز باید مدنظر داشت. حوادث انسانی به عنوان یکی دیگر از ابعاد بحران است که این

تلفات به خصوص در مناطقی که از جمعیت زیاد برخوردارند و دارای بافت فشرده ای می باشند، بیشتر می گردد. موقعیت ساختمان ها وقتی که در سطوح متزلزل مثل سراشیبی ها ساخته شده باشند و یا هنگامی که با مصالح سنگین ساخته شده اند، میزان تلفات را افزایش می دهد.

مهم ترین بخش از اقدام های مدیریت بحران باید به پیش گیری وقوع بحران در اثر سوانح طبیعی به مفهوم کاهش خطرها و آسیب پذیری ها معطوف گردد. ضمن آن که توانایی های ویژه آمادگی برای مواجهه با بحران از جمله آموزش عمومی و آموزش های خاص برای عملیات امداد و نجات را باید مد نظر داشت. عدم وجود برنامه های اضطراری و پیش بینی امکانات لازم، می تواند شرایط بحرانی را دشوارتر کند. آمادگی در مقابل حوادث تا حد زیادی تابع مکان قرارگیری سکونت گاه و جغرافیای طبیعی آن و نیز مشخصات کالبدی سکونت گاه هاست. چنانچه مدیریت بحران را با مفهومی گسترده تر از عملیات پس از وقوع سانحه در نظر آوریم، کاهش خطرها، آمادگی ویژه به طور دائمی و رفع احتیاج های خاص پس از وقوع سانحه اعم از اضطراری و کوتاه مدت یا بلند مدت را در برداشته و بدین لحاظ، ارتباطی وسیع تر با برنامه ریزی و طراحی شهری و معماری می یابد. (حمیدی، ۱۳۷۴)

بنابراین در جوامع شهری با به کارگیری اصول و ضوابط شهرسازی و تبیین مفاهیم موجود در این دانش، می توان تا حد زیادی اثرات و تبعات ناشی از حوادث را کاهش داد و از طرفی برنامه ریزی شهری می تواند نقش موثری در این مقوله داشته باشد. هدف کلی برنامه ریزی شهری برای پیش گیری از بلایا، تشخیص فرآیند عناصر مخاطره آمیز و تقویت ایمنی محیط، به واسطه بهبود و اصلاح شهر و شهرسازی است.

تاثیر و نقش برنامه ریزی شهری در فرآیند مدیریت بحران دارای ۵ مرحله می باشد که به شرح زیر عبارتند از:

مرحله اول: لحظه های وقوع زلزله که مقیاس زمانی آن در حد ثانیه تا حداکثر، دقیقه می باشد.

مرحله دوم: گریز و پناه.

مرحله سوم: عملیات نجات و امداد، که از ساعتهای اولیه شروع و تا هفته ها ادامه می یابد.

مرحله چهارم: استقرار موقت. در این گام اسکان موقت و نیز استقرار کاربری های شهری مطرح می شود و از روزهای اول تا ماه ها به طول می انجامد.

مرحله پنجم: مرحله رفع آثار تخریب ناشی از زلزله بوده و عملیات پاک سازی و بازسازی را شامل می شود.

مرحله اول: از شرایط بحرانی هنگام وقوع زمین زلزله است. عوامل ایجاد بحران و چگونگی آن در این مقطع به طور عمده به صورت آسیب کالبدی و به دنبال آن اختلال عملکردهای شهری و تلفات جانی می باشد و ناشی از چند مسئله است. موقعیت استقرار سکونت گاه در اراضی نامناسب و لرزه خیز و یا شیب ناپایدار، از مشخصات سازه ها و بافت شهری و آسیب پذیری ابنیه از مجاورت با یکدیگر و یا کاربریهای خطرناک از مهمترین عوامل ایجاد بحران هستند. به طور متعارف نقش مدیریت بحران را در این مرحله مورد ملاحظه قرار نمی دهند، اما واقعیت این است که پیش گیری از وقوع بحران و جلوگیری از آسیب کالبدی، اختلال عملکردی در تلفات جانی بخشی مهم از فرآیند عملیات مدیریت بحران است.

مرحله دوم: بعد از وقوع زلزله مرحله گریز و پناه است. در این مرحله تداوم تخریب ها و آسیب های کالبدی موجب تلفات جانی می شود. آسیب های کالبدی این مرحله به طور عمده آسیب های تبعی زلزله هستند که ناشی از آسیب تاسیسات زیر بنایی مانند گاز، برق و آب بوده و به صورت آتش سوزی ها، آب گرفتگی ها و نظایر آن در این مقطع ادامه می یابند.

ویژگی کالبدی به عنوان عوامل ایجاد بحران در این مرحله، اعم از ویژگی‌های یک واحد ساختمانی یا تاسیساتی و یک گذر تا خصوصیات ترکیبی آنها در بافت شهری را در بر می‌گیرد.

در این مرحله پیش بینی فضاهای باز به تعداد کافی و یا فواصل زیاد و مناسب از بافت مسکونی و یا کاربری‌های عمومی پرجمعیت می‌بایست انجام گیرد که تا حد زیادی از تلفات جانی جلوگیری می‌کند. همچنین همجواری کاربری‌ها با یکدیگر از نظر تاثیر در تراکم جمعیت و دشواری گریز و پناه اهمیت می‌یابد و باید توزیع متعادل جمعیت در سطح شهر در نظر گرفته شود. از سوی دیگر همجواری برخی کاربری‌هایی که دارای فضای باز هستند، می‌تواند برای مکان پناه گیری اهالی یک بخش شهری پیش بینی و مورد استفاده قرار گیرد.

مرحله سوم: از شرایط بحرانی بعد از وقوع سوانح مربوط به عملیات نجات و تخلیه است. ساختار شهر به مفهوم تقسیمات شهری و تفکیک شهر به بخش‌های مختلف، توزیع متناسب مرکزهای شهری و امدادی در هر بخش، پوشش کامل شبکه راه‌ها، وجود دسترسی متعدد و مداوم برای ارسال کمک‌ها برای بخش‌های مختلف شهر و مشخصات بستر طبیعی نواحی مختلف شهر، می‌تواند سازماندهی عملیات امدادی را برای مدیریت بحران ساده تر نماید.

مرحله چهارم: در این مرحله اسکان افراد بی خانمان و نیز استقرار موقت کاربری‌هایی که دچار تخریب و آسیب شده اند، صورت می‌گیرد. استقرار موقت کاربری‌های حساس و مهم در سطح شهر بخشی از عملیات این مرحله به شمار آمده و در بازگرداندن شرایط عادی زندگی اهمیت بسزایی دارد. در صورت استقرار و راه اندازی کاربری‌هایی مثل بهداشت و درمان، آموزش، خدمات شهری و تاسیساتی، حیات و فعالیت شهر تداوم می‌یابد. ویژگی موقعیت قرارگیری کاربری‌های شهری و مشخصات قطعه بندی از جمله وسعت و تعدد

دسترسی می تواند در استقرار موقت کاربری در صورت تخریب آن، در محل اولیه، موثر واقع شود.

مرحله پنجم : عملیات پاک سازی، تعمیر، بهسازی و بازسازی را در برمی گیرد . ترمیم اولیه زیرساخت های شهری از جمله راهها، لوله کشی آب، برق و گاز و نظایر آن صورت گیرد. همانند مرحله های قبل کم و کیف بازسازی و سرعت آن نیاز به ارتباط تنگاتنگی بین مدیریت بحران و ویژگی های کالبدی شهر دارد. موقعیت استقرار شهر از نظر جغرافیایی و ارتباط با شریان های ارتباطی منطقه ای، حتی شبکه سکونت گاه های منطقه ای از نظر پشتیبانی های خدماتی در این مرحله، می تواند کیفیت عملیات بازسازی را ارتقا و سرعت آن را افزایش دهد (حمیدی، ۱۳۷۴).

یکی از مهم ترین عوامل در کاهش ضایعات زلزله وجود آمادگی قبلی یک جامعه برای برخورد با پدیده زلزله است. آمادگی برای برخورد با زلزله جنبه های گوناگونی دارد. اما در کشور ما تاکنون به یکی از جنبه های آن توجه شده و آن مقاوم سازی در مقابل زلزله است. کاهش آسیب پذیری شهر در برابر زلزله تنها از طریق تمهیدات ساختمانی به دلایل متعدد مقدور نخواهد بود و هنگامی تحقق می یابد که ایمنی شهر در برابر خطرهای زلزله به عنوان یک هدف اساسی در تمامی سطوح برنامه ریزی کالبدی (از معماری تا آمایش زمین) مدنظر قرار گیرد. در میان تمام سطوح برنامه ریزی کالبدی، سطح میانی یعنی شهرسازی، کارآمدترین سطح برنامه ریزی برای کاهش آسیب پذیری شهر در برابر زلزله می باشد. در این جا می توانیم با استفاده از تمهیدات برنامه ریزی، شهرها را به گونه ای طراحی و برنامه ریزی کنیم که به هنگام زلزله کمترین آسیب به آنها وارد شود. (احمدی، ۱۳۷۶)

نمودار شماره ۴-۱ شمای کلی از ارتباط برنامه ریزی و طراحی شهری و مدیریت سوانح (بحران) را بیان می نماید.

نمودار شماره ۴-۱: نقش برنامه ریزی و طراحی شهری در مدیریت سوانح، ماخذ: (حمیدی، ۱۳۷۴)

علاوه بر موارد فوق، مشخص کردن نقش و مسئولیت های مدیران شهری بر اساس برنامه های جامع مدیریت بحران بلایای طبیعی در سطح شهرداری ها، استانداری ها و کشور با هماهنگی سایر ارگان های ذیربط مانند جمعیت هلال احمر ضرورت دارد. این وظایف باید قبل از بروز بحران بارها و بارها با انجام مانورهای مشترک تمرین گردند. در سطح مناطق شهرداری نیز، هسته های خالی مدیریت بحران نقش و اهمیت بسزائی داشته و در هنگام

رویداد واقعه می‌بایست بصورت عملیاتی در کوتاه‌ترین زمان ممکن وارد عملیات امداد و نجات گردند (حسینی و همکاران، ۱۳۸۲).

همچنین علاوه بر اینها، "عوامل تشکیل دهنده آمادگی مدیران برای مقابله با بحران عبارتند از ۹ عامل اصلی که در ساختار آمادگی بحران دخالت دارند و به وسیله آنها استراتژی آمادگی بحران تهیه می‌شود: تشخیص و یا ارزیابی میزان آسیب پذیری، برنامه ریزی، تهیه ساختار سازمانی و حقوقی، تهیه سیستم‌های اطلاعات، ارزیابی منابع موجود، تهیه سیستم‌های هشدار دهنده ف مکانیزم‌های واکنشی، آموزش و تعلیم عمومی تمرین و مانور ..." (صالحی، اسماعیل ۱۳۷۷).

نقش شهرداری‌ها در مقابله با حوادث طبیعی

نقش شهرداری‌ها در چرخه مدیریت بحران (پیش از بحران، حین بحران و پس از بحران) به چند بخش بسیار مهم تقسیم می‌شود:

الف - نظارت : در مرحله پیش از بحران ، نقش شهرداری‌ها و سازمان‌های وابسته تاثیر بسیار مهم در پیشگیری و یا کاهش اثرات حوادث طبیعی ایفا می‌کند . در قانون شهرداری، یکی از مهم‌ترین نقش‌ها و عملکردهایی که برای شهرداری‌ها که پیش بینی شده است، نقش نظارتی است.

طبق ماده ۱۰۰ قانون شهرداری ؛ " مالکین اراضی و املاک واقع در محدوده شهر یا حریم آن باید قبل از هر اقدام عمرانی یا تفکیک اراضی و شروع ساختمان از شهرداری پروانه اخذ نمایند. شهرداری می‌تواند از عملیات ساختمانی ساختمان‌های بدون پروانه یا مخالف مفاد

پروانه بوسیله مأمورین خود اعم از آنکه ساختمان در زمین محصور یا غیرمحصور واقع باشد جلوگیری کند".

براساس تبصره ۱ همین ماده قانونی " در موارد مذکور فوق که از لحاظ اصول شهرسازی یا فنی یا بهداشتی قلع تأسیسات و بناهای خلاف مشخصات مندرج در پروانه ضرورت داشته باشد یا بدون پروانه شهرداری ساختمان احداث یا شروع به احداث شده باشد به تقاضای شهرداری موضوع در کمیسیون‌هایی مرکب از نماینده وزارت کشور به انتخاب وزیر کشور و یکی از اعضای انجمن شهر، به انتخاب انجمن مطرح می‌شود..." (اشرفی، ۱۳۸۷).

براین اساس شهرداری‌ها می‌توانند در هنگام صدور پروانه ساختمانی و نیز در طول اجرای عملیات ساختمانی و یا حداکثر در زمان صدور پایان کار، با توجه به ضوابط و معیارهای شهرسازی و فنی، از احداث ساختمان‌های در مکان‌های خطرزا و یا با سازه‌های ضعیف جلوگیری نمایند.

ب- عملیات عمرانی : شهرداری‌ها بر این اساس مکلف هستند در محدوده قانونی شهرها با اجرای صحیح و ایمن پروژه‌های عمرانی از جمله در احداث سازه‌هایی مانند تقاطع‌های غیر همسطح، سازه‌های شهری، پاکسازی مسیل‌ها، ایجاد تأسیسات و تجهیزات شهری مقاوم و کارا و سایر تمهیدات عمرانی و خدماتی ... آمادگی و تاب آوری^۱ جامعه شهری را افزایش دهند. لازم به ذکر است شهرهای تاب‌آور^۲، براساس قوانین بدست آمده از تجارب حوادث گذشته در محیط‌های شهری در برابر نیروهای حاصل از مخاطرات خم می‌شوند ولی دچار شکست نمی‌شوند.

¹ Resiliency

² Resilient cities

در شهرهای تاب آور، ساختمان های کمتری واژگون می شوند؛ پل های کمتری تخریب می گردد، آب گرفتگی و سیلاب کمتری رخ دهد؛ خانوارها و مشاغل کمتری در معرض ریسک قرار گیرد؛ تلفات و جراحات کمتری باید وجود داشته باشد؛ اختلالات ارتباطاتی و ناهماهنگی های کمتری باید بوقوع بپیوندد. ارتباط و تمرکززدایی از خصوصیات مهم شهرهای تاب آور می باشد، به گونه ای که شبکه های اقتصادی، اجتماعی و مانند این در سطح شهر توزیع شده باشد (آقا بابایی و صالحی، ۱۳۸۹، به نقل از: Vale and Campanella 2002).

ت- تهیه یک برنامه عملیات در شرایط اضطراری EAP برای سازوکار شهردار و مشخص ساختن وظایف کارکنان و ارکان و تعیین سناریوهای مختلف عملیات متناسب با سطوح مختلف بحران نظیر:

◀ سطح یک: در این سطح، بحران به صورت درون بخشی مدیریت و ساماندهی می گردد، به طوری که امکانات شهرداری در جهت برگشت به وضعیت عادی کفایت می کند.

◀ سطح دو: در این سطح مدیریت بحران به سازمان های دیگر کشیده می شود.

◀ سطح سه: در این سطح بحران به نوعی است که کلیه سازمان ها و مناطق یک شهر مختل شده و برای مدیریت و ساماندهی بحران به منابع سایر شهرها نیاز می باشد.

◀ سطح چهار: در این سطح بحران فراگیر بوده و نیاز به کمک سایر کشورها است.

لازم به ذکر است: برنامه عملیاتی وضعیت اضطراری^۱ (EAP) برنامه ای عملیاتی است که ضمن تعریف شرایط اضطراری و ویژگی های آن، مشتمل بر مجموعه اقداماتی است که

¹ Emergency Action Plan

هر عضو یک مجموعه باید برای فراهم نمودن شرایط ایمنی و یا به حداقل رساندن خسارات در مواجهه با بحران انجام دهد. به عبارت دقیق تر، هر EAP شامل مجموعه اقدامات آمادگی در برابر بحران^۱، اقدامات حین بحران و اقدامات پس از بحران می باشد.

ج- آمادگی عملیاتی: شهرداری ها و واحدهای تابعه آنها بخصوص آتش نشانی ها همواره می بایست در قالب ستادهای هماهنگی با سایر دستگاه ها از حیث نیروی انسانی کارآمد و نیز تجهیزات برای انجام عملیات در مقاطع و شرایط اضطراری و واکنش در برابر بحران ها و حوادث طبیعی غیرمترقبه ظرفیت سازی شده باشند، به نحوی که با برگزاری مانورهای دوره ای مانع این غافل گیری در برابر اینگونه حوادث گردند.

د- مشارکت موثر و فعال در بازسازی خرابی های احتمالی شهر پس از حوادث طبیعی غیر مترقبه .

۳-۴. آماده سازی شهروندان برای مقابله با بلایای طبیعی

هرچند در زمان وقوع حادثه هیچ ضمانت ایمنی وجود ندارد، ولی شناسایی بموقع مناطق پرخطر و نیز برنامه ریزی جهت آمادگی لازم می تواند باعث نجات جان افراد و بطور خاص کاهش جراحات و خسارات ناشی از آن شود. سوانح طبیعی اغلب بدون اطلاع قبلی و غیر منتظره و آنی رخ می دهد. لذا شناسایی مناطق آسیب پذیر و همچنین برنامه ریزی و آموزش برای به حداقل رساندن آسیب پذیری جوامع انسانی، امری ضروری تلقی می شود. مقاوم سازی سقف و فونداسیون ها، محکم کردن روشنایی ها به سقف و رعایت آیین نامه های مقاوم سازی ساختمان باعث کاهش اثر و میزان خسارت های احتمالی زلزله می گردد. برای این منظور:

^۱ Emergency Preparedness Plan (EPP)

۱- اعضای جامعه شهری را باید از مسئولیت خود برای حفاظت از خود آگاه ساخت. با تبلیغات و آموزش باید سطح آگاهی مردم را نسبت به ریسک‌های بلایای طبیعی بالا برد. افزون براین، باید آنها را در مورد اقدامات و آمادگی و ایمن سازی در مقابله با بلایای طبیعی آموزش و مشارکت داد. در این بین انجام مانورهای شهری از اهمیت خاصی برخوردار است.

۲- نقشه و طرح‌های تخلیه محلات و نواحی و مناطق شهری و محل اسکان موقت شهروندان هنگام بروز بلایای طبیعی باید از پیش مشخص شوند و امکانات لازم به آنها اختصاص داده شود. این فعالیت‌ها در مانورهای شهری به تمرین و آزمایش گذاشته می‌شوند (حسینی و همکاران، ۱۳۸۲).

۳-۴-۱. آماده سازی شهروندان برای مقابله با زلزله

همه افراد باید انتظار زلزله را داشته باشند، لذا باید اقدامات مختلفی را در زمان قبل، حین و پس از زلزله انجام داد تا خسارات را به حداقل رساند. متن زیر برگرفته از راهنمایی است که مرکز امنیت عمومی کانادا با همکاری صلیب سرخ کانادا برای آمادگی شهروندان در برابر زلزله آماده نموده است^۱.

چه انتظارهایی در حین یک زلزله باید داشت؟

زلزله های کوچک

- این زلزله ها می‌توانند فقط چند ثانیه طول بکشند و بیانگر یک خطر اضطراری نباشند.

۱ متن اصلی این راهنما در سایت www.GetPrepared.ca موجود و قابل دسترس می‌باشد.

- لوستر ممکن است حرکت کند و لرزش بعضی اشیاء کوچک ممکن است در خانه اتفاق بیافتد.
- در صورت بیرون بودن لرزش خفیفی زیر پاها احساس می شود.
- در صورت نزدیک بودن به منبع زلزله ، ممکن است یک صدای بلند همراه با لرزش در زیر پا احساس شود.

زمین لرزه های بزرگ

- این زمین لرزه ها می تواند چندین ثانیه طول بکشد و یک سانحه طبیعی را تشکیل دهد، اگر مرکز زلزله نزدیک محل متراکم از جمعیت باشد ، آن زلزله خیلی برای منطقه بزرگ و خطرناک می باشد.
- زمین یا خاک حرکت خواهد کرد.
- چه دور و یا چه نزدیک به منبع ، احتمالاً لرزش زیرپاها با یک حرکت چرخشی احساس خواهد شد.
- در صورت دور بودن از منبع زلزله، ممکن است تکان خوردن ساختمان ها مشاهده و یا صدای غرش شنیده شود.
- ممکن است فرد احساس سرگیجه کرده و برای راه رفتن در طی زمین لرزه ناتوان شد.
- ساختمان های مرتفع یا چند طبقه، در مقایسه با خانه های یک طبقه، ممکن است بیشتر تکان خورده و کمتر لرزش را تجربه کرد، طبقات زیرین سریع تر می لرزد. جنبش کمتری در طبقات بالا در بیشتر خانه های مسکونی ، احساس خواهد شد اما ساختمان های کناره هم (بغل به بغل) نیز حرکت می کنند.

- اسباب و اثاثیه و اشیا نا امن می‌تواند از بالا سقوط کند یا سراسر کف اتاق سرازیر شود.
- شیشه در خارج پنجره‌ها ممکن است بشکند.
- اخطار آتش سوزی و سیستم آب پاشی ممکن است فعال شده باشد.
- چراغ‌ها و روشنایی‌ها ممکن است خاموش شود.

اقدامات قبل ، بعد و حین زمین لرزه

قبل از وقوع زلزله

تصور کنید اگر خانه با یک زمین لرزه سخت تکان بخورد چه اتفاقی در هر قسمت از آن می‌تواند رخ دهد. به شهروندان آموزش دهید تا آیتم‌هایی را که در این لیست زیر آورده شده است چک شود.

- به هر شخص در خانواده چگونگی بستن فلکه آب و کنتور برق آموزش داده شود (اگر آنها نسبتاً پیر باشند).
- چسباندن برچسب واضحی از موقعیت باز و بسته بودن آب و برق و گاز. اگر خانه به گاز طبیعی مجهز است یک فلکه برای بستن گاز نزدیک لوله ضروری می‌باشد.
- سقف خراب شده تعمیر شود.
- بستن گاز مایع در امتداد وسایل سنگین دیگر (بخاری، ماشین رخت شویی، ماشین خشک کنی) مخصوصاً آنهایی که می‌توانند در میسر لوله آب و گاز با تغییر مکان دادن و یا واژگون شدن بشکنند.
- جلوگیری کردن از واژگون شدن اثاثیه سنگین و قفسه‌ها . وسایل سنگین باید روی قفسه‌های پایین‌تر نگه داشته شوند.

- آینه‌ها، تابلوهای نقاشی و اشیاء به درستی آویخته شوند. بنابراین آنها توسط ضربه‌های ناشی از زلزله سقوط نخواهند کرد.
- تخت خواب‌ها و صندلی‌ها دور از بخاری‌ها و پنجره‌ها قرار داده شوند. همچنین قرار ندادن تصاویر عکس سنگین و دیگر وسائل بالای تخت خواب.
- درپوش‌ها و پرده‌های محصور شده کمک خواهند کرد که شیشه شکسته شده پنجره‌ها روی تخت خواب سقوط نکند.
- زیر میز تلویزیون، کامپیوتر و دیگر وسایل کوچک یک لایه ضد لغزش گذاشته شود.
- قفل‌های ایمنی برای جلوگیری از بیرون ریختن مصوبات درون گنجینه‌ها قرار داده شود.
- مواد قابل اشتغال و مواد شیمیایی خانگی دور از حرارت و گرما و جایی که کمتر روی زمین بریزد قرار گیرد.
- مشورت با یک متخصص برای یافتن راه‌های اضافی خانه‌ها مثل حفاظت از خانه با فنداسیون و دیگر تکنیک‌های سازه ای سبک.
- اگر شما در یک بلوک آپارتمانی یا یک ساختمان چند طبقه زندگی می‌کنید با مدیر ساختمان‌تان یا هیئت مدیره مالکیت مشترک همکاری کنید تا بهترین تصمیم را برای لرزش بی خطر واحد شما بگیرید. اگر شما مطمئن نیستید چه کاری باید انجام دهید با متخصصان مشورت کنید.
- اگر شما در یک خانه متحرک (تریلی) زندگی می‌کنید شما می‌توانید آن را وقتی که احتمال افتادن چرخ‌های تریلی هست، ترک کنید یا شما می‌توانید یک

سیستم تقویتی را برای کاهش اتفاقات و حفاظت خودتان نصب کنید. گذاشتن حفاظ داخل خانه محافظ امنی برای واحدتان است.

امنیت

- گاز قطع نشود مگر اینکه نشستی یا آتش سوزی وجود داشته باشد. اگر مسیر گاز مسدود شده، توسط یک شخص متخصص باید باز شود.
- حق بیمه زلزله را با مأمور بیمه مطرح شود، بیمه می تواند روی توانایی مالی برای پوشش زیان های بعد از زلزله تاثیر بگذارد.

در طول زلزله

وقتی زلزله شروع شد بی درنگ پناه گرفته و اگر احتیاج بود چند قدم به سمت مکان امن قدم برداشته شود، آنجا منتظر شده تا زمانی که زلزله متوقف شود.

- قرار نگرفتن زیر اثاثیه سنگین مثل میز ، میز تحریر ، تخت خواب یا هر وسیله سنگین .
- پناه گرفتن با دستان و چمباته زدن تا از ضربه های ناشی از سقوط اشیا جلوگیری شود.
- رفتن به داخل نزدیک ترین فروشگاه و دور ماندن از پنجره ها و قفسه های با اشیا سنگین.
- به دانش آموزان در مدرسه آموزش داده شود تا زیر میز و یا میز تحریر بروند و میز را نگه دارند و روی خود را از پنجره ها برگردانند.

در صورت خارج از خانه بودن

نحوه پناه گرفتن به هنگام ...

- دور ماندن از خانه.
- رفتن به محیط و فضای باز و دور از ساختمان‌ها.

در وسیله نقلیه

موارد زیر به شهروندان آموزش داده شود:

- ماشین را به یک جای امن بکشند، جایی که جاده را مسدود نکند و جاده را برای عملیات نجات و آمبولانس باز نگه دارند.
- از پل‌ها، پل‌های هوایی، زیرگذرها، ساختمان‌ها و یا هر جایی که می‌تواند آوار شود دوری کنند.
- به رادیوی ماشین برای ساماندهی به واسطه ماموران اورژانس گوش دهند.
- اگر به کمک احتیاج داشتید یک تابلوی کمک روی شیشه ماشین قرار دهند.
- اگر در اتوبوس هستند روی صندلی بمانند تا اتوبوس بایستد در یک جای امن پناه بگیرند. اگر نتوانستند پناه بگیرند در موقعیت خم شدن قرار بگیرند و از سر در برابر آوار حافظت کنند.

در هنگام وقوع یک زلزله از موارد زیر پرهیز گردد:

- درگاه درها ممکن است با صدای بلند بسته شوند و صدماتی ایجاد کند.
- افراد ممکن است توسط پنجره‌ها، قفسه کتاب‌ها، اثاثیه بلند و لوسترها یا با شیشه خرده و اشیا سنگین صدمه ببینند.
- آسانسور: اگر شما در حین یک زلزله در آسانسور هستید، دکمه هر طبقه ای را که می‌توانید سریعاً از آن خارج شوید، بزنید.

- قرار گرفتن حداقل در ۱۰ متری خطوط برق .
- خط ساحلی زمین لرزه می تواند امواج بزرگ اقیانوس را که سونامی گفته می شود ایجاد کند.

بعد از زلزله

- حفظ آرامش و کمک کردن به دیگران.
- آماده شدن برای پس لرزه ها.
- گوش دادن به رادیو یا تلویزیون برای اطلاعیه های مقامات و اجرای دستورالعمل های آنها.
- استفاده از کفش های محکم و قوی و لباس های محافظ برای جلوگیری از صدمه آوارها مخصوصاً خرده شیشه ها.
- چک کردن خانه برای خطرات ساختمانی و دیگر مخاطرات. خروج از منزل در صورت مشکوک بودن به ایمنی خانه.
- به همراه بردن کیف کمک های اضطراری و دیگر وسایل ضروری در صورت ترک خانه.
- هدر ندادن تدارکات آب و غذا زیرا ممکن است در استفاده از آنها وقفه بیافتد.
- روشن نکردن کبریت تا وقتی که این شک وجود داشته باشد که گاز نشت کرده باشد یا مایعات قابل اشتعال روی زمین ریخته باشد. می توان از چراغ قوه برای چک کردن وسایل رفاهی استفاده نمود.
- اگر شیرآب هنوز در دسترس است بی درنگ بعد از زلزله وان حمام و دیگر ظروف را پر کرده این کار به علت تامین آب بعد از قطع شدن است. اگر آب جاری در

دسترس نبود یادتان باشد که شما یک مخزن آب گرم در دسترس دارید (ممکن است قبل از اینکه لمسش کنید مطمئن نباشید که آب گرم است).

- در صورت مشکوک به شکسته شدن مجرای فاضلاب سیفون، دستشویی آب نخواهد داشت.
- به دقت مواد پرخطری که روی زمین ریخته شده را پاکسازی شود برای حفاظت از چشم و دست از محافظ مناسب استفاده شود.
- بعد از پیدا افراد خانواده، به همسایگان کمک شود. درجه نجات افراد ساماندهی شود که چه افرادی گرفتار شدند و یا به کمک اضطراری نیاز دارند.
- در صورت احتیاج داشتن به کمک یک تابلوی کمک در پنجره نصب شود.

ساختن یک برنامه اضطراری

هر خانواده به یک برنامه اضطراری نیاز دارد این برنامه کمک خواهد کرد که شما و خانواده‌تان بدانید که در مواقع ضروری چه اقداماتی باید انجام دهید. یادتان باشد خانواده شما ممکن است وقتی یک زلزله یا اتفاق ضروری دیگری رخ می‌دهد کنارهم نباشند. باید با مطرح کردن اینکه چه اتفاقی می‌تواند رخ دهد یا چه کارهایی در خانه، مدرسه یا محل کار در هنگام زلزله باید انجام داد شروع نمود. آماده کردن تدارکات، تهیه لیستی که در آن زمان چه چیزهایی نیازمند است، ذخیره مدارک مهم خانوادگی مثل شناسنامه، پاسپورت، وصیت نامه مالی، حق بیمه (بیمه نامه) و ... یک مکان مناسب خارج از شهر اختصاص داده شود که مثل محل مرکزی مناسب در زمان اضطراری عمل کند.

کیف شرایط اضطراری

در یک شرایط اضطراری به بعضی از تدارکات اولیه نیاز خواهد بود ممکن است بدون برق و آب بمانید. برای ۷۲ ساعت خودتان تدارک دیده شود.

یک بسته کمک‌های اولیه را مهیا شود و در یک کوله پشتی، کیف ضخیم قابل حمل یا چمدان چرخدار در مکان قابل دسترس مثل گنج‌ها قرار داده شود، هر کسی میداند که کیف شرایط اضطراری را در کجای خانه اش قرار دهد. یک کیف شرایط اضطراری اولیه دارای محتویات زیر می‌باشد:

- آب (حداقل دو لیتر آب برای هر شخص)
- غذایی که فاسدشدنی نباشد مثل غذای کنسروی، غذاهای خشک شده (یادتان باشد که غذا و آب سالی یکبار جایگزین شوند).
- یک کپی از برنامه شرایط اضطراری و تبادل اطلاعات
- در بازکن دستی
- رادیوی باتری (و باتری‌های اضافی)
- چراغ قوه باتری (و باتری‌های اضافی)
- کیف کمک‌های اولیه
- وسایل ضروری و ویژه مثل نسخه داروها دستورالعمل‌های کودکان و تجهیزات برای افراد ناتوان
- کلیدهای زاپاس برای خانه و ماشین
- پول نقد (چک پول‌های مسافرتی نیز مورد استفاده هستند)، پول خرد برای تلفن همگانی.

۴-۳-۲. آماده سازی شهروندان برای مقابله با سیل

برای مقابله با سیل نیز شهروندان باید مجموعه اقدامات قبل، حین و پس از سیل عبارتند از^۱:

اقدامات قبل از وقوع سیل

- پرهیز از خانه سازی در حریم رودخانه، آن هم با مصالح نامناسب
- تجهیز کیف امداد و کمک‌های اولیه و در دسترس قرار دادن آن
- ذخیره آب سالم برای زمان وقوع سیل در ظرف‌های مطمئن
- ذخیره مقداری غذا به صورت کنسرو
- تهیه وسیله روشنایی
- قرار دادن چراغ قوه، شمع، اسناد و اوراق بهادار ... در جعبه ای ضدآب و مطمئن
- اگر آب گرم‌کن و یا وسایل برقی در معرض سیل قرار دارند، آنها در جایی بالاتر از سطح موجود قرار داده شود. برای جلوگیری از برگشت آب سیل و فاضلاب از طریق مجاری فاضلاب به داخل منازل، «دریچه‌های کنترل» فاضلاب تعبیه شود.
- برای جلوگیری از ورود سیلاب به داخل خانه، در مسیر آن سد خاک‌ریز و سیل‌بند ساخته شود.
- ضد آب نمودن ساختمان با استفاده از مصالح مناسب و تمهیدات لازم، در صورتی که محل زندگی در جایی باشد که دائماً با خطر سیل گرفتگی همراه می‌باشد. دیوارهای زیرزمین با عایق‌های ضد آب پوشانیده شود تا جلوی نفوذ آب و آسیب‌های بعدی گرفته‌شود.
- بیمه نمودن منزل در مقابل حوادث.

^۱ برگرفته از سایت موسسه آموزش عالی هلال احمر ایران. (www.helal-uast.ac.ir)

اقدامات حین وقوع سیل

- گوش دادن به رادیو، تلویزیون و یا اعلام بلندگوهای عمومی برای اطلاع از وضعیت و گرفتن دستورات لازم، در صورتی که دستور تخلیه داده شد، فوراً این کار انجام شود.
- لحظه ای که تشخیص داده شد که سیلاب در حال شکل گیری است، خیلی سریع عمل نموده و خود را نجات دهید.
- دوری نمودن از فاضلابها و جویبارهای به ظاهر آرام ، زیرا جویبارها، کانالهای فاضلاب، تنگهها و ... نیز می توانند ناگهان دچار سیل شوند.
- اگر خانه در محل مرتفعی باشد و خطر آب گرفتگی آن را تهدید نکند، نیاز به خروج از منزل نمی باشد و گرنه مناطق کم ارتفاع سریعاً باید تخلیه شود.
- در صورت ترک خانه اشیاء گران قیمت را باید به محل های بالاتری در منزل برد شود و درها را قفل نمود.
- قطع جریان آب، برق، گاز برای اجتناب از آتش سوزی و برق گرفتگی و انفجار.
- در آب در جریان، نباید راه رفت، چرا که ۱۵ سانتی متر آب در حال حرکت ممکن است باعث برهم خوردن تعادل شود، در صورت اجبار باید از مسیری راه رفت که آب حرکت نکند.
- برای اطمینان از استحکام زمین جلوی پای خود می توان از یک تکه چوب دستی استفاده نمود.
- رانندگی در منطقه سیل زده خطرناک می باشد.
- اگر سیل اطراف خودرو را فراگرفته باشد، باید خودرو را رها کرد و به یک منطقه مرتفع رفت، وگرنه جریان سیل افراد و خودرو را خیلی سریع با خود می برد.

- هیچ گاه به تنهایی در یک ناحیه سیل زده، به این طرف و آن طرف نباید رفت، در صورت پیاده بودن، از نقاطی که در آن سطح آب از زانو بالاتر است نباید عبور کرد.
- استفاده نکردن از درختان در معرض سیل به عنوان محل امن.
- در هنگام سیل از پل های چوبی سست بر روی رودخانه ها نباید عبور کرد.
- وسایل نقلیه، حیوانات اهلی و اشیاء قابل حمل باید به نزدیکترین محل مرتفع انتقال داده شود. در جریان سیل شنا نباید شنا کرد.

نکاتی برای رانندگی در شرایط سیل

- در بیشتر خودروها ارتفاع پانزده سانتی متر آب می تواند به کف خودرو برسد و کنترل آن را مختل نماید و یا حتی باعث توقف حرکت آن گردد.
- خودروها و وسایل نقلیه محل های امنی در مقابل سیل نمی باشند، اگر وسیله نقلیه از حرکت ایستاد (به علت فرو رفتن در آب یا گل) باید فوراً آن را ترک کرده و به جای مرتفع برد.
 - سی سانتی متر آب، بیشتر خودروها را شناور می کند.
 - شصت سانتی متر آب در حال حرکت، می تواند خودروها را شناور سازد.
 - در صورت بالآمدن سطح آب، از توقف در منطقه آب گرفته به هر دلیل پرهیز شود.
 - پرهیز از عبور دادن حیوانات اهلی از عرض رودخانه ها و سواحل آنها در زمان بارش شدید باران و وقوع سیل.
 - در هنگام رانندگی باید مراقب شیب ها و پیچ های جاده بود، در هنگام رانندگی باید از دنده سنگین استفاده نمود، زیرا ترمزها در آب بخوبی کار نمی کنند.

اقدامات بعد از وقوع سیل

- خود را به نزدیکترین محل امداد رسانی هلال احمر یا استانداری برسانید، غذا، البسه و کمک‌های اولیه در آنجا موجود است.
- برای اطمینان از سالم بودن آب آشامیدنی باید حتماً به گزارش اخبار محلی توجه نمود و آب آشامیدنی را قبل از مصرف جوشانید.
- دور شدن از سیلاب، چراکه این آب ممکن است با روغن، گازوییل، یا فاضلاب آلوده شده باشد و یا احتمال دارد در اثر تماس با خطوط نیروی برق زیرزمینی، جریان برق پیدا کرده باشد.
- فاصله گرفتن از آب در جریان.
- باید به مناطقی که سیلاب عقب‌نشینی کرده است توجه نمود، زیرا خیابان‌ها و جاده‌ها ممکن است بخاطر جریان سیل ضعیف شده باشد و در اثر وزن خودرو فرو برود.
- باید از خطوط فشار قوی دوری نمود.
- زمان برگشتن به خانه وقتی است که مسئولان وضعیت را امن اعلام کنند.
- از ساختمان‌هایی که اطرافش را آب احاطه کرده است، دوری شود.
- هنگام ورود به منزل، باید نهایت احتیاط را نمود، ممکن است پی‌های ساختمان آسیب‌دیده باشد، ولی در ابتدا خرابی دیده نشود و ظاهر خانه سالم به نظر بیاید.
- سعی شود در طول روز به منزل برگشت نموده تا استفاده از وسایل روشنایی لازم نباشد.

- در صورت اجبار برگشت شبانه به خانه، خیلی باید محتاط عمل نمود، نباید از فانوس، مشعل، کبریت، برای روشن کردن ساختمان استفاده کرد، چراغ قوه را نیز قبل از ورود به ساختمان باید روشن نمود.
- از غذاهای کنسرو شده استفاده شود.
- لوازم برقی را باید قبل از استفاده کنترل و خشک نمود.
- آب‌های جمع شده برای گودال‌ها شرایط مناسبی را برای رشد حشرات به خصوص پشه‌ها ایجاد خواهد کرد، بنابراین باید از توری در محل اقامت خود استفاده نموده و پوشاک آستین بلند و چکمه‌های ساق بلند پوشید.
- چون سیل باعث خارج شدن مارها از لانه‌های خود می‌شود، بعد از سیل باید مراقب مارگزیدگی بود.
- پس از سیل احتمال شیوع بیماری‌های عفونی مانند عفونت‌های دستگاه گوارش از جمله هیپاتیت، وبا، و حصبه و ... وجود دارد، که باید مراقبت‌های لازم بهداشت فردی و عمومی به عمل آید.
- اگر مخزن توالت، کاسهٔ توالت، تصفیه‌خانه و تأسیساتی مانند آن آسیب‌دیده است در صورت امکان تعمیر شود.
- سیستم‌های زهکشی در صورت آسیب‌دیدن سلامتی و بهداشت افراد را به مخاطره می‌اندازد.
- هرچه که خیس و مرطوب شده‌است را باید تمیز و ضدعفونی نمود، زیرا گل و لای باقی‌مانده از سیلاب حاوی مواد شیمیایی و فاضلابی می‌باشد.

۴-۴. ارتقای سطح آگاهی و ایجاد آمادگی

یکی از راه‌های کاهش خطرات ناشی از زلزله، ارتقای سطح آگاهی و ایجاد آمادگی در بین قشرهای مختلف جامعه است. حسن اجرای "مانور" نقش مهم آن در ایجاد آمادگی لازم جهت انجام عکس‌العمل صحیح و سریع در برابر حوادث است که نتایج حاصل از آن، موجب کاهش تلفات ناشی از زلزله می‌شود. پس از وقوع یک حادثه طبیعی مثل زلزله، نیروهای مردمی و نهادهای دولتی و سازمان‌های داوطلب با امکانات خود وارد منطقه آسیب دیده می‌شوند، اما اغلب عملکردی ناهماهنگ دارند و کمک‌های آنان به آسیب دیدگان به صورت پراکنده و ناهماهنگ انجام می‌گیرد. در صورتی که ایجاد هماهنگی میان نیروهای امداد رسان در چنین مواقعی از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است. شرایط اضطراری و بحرانی ممکن است در هر زمانی رخ دهد؛ بنابراین، همواره باید برای مقابله با آن آماده بود. طرح جامع مدیریت بحران شهر تهران نیز با این هدف برای اداره شرایط اضطراری تهیه شده و اجرا می‌گردد.

با اجرای تمرین و مانور می‌توان اجزا و کلیت طرح‌های مقابله با بلایای طبیعی را آزمایش، ارزیابی و به طور مستمر مورد تجدید نظر و تکامل قرارداد. مانورها، عملکرد سازمان‌ها و افراد را مشخص می‌کنند و معیاری برای سنجش اجرایی بودن و عملکرد برنامه مدیریت حوادث هستند.

۴-۵. مانور (شبیه‌سازی شرایط بحرانی)

مانور مجموعه‌ای است از راهکارهای مناسب که از قبل از وقوع فاجعه به منظور بالابردن سطح آگاهی و آموزش مهارت‌های عملی با تعمیم به کل جامعه طراحی شده است.

درحقیقت مانور شبیه سازی شرایط بحرانی است و مجموعه تمرین‌هایی است که برای ارزیابی و پایش برنامه‌های تدوین شده جهت مقابله باحوادث بکار می‌رود و در مجموع هدف از انجام تمرین‌های فوق ارتقای سطح آمادگی در جامعه است. مانور می‌تواند برای ارزیابی اجزای مختلف یک برنامه استفاده شود. انواع مختلفی از مانور وجود دارند که هر کدام به منظور هدفی خاص طراحی می‌شوند. نباید با انجام یک مانور کلیه ابعاد یک برنامه را ارزیابی کرد، لذا باید هدف دقیق یک مانور و ابعادی از برنامه که باید در یک مانور ارزیابی گردند دقیقاً تعریف شوند. مانور یک نوع تمرین برای پرسنل صف و ستادی در برابر حوادث است (علمداری، شهرام، ۱۳۸۴).

شاید به جرأت بتوان گفت که پس از تمرین‌های نظامی مانورهای رویایی با شرایط اضطراری ناشی از بلایای طبیعی و حوادث انسان‌ساز، فراگیرترین نوع تمرین برای آمادگی در جهان به شمار می‌آید. در ایران نیز هر ساله ده‌ها مانور، به ویژه از سوی جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی با همکاری سازمان‌های امداد رسان و ارائه‌کننده خدمات در سطوح مختلف، با شیوه‌های متنوع به اجرا در می‌آید.

دسته بندی مانورها

مانورها یا تمرین‌های رسیدن به آمادگی بر حسب زمان، مکان و اهداف آن بر چند نوع تقسیم می‌شوند که توضیح برخی از انواع آنها در ادامه می‌آید:

۴-۵-۱. تمرین توجیهی

تمرین توجیهی پایه تمرین ها و مانورهای مدیریت بحران است و مبنای برنامه جامع مانور را تشکیل می دهد. تمرین توجیهی یک رویداد برنامه-ریزی شده است که برای گردهمایی مسئولین مدیریت بحران که در برنامه های مقابله با بحران مشارکت دارند، تهیه می شود. یک تمرین توجیهی باید دارای اهداف مشخص و تدوین شده باشد.

۴-۵-۲. تمرین میدانی

تمرین میدانی یک فعالیت برنامه ریزی شده است که یک یا چند روش مقابله با بلایای طبیعی را به آزمایش می گذارد. تمرین های میدانی معمولاً شامل عملیات میدانی محدود مقابله با بحران می باشد. تمرین میدانی بر یک جزء و یا اجزای محدودی از سیستم مدیریت بحران تمرکز می نماید تا آن را آزمایش و ارزیابی نماید و بهبود بخشد.

۴-۵-۳. تمرین دورمیزی

در تمرین دورمیزی مدیران شهری و مسئولان نهادها و سازمان های درگیر امر مدیریت بحران در معرض شرایط اضطراری شبیه سازی شده، بدون محدودیت زمانی، قرار می گیرند. این تمرین دورمیزی معمولاً غیر رسمی و در محیط یک اتاق کنفرانس روی می دهد. تمرین های دورمیزی برای ایجاد بحث های سازنده با مشارکت اعضای جلسه طراحی م شوند تا مسائل مربوط به برنامه ها و روش های عملیاتی طرح مدیریت بحران مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. در این تمرین، شرکت کنندگان تشویق می شوند تا تصمیمات اخذ شده را به طور عمیق مورد بحث قرار دهند و نه اخذ تصمیمات سریع و خود جوش.

۴-۵-۴. تمرین عملکردی

تمرین عملکردی برای ارتقای مهارت ای فردی و سازمانی لازم در مدیریت بحران طراحی می‌گردد. به علاوه، این تمرین برای ارزیابی صلاحیت و توانایی سیستم مدیریت بحران یک شهر با تأکید بر وظایف افراد به کار گرفته شده و براساس شبیه سازی یک وضعیت اضطراری حقیقی انجام می‌شود. این تمرین شامل تشریح وضعیت اضطراری (سناریو)، یک نمودار جامع سلسله مراحل رویدادها و ارتباطات بین شبیه سازان و عاملان است. یک تمرین عملکردی، تجربه کامل شبیه‌سازی شده حضور در یک حادثه غیر مترقبه را برای عاملان (بازیگران) فراهم می‌کند. بنابراین این تمرین باید در مکان مناسبی برای هماهنگی فعالیت‌ها، مانند ساختمان مرکز مدیریت بحران یا پست فرماندهی، انجام شود.

۴-۵-۵. تمرین مقیاس کامل

تمرین مقیاس کامل به آزمایش گذاشتن کامل برنامه جامعه مدیریت بحران است. یک تمرین مقیاس کامل، فعالیت برنامه‌ریزی شده ای است که در یک محیط واقعی شبیه سازی شده حادثه غیر مترقبه روی می‌دهد و بخش عمده وظایف مدیریت بحران را در برمی‌گیرد. امکانات و تسهیلات مناسب برای تأمین پشتیبانی و هماهنگی بین سازمان‌ها فعال می‌شوند. این نوع مانور، شامل فعال‌سازی، به حرکت درآوردن و اعزام پرسنل و منابع مناسب برای به نمایش گذاشتن قابلیت‌ها و توانایی‌های اجرایی طرح جامع مدیریت بحران است.

از میان انواع تمرینات ذکر شده، به نظر می‌رسد انواع میدانی و مقیاس کامل برای ارزیابی آموزش‌های همگانی ارایه شده درباره مقولات مرتبط با بلاهای طبیعی و بررسی وضعیت مشارکت مردمی مناسب‌تر باشند. با توجه به شرایط حوادث غیر مترقبه در ایران، توصیه می‌شود این گونه مانورها براساس مقابله با بحران ناشی از یک زلزله فرضی و با

مشارکت آموزش و پرورش انجام شود. با توجه به این امر که تقریباً نیمی از جمعیت کشور ما را کودکان و نوجوانان تشکیل می‌دهند، چنانچه زلزله شدیدی در ساعات حضور دانش آموزان در مدارس روی دهد و آمادگی برای این پدیده وجود نداشته باشد، تلفات جانی و جراحات بسیاری به همراه خواهد داشت (حسینی و همکاران، ۱۳۸۲).

۴-۶. دستورالعمل‌هایی برای مقابله با حوادث طبیعی (زلزله، سیل و زمین لغزش)^۱

۴-۶-۱. مقابله با زلزله

چک لیست اقدامات مورد نیاز برای آمادگی جهت مقابله با زلزله و بازسازی خسارات ناشی از آن در زیر آمده است. این فهرست کلی است و همه موارد را دربر نمی‌گیرد، زیرا در برخی شرایط اضطراری انجام همه اقدامات ضروری نیست و در برخی دیگر، نیاز به انجام اقداماتی است که در اینجا فهرست نشده است.

الف- چک لیست مرحله مقابله با زلزله

۱. امنیت منطقه تخلیه شده را فراهم نمایید.

۲. گروه مدیریت بحران را فعال نمایید.

۳. سیستم مخابراتی و ارتباطی موجود را بررسی کنید. با کمک اپراتورهای حرفه‌ای و غیرحرفه‌ای، شبکه‌های ارتباطی با موج کوتاه و بلند ایجاد نمایید.

^۱ دستورالعمل (۱۰۰۱) - فرماندهی و کنترل عملیات مقابله با حادثه و فعال سازی اتاق بحران برای مناطق ۲۲ گانه شهر تهران - مرکز پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران - 43 ویرایش دوم (۱۳۸۳)

۴. خطر ریزش ساختمان‌هایی که بر اثر زلزله کم مقاومت شده یا آسیب دیده اند را به شهروندان گوشزد نمایید.
۵. دستورات راه‌های مناسب تخلیه اضطراری افراد را در صورت لزوم، صادر کنید و مکان‌های پیش بینی شده در سطح شهرداری منطقه برای اسکان موقت را فعال سازی نمایید.
۶. طبق برنامه ارتباطات بحران، گروه‌های ضربت ویژه شناسایی، نجات و خدمات پزشکی و یا نیروهای ویژه را با تجهیزات مخابراتی همراه فعال سازید
۷. سوله‌های پشتیبانی مدیریت بحران منطقه را فعال سازی نمایید
۸. سازمان‌های متولی مدیریت بحران و تسهیلات پزشکی برای امداد رسانی به مجروحین را فوراً مطلع سازید.
۹. آتش را مهار کنید و از انتشار و گسترش مواد خطرناک یا سمی جلوگیری کنید. باید نواحی صنعتی و ذخیره سازی مواد خطرناک و کارخانجات تولید گاز پروپان و سوخت در مقدار کلان از نظر نشت مواد سمی و خطرناک از مخازن آسیب دیده، مورد بازدید و کنترل قرار گیرند.
۱۰. نظم عمومی را برقرار سازید، ازدحام را کنترل کنید و از اموال عمومی به خصوص، فروشگاه‌های مواد غذایی و شرکت‌های عمده فروشی مواد غذایی حفاظت نمایید.
۱۱. خدمات ضروری چون آبرسانی و برق رسانی، شاهراه‌های حمل و نقل و سیستم‌های مخابراتی دچار اختلال را بازسازی و مرمت نمایید. بیمارستان‌ها، مراکز عملیاتی اضطراری، درمانگاه‌ها، خانه سالمندان و ایستگاه‌های آتش نشانی و پلیس، در اولویت خواهند بود.
۱۲. پناهگاه‌های اضطراری و ایستگاه‌های امداد رسانی ایجاد کنید. با جمعیت هلال احمر هماهنگی‌های لازم را جهت اسکان اضطراری و موقت انجام دهید. و بخش پناهگاه‌ها و غذادهی را بازدید کنید.

۱۳. برای تخلیه و پذیرش منظم آسیب دیدگان با مشورت بخش های مختلف، مقدمات را فراهم نمایید که در شرایط مرحله مقابله، پیشرفت خواهد کرد.

۱۴. مرکز پیش گیری و مدیریت بحران را از هرگونه شرایط و کمک های مورد نیاز، مطلع سازید. در صورت لزوم و وضعیت اضطراری محلی اعلام کنید و درخواست اعلام وضعیت اضطراری در مورد بخش ها و استان ها دیگر را ارایه نمایید.

۱۵. گروه های ضربت یا نیروهای ویژه برای ارزیابی و ثبت میزان خسارات وارده به اموال عمومی و خصوصی در مناطقی را که قبلاً تعیین شده اند، گسیل نمایید. این اطلاعات را برای مراجعه بعدی ثبت نمایید.

۱۶. انتشار اطلاعات عمومی اضطراری باید شامل موارد زیر باشد:

الف- توصیف شرایط و موقعیت نواحی آسیب دیده

ب- مسیرهای تخلیه و نواحی پذیرش برای اسکان موقت

ج- محل یا شماره تلفنی برای کسب اطلاعاتی درباره قربانیان حادثه

د- سایر اطلاعات و دستورالعمل های مربوط به رفاه عمومی

۱۷. اجرای دستورالعمل آواربرداری و پاکسازی شبکه اضطراری ترافیک در محدود منطقه را نظارت و کنترل کنید؛ در نواحی با آسیب شدید ترافیک را کنترل و معابر را مسدود نمایید.

۱۸. در صورت لزوم، گروه ای امداد پزشکی و جراحی در منطقه ای که بنای بیمارستان ها یا سایر تسهیلات پزشکی آن تخریب شده یا بر اثر آسیب دیدگی، غیرقابل استفاده اند و یا امکانات ضروری ساختمان ها از قبیل آب و برق قطع شده است، تعیین نمایید.

۱۹. برای جبران آسیب دیدگی در سایر مناطق، باتوجه به منابع موجود، مقدمات کمک رسانی را فراهم کنید.

۲۰. در صورت نیاز سردخانه اضطراری برای نگهداری اجساد ایجاد کنید. در صورت لزوم با جمعیت هلال احمر و سایر سازمان های ذیربط هماهنگی های لازم را انجام دهید و بخش خدمات بهداشتی و پزشکی را بازدید کنید.

ب- چک لیست مرحله بازسازی برای زلزله

موارد زیر را با هماهنگ نمودن سازمان های مسئول به انجام رسانید:

۱. امنیت منطقه حادثه دیده را با جلوگیری از ازدحام بازدیدکنندگان حفظ نمایید.
۲. برای رفع نیازهای توانبخشی افراد و خانواده ها، مراکز امداد اضطراری را اعلام نمایید و تسهیلات لازم را فراهم کنید.
۳. برای شناسایی خطرات ایمنی، بررسی ها را آغاز و اقدامات اصلاحی را اتخاذ کنید.
۴. برای پاکسازی خرابه های ساختمان و بازسازی تسهیلات و تأمین خدمات عمومی ضروری (آب و برق و ..) اقدام نمایید.
۵. مسائل بهداشتی و سلامتی را بررسی کنید و اقدامات پیشگیری از شیوع بیماری ها را آغاز نمایید.
۶. برای راه اندازی و تعیین امکانات لازم اقدام کنید و بخش خدمات بهداشت و پزشکی را بازدید کنید.
۷. در صورت لزوم، مکان اسکان اضطراری را فعال نمایید.
۸. برای ارزیابی آسیب های فردی و پاکسازی، بازگشت بخشی از تخلیه شدگان به ویژه سرپرستان خانواده ها صورت گیرد. باتوجه به پیشرفت توانبخشی افراد، بازگشت تخلیه شدگان باقیمانده را مرحله بندی کنید.
۹. برنامه توان بخشی فردی را آغاز نمایید.

۱۰. توزیع دستورالعمل‌های عمومی نحوه پاکسازی و بازسازی اموال دولتی و خصوصی را ترتیب دهید.

۱۱. اقدامات و برنامه‌های توان‌بخشی فوری و درازمدت را آغاز نمایید.

۱۲. عملیات بازسازی منابع خدمات عمومی و قرارگاه آواربرداری و پاکسازی زلزله را به اجرا درآورید.

۱۳. میزان خسارات را ارزیابی نمایید.

۱۴. در اعلامیه اضطراری، جداول مالی مورد نیاز برای پشتیبانی از درخواست‌ها را تهیه کنید.

۱۵. از به کارگیری پرسنل و تجهیزات اضافی پرهیز نمایید.

۱۶. گزارشات و مدارک لازم برای ارائه به نهادهای مربوطه را تکمیل نمایید.

۱۷. کار بررسی و سنجش حادثه را به اجرا درآورید

۴-۶-۲. آمادگی در برابر سیل و آب‌گرفتگی

سیل یکی دیگر از پدیده‌های طبیعی است که برخی نقاط کشورمان از جمله مراکز روستایی، زمین‌های کشاورزی و بعضی شهرها را تهدید می‌کند. نکته قابل توجه این است که سیل یک پدیده طبیعی است و هر رودخانه‌های مستعد رویداد آن است. آنچه که این پدیده را از حالت طبیعی خارج و به صورت بلا در می‌آورد دست اندازی انسان به طبیعت است و متأسفانه در کشور ما سیستم مناسب و کارآمد پیش‌گیری و اعلام خطر برای سیل وجود ندارد. در برخی نقاط از کشورمان متعاقب یک بارندگی چند روزه سیلاب‌های مهیبی جریان می‌یابد و خسارت فراوانی بر جای می‌گذارد.

برای پیشگیری و کاهش خسارات ناشی از سیل دو راه حل اساسی وجود دارد که عبارتند از:

ساماندهی رودخانه و ساماندهی زمین: ساماندهی رودخانه شامل مواردی نظیر ایجاد سازه های نگهدارنده سیل، بهسازی، زهکشی و ایجاد محوطه های وسیع سیل بند در مناطق رودبار است.

ساماندهی زمین، مجموعه اقداماتی است که برای به حداقل رساندن زیان های ممکن در هنگام وقوع انجام می گیرد. منطقه بندی پهنه سیلابی یکی از فعالیت های ساماندهی زمین است که به منظور حفظ جان و مال مردم صورت می گیرد. در منطقه بندی پهنه سیلابی پس از مطالعه گسترده سیستم رودخانه ها، منطقه از لحاظ سیل خیزی پهنه بندی می شود. موارد استفاده مجاز از زمین های سیل خیز منحصر به زمین هایی با کاربری غیر مسکونی، پارک ها و جاده ها خواهد بود. در این حال وظیفه ارگان های مسئول این است که در مناطق سیل خیز، تدابیری اتخاذ کنند تا از سکونت انسانی گسترش شهرنشینی در این مناطق جلوگیری شود. نصب علائم هشداردهنده سیل در مناطق با خطر نسبی بالا از دیگر مواردی است که می تواند توسط ارگان های مسئول صورت گیرد.

نکات ایمنی در مورد سیل

الف- نکات ایمنی زیر را به اطلاع شهروندان منطقه برسانید.

۱. در زمینه وضعیت سیل خیزی منطقه محل سکونت خود از ارگان های مسئول نظیر وزارت نیرو، هواشناسی، جهاد کشاورزی و هلال احمر کسب اطلاع کنید.
۲. قبل از رویداد سیل، نقشه ای از چگونگی تخلیه محل سکونت خود تهیه کنید. زمین های کشاورزی و اموال خود را در مقابل سیل بیمه کنید.

۳. اگر منزلتان در یک پهنه سیل خیز نظیر حریم رودخانه‌ها قرار دارد، نسبت به جابجایی آن اقدام کنید.
۴. گوش به زنگ باشد، در صورت بارش مداوم باران های شدید خصوصاً در فصل بهار، امکان رویداد سیل وجود دارد.
۵. در هنگام نزدیک شدن سیلاب به طرف بلندی رفته و از مسیر آبراهه‌ها و رودخانه‌ها دور شوید.
۶. به منظور شنیدن پیام‌های اضطراری به رادیوهای محلی گوش دهید.
۷. حتی اگر جریان آب به نظرتان کم عمق و آرام می‌آید، خودتان را از جریان های سیلابی دور کنید، چرا که جریان‌های زیرین آب به راحتی می‌تواند زیر پای شما را خالی کرده، شما را به میان سیلاب بکشانند.
۸. هرگز سعی نکنید با اتومبیل از مقابل سیلاب عبور کرده فرار کنید و هرگز با اتومبیل از میان سیلاب عبور نکنید، چرا که سیلابی با ارتفاع حدو نیم متر می‌تواند اتومبیل را در مسیر جریان خود به حرکت درآورد.
۹. بعد از سیلاب گروه‌های کمک‌رسانی وارد منطقه خواهند شد. سعی کنید فضای لازم را برای فعالیت آن‌ها فراهم سازید.
۱۰. بعد از فروکش کردن سیلاب سعی کنید خود را به مناطق امن‌تر برسانید. در این هنگام مراقب حوضچه‌های باقیمانده از سیلاب باشید.
۱۱. سیستم گاز و برق منزل خود را قطع نمایید، حتی اگر به علت سیلاب در منطقه از کار افتاده باشند.
۱۲. روحیه خود را حفظ کرده، نسبت به تمیز کردن وسایل منزل از گل و لای اقدام کنید.

ب- در هنگام دریافت هشدارهای وقوع آبرفتگی و سیل از طرف سازمان مدیریت بحران شهر تهران یا سازمان هواشناسی کشور، ستاد مدیریت بحران منطقه را طبق نیاز فعال نموده و اقدامات پیشگیری از آب گرفتگی در سطح معابر منطقه و پاکسازی مسیرهای جوی‌ها، نهرها، کانال ها و تونل‌های دفع آب‌های سطحی را به انجام رسانید.

۴-۶-۳. آمادگی در برابر زمین لغزش

زمین لغزش یکی دیگر از خطرات زمین شناختی است که در برخی از نقاط کشور ما روی داده، خسارات فراوانی جانی و مالی برجای گذاشته است. سرزمین ما ایران با توجه به شرایط زمین شناسی و آب و هوایی و توپوگرافی از جمله کشورهایی است که شاهد وقوع زمین لغزش‌های بسیاری است. در حال حاضر سالیانه صدها زمین لغزه در اثر عوامل مختلف در نقاط مختلف کشور بوجود می آیند و مناطق مسکونی، راه ها و تأسیسات بسیاری مورد تهدید این پدیده طبیعی قرار می‌گیرد. در اینجا به اختصار اقداماتی که برای آمادگی جهت مقابله با زمین لغزش ضروری است ارائه می شود.

۱. قبل از رویداد

الف- ستاد مدیریت بحران منطقه

وضعیت زمین‌های منطقه را از لحاظ لغزش مشخص نمایید. لازم به ذکر است که بدین منظور می‌توانید از تخصص کارشناسان علوم زمین شناسی و متخصصین ژئوتکنیک استفاده نمائید و اطلاعات لازم در مورد وضعیت منطقه را بدست آورید. اقدامات لازم به منظوری پایدارسازی زمین‌ها و تپه‌های در معرض لغزش زمین را انجام دهید.

ب- نکات زیر را به اطلاع شهروندان منطقه برسانید:

- سطوح شیب‌دار نزدیک منزل خود را درخت‌کاری و مشجر نمایید و دیوارهای حائل بسازید.
- در مناطقی که در معرض خطر جریان‌های گل و لای هستند، کانال‌هایی بسازید تا جریان‌های گل را از اطراف ساختمان و دیوارهایش منحرف سازد.
- دیوارها و کانال‌ها را طوری بسازید که جریان‌های گل و لای و واریزه خساراتی به اموال همسایگان وارد نسازد.
- ج- علائم هشدار دهنده پیش از وقوع زمین لغزش را بشناسید:
 - درها و پنجره‌ها به تازگی گیر می‌کنند.
 - ترک‌های جدید بر روی پوشش داخلی و خارجی دیوارها، بام و یا فنداسیون ظاهر می‌شود.
 - دیوارهای خارجی و پیاده‌رو کنار آن‌ها شروع به دور شدن از ساختمان می‌کنند.
 - ترک‌ها و شکاف‌هایی که به آرامی توسعه پیدا می‌کنند، بر زمین یا روی مناطق سنگفرش شده ظاهر می‌شوند.
 - لوله‌های زیرزمین می‌شکنند.
 - بالاآمدگی و تورم زمین در پای سطوح شیب‌دار ظاهر می‌شود.
 - غرشی ضعیف بویژه در سکوت شب‌ها می‌شنوید که با نزدیک شدن لغزش افزایش می‌یابد.
- شروع جابجایی و حرکت زمین به یک سمت را احساس خواهید کرد.

نقشه خروج از محل

حداقل دو مسیر مطمئن برای خروج در نظر داشته باشید. از آنجایی که ممکن است جاده‌ها مسدود شوند با سایر اعضا خانواده و دوستان نقشه‌هایی جهت موارد اضطراری تهیه کنید و آمادگی خود را برای مقابله با زمین لغزش بالا ببرید.

۲. هنگام رویداد

الف- ستاد مدیریت بحران منطقه

- ستاد مدیریت بحران منطقه را فعال سازی نمایید.
- مکان اسکان موقت را فعال سازی نمایید.
- عملیات جستجو، نجات، امداد و اسکان موقت را طبق نیاز نظارت کرده و یا انجام دهید.
- ب - نکات زیر را به اطلاع شهروندان منطقه برسانید.
- اگر داخل ساختمان هستید: داخل ساختمان بمانید و زیر میز یا مبلمان محکم پناه بگیرید.
- اگر خارج از ساختمان هستید: سعی کنید از مسیر زمین لغزش و جریان‌های گل و لای فاصله بگیرید.
- به طرف نزدیک ترین زمین بلند در جهت دور شدن از مسیر زمین لغزش بدوید.
- اگر توده‌های سنگ و واریزه در حال نزدیک شدن بود، به طرف نزدیک ترین سرپناه نظیر ساختمان یا گروهی از درختان پناه ببرید.
- اگر فرار غیرممکن بود خود را خم کنید و به صورت یک توپ سخت درآورده، از سر خود محافظت نمایید.

۳. پس از رویداد

الف - ستاد مدیریت بحران منطقه

- به سراغ مجروحین و افراد به دام افتاده در نزدیک محل لغزش رفته و به کمک آن‌ها بشتابید.

- وضعیت برق و خطوط تلفن و آب و سایر موارد را کنترل کنید و در صورت مشاهده آسیب به مراکز مسئول اطلاع دهید.

ب - موارد زیر را به اطلاع شهروندان منطقه برسانید:

- از منطقه لغزش دور بمانید، زیرا خطر لغزش های بعدی وجود دارد.

- به کمک همسایگان و افراد خردسال و از کارافتادگان بروید.

- به پیام‌های رادیو و تلویزیون برای اطلاع از آخرین وضعیت اضطراری گوش فرا دهید.

- به یاد داشته باشید که ممکن است پس از یک زمین لغزش یا جریان گل، سیلاب روی دهد.

- فونداسیون ساختمان، آسیب های وارده به ساختمان و سایر موارد را کنترل کنید.

- زمین‌های آسیب دیده را مجدداً گیاه و بوته و درخت و بکارید تا مانع از دست رفتن پوشش سطحی خاک و مستعد شدن منطقه برای سیلاب گردد.

۴-۷. بررسی زلزله لرستان و تجارب گرفته شده از آن^۱

استان لرستان با مساحتی حدود ۲۸۰۶۴ کیلومتر مربع در غرب ایران در بین ۴۶ درجه و ۵۱ دقیقه تا ۵۰ درجه و ۳ دقیقه شرقی از نصف النهار گرینویچ و ۳۲ درجه و ۳۷ دقیقه تا ۳۴ درجه و ۲۲ دقیقه عرض شمالی قرار گرفته است.

^۱ مطالب این بخش برگرفته از "گزارش فوری زمین لرزه ۱۱ فروردین ۱۳۸۵ درب آستانه (سیلاخور)", پژوهشکده زلزله شناسی پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله، سال ۱۳۸۵ می باشد.

این استان از شمال با استان مرکزی (شهرستان های خمین و اراک) و استان همدان (شهرستان ملایر و نهاوند)، از جنوب به استان خوزستان، از مشرق به استان اصفهان (شهرستان فریدون و گلپایگان) و از غرب با استان های کرمانشاه و ایلام محدود است.

زمین لرزه با بزرگی $6/1$ ML- بامداد روز یازدهم فروردین ماه هشتاد و پنج در جنوب بروجرد با چندین پیش لرزه و پس لرزه همراه بوده است. پیش لرزه های این رویداد با بزرگی $4/6$ و $5/1$ که به ترتیب در ساعات $19:47$ و $23:06$ نیمه شب دهم فروردین رخ دادند باعث هراس و هشیاری مردم منطقه گردید. به گونه ای که اکثر مردم شب را در بیرون از منازل مسکونی سپری نمودند. این امر باعث گردید که تلفات جانی ناشی از وقوع زمین لرزه اصلی بامداد روز یازدهم فروردین ماه نسبت به تلفات ناشی از زلزله های با بزرگی مشابه به حداقل برسد.

70 زمین لرزه و پس لرزه در روزهای 10 الی 12 فروردین ماه در شهرستان های دورود، بروجرد، سپید دشت، خرم آباد رخ داده که 63 مورد آن در دورود و بروجرد به وقوع پیوسته است. از 70 زمین لرزه 38 زمین لرزه در دورود، 25 زمین لرزه در بروجرد، پنج زمین لرزه در سپیددشت و دو زمین لرزه در خرم آباد رخ داده است. براساس گزارش شبکه های لرزه نگاری وابسته به مرکز لرزه نگاری کشوری موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران در استان لرستان تا ساعت 10 روز دوازدهم فروردین ماه تعداد 70 زمین لرزه به ثبت رسیده است.

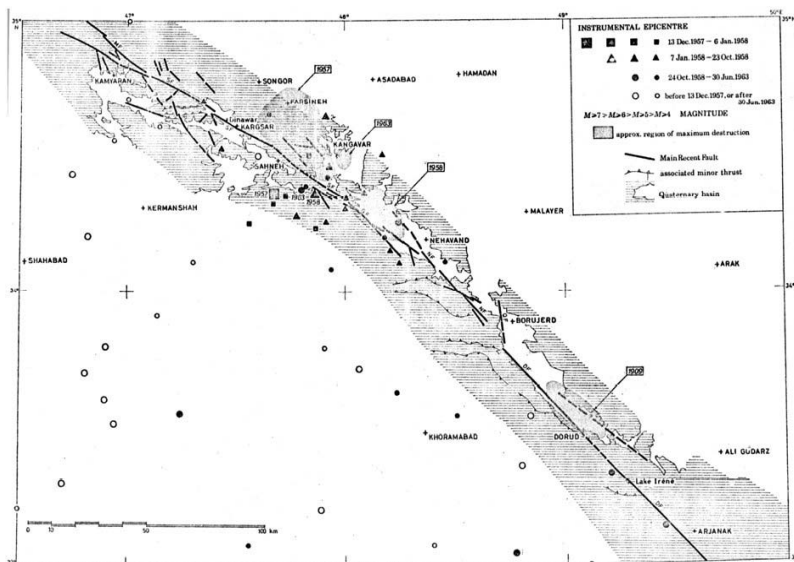
دنبال زمین لرزه در استان لرستان تعداد انگشت شمار کشته شدند (70 نفر) که تمامی کشته شدگان مربوط به روستاهای دو شهرستان بروجرد و دورود هستند. میزان زمانی این لرزش تقریباً 57 ثانیه و این زمین لرزه 700 مجروح بر جای گذاشت همچنین 300 روستا تخریب کامل و 15000 واحد مسکونی آسیب جدی و 300000 واحد مسکونی آسیب

متوسط دیدند. شتاب این زمین لرزه ۰.۵g بود. کانون آن در دشت سیلاخور حد فاصل شهرستان های بروجرد و درود بود.

۴-۷-۱. گسل ها

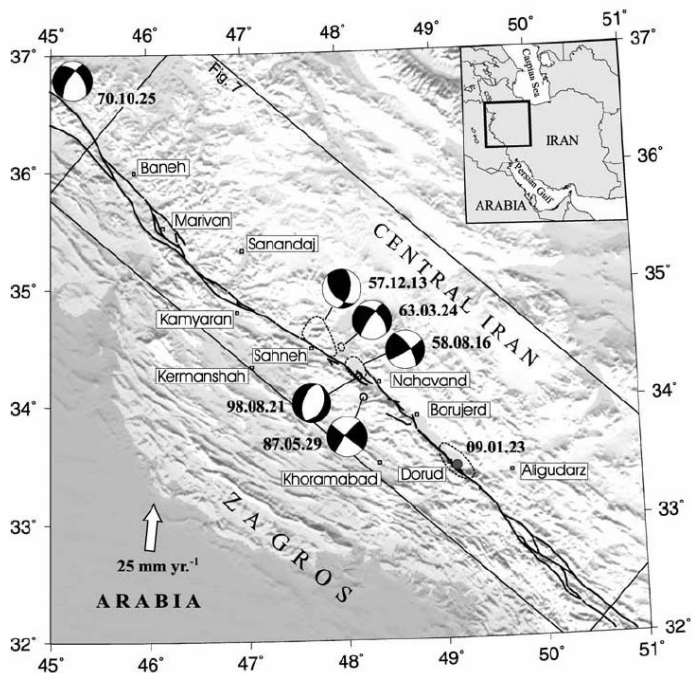
۴-۷-۱-۱. گسل اصلی جوان زاگرس

گسل اصلی جوان یک گسل راستالغز راستگرد کواترنری است که بوسیله چالنگو و براود (۱۹۷۴) معرفی گردید. این گسل در غرب ایران و در بین بخش جنوب غربی ایران مرکزی و ناحیه شمال شرقی کمربند فعال چین خورده زاگرس قرار دارد. گسل اصلی جوان یک گسل منفرد نبوده بلکه از تعدادی بخش های گسلی مجزا که اغلب بگون یک الگوی نردبانی راستگرد شکل گرفته اند، تشکیل شده است. از جنوب شرق به شمال غرب قطعات گسلی اصلی عبارتند از: گسل دورود، گسل نهاوند، گسل صحنه، گسل دینور، گسل سرتخت، گسل مروارید و گسل پیرانشهر. (شکل ۴-۱)

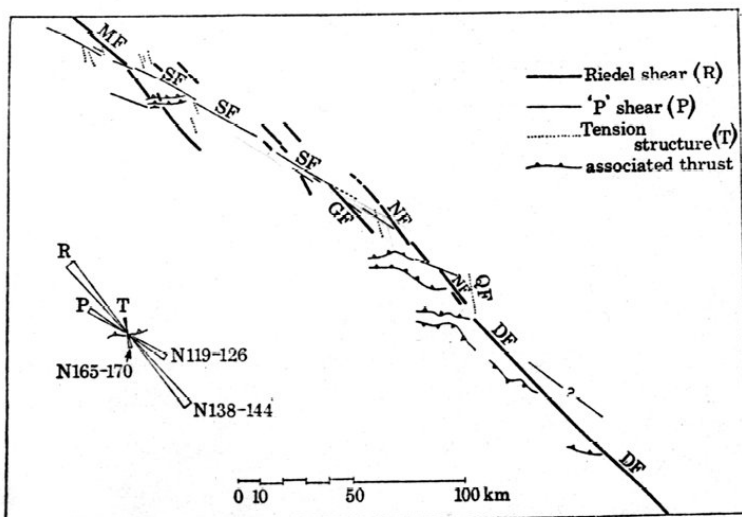

شکل شماره ۴-۱: لرزه خیزی و ساختمان گسل اصلی جوان، فقط جدیدترین ساخت های فعال (گسل اصلی جوان) نمایش داده شده (استچالنکو و براوده ۱۹۷۴)

گسل اصلی جوان از نظر لرزه خیزی فعال بوده و چندین زمین لرزه مخرب در طول آن رخ داده است. از جمله مهم ترین این زمین لرزه ها می توان به زمین لرزه ۱۰۰۸ میلادی دینور، زمین لرزه ۲۳ ژانویه ۱۹۰۹ میلادی سیلاخور با بیش از ۴۰ کیلومتر گسلش سطحی در طول قطعه ای از گسل اصلی جوان (گسل دورود)، زمین لرزه ۱۳ دسامبر ۱۹۵۷ میلادی فارسینه همراه با ترک خوردگی و ایجاد شکاف در رسوبات آبرفتی شمال غرب صحنه، زمین لرزه ۱۶ اگوست ۱۹۵۸ میلادی نهاوند با گسلش سطحی بین ۵ تا ۱۵ کیلومتر (گسل گارون)، زمین لرزه ۲۴ مارس ۱۹۶۳ میلادی کارخانه و زمین لرزه های ۲۹ مه ۱۹۸۷ و ۲۱ اگوست ۱۹۹۸ اشاره کرد. (شکل ۴-۲) زمین لرزه های واقع بر گسل اصلی جوان بنظر می رسد که در ارتباط نزدیک با قطعات گسلی مستقل بوده و این قطعات گسلی یک الگوی تغییر شکل راستالغز راستگرد را شکل داده اند. شکل شماره ۴-۳ نشان می دهد که عملاً تمامی این قطعات گسلی در سه دسته شکستگی های برشی ریدل، شکستگی های برشی نوع P و ساخت های کششی قرار می گیرند.

شکل شماره ۴-۲: نقشه قسمتی از سیستم گسل اصلی جوان زاگرس، بین ۳۲ و ۳۶ درجه شمالی، همراه با موقعیت و ناحیه مهلرزه ای زمین لرزه های این گستره (برگرفته از طالبیان و جکسون، ۲۰۰۲)

شکل شماره ۴-۳: تجزیه و تحلیل ساختمانی گسل اصلی جوان بین عرض های جغرافیایی ۳۳ و ۳۵ درجه شمالی (چالنگو و براوده ۱۹۷۴)

DF: گسل دورود، GF: گسل گارون، MF: گسل مروارید، NF: گسل نهاوند، SF: گسل صحنه، QF: گسل قلعه حاتم (برگرفته از چالنگو و براوده، ۱۹۷۴)

۴-۷-۱-۲. گسل دورود

قطعه گسلی دورود با راستای حدود N315 و درازای بالغ بر ۱۰۰ کیلومتر، جنوبی ترین قطعه گسلی گسل اصلی جوان زاگرس محسوب می گردد. گسل دورود در شمال غربی شهر دورود، حد جنوبی دره سیلاخور را در نهشته های کواترنری پسین رودخانه آبیذ تشکیل می دهد. دره سیلاخور توسط گسل قلعه حاتم از سوی شمال غرب محدود شده است سازوکار گسل دورود راستالغز راستگرد همراه با یک مولفه قائم کوچک می باشد بطوری که بخش جنوب غربی آن نسبت به بخش شمال شرقی به سمت بالا حرکت کرده است، در حالی که گسل قلعه حاتم دارای راستای شمالی جنوبی و ساز و کار نرمال می باشد. گسل دورود گسلی فعال و لرزه زا است. زمین لرزه سال ۱۹۰۹ میلادی سیلاخور مهم ترین رویداد لرزه ای مرتبط با این گسل لرزه زا می باشد.

از نظر تاریخی زمین لغزش ها و زمین لرزه های بزرگی در منطقه و حوالی اطراف آن رخ داده اند که مهمترین آنها زمین لغزش کهن سیمره می باشد. زمین لغزش کهن سیمره حدود یازده هزار سال پیش در زاگرس با جابجائی حجم زیادی از واریزه ها بوقوع پیوسته است. اکثر زمین شناسان این زمین لغزش را عظیم ترین زمین لغزش در نیمکره شرقی زمین قلمداد نموده اند. این زمین لغزش دریاچه هائی را در منطقه ایجاد نموده است. دریاچه گهر (واقع در 29 کیلومتری جنوب شرقی شهرستان دورود) به احتمال زیاد در اثر وقوع یک زمین لرزه با بزرگی زیاد بوجود آمده است. بنابراین از

آنجائی که این دریاچه کوهستانی بر روی گسل اصلی جوان زاگرس (قطعه دورود) قرار دارد احتمال می رود در اثر جنبش گسل دورود و رویداد یک زمین لغزش -سنگ ریزش تشکیل گردیده است.

۴-۷-۲. تشکیل ستاد مدیریت بحران پس از حادثه زلزله درب آستانه

سیلاخور

ستاد مدیریت بحران، در پی پیش لرزه های شب قبل از زلزله، در محل فرمانداری شهرستان بروجرد تشکیل جلسه داده و در زمان وقوع زلزله تقریباً در آماده باش بسر می برد. لیکن در این زلزله کمک رسانی به موقع و سریع به خصوص در روستاها می توانست سازمان یافته تر باشد و ارگان های مختلف علی رغم تلاش های قابل تقدیرشان به دلیل عدم هماهنگی نتوانستند در روزهای آغازین به وجه مطلوب خدمت رسانی کنند. به طوری که از مهم ترین مشکلات در روزهای اولیه معضل چادر به عنوان سرپناه اولیه و نابسامانی در توزیع آن بود.

۴-۷-۳. نحوه اطلاع رسانی

پس از وقوع زلزله رسانه های عمومی وقوع زلزله را با بیان بزرگی و شدت زلزله و گزارش کمک رسانی هلال احمر به مناطق آسیب دیده اعلام کردند. اما نبود یک سخنگوی رسمی (از طرف ستاد مدیریت بحران، فرمانداری و یا وزارت کشور) که مرتباً اطلاع رسانی نماید و حجم کم برنامه های مرتبط با این زلزله در رسانه های ملی در روزهای پس از حادثه بر اشاعه شایعات در میان مردم دامن میزد. داغ بودن بازار شایعات و نبود یک سیستم اطلاع رسانی قوی و متمرکز در محل، موجب گسترش بیشتر شایعات شده و بسیاری از مردم شهرها و روستاهای زلزله زده (خانواده ها و به خصوص کودکان) از

وحشت وقوع زلزله مجدد در ترس و وحشت به سر می بردند. در این میان مشکلاتی از قبیل احساس کمبود امنیت، احتمال بارندگی، دردمندی بازماندگان، فقدان پول نقد، کمبود چادر، بدبینی مردم، تعطیلی ادارات استفاده از چادر مشترک و کمبود بهداشت، شرایط دشواری را برای زلزله زدگان ایجاد کرده بود. استفاده از یک سیستم واحد برای راهنمایی و اطلاع رسانی به مردم از طریق تلویزیون و رادیوی محلی از ملزومات منطقه بود که حتی با گذشت نزدیک به دو هفته پس از وقوع زلزله همچنان کمبود آن احساس می شد. مردم بروجرد عموماً در خیابان‌ها به سر برده و به دلیل ترس از وقوع زلزله مجدد و پس لرزه‌ها، از بازگشت به منازلشان خودداری می کردند. به همین دلیل کمبود چادر به یک مشکل جدی در سطح مناطق زلزله زده اعم از خسارت دیده و خسارت ندیده تبدیل شده بود. از عواقب اطلاع رسانی محدود در زلزله درب آستانه سیلاخور، کمبود آمار کمک‌های ملی و بین المللی در منطقه بود، بطوری که کمک‌های ارسالی در سطح ملی متناسب با اطلاع رسانی محدود، کمتر از موارد مشابه بوده است. از مهم‌ترین مشکلات اجتماعی منطقه ترس از عدم توانایی در تامین مایحتاج اولیه بازماندگان برای خانواده‌ها بود که عدم اطلاع رسانی صحیح، تعطیلی چند روزه خدمات شهری، نبود امکانات خدماتی، تعطیلی بانک‌ها، ادارات و موسسات دولتی و بخصوص کمبود چادر و ایجاد بازار سیاه اقلام ضروری، در القا آن و ایجاد ناامنی دخیل بود، بطوری که در سطح شهر در مواردی درگیری‌های پراکنده‌ای با نیروهای انتظامی بوجود آمد. متأسفانه وجود این بی نظمی‌ها منجر به اخلال در امر امداد رسانی و خدمات رسانی به مردم می گردید. برخی از مردم زلزله زده شهر دورود از نحوه کمک رسانی و تقسیم چادرها در بین آنها ناراضی بودند و عده‌ای از آنها در مقابل فرمانداری شهرستان دورود تجمع کرده بودند. تأخیر در توزیع چادرها باعث هجوم مردم به سمت کمک‌های

ارسالی و ایجاد هرج و مرج در توزیع چادرها گردید که خود باعث تضعیف روحیه بازماندگان بود. به عنوان نمونه در ساعت اولیه بعد از وقوع زلزله، انبار هلال احمر شهر دورود بوسیله عده‌ای سودجو غارت گردید و عملاً انبار آماده هلال احمر بروجد که باید سریع‌ترین کمک را به منطقه اعزام می نمود از دور خارج گردید. نبود امکانات باعث شد که ادارات هلال احمر در روز اول حادثه با هجوم مردم آسیب دیده در بروجد و در برخی موارد سرقت اقلام امدادی مواجه شوند. در مقایسه با مناطق شهری، طبعاً احساس کمبود امنیت در مناطق روستایی بیشتر محسوس بود.

نتایج

سیستم‌های امنیتی شهرهای بزرگ در اثر وقوع بحران بسیار آسیب پذیر بوده و می‌توانند سریعاً دچار ناامنی شوند. ایجاد سیستم امنیتی - محلی - روستایی بسیجیان و آموزش‌های لازم توسط هلال احمر یا بسیج به جوانان محله‌ها و روستاها در حفظ امنیت منطقه بسیار کارآمد است. امنیت انبارهای هلال احمر و دیگر بخش‌های امداد رسانی با توجه به قریب الوقوع بودن اینگونه حوادث بسیار مهم است. پیشنهاد می‌شود انبارهای امداد و نجات هر منطقه در میان پادگان‌های نظامی احداث شود. با توجه به آمادگی تقریباً دائمی نیروهای مسلح و حفاظت بالا از پادگان‌ها در هنگام حادثه، امنیت این انبارها تامین شده و مانع سوء استفاده افراد سودجو خواهد گردید. میزان کمک‌های دولتی و مردمی نسبت مستقیم با اطلاع رسانی رسانه‌های ملی و مطبوعات دارد. سیستم اطلاع رسانی قوی و متمرکز برای جلوگیری از پخش شایعات، تکذیب شایعات و راهنمایی مردم توسط رادیوهای محلی و شبکه‌های محلی بسیاری ضروری است.

توزیع و اهدای کمک‌های امدادی از مهم‌ترین بخش‌های امداد رسانی است که انجام آن باید به طریقی صورت گیرد که در عین حفظ حرمت و احترام به شخصیت افراد، حقی از آنها تزییع نگردد. با وجود زحمات بیدریغ امدادگران در توزیع اقلام امدادی، وجود برخی نواقص و مشکلات باعث گردید تا ساکنان این مناطق مقابل ساختمان هلال احمر و فرمانداری‌های بروجرد و دورود تجمع کرده و خواستار رسیدگی به مشکلاتشان شوند. به رغم توزیع ۲۶۷۱۸ هزار چادر امدادی در میان حادثه دیدگان، ۱۵ تا ۲۰ هزار خانواده آسیب دیده نیز نیاز مبرم به اسکان موقت داشتند. بوروکراسی اداری در توزیع امکانات بویژه چادر از معضلات مهم در توزیع خدمات امدادی در منطقه بوده است. با این وجود مسئولان نهایت سعی و تلاش را در توزیع کمک‌های ارسالی بکار می‌بستند و حتی بعلت محدود بودن امکانات حمل و نقل و امنیت لازم از اتوبوس های شرکت واحد برای جابجایی اقلام امدادی استفاده می کردند.

۴-۷-۴. عملیات امداد و جستجو

۴-۷-۴-۱. عملیات امدادی - درمانی

اولین تیم های (امدادی-درمانی) اورژانس همزمان با نیروهای امدادی استان لرستان در ساعت ۹ صبح روز حادثه وارد منطقه زلزله زده شدند، و تقریباً همان روز عملیات انتقال مجروحین و کشته شدگان پایان یافت. در پی وقوع این زمین لرزه بلافاصله ۹۰ دستگاه آمبولانس، ۹۰ تیم فوریت های پزشکی و دو تیم تخصصی از استان های فارس و اصفهان، ۸ بالگرد و یک فروند هواپیمای آنتونوف برای انتقال مصدومان به منطقه حادثه اعزام شدند. همچنین آمبولانس های امداد جاده ای نروزی اورژانس، مستقر در جاده‌ها بلافاصله پس از وقوع این حادثه به سمت منطقه زلزله زده حرکت کردند. با توجه به

تعداد بالای مجروحین حادثه و عدم گنجایش پذیرش این تعداد مجروح و مصدوم در مراکز درمانی استان، تعداد زیادی از مجروحین آنها توسط بالگردها به استان های همجوار انتقال یافتند. شکستگی اندام و قطع عضو از جمله مهم ترین مصدومیت های زلزله زدگان بود. متاسفانه از ۸۸ خانه بهداشت و ۱۲ مرکز بهداشت درمانی در منطقه زلزله زده، ۱۶ خانه بهداشت در پی زلزله به طور کامل تخریب و چهار مرکز بهداشت و درمانی در اثر آسیب های وارده غیر قابل استفاده گردیدند.

۴-۷-۴-۲. عملیات جستجو و نجات

تجمع افراد غیر متخصص در محدوده آواربرداری نیز از مشکلات رایج در مناطق زلزله زده است که باعث می شود امر امداد رسانی به مصدومان و زیر آوار ماندگان مختل گردد. در زلزله لرستان تیم های اعزامی از پادگان مهندسی بروجرد واقع در نزدیکی محل زلزله در ساعات اولیه رخداد زلزله با اعلام آماده باش، نیروهای خود را به منطقه اعزام کرده و با کمک افراد محلی توسط بیل و کلنگ به عملیات جستجو پرداختند. عدم وجود یک نظام واحد و یکپارچه در هدایت هرچه بهتر و سازماندهی افراد و تعیین شرح وظایف برای هر کدام از امدادگران و نظارت بر امداد رسانی صحیح آنها از کارایی مدیریت امداد می کاهد. لازم به ذکر است که در قسمت شهری زلزله (شهر بروجرد) بر خلاف مناطق روستایی بعلت خرابی محدود سازه ای احتیاج چندانی به انجام عملیات آوار برداری نبوده است.

تجربه های گرفته شده

استفاده از لودر در آوار برداری بویژه در ساعات اولیه باید با احتیاط کامل صورت گرفته و یا بطور کل کاربرد آن خودداری شود. نظر به آمادگی سریع و متمرکز نیروهای نظامی و نظم بالای آنها (تقریباً حجم بالای نیرو در یک منطقه) مناسب است که بخشی از وظایف اولیه امداد و نجات پس از آموزشهای لازم به نیروهای نظامی سپرده شود.

۴-۷-۵. اسکان موقت پس از زلزله

زلزله زدگان بخصوص در مناطق روستایی، با کمبود امکانات اسکان موقت و چادر مواجه بودند. در بعضی روستاها مردم با توجه به زلزله سال گذشته از چادرهای زلزله اردیبهشت ماه ۱۳۸۳ استفاده کرده بودند. آب و هوای مرطوب بارانی و سردی هوا و کمبود نایلون و نامناسب بودن چادرها (چادرهای شخصی) برای شرایط جوی، نیز از عمده مشکلاتی بود که در منطقه وجود داشت. با وجود فضای باز در اکثر مناطق و روستاهای آسیب دیده، محل استقرار آسیب دیدگان اغلب در کنار آوارها و گاهاً در مکانهای غیر بهداشتی صورت گرفته بود.

۴-۷-۶ اقدامات بهداشتی

از زمان وقوع زمین لرزه اقدامات مستمری جهت حفظ بهداشت انجام گردید. به منظور ارتقاء سطح بهداشت مناطق زلزله زده این شهرستان کار نصب واحدهای بهداشتی و حمام از ابتدا آغاز گردید. همچنین خدمات فراوانی که از سوی شبکه بهداشت و درمان بروجرد جهت نظارت و کنترل آب منطقه و وضعیت بهداشتی و کنترل بیماری ها صورت می گرفت به علت ابعاد وسیع حادثه جواب گوی مشکلات منطقه نبود. تیمهای

پزشکی مستقر در مناطق هر روز گزارش کار خود را به ستاد مرکزی ارایه داده و ستاد پس از جمع آوری و اولویت بندی گزارش ها سریعاً موارد لازم را مورد بررسی قرار می داد. متأسفانه در بازدید انجام شده از روستاهای آسیب دیده از زلزله با وجود حضور تیم های مراقبت در این مناطق، گاهی وضعیت بهداشتی از نظر آب، غذا و بهداشت محیط نگران کننده بود، بطوری که تا سه روز پس از واقعه هنوز آب بسته بندی شده در اختیار آسیب دیدگان قرار نگرفته بود. بی توجهی به این موارد منجر به بروز حالت های ناخوشایندتر در افراد آسیب دیده شده و بازیابی روانی آنها را به تاخیر می اندازد. برای کنترل این شرایط سازمان های بهزیستی هلال احمر و مسئولان منطقه ای و کشوری می توانند نقش بسزایی داشته باشند. نکته دیگری که شاید در نگاه اول از اهمیت چندانی برخوردار نباشد، معضلات بهداشتی ناشی از باقی ماندن فضولات دامی و اجساد حیوانات تلف شده در اثر زلزله است. همچنین سم پاشی و مبارزه شیمیایی با آفات مزارع و توزیع علوفه از جمله اقدامات مهم در مناطق روستایی پس از وقوع زلزله است. زیرا علاوه بر تأثیر گذاری بهداشت منطقه تغذیه دام یو انسانی را نیز تحت الشعاع قرار خواهد داد.

شکل ۴-۴: نصب چادر در کنار فضولات دامی در روستاها. ماخذ (پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله سال ۱۳۸۵)

تجربه های گرفته شده

نصب سرویس های بهداشتی صحرائی بر اساس جمعیت هر منطقه صورت گیرد. با توجه به استفاده از مخازن دفع فاضلاب، برنامه مشخصی جهت تخلیه آن در دستور کار قرار گیرد. در صورتی که اسکان در کمپ های بیرون از مناطق آسیب دیده و بدور از خرابی ها باشد این امکان وجود دارد که امداد رسانی و مسائل بهداشتی تحت کنترل قرار گیرند.

۴-۷-۷. کودکان

پس از وقوع هر زلزله وضعیت روحی و روانی کودکان زلزله زده بشدت آسیب می بیند. زیرا در هنگام وقوع چنین حوادثی والدین کودکان در هر خانواده به فکر تهیه امکانات اولیه زندگی هستند و کمتر به کودکان خود توجه می کنند. والدین باید در این ایام به فکر کودکان خود باشند و زمان بیشتری برای دلجویی از فرزندان شان صرف کرده تا حالت روحی آنها را به شرایط عادی برگردانند. در حالت عمومی ۴۰ درصد از جمعیت مناطق زلزله زده را کودکان تشکیل می دهند و این در حالی است که جزئی ترین مسایل و وقایع می تواند اثرات منفی بر ذهن کودک گذاشته و سلامت روانی او را تهدید کند. کودکان این مناطق به دلیل شرایط حاکم بر منطقه و ترس و وحشت ناشی از وقوع زمین لرزه آسیب پذیر بوده و باید نسبت به تقویت روحیه آنها اقدام نمود. مهم ترین چالش در مناطق زلزله زده بهبود وضعیت و برگرداندن شرایط به حالت عادی است. در این زلزله کانون پرورش فکری کودکان و نوجوان به منظور حمایت از کودکان مناطق زلزله زده روستایی بوجود آمدن یک پایگاه در شهر بوجود آمد.

اجرای کارگاه نقاشی، شعر، قصه گویی، برگزاری برنامه‌های فرهنگی و هنری و نمایش‌های عروسکی از جمله برنامه‌های در نظر گرفته شده برای بازگشت کودکان به آرامش بود.

تجارب گرفته شده

نیازهای غذایی کودکان شیر خوار در روزهای اول حادثه باید حتما در نظر گرفته شوند زیرا تغذیه این کودکان با کنسرو امکان پذیر نبوده و باید اقلام مناسب آنها تهیه گردند.

۴-۷-۸. شبکه های آبرسانی و انتقال نیرو و سوخت رسانی:

آب شرب مردم شهر بروجرد از زمان وقوع زلزله تغییر رنگ داده و کدر گردیده بود که مشکل اصلی آن نبود فیلترهای مخصوص در مسیر چشمه گلرود که بخش اعظم آب بروجرد از آن تامین می‌شود بوده است. مسئولان آب و فاضلاب شهرستان بروجرد اظهار داشتند که در صورت اتمام پس لرزه های ناشی از وقوع زمین لرزه در این شهر می‌توان امیدوار بود که هر چه سریع‌تر رنگ آب به حالت اولیه تغییر یابد، در غیر این صورت باید به فکر تصفیه‌خانه و یا نصب فیلترهای مخصوص در مسیر خط چشمه گلرود این شهر بود. آب مصرفی شهر بروجرد از ۲۱ حلقه چاه و چشمه گلرود تامین می‌شود. در موقع زلزله شبکه های آبرسانی اکثر روستاها دچار مشکل شد و به رغم استقرار تانکرهای آبرسانی و توزیع بطری های آب آشامیدنی در محل حادثه، ساکنان روستاهای منطقه همچنان از آب‌های لوله کشی آلوده استفاده می‌کردند که خود عامل مهم در ابتلا برخی مردم به بیماری‌های اسهال و استفراغ بود.

شبکه سوخت رسانی شهر بروجرد و دورود از طریق انبار نفت تامین می شود و بعلت آسیب ندیدن انبارهای سوخت رسانی بروجرد و پمپ بنزین‌ها، توزیع سوخت در سطح مطلوبی انجام می‌شد و نقصی در این مورد مشاهده نگردید. شبکه برق رسانی بروجرد با قدمت تقریبی ۳۰ سال با مشکلات عدیده ای به جهت فرسودگی تجهیزات روبرو بوده که خود بر آسیبهای ناشی از زلزله افزوده است. در روزهای نخستین وقوع زلزله تعمیر شبکه برق رسانی به صورت موقت و صرفاً برای برآورد نیازهای اولیه مردم صورت گرفته است. بطوری که در مقابل وقوع یک طوفان یا شرایط بحرانی جدید به شدت آسی پذیر است. در اثر زلزله اغلب سیستم‌های نگهدارنده بتنی و کابل‌های برق و برخی ترانسفورماتورها آسیب دیدند و قطع شدند. در مجموع نزدیک به ۳۸ میلیارد ریال خسارت به تأسیسات و تجهیزات شبکه ۲۰ کیلوولت و فشار ضعیف صنعت برق این استان وارد گردید.

۴-۷-۹. ساختمان‌های ویژه

مراکز آتش نشانی شهر بروجرد در اثر زلزله دچار آسیب‌های غیر سازه‌ای شدند، اما ماموران آتش نشانی در حالت آماده باش کامل در بیرون از ساختمان آتش نشانی قرار داشتند.

ساختمان شهرداری بروجرد در اثر زلزله دچار آسیب‌های سازه‌ای و غیر سازه‌ای شدیدی شده بود، بطوری که هیچ کدام از کارکنان در داخل ساختمان حضور نداشتند و دفتر شهردار شهر در داخل حیاط شهرداری در زیر چادر برپا شده بود.

شهر بروجرد دارای پنج بیمارستان بزرگ است که تنها دچار آسیب‌های غیر سازه‌ای محدود شده و مشکلی در روند خدمت رسانی آنها بوجود نیامده بود.

۴-۷-۱۰. کمک‌های ارسالی

کمک‌ها، تجهیزات و نیروهای امدادی از سوی سازمانهای امداد و نجات استان‌های اصفهان، کرمانشاه، چهارمحال و بختیاری، همدان، مرکزی، ایلام، خوزستان، تهران، کردستان و لرستان به مناطق زلزله زده استان لرستان ارسال و اعزام شدند. همچنین یک تیم ارزیابی سریع سازمان ملل متحد مناطق زلزله زده جهت تعیین میزان خسارت‌های وارده به منطقه اعزام گردیدند.

تجربه های گرفته شده

میزان کمک‌های دولتی و مردمی نسبت مستقیم با اطلاع رسانی رسانه های ملی و مطبوعات دارد. بکارگیری پتانسیل های منطقه برای رفع مشکل (مانند شناسایی انبارهای مواد غذایی - پوشاک و دیگر مایحتاج) در موقع بحران و سپس جایگزین کردن آنها پس از زلزله بصورت نقدی یا موارد تشویقی کمک زیادی در تامین احتیاجات آسیب دیدگان خواهد کرد. استفاده از پیش بینی های سازمان هواشناسی برای تعیین وضعیت آب و هوایی مناطق زلزله زده در نوع کمکهای مورد نیاز افراد آسیب دیده بسیار حائز اهمیت است، از جمله این موارد می توان به نوع چادرهای اهدایی اشاره نمودنیاز اصلی مردم در روزهای اول حادثه صرفاً چادر و غذا می باشد که باید به نحوه احسن رسیدگی شود. در سیستم مدیریت بحران کشور میزان کمک‌ها و بزرگی زلزله با تعداد کشته شدگان ارتباط مستقیم دارد، در زلزله اخیر با وجود تعداد کشته شدگان محدود، وسعت خرابی بسیار بالا بود.

۴-۷-۱۱. جمع بندی مشکلات بوجود آمده

۱. شرایطی که ترس از وقوع زلزله مجدد موجب ترک منازل شده بود، بخصوص در شهرستان بروجرد کمبود چادر برای سپری کردن ساعات شبانه روز در بیرون منازل مشکل اصلی و اساسی ساکنین بود.
۲. شکسته شدن شیشه‌های منازل بر اثر زلزله، رسیدگی جدی به وضعیت امنیت منطقه جهت جلوگیری از سرقت‌های احتمالی امری ضروری بود.
۳. امکانات امدادی بصورت مناسب توزیع نمی‌گردید.
۴. در اثر کمبود نان صف‌های طولیل در نانوائی‌های شهرهای اطراف روستاهای آسیب دیده مشاهده می‌گردید.
۵. هجوم آسیب دیدگان برای تهیه اقلام امدادی و شکل‌گیری بازار سیاه احتیاجات اولیه از معضلات پس از زلزله بود.
۶. مردم در معابر و پارک‌ها با روشن کردن آتش و استفاده از پتو خود را در مقابل سرما حفظ می‌کردند.
۷. تهیه پول نقد بعلت خالی شدن عابر بانک‌ها و تعطیلی بانک‌ها بسیار دشوار بود.
۸. گسترش شایعات درباره وقوع زلزله شدیدتر، آرامش عمومی را مختل کرده بود.
۹. خطر طغیان رودخانه‌های دورود و روستاهای اطراف و وخامت شرایط آب و هوایی احتمال بروز شرایط بحرانی را تشدید می‌کرد.
۱۰. سر و سامان دادن دام‌ها و تامین علوفه آنها برای روستاییان از اهمیت زیادی برخوردار است، لذا کار آمار برداری از جایگاه‌های دام و انبار علوفه خسارت دیده در این مناطق نظر به تامین معاش مردم باید در اولویت قرار می‌گرفت.
۱۱. تعطیلی نسبی شهر باعث کندی خدمت رسانی و ارائه خدمات شده بود.

۱۲. سرویس های بهداشتی مناطق حادثه دیده وضعیت نامطلوب داشته و دیر نصب گردید. به نظر می رسد احداث سریع تر و بیشتر سرویس بهداشتی در منطقه بسیار مبرم و مورد نیاز باشد.

۱۳. نصب چادرهای هلال احمر اکثرا توسط نیروهای متخصص به نحوه مطلوبی انجام شده است.

۱۴. لوازم بهداشتی توزیع شده در سطح مناطق آسیب دیده بسیار محدود میباشد.

۱۵. با وجود امداد رسانی گروه ها، عدم نظارت بر نحوه صحیح امداد رسانی بسیار مشهود بود، بطوری که با وجود آمارهای بسیار بالای اقلام امدادی اکثر مردم ناراضی بودند

۱۶. بر خلاف بعضی از زلزله های گذشته اسکان در کمپ های مخصوص هلال احمر دیده نمی شد.

۱۷. با توجه به وجود پایگاه های بسیج و شوراهای روستایی در اکثر روستاها، انتظار می رفت که در حفاظت از روستای محل سکونت کارآمدتر عمل نمایند.

بطور کلی باید با مستندسازی فعالیت ها و تجارب بدست آمده در بلایای طبیعی از جمله زلزله های بم و لرستان و... دستورالعمل هایی را برای استفاده در موارد مشابه تهیه واز آن برای کاهش خسارات جانی و مالی استفاده کنیم. بکارگیری سیستم های تشویقی بخش خصوصی و محلی استانی و یا استانهای معین در کمک به حل بحران نظیر تخفیف مالیاتی، عوارض های مختلف گمرکی و ... بسیار مؤثر خواهد بود. راه های ارتباطی به مناطق زلزله زده توسط علامت ها و رنگ های خاص علامت گذاری و نشانه گذاری شود. ایجاد هماهنگی بین تشکیلات ستاد حوادث غیر مترقبه در سطح استانها و شهرستانها برای جلوگیری از ناهماهنگی تصمیمات پس از وقوع بحران نیز مؤثر خواهد بود. برای افزایش کیفیت خدمات رسانی مدیریت بحران را می توان به اجزای کوچک تر

گسترش داد. مثلاً در سطح کشور، در سطح استان، در سطح شهر، در سطح روستا و در سطح محله بیمه به عنوان وسیله ای برای کاهش اثرات حادثه می تواند مورد استفاده قرار گیرد. همچنین با ارتقای سطح آگاهی و ایجاد آمادگی با برگزاری هر چه بیشتر مانورهای آمادگی زلزله برای ستادهای مدیریت بحران، نیروهای انتظامی و نظامی استانها، مدارس و دانشگاهها در موارد مشابه از این دانش و تجارب به نفع خود و خانواده و جامعه خود گام برداریم.

خلاصه

در برنامه آموزشی جامعه، افرادی که به وسیله بحران تهدید می شوند، باید بیاموزند که در انتظار چه بحرانی باید باشند و در زمان بحران چگونه با آن برخورد نمایند و چه اقداماتی ضروری است. ضمن آموزش، با سیستمهای هشداردهنده آشنا شده و فرآیند واکنش نسبت به بحران را فرامی گیرند و منتظر کمکها و همکاریهایی که ممکن است از دولت، سازمانهای مردمی و سازمانهای بین المللی دریافت کنند خواهند شد. همچنین آموزش گران بایستی ضمن یاددهی، از مردم منطقه در مورد مسائل و کمبودهای طرحهای آمادگی اطلاعاتی کسب نمایند.

بایستی فرصتی ایجاد نمود که با تاکید بر برنامههای آموزشی، نقاط خالی و ضعف اقدامات واکنشی شناخته شوند و آگاهی لازم در بازنگری مداوم در طرحها حاصل گردد. برای این منظور لازم است هر چند ماه یکبار یک برنامه عملیاتی با تجسم بحران فرضی انجام گیرد. با اجرای تمرین و مانور می توان اجزا و کلیت طرح های مقابله با بلایای طبیعی را آزمایش، ارزیابی و به طور مستمر مورد تجدید نظر و تکامل قرارداد. مانورها، عملکرد

سازمان ها و افراد را مشخص کرده و معیاری برای سنجش اجرایی بودن و عملکرد برنامه مدیریت حوادث هستند. همچنین حرکاتی نظیر فرار، نجات، تخلیه، رساندن مواد ضروری، برپا کردن پناهگاه و ارزیابی نیاز به تمرین و آمادگی دارد.

خودآزمایی

۱. به منظور آماده سازی مدیران شهری برای مقابله با وضعیت های اضطراری چه راه کارهایی را پیشنهاد می کنید؟
۲. نقش شهرداری ها را در مقابله با حوادث طبیعی تبیین کنید.
۳. آمادگی، ظرفیت و توان شهرداری ویا ارگانهای شهری محل زندگیتان را در برابر حوادث طبیعی احتمالی در آن شهر ارزیابی کنید.
۴. EAP چیست؟
۵. شهرهای تاب آور چه ویژگی هایی دارند؟
۶. به منظور آماده سازی شهروندان برای مقابله با بلایای طبیعی چه راه کارهایی را پیشنهاد می کنید؟
۷. مانورها به چه منظور به کار برده می شوند و به چند دسته تقسیم می شوند؟ توضیح دهید؟
۸. مانورهای انجام شده در کشور را ارزیابی کنید. برای بهتر برپا شدن مانورها چه راه کارهایی را پیشنهاد می کنید؟
۹. روش هایی را برای مقابله با حوادث طبیعی سیل و زلزله در زمان قبل از بحران، حین و بعد از بحران بیان کنید؟

فهرست منابع و مراجع

۱. اداره هماهنگی امداد سوانح، سازمان ملل متحد؛ ژنو- سرپناه پس از سانحه، رهنمودهایی در زمینه امداد، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، وزارت مسکن و شهرسازی- اکتبر ۱۹۸۷.
۲. احمدی، حسن، «نقش شهرسازی در کاهش آسیب پذیری شهر، مسکن و انقلاب»، ۱۳۷۶.
۳. اسکینر و مرشام، «مدیریت سوانح»، ترجمه جعفری، محمدرضا، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۷.
۴. اسمیت، کیت، «مخاطرات محیطی»، ترجمه مقیمی، ابراهیم و گودرزی نژاد، شاپور، انتشارات سمت، ۱۳۸۲.
۵. اشرفی " مجموعه قوانین ومقررات شهرداریها" گنج دانش، ۱۳۸۳
۶. آيسان، یاسمین و دیویس، یان، «معماری و برنامه ریزی بازسازی»، ترجمه علیرضا فلاحی، تهران، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۸۵.
۷. آقا بابایی و صالحی " شهرهای تاب آور ، مفاهیم و مدلها" بی جا، ۱۳۸۹
۸. بحرینی، حسین و آخوندی، عباس، « مدیریت بازسازی مناطق آسیب دیده از سوانح طبیعی»، دانشگاه تهران، ۱۳۷۹.
۹. بحرینی، حسین وهمکاران، برنامه ریزی کاربری زمین در مناطق زلزله خیز (منجیل، لوشان، رودبار)، مرکز مطالعات مقابله با سوانح طبیعی، نشر لیلی، ۱۳۷۵.
۱۰. بدری، سیدعلی، «آشنایی با مدیریت بحران (اصول و مبانی)»، جزوه آموزشی سازمان شهرداریها و دهیاریها، ۱۳۸۴.
۱۱. برگی، خسرو، «اصول مهندسی زلزله»، مؤسسه انتشارات جهاد دانشگاهی (ماجد)، ۱۳۷۳.

۱۲. بیرودیان، نادر، «مدیریت بحران»، اصول ایمنی در حوادث غیر منتظره، انتشارات جهاددانشگاهی مشهد، ۱۳۸۵.
۱۳. پژوهشکده زلزله شناسی پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله «گزارش فوری زمین لرزه ۱۱ فروردین ۱۳۸۵ درب آستانه (سیلاخور)»، ۱۳۸۵.
۱۴. تجریشی، مسعود: «مدیریت سیل در محدوده شهرها، طرح وزارت مسکن و شهرسازی»، آذر ۱۳۷۶.
۱۵. تن برگ دیودونیه، «مدیریت بحران»، ترجمه علی ذوالفقاریان اصل، چاپ اول، انتشارات حدیث، ۱۳۷۳.
۱۶. توماس ای. درابک، و جی هواتمر، جرالده، «مدیریت بحران، اصول و راهنمای عملی برای دولت های محلی»، انتشارات شرکت پردازش و برنامه ریزی شهری وابسته به شهرداری تهران، ۱۳۸۳.
۱۷. ثانی، مصطفی، «اثرات سیل در استان گلستان و مدیریت مقابله با آن در شرایط بحران»، دومین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران در حوادث غیرمترقبه طبیعی، ۱۳۸۵.
۱۸. جهانگیری، کتایون، اصول و مبانی مدیریت بحران، موسسه آموزش عالی علمی-کاربردی هلال ایران، ۱۳۸۸.
۱۹. چیتی، محمد حسن: «انحراف سیلاب»، کاگاه آموزشی تخصصی مهار سیلاب رودخانه‌ها، انجمن هیدرولیک ایران، اردیبهشت ۱۳۷۶.
۲۰. حسینی، مازیار، «مدیریت بحران»، مؤسسه‌ی نشر شهر، ۱۳۸۷.
۲۱. حسینی، مازیار و ابراهیمی، محسن و حسینی جناب، محسن، مدیریت بحران شهر تهران و مانور، مجله الکترونیکی راه و ساختمان، ۱۳۸۲.

۲۲. حمیدی، ملیحه، «نقش برن امه ریزی و طراحی شهری در کاهش خطرات و مدیریت بحران»، مجموعه مقالات کنفرانس بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله، جلد دوم، ۱۳۷۴.
۲۳. خالدی، شهریار، «بلاای طبیعی»، انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ۱۳۸۰.
۲۴. داننده مهر، علی، «اندازه‌گیری و ارزیابی میزان خسارات ناشی از سیلاب‌ها»، دهمین کنفرانس دانشجویی مهندس عمران، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، آبان ۱۳۸۲.
۲۵. سعیدی، علیرضا، «آشنایی با بحران‌های پس از زلزله در ایران»، دومین کنفرانس بین‌المللی مدیریت جامع بحران در حوادث غیرمترقبه طبیعی، ۱۳۸۵.
۲۶. شریعت جعفری، محسن، «زمین لغزش»، انتشارات سازه، ۱۳۷۵.
۲۷. شکیب، همزه و علی مقدسی موسوی، «مدیریت بحران در پایتخت، مجموعه مقالات دومین سمینار ساخت و ساز در پایتخت»، ۱ تا ۳ خرداد، دانشگاه تهران، ۱۳۸۵.
۲۸. صالحی، اسماعیل ۱۳۷۷ " راهنمای مدیریت بحران وقایع طبیعی " انتشار مرکز مطالعات برنامه ریزی شهری " معاونت هماهنگی امور عمرانی وزارت کشور
۲۹. صالحی، اسماعیل، " درسنامه شهرسازی در برابر بایای طبیعی " کارشناسی ارشد سوانح دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران، ۱۳۸۸
۳۰. صالحی، اسماعیل، «ساختار اداری سازمان‌ها در سوانح طبیعی» ضمیمه ماهنامه شهرداری‌ها شماره ۵۸، ویژه‌نامه زلزله شماره ۱۳۸۲، ۱۲.
۳۱. طاهری بهبهانی، محمد و همکاران، «مجموعه مباحث و روش‌های شهرسازی، کنترل سیل در طرح ریزی شهری»، مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری ایران، ۱۳۷۱.
۳۲. عبدالهی، مجید، «مدیریت بحران در نواحی شهری (زلزله و سیل)»، انتشارات سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور، ۱۳۸۳

۳۳. عادل، حجت الله، «مهندسی زلزله»، جلد اول، انتشارات دهخدا، ۱۳۷۹.
۳۴. عصار، محمد و ابوالحسن قدیم، «راهنمای بهسازی در بلایای طبیعی»، تهران، ۱۳۷۳.
۳۵. علمداری، شهرام، جامعه آماده (۱)، اصول آماده سازی جوامع و سازمان هابرای شرایط اضطراری، نشر نواندیشان آریا، چاپ اول، ۱۳۸۴.
۳۶. فاروقی، علیرضا، زلزله در تهران: احتمال وقوع و بزرگای محتمل، ۱۳۸۴.
۳۷. فرزندگان، اسماعیل، «مفاهیم بنیادین زلزله با نگاهی به لرزه خیزی ایران»، سمینار آموزشی، ۱۳۸۳.
۳۸. قلندر زاده همکاران، «مدیریت ریسک زلزله»، دومین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران در حوادث غیرمترقبه طبیعی، ۱۳۸۵.
۳۹. محمدی، حسین، «مخاطرات جوی»، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۷.
۴۰. مرکز مطالعات و خدمات تخصصی شهری و روستایی، پژوهشکده علوم انسانی و اجتماعی جهاد دانشگاهی، «مدیریت بحران شهری»، ۱۳۸۵.
۴۱. ملک محمدی، بهرام و تجریشی، مسعود، «روش مناسب اجرای برنامه بیمه سیل در مدیریت بحران سیلاب در مناطق شهری»، دومین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران در حوادث غیرمترقبه طبیعی، ۱۳۸۵.
۴۲. مهدوی‌نیا، جعفر همکاران، دومین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران در حوادث غیرمترقبه طبیعی، ۱۳۸۵.
۴۳. نجفی پور، فرزین، «ضرورت ایجاد طبقه بندی سیل جهت مقابله اصولی با خطرات آن»، کارگاه‌های فنی کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران، همزیستی با سیلاب، ۱۳۸۵.
۴۴. نیک صفت، غلامرضا، مدیریت کاربری اراضی در سیلابدشت، مجله عمران دنگاه شریف، دانشکده مهندسی عمران، شماره ۲۲، زمستان ۱۳۷۶.

45. Birkmann, j., (2006), measuring the “Immeasurable” vulnerability Assessment, Expert Working Group and Launch, UN-Headquarterss, united nation university, Institute for Environment and Human security, New York.
46. Carl-Michael Coyet et al., Towards Better Practices in Housing and Construction: A Review of Experiences and Practices in the Red Cross and Red Crescent Movement (Geneva: IFRC, 2002)
47. EM-DAT: The OFDA/CRED International Disaster Database - www.em-dat.net– Université Catholique de Louvain – Brussels – Belgium
48. International Federation of Red Cross and and Red Crescent Societies.june 2000, Disaster Emergency Needs Assessment, Disaster Preparedness Training Programme.
49. Kent R., Disaster preparedness, UNDP Disaster management Training Programme, 2nd Edition, 1994.
50. Manual and guidelines for comprehensive Flood Loss Prevention and Management, Escap, UN.Jan 1991
51. Naeim, farzad, The Seismic Design Handbook, 2nd Edition, Kluwer Academic Publishers, Boston, MA, 2001
52. Rehabilitation & Reconstruction: Disaster Management program(UNDP,DHA-2004)
53. Sinha, P.C. (2006) “Disasters, Vulnerabilities and Risks; Trends, Concepts, Classifications and Approach”, SBS Publishers & Distributors PVT. , pp 15-16
54. Sultan Barakat, Rebuilding and Resettlement, 9 Years Later: A Case Study of Contractor-built Reconstruction in Yemen Following the 1982 Dhamar
55. Tabatabai R.M.M: Introduction to Flood Control Management, Power and water Institute Of Technology, Lecture notes, Tehran 2003

56. UNDP Executive summary, 2005.Reducing disaster risk: a challenge for development, Geneva.
57. UN/ISDR (United Nations International Strategy for Disaster Reduction), 2004, living with Risk. A global review of disaster reduction initiative. United Nation. Geneva.

استانداری سیستان و بلوچستان
معاونت امور عمرانی
دفتر امور شهری و شوراهای

وزارت کشور
سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور
پروئکت مدیریت شهری و روستایی

شهریاران

پژوهشکده مدیریت شهری و روستایی
تهران - بلوار کشاورز
ابتدای خیابان نادری
پلاک ۱۷

تلفن : ۸۸۹۸۶۳۹۸
نمابر : ۸۸۹۷۷۹۱۸

www.imo.org.ir

ISBN:978-600-5950-79-3

9 786005 950793

قیمت : ۶۵۰۰۰ ریال